

โครงการศึกษากระบวนการผลิตละครเวที

เรื่อง Secret Party มือน้อย่าบอกใคร

นายกัณณพงศ์	เหล่าวีระกุล
นางสาวณัฐนรี	กรพิทักษ์
นางสาวนันทน์ภัส	ซำดำขำ
นายันทวัฒน์	ธีรวัฒน์สกุลจรง
นายันทวัฒน์	ศรีกุดเลาะ
นายบุญวีร์	ดารารัณท์พิทักษ์
นายเพลงไท	นิยมไทย
นางสาวภัทรปภา	แสงทอง
นายสกุลชัย	ชัยศิริ

สาขาศิลปะการแสดง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โครงการศึกษากระบวนการผลิตละครเวที

เรื่อง Secret Party มือน้อย่าบอกใคร

นายกัณณพงศ์	เหล่าวีระกุล
นางสาวณัฐนรี	กรพิทักษ์
นางสาวนันทน์ภัส	ซำดำขำ
นายันทวัฒน์	ธีรวัฒน์สกุลจรง
นายันทวัฒน์	ศรีกุดเลาะ
นายบุญวีร์	ดารารัชนีพิทักษ์
นายเพลงไท	นิยมไทย
นางสาวภัทรปภา	แสงทอง
นายสกุลชัย	ชัยศิริ

สาขาศิลปะการแสดง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศิลปะการแสดงนิพนธ์

โครงการศึกษากระบวนการผลิตละครเวที

เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

ของ

1. นายกัณณพงศ์	เหล่าวีระกุล	รหัสประจำตัว	61110010178
2. นางสาวณัฐนรี	กรพิทักษ์	รหัสประจำตัว	61110010082
3. นางสาวนันทน์ภัส	ซ้ำดำขำ	รหัสประจำตัว	61110010170
4. นายนันทวัฒน์	ธีรวิมลสกุลจริง	รหัสประจำตัว	61110010171
5. นายนันทวัฒน์	ศรีกุดเลาะ	รหัสประจำตัว	61110010085
6. นายปุณยวีร์	ดารารินทร์พิทักษ์	รหัสประจำตัว	61110010174
7. นายเพลงไท	นิยมไทย	รหัสประจำตัว	61110010175
8. นางสาวภัทรภา	แสงทอง	รหัสประจำตัว	61110010177
9. นายสกุลชัย	ชัยศิริ	รหัสประจำตัว	61110010098

ศิลปะการแสดงนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(อาจารย์ ดร.เศรษฐ์สิริ นรินทร์)
หัวหน้าสาขาวิชาศิลปะการแสดง

.....
(อาจารย์ ดร.สทาศัย พงษ์หิรัญ)
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ภูมิหลัง	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตการศึกษา	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4

บทที่ 2 ข้อมูลสัมพัทธ์

2.1 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการกำกับแสดง	6
2.1.1 ข้อมูลสัมพัทธ์เกี่ยวกับบทละครเรื่อง Secret Party มีเนื้ออย่าบอกใคร	6
2.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับแสดง	8
2.1.3 หน้าที่ของผู้กำกับแสดง	10
2.1.4 การกำกับการแสดงประเภทละครสุขนาฏกรรม (Comedy)	
2.2 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการแสดง	
2.2.1 ความหมายของศิลปะการแสดง	13
2.2.2 ความหมายของนักแสดง	14
2.2.3 การเป็นนักแสดงละครสุขนาฏกรรม (Comedy)	15

2.2.4 ข้อมูลสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานกับภูมิหลังตัวละคร	16
2.3 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบฉากละคร และอุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อการแสดงเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร	
2.3.1 ความหมายของฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก	19
2.3.2 หน้าที่และบทบาทของฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก	20
2.3.3 แนวคิดและทฤษฎีในการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก	21
2.4 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอก ใคร	
2.4.1 ความหมายของเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง	23
2.4.2 ความหมายของนักออกแบบเครื่องแต่งกาย	27
2.4.3 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย	29
2.5 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบแสงเพื่อการแสดงเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร	
2.5.1 ความหมายของแสงในละครเวที	34
2.5.2 หน้าที่และบทบาทของนักออกแบบแสง	35
2.5.3 แนวคิดและทฤษฎีในการออกแบบแสง	38
บทที่ 3 การพัฒนาสร้างสรรค์งาน	
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานด้านการกำกับการแสดง	
3.1.1 ขั้นตอนการทำงานก่อนการกำกับการแสดง	45

3.1.2 ขั้นตอนการกำกับกับการแสดง	64
3.2 การสร้างสรรค์ผลงานด้านการแสดง	
3.2.1 ขั้นตอนการทำงานก่อนการแสดง	76
3.2.2 การส่งความคืบหน้า 30%	124
3.2.3 การส่งความคืบหน้า 50%	126
3.2.4 การส่งความคืบหน้า 70%	128
3.2.5 การส่งความคืบหน้า 100%	130
3.3 การพัฒนาการสร้างสรรค์ด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก	
3.3.1 การศึกษาบทละครดั้งเดิม	131
3.3.2 การกำหนดทิศทางการนำเสนอฉากละครเวที	133
3.3.3 การวิเคราะห์บทละครและการค้นคว้าข้อมูลอ้างอิงเพื่อใช้ในการออกแบบฉาก	134
3.3.4 การส่งความคืบหน้า 30%	136
3.3.5 การส่งความคืบหน้า 50%	138
3.3.6 การส่งความคืบหน้า 70%	140
3.3.7 การส่งความคืบหน้า 100%	140
3.3.8 การดำเนินงานอุปกรณ์ประกอบฉาก	141
3.3.9 ภาพการแสดงจริง	144
3.4 การพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย	

3.4.1 การศึกษาบทละครดั้งเดิม	146
3.4.2 กำหนดทิศทางการนำเสนอละครเวที	150
3.4.3 การส่งความคืบหน้า 30%	151
3.4.4 การส่งความคืบหน้า 50%	154
3.4.5 การส่งความคืบหน้า 70%	161
3.4.6 การส่งความคืบหน้า 100%	165
3.5 การพัฒนาสร้างสรรค์ด้านการออกแบบแสง	
3.5.1 การศึกษาบทละครดั้งเดิม	170
3.5.2 การกำหนดทิศทางการนำเสนอละครเวที	172
3.5.3 การวิเคราะห์บทละครและค้นคว้าข้อมูลอ้างอิงเพื่อใช้ในการออกแบบแสง	172
3.5.4 การส่งความคืบหน้า 30%	175
3.5.5 การส่งความคืบหน้า 50%	179
3.5.6 การส่งความคืบหน้า 70%	181
3.5.7 การส่งความคืบหน้า 100%	182
3.5.8 อุปกรณ์พิเศษในการออกแบบแสง	183
3.5.9 วันแสดงจริง	184

บทที่ 4 สรุปผลจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

4.1.1	สรุปผลการศึกษาด้านการกำกับการแสดง	190
4.1.1.1	ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการกำกับการแสดง	190
4.1.2	สรุปผลการศึกษาด้านการแสดง	193
4.1.2.1	ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหากับการแสดง	194
4.1.3	สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก	196
4.1.3.1	ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหากับการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก	197
4.1.4	สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย	198
4.1.4.1	ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหากับการออกแบบเครื่องแต่งกาย	198
4.1.5	สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบแสง	199
4.1.5.1	ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับการออกแบบแสง	199
4.1.6	ข้อเสนอแนะจากผู้ชม	201
4.1.7	ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงาน	202
	บรรณานุกรม	204
	ภาคผนวก	206
	ภาคผนวก ก. (บทละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร)	207

ภาคผนวก ข. (ประมวลภาพเบื้องหลังการแสดง)	220
ภาคผนวก ค. (ประมวลภาพการแสดงจริง)	222
ภาคผนวก ง.(สื่อประชาสัมพันธ์)	228

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 2.1 : Francis Paul Veber	7
ภาพที่ 2.2 : วรรณะของสี	31
ภาพที่ 2.3 : สีกลาง	31
ภาพที่ 2.4 : สีพาสเทล	32
ภาพที่ 2.5 : แม่สีแสง	39
ภาพที่ 2.6 : ตัวอย่างของทิศทางแสงที่มาจากด้านหน้า	40
ภาพที่ 2.7 : ตัวอย่างของทิศทางแสงที่มาจากด้านข้าง	38
ภาพที่ 2.8 : ตัวอย่างของทิศทางแสงที่มาจากด้านหลัง	39
ภาพที่ 2.9 : ตัวอย่างของทิศทางแสงที่มาจากด้านบน	40
ภาพที่ 2.10 : ตัวอย่างของทิศทางแสงที่มาจากด้านล่าง	41
ภาพที่ 3.1 : โปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง Le Diner de cons	46
ภาพที่ 3.2 : การอ่านบทครั้งแรก	61
ภาพที่ 3.3 : การซ้อมแบบวางบท	68
ภาพที่ 3.4 : การจัดตำแหน่งการเคลื่อนไหว	69
ภาพที่ 3.5 : การแก้ไขรายละเอียดทางด้านการกำกับการแสดง	71
ภาพที่ 3.6 : ภาพไฟล์ชวอนที่ใช้ในการแสดง	73
ภาพที่ 3.7 : ภาพเบื้องหลังการซ้อมใหญ่ก่อนอัดจริง	74

ภาพที่ 3.8 : ภาพโปสเตอร์การแสดงในงานเทศกาลหิวแสง	75
ภาพที่ 3.9 : การศึกษาบทละครดั้งเดิม	133
ภาพที่ 3.10 : ผลงานสิ่งของจากลวดตัด	134
ภาพที่ 3.11 : การตกแต่งคฤหาสน์	134
ภาพที่ 3.12 : รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย	135
ภาพที่ 3.13 : แผนที่ตำแหน่งของ รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น	135
ภาพที่ 3.14 : Ref. ข้อมูลภายใน และ ภายนอกสถานที่ตามเหตุการณ์ที่จะเกิดในเรื่อง	138
ภาพที่ 3.15 : Ref., Idea, Design ของฉากห้องและพรีอพ	139
ภาพที่ 3.16 : การออกแบบฉากและตำแหน่งการถ่ายทำผ่านจอภาพ	139
ภาพที่ 3.17 : แบบร่างและการจัดตำแหน่งของฉากและพรีอพ	140
ภาพที่ 3.18 : การเซ็ตฉากพรีอพในสถานที่จริง และ ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำละคร	141
ภาพที่ 3.19 : ภาพการแสดงจริง	145
ภาพที่ 3.20 : Concept Design	150
ภาพที่ 3.21 : ชุดของผู้คนในสังคมที่มีหน้ามีฐานและมีหน้าตาในสังคม	152
ภาพที่ 3.22 : ชุดทำงานในบริษัท หรือบุคคลธรรมดาในสังคม	153
ภาพที่ 3.23 : ชุดของตัวละคร ปรินทร์	154
ภาพที่ 3.24 : ชุดของตัวละคร ชัชวาล	155
ภาพที่ 3.25 : ชุดของตัวละคร น้ำเพชร	156

ภาพที่ 3.26 : ชุดของตัวละคร ทับทิม	157
ภาพที่ 3.27 : ชุดของตัวละคร บุญเต็ม	158
ภาพที่ 3.28 : ชุดของตัวละคร อุดุลย์	159
ภาพที่ 3.29 : ภาพศิษย์เวิร์ด	160
ภาพที่ 3.30 : ชุดของปริณห์มี 2 ชุด	161
ภาพที่ 3.31 : ชุดของซัชวาลมี 2 ชุด	162
ภาพที่ 3.32 : ชุดจำลองของน้ำเพชร	162
ภาพที่ 3.33 : ชุดจำลองของทับทิม	163
ภาพที่ 3.34 : ชุดของบุญเต็มมี 2 ชุด	163
ภาพที่ 3.35 : ชุดทำงานของอุดุลย์	164
ภาพที่ 3.36 : เสื้อผ้าที่ใส่วันจริง	169
ภาพที่ 3.37 : การพัฒนาสร้างสรรค์ด้านการออกแบบแสง	171
ภาพที่ 3.38 : ภาพตัวอย่างแสงในคอนโด	173
ภาพที่ 3.39 : บรรยากาศตอนกลางคืนของแม่น้ำเจ้าพระยา	174
ภาพที่ 3.40 : เรฟเฟอร์เรนซ์และที่มาของแสงทั้งหมด	179
ภาพที่ 3.41: เรฟเฟอร์เรนซ์ของแสงที่จะอยู่ในพรีอพ	181
ภาพที่ 3.42 : การทดลองทำจริงของงาน70%	182
ภาพที่ 3.43 : งานจริงในวันถ่าย100%	183

ภาพที่ 3.44 : อุปกรณ์เพิ่มเติมที่ใช้ในงาน100% 184

ภาพที่ 3.45 : ภาพที่ได้จากคลิปของวันแสดงจริง 188

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2.1 : ตาราง Breakdown	37
ตารางที่ 3.1 : ตารางเปรียบเทียบบริบท	47
ตารางที่ 3.2 : ลักษณะเฉพาะของตัวละคร	55
ตารางที่ 3.3 : ลักษณะเฉพาะของตัวละคร	60
ตารางที่ 3.4 : ตารางข้อมูลออนไลน์	65
ตารางที่ 3.5 : ตารางข้อมูลออนไลน์	66
ตารางที่ 3.6 : ตารางข้อมูลออนไลน์	66
ตารางที่ 3.7 : พัฒนาการตัวละครปริศนา	91
ตารางที่ 3.8 : พัฒนาการตัวละครบุญเต็ม	106
ตารางที่ 3.9 : พัฒนาการตัวละครน้ำเพชร	112
ตารางที่ 3.10 : พัฒนาการตัวละครทับทิม	119
ตารางที่ 3.11 : พัฒนาการตัวละครชัชวาล	123
ตารางที่ 3.12 : พัฒนาการตัวละครอศุขย์	120
ตารางที่ 3.13 : ตารางเปรียบเทียบสถานที่ที่ใหม่และเก่า	136
ตารางที่ 3.14 : อุปกรณ์ประกอบฉาก	142
ตารางที่ 3.15 : อุปกรณ์ประกอบฉาก	143
ตารางที่ 3.16 : เสื้อผ้าที่ใส่วันแสดงจริง	166
ตารางที่ 4.1 : ข้อเสนอแนะจากผู้ชม	201

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ภูมิหลัง

ในสังคมปัจจุบัน การด่วนตัดสินผู้คนอื่นยิ่งเกิดได้ง่ายและรวดเร็วเช่นกัน เพียงแค่มองผ่านช่องทางออนไลน์ เราก็สามารถตัดสินผู้อื่นได้ ถึงแม้ว่าเราไม่ได้ตั้งใจที่จะด่วนตัดสินผู้อื่นก็ตาม แต่หลายครั้งสมองก็ประเมินผลไปก่อนแล้ว จากรูปลักษณ์หรือบุคลิกภายนอกเป็นสิ่งที่เรามองเห็นเป็นอันดับแรก เช่น หน้าตา รูปร่าง สีผิว การแต่งตัว ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเราไม่สามารถรู้ได้ว่าสิ่งที่เราประเมินค่าออกมานั้นจริงหรือไม่ เป็นเพียงข้อสันนิษฐานที่เราตัดสินจากตาเปล่าและมุมมองความคิดของแต่ละคนเท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่อง พื้นฐานและเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ไม่ใช่สิ่งที่ผิดเสมอไป เพราะกลไกเหล่านี้มนุษย์ได้ถูกพัฒนาเพื่อใช้ในการเอาตัวรอดตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์

แต่ทว่า การตัดสินใครสักคนตั้งแต่ครั้งแรกโดยที่เรายังไม่ทันได้รู้จักแม้แต่ “ตัวตน” ของเขา อาจทำให้เราเสียโอกาสในการทำความรู้จักหรือค้นพบเรื่องราวที่น่าสนใจที่แท้จริงของเขาไปอย่างน่าเสียดายเช่นกัน

นอกจากนี้การตัดสินคนจากภายนอกทำให้เราแบ่งแยกประเภทของคนในสังคมไปโดยปริยาย เช่น คนรวย คนจน ส่งผลไปถึงวิธีการปฏิบัติตัวต่อคนในแต่ละประเภทที่ไม่เท่าเทียมกัน เบอ์นาร์ต วิลเลียมส์ (Bernard Williams) ก็ได้ให้ความหมายของความเท่าเทียมกันไว้ 3 ประการด้วยกัน คือ 1. มนุษย์เท่าเทียมกัน ในฐานะที่เป็นมนุษยชาติร่วมกัน (Common Humanity) กล่าวคือ มนุษย์ทุกคนสามารถพูดและใช้ภาษาร่วมกัน มีอิสระที่จะคิดและใช้เครื่องมืออยู่ร่วมกัน เป็นการยืนยันข้อเท็จจริงที่ว่ามนุษย์ทุกคนเท่าเทียมกัน ในฐานะที่เขาเป็นมนุษย์ 2. มนุษย์เท่าเทียมกันในฐานะที่มีความสามารถทางศีลธรรม (Moral Capacities) 3. ความเท่าเทียมกันของโอกาส (Equality Of Opportunity) คือ การแบ่งปันโอกาส ที่จะได้รับปัจจัยให้กับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน (พระพุทธชัย ทิพสวัสดิ์, 2552)

อัลเบิร์ต เมห์ราเบียน ได้ทำการวิจัยทดลอง “กฎแห่งภาพลักษณ์” แรกพบ คนเราเวลาที่เจอกันนั้นจะมีการตัดสินใจภาพลักษณ์จากอะไรบ้างและได้ผลสรุปออกมาดังนี้ มนุษย์ตัดสินใจจากคำพูดของอีกฝ่าย เนื้อหาการพูดคุยของคู่สนทนามีผลเพียง 7% น้ำเสียงการพูดจา ยกตัวอย่างเช่นความดัง ความเบาในการพูด ความเร็วหรือช้าในการพูด การพูดเว้นจังหวะอย่างชัดเจน เป็นต้น ซึ่งมีผล 38% การตัดสินใจจากภาษากาย การแต่งกาย การทำสายตาใส่คู่สนทนา การทำสีหน้า ท่าทางในการพูด โดยในข้อนี้มีผลการทดลองถึง 55%จากผลการวิจัย ทำให้เกิดความชัดเจนว่า คนเรา 90% จะตัดสินกันนี้ภาพลักษณ์ภายนอกถึง 90% โดยเฉพาะเรื่องการแต่งกาย ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญมากที่สุด (ธวัชชัย สุวรรณสาร, 2561, น.1)

นักจิตวิทยาสังคมอธิบายทฤษฎีที่ชื่อว่า “The halo effect” คือการที่เรามักตั้งสมมติฐานไว้ใจก่อนแล้วว่า คนที่รูปลักษณ์ดูดี มีเสน่ห์ จะมีข้อดีอื่นๆตามมาด้วย เช่น พวกเขาคิดว่าคนที่ดูดีมักฉลาด น่าสนใจ หรือมีความมุ่งมั่น (ไซแคท , 2561, น.1)

จากทฤษฎีข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ถ้าเราสามารถก้าวผ่านอคติ มองข้ามผ่านเปลือกนอกไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง หน้าตา การแต่งกาย อายุ เพศ หรือแม้กระทั่งสำเนียงภาษา แล้วลองใช้เวลาในการเรียนรู้มากขึ้น เราจะได้รับรู้แง่มุม เรื่องราว ความสามารถ และตัวตนได้อย่างแท้จริง เพราะมีผู้คนอีกมากมายที่เราไม่อาจตัดสินได้จากความเชื่อของเรา อย่างประโยคที่ว่า “Don’t judge a book by its cover” อย่าตัดสินหนังสือเพียงเพราะหน้าปก เพราะเราไม่สามารถรู้ได้เลยว่า ภายใต้น้ำปกที่ไม่น่าดึงดูด อาจมีเนื้อหาดีซึ่งซ่อนอยู่ก็เป็นได้

ผู้จัดทำได้มองเห็นถึงสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นปัญหาในสังคมปัจจุบัน จึงยกประเด็นนี้ขึ้นมาถ่ายทอดผ่านการแสดงละครเวที ทางผู้จัดทำจึงได้คัดเลือกบทละครเรื่อง Le Diner de Cons (1998) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ปีแอร์ โบรซอง นักโฆษณาที่มีฐานะร่ำรวย เขาและเพื่อนๆ จัดงานดินเนอร์กันทุกวันพุธ จุดประสงค์หลักคือแต่ละครั้ง ทุกคนต้องเชิญแขกที่มีลักษณะหรือบุคลิกภายนอกที่สังคมส่วนใหญ่ตัดสินว่าแปลกหรือมีความสามารถพิเศษที่ไม่เหมือนคนปกติในสายตาพวกเขาไปงานด้วยและหากแขกของคนไหนพลาดหรือเรียกเสียงหัวเราะได้มากที่สุดในค่ำคืนนั้น ผู้ที่นำแขกมาก็จะได้ชื่อเสียง และได้รางวัลไป จนกระทั่ง การมาพบเจอกับแขกอย่าง ฟรังซ์ว์ ปินยอง ที่เข้ามาทำให้เรื่องราวชีวิตของปีแอร์ได้เปลี่ยนไป เขาได้ตระหนักถึงสิ่งที่ตนเองทำ และได้เปลี่ยนความคิดตลอดไป

บทละครเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นถึงเรื่องของการมองคนและวัดคุณค่าจากเปลือกนอก คณะผู้จัดจึงได้ดัดแปลงบริบทเป็นบริบทไทยเพื่อการเข้าถึงของผู้ชมที่ง่ายขึ้นและความเข้าใจมากขึ้น โดยละครเวที เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ดัดแปลงและเรียบเรียงมาจากบทละครเวทีภาษาฝรั่งเศส เรื่อง Le Dîner de Cons (1998) โดยได้นำมาจัดทำการแสดงในรูปแบบออนไลน์เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19

สุดท้ายคณะผู้จัดทำมีความหวังว่าการทำละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร จะทำให้ผู้ชมได้เห็นคุณค่าที่แท้จริงของมนุษย์ที่ไม่ได้วัดจากการตัดสินแค่เปลือกนอก และเพื่อนำเสนอให้ผู้ชมได้ตระหนักและเข้าใจการมองเห็นคุณค่าที่แท้จริงของมนุษย์แต่ละคนบนโลกใบนี้ รวมไปถึงฝ่ายที่ถูกตัดสินไปก่อนแล้ว ได้พิจารณาตนเองเพื่อปรับปรุงแก้ไขและอยู่ในสังคมร่วมกัน นำไปสู่การเปิดใจยอมรับและเคารพในความแตกต่างซึ่งกันและกัน ไม่ด่วนตัดสินใครก่อน และทำให้การตัดสินหรือการวัดคุณค่าคนจากภายนอกไม่กระทบจิตใจของฝ่ายใดทั้งนั้น

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 ศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดงนิพนธ์ เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

(เพื่อเทียบกับ การตั้งคำถามเรื่องคุณค่าของมนุษย์: การเปรียบเทียบกันระหว่างมนุษย์)

1.2.2 เพื่อเรียนรู้การปฏิบัติงานจริง ในการสร้างสรรค์ละครเวที เรื่อง ในรูปแบบการทำออนไลน์

(เพื่อเทียบกับ การตั้งคำถามระหว่างทาง: สรุปแล้วคุณค่าของมนุษย์คืออะไร)

1.3 ขอบเขตการค้นคว้า

1.3.1 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการกำกับการแสดงละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

ผู้ศึกษา นางสาวภัทรปภา แสงทอง

1.3.2 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการแสดงละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อ่าบอกใคร

ผู้ศึกษา	นางสาวนันท์นภัส ชำดำขำ	รับบท น้ำเพชร และ ทับทิม
	นายนันท์วัฒน์ อีรวังสกุลจริง	รับบท บุญเต็ม
	นายบุญยวีร์ ดาราจันทร์พิทักษ์	รับบท ชัชวาล และ อุดลย์
	นายเพลงไท นิยมไทย	รับบท ปรินทร์

1.3.3 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการออกแบบฉากละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อ่าบอกใคร

ผู้ศึกษา นางสาวณัฐณรี กรพิทักษ์

1.3.4 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการออกแบบเครื่องแต่งกายละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อ่าบอกใคร

ผู้ศึกษา นายกัณณพงศ์ เหล่าวีระกุล

ผู้ศึกษา นายนันท์วัฒน์ ศรีกุดเลาะ

1.3.5 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการออกแบบแสงละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อ่าบอกใคร

ผู้ศึกษา นายสกุลชัย ชัยสิริ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ได้เรียนรู้กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อ่าบอกใคร

(เพื่อเทียบกับ การตั้งคำถามเรื่องคุณค่าของมนุษย์: การเปรียบเทียบกันระหว่างมนุษย์)

1.4.2 ได้ลงมือปฏิบัติงานจริงในการสร้างสรรค์ละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อ่าบอกใคร

(เพื่อเทียบกับ การตั้งคำถามระหว่างทาง: สรุปลแล้วคุณค่าของมนุษย์คืออะไร)

1.4.3 ได้พัฒนาทักษะทางด้านการทำงานกับแสดง การแสดง รวมถึงการออกแบบเพื่อการแสดง

(เพื่อเทียบกับ การตั้งคำถามหลังทำความเข้าใจ: เพื่อเป็นการเรียนรู้ และเข้าใจคุณค่า และความแตกต่างของมนุษย์)

จากข้อมูลข้างต้น ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้าศึกษาและเลือกประเด็นที่ตนเองสนใจ เพื่อนำมาสะท้อนสังคมปัจจุบันผ่านการทำละคร โดยแก่นของเรื่องพูดถึง การมองคนที่เปลือกนอก ทำให้ไม่เห็นคุณค่าที่แท้จริง ผู้จัดทำได้นำข้อมูลเหล่านี้มาเพื่อเป็นประโยชน์แก่การพัฒนากระบวนการทำละครต่อไป

บทที่ 2

ข้อมูลสัมพันธ

2.1 ข้อมูลสัมพันธด้านการกำกับแสดง

2.1.1 ข้อมูลสัมพันธเกี่ยวกับบทละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

2.1.1.1) ประวัติผู้ประพันธ์บทละครเรื่อง Le Dîner de cons ประพันธ์และกำกับโดย Francis Paul Veber เวเบอร์เกิดที่ Neuilly-sur-Seine, Hauts-de-Seine แม่ของเขาเป็นนักเขียน และ Pierre-Gilles Veber พ่อของเขาเป็นนักเขียนบทภาพยนตร์และเป็นชาวยิว แม่ของเขาเป็นชาว อาร์เมเนีย - รัสเซีย ปู่ของเขาเป็นนักเขียน ทริสตัน เบอร์นาร์ด

พ่อแม่ของเขาเป็นทั้งนักเขียน: พ่อเป็นนักเขียนและนักข่าว Pierre-Gilles Véber และนักประพันธ์แม่ของเขา Catherine Agadjanian ผู้เขียนภายใต้ชื่อ Georgette Paul (1901-1990) เขาเป็นหลานชายของนักเขียนบทละคร นักเขียนนวนิยาย นักข่าว และนักกฎหมาย ทริสตัน เบอร์นาร์ด หลานชายของนักเขียนบทละครปีแอร์ เวเบอร์ และหลานชายของนักเขียนบท ผู้กำกับ และนักแต่งเพลงยอดเยี่ยม เซิร์จ เวเบอร์ เขาเป็นลุงของ Sophie Audouin-Mamikonian นักเขียนวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง Tara Duncan Jean Véber ลูกชายของเขายังเป็นนักเขียนบทอีกด้วย Francis Paul Veber เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ นักเขียนบท โปรดิวเซอร์ และนักเขียนบทละครชาวฝรั่งเศส เขาได้เขียนบทและกำกับภาพยนตร์ทั้งฝรั่งเศสและอเมริกา ภาพยนตร์ภาษาฝรั่งเศสแปดเรื่องที่เขามีส่วนร่วม ทั้งในฐานะนักเขียนหรือผู้กำกับ หรือทั้งสองอย่าง ได้รับการสร้างใหม่เป็นภาพยนตร์ฮอลลีวูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ Le grand blond avec une chaussure noire (ในชื่อ The Man with One Red Shoe), L'emmerdeur (ในบทบัดดี้บัดดี้), La Cage aux Folles (ในบท The Birdcage), Le Jouet (ในบท The Toy), Les Compères (ในฐานะวันพ่อ), La chèvre (ในฐานะ Pure Luck), Les Fugitifs (ในฐานะ Three Fugitives), Le dîner de cons (เป็นอาหารค่ำสำหรับ Schmucks) และ La Doublure (เป็น The Valet) นอกจากนี้ เขายังเขียนบทภาพยนตร์เรื่อง My

Father the Hero ซึ่งเป็นภาพยนตร์ฝรั่งเศสเรื่อง Mon père, ce héros ที่รีเมคชาวอเมริกันในปี 1994

ภาพที่ 2.1 : Francis Paul Veber

ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/Francis_Veber

2.1.1.2) ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับบทละครเวที เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

บทละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ได้รับแรงบันดาลใจมาจากบทละครเวทีเรื่อง Le Dîner de cons ภาพยนตร์เรื่องนี้ดัดแปลงโดย Veber จากละครเวทีของเขา เป็นเรื่องเกี่ยวกับงานเลี้ยงอาหารค่ำที่จัดโดยปีแอร์ โบรซองต์ ผู้จัดการพิมพ์ที่ร่ำรวยและจุกจิก และเพื่อนของเขาที่มีความคิดเหมือนกัน มีตำแหน่งชั้นนำของสังคมปารีส ทุกวันพุธ พวกเขาจัดงานเลี้ยง "อาหารค่ำของคนโง่" ซึ่งแต่ละคนต้องหลอกพวกคนที่เขามองว่าเป็นตัวตลกมาเป็นแขก คนโง่เหล่านี้ น่าสยดสยองและแปลกประหลาด งานอดิเรกและความคิดเห็นของพวกเขาจะถูกรับฟังด้วยความคารวะและให้ความสนใจ เมื่อพวกเขาไปหมดแล้ว สังคมที่น่ากลัวนี้จะพุดคุยถึงแขกของตนด้วยความรอบรู้ที่กระตือรือร้น ตัดสินใจว่าใครเป็นตัวตลกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและมอบรางวัลให้กับฝ่ายอย่างยินดี ซึ่ง

แขกที่มาแต่ละคนมีความกระตือรือร้นในการแข่งขันและภาคภูมิใจในตัวเองแต่หารู้ไม่ว่าโดนหลอกเพื่อมาสร้างเสียงหัวเราะ

Diner de Cons ของ Veber เป็นบทละครที่แฝงความตลกร้ายที่น่าดึงดูดใจและเป็นบทละครคอมเมดี้ที่เรียกเสียงหัวเราะได้ในขณะเดียวกัน Le Diner de Cons เป็นบทละครที่เกิดขึ้นในอพาร์ทเมนต์ที่ทรูหราใจกลางปารีส ซึ่งในภาพยนตร์ที่ดัดแปลงมากก็ใช้สถานที่เหมือนกับการแสดงบนเวที คือมีเพียงฉากที่เป็นห้องนั่งเล่น กับ โซฟา แต่ดูโดยรวมแล้วไม่อึดอัดเลย และได้รับการจัดการอย่างเข้มงวดโดยใช้เวลาว่าง 80 นาที โดยประเภทของบทละครเรื่องนี้เน้นการเสียดสีผู้ที่อยู่ในชนชั้นสูง หรือเรียกว่าเป็นละครประเภท ละครตลกชั้นสูง (high comedy) หรือ ตลกผู้ดี (comedy of manners) จัดเป็นวรรณกรรมชั้นสูงเช่นกัน ต่างกับสุนทรนาฏกรรมตรงที่ละครประเภทนี้ แม้แต่ตัวละครเอกก็ตลกไปเสียหมด ตลกตลอดทั้งเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ที่เรียกว่า "ตลกชั้นสูง" เพราะเป็นละครที่เสียดสีชีวิตและการกระทำของคนในวงสังคมชั้นสูงอย่างมีศิลปะและแยบยล ตัวละครเอกมักจะแหวกกฎเกณฑ์ของสังคม ทำให้คนดูซึ่งเป็นคนในสังคมชั้นสูงรู้สึกสะใจและพึงพอใจ เป็นการระบายความอึดอัดของตนเอง ละครประเภทนี้จึงเข้าใจได้ยากกว่าประเภทอื่น เพราะภาษาที่ใช้จะเต็มไปด้วยไหวพริบและความคมคายเสียดสีอย่างลึกซึ้ง ผู้ชมเองก็ต้องเข้าใจความหมายนัยและกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคมที่ละครกล่าวถึงด้วย

2.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการแสดง

1. ข้อมูลสัมพันธ์เกี่ยวกับการกำกับการแสดง

การกำกับการแสดง หมายถึง การกำหนดทิศทางของการแสดงทั้งนักแสดงและ ด้าน การออกแบบให้เป็นไปในทิศทางที่สามารถสื่อสารเรื่องราว และสาระสำคัญที่ต้องการจะเพื่อสื่อสารกับคนดูออกมาได้มากที่สุดผ่านการฝึกซ้อม ประสานงานกับฝ่ายออกแบบ และการวางแผนงาน รวมไปถึง ควบคุมให้เป็นไปตามแผนการที่กำหนดเพื่อให้ผลงานการแสดงสื่อสารกับผู้ชมได้อย่างดีที่สุด

2. ความหมายของผู้กำกับการแสดง

ผู้กำกับการแสดง หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ตีความ กำหนดทิศทางการแสดงและสื่อสาร สิ่งที่ต้องการจะเล่าผ่านนักแสดง ให้สารส่งไปถึงคนดู โดยอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะการที่มีต่อมนุษย์ สภาพแวดล้อมทางสังคม รวมไปถึงการนำศักยภาพของนักแสดงและทีมงานด้านออกแบบผ่านงานแสดงให้ได้มากที่สุด เป็นผู้ควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่แผนได้กำหนดเอาไว้ เพื่อให้ผลงานการแสดงออกมาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ผู้กำกับการแสดงคือ ผู้ที่รับผิดชอบสูงสุดในสายงานฝ่ายศิลปะ เป็นจุดเริ่มต้น และศูนย์รวมที่ให้ออกภาพในการแสดงออกทางศิลปะนับตั้งแต่การแสดงการออกแบบ และการนำศิลปะแขนงต่างๆ อาทิการเต้นระบำและดนตรีมารวมกันเข้าอย่าง ได้สัดส่วน ทำให้เกิดผลรวมคือ ละครที่มีความสมบูรณ์และมีคุณค่าเหมาะสมที่จะ เสนอต่อผู้ชม (สดใส พันธุมโกมล, 2531: 20)

ดังกมล ฅ ป้อมเพชร ได้อธิบายว่า เอ็ดเวิร์ด เอ. โรท์ นักวิชาการละครและผู้ ก ำกับการแสดง ได้ให้ ความหมายของการกำกับการแสดงเอาไว้ว่า เป็นผู้ที่รับผิดชอบในการเลือกเฟ้น การจัดแบ่งงาน การวางโครงการด้านศิลปะของ การจัดแสดงทั้งหมด เขาเป็นผู้นำ ผู้ประสานงาน ผู้ชี้ทาง ผู้เชื่อมโยงส่วนประกอบ นานาชนิดทั้งหมดซึ่งรวมเข้าเป็นผลงานละครเข้าด้วยกัน ละครเรื่องใดที่ ผ่านจินตนาการของเขาจะสะท้อนลักษณะบางอย่างของตัวเองออกมาด้วย (ดังกมล ฅ ป้อมเพชร, 2553: 73)

บุคคลซึ่งทำงานใกล้ชิดกับนักแสดงมากที่สุด ก็คือผู้กำกับการแสดง เป็นผู้พัฒนาความคิดหลักของละคร อธิบายความคิดเหล่านั้นให้กับนักแสดง เพื่อให้นักแสดงได้แสดงบทบาทเหล่านั้นได้อย่างดี ตลอดจนเป็นผู้ที่ปรับภาพรวมของละครให้ไปในทิศทางเดียวกัน (เอ็ดเวิร์ด วิลสัน 2528 : 215)

จากข้อมูลข้างต้น ผู้ศึกษาคิดว่า ผู้กำกับการแสดง ไม่เพียงแต่เป็นผู้รับผิดชอบในฝ่ายศิลปะหรือทำหน้าที่ในการ ควบคุม กำหนดแผนงาน เท่านั้น สิ่งสำคัญของผู้กำกับการแสดง คือ การนำเสนอ “สาร” ซึ่งเป็นหัวใจของเรื่อง ให้ออกมาได้อย่างมี คุณภาพและตรงตามกับสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อสาร กับผู้ชมให้ได้มากที่สุด และเป็นผู้ที่ต้องตัดสินใจอย่างเด็ดขาดเพื่อเลือกสิ่งที่ชัดเจนและเหมาะสมให้กับละครเรื่องนั้นๆ

2.1.3 หน้าที่ของผู้กำกับการแสดง

ดังกมล ฌ ป้อมเพชร กล่าวถึงหน้าที่ของผู้กำกับการแสดงว่า ผู้กำกับการแสดงจะต้องรู้จักในเรื่องที่ต้องการจะสื่อสาร ต้องรู้สึกได้จริงถึง สาร และความคิดหลักของ เรื่องที่ต้องการเสนอหรือสะท้อนไปยังผู้ชมต้องเทียบให้ได้ว่า ชีวิตจริงของตนเองและผู้ชมละคร ละครเรื่องนั้นๆจึงจะสื่อสารและมีความหมายกับผู้ชม หากผู้กำกับการแสดงไม่สามารถรู้สึกได้ ไม่สามารถเข้าใจและมองเห็นชีวิตจริงในละครหรือภาพยนตร์ที่ตัวเองกำกับการแสดง แต่เป็นเพียงความบันเทิงฉาบฉวยหรือเสแสร้งเป็นศิลปะชั้นสูงที่สูงส่งเสียจนไม่อาจเข้าถึงได้เสียแล้วก็ยกที่ผู้กำกับการแสดงจะทำให้งานชิ้นนั้น “สื่อสาร” ที่มีค่าต่อชีวิตกับผู้ชมได้ หากผู้กำกับการแสดงไม่มี เรื่องที่ต้องการจะพูด หรือหาเรื่องพูดไม่ได้ในละครแล้ว ละครเรื่องนั้นจะพูดอะไรกับคนดู อาจจะเสนอ ออกไปแล้วมีแต่ภาพลักษณ์หรือรูปแบบ (Form) ที่สวยงาม มีเพลงไพเราะ เทคนิคตระการตา มีจังหวะฉับไว แต่ทว่า หัวใจกลวงเพราะว่า ไม่มีจิตวิญญาณ ไม่มีหัวใจที่จะให้ผู้ชมเข้าไปสัมผัสได้จริงๆ ฉะนั้นผู้กำกับการแสดงจะต้องสัมผัสกับละครหรือภาพยนตร์เรื่องที่กะ กะกับให้ได้ เสียก่อนว่า มีความคิดหลักว่าอะไร บท “พูด” อะไรกับตน และตนต้องการที่จะสื่อ สารอะไรในละครหรือ ภาพยนตร์เรื่องนี้ ผู้กำกับการแสดงไม่ควรเริ่มต้นที่ความแปลกใหม่ หรือผลสำเร็จอื่นใดที่เป็นการทรยศงานศิลปะ (ดังกมล ฌ ป้อมเพชร, 2553: 74)

นอกเหนือจากการเข้าใจและมีเรื่องที่ต้องการจะพูดแล้ว ผู้กำกับต้องสามารถอธิบายสื่อสารกับทีมงาน รวมทั้งฝึกซ้อมและดึงความสามารถของนักแสดงออกมาเพื่อสื่อสาร ให้ได้มากที่สุดด้วย ดังกมล ฌ ป้อมเพชร อธิบายว่า ผู้กำกับการแสดงต้องเป็นผู้ที่ประสานการทำงาน ของ ฝ่ายต่างๆเข้าด้วยกันด้วย ระบบกัลยาณมิตร ในการทำงานแบบประสานงานร่วมกันนั้นผู้กำกับการแสดงพึงระลึกไว้เสมอว่าผู้กำกับการแสดงมิได้รู้ดีและถูกต้องไปหมดเสียทุกอย่างแต่เริ่มแรก การที่เราแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างเพื่อนร่วมงานต่างหากที่ทำงาน นั้นๆ มิมองที่ลึกซึ้งและ กว้างไกลขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นงานด้านการแสดงที่ผู้ร่วมงานต้องมี “ใจ” มีความรู้สึกร่วมกับ ละครหรือภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ ในการทำงานสร้างสรรค์ฝ่ายต่างๆด้วยแล้ว การทำงานแบบรับฟังความคิดเห็น ความรู้สึกของผู้ร่วมงานเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ย่อมทำให้ทุกฝ่ายมีกำลังใจที่จะ “รู้สึก” และ “เชื่อ” ในเป้าหมาย

เดียวกัน ซึ่งก็คือความคิดหลักที่แต่ละเรื่องต้องการ สื่อสารนั่นเอง และเมื่อนั้นเอง ที่งานทุกๆ ด้านของละครจึงจะมีความเป็นเอกภาพ ของการนำเสนอ (Unified production) เนื่องจาก มีหัวใจเดียวกัน (ดั่งกมล ณ บ่อมเพชร, 2553: 75)

ผู้กำกับการแสดงพึงตระหนักว่าหน้าที่อันสำคัญยิ่งของตนคือ “สื่อสาร” (Communicate) ใน 3 ระดับด้วยกัน

1. สื่อสารกับนักแสดง การสื่อสารกับนักแสดงที่ไม่ใช่การบอก “วิธีทำ” แก่นักแสดงแต่คือความพยายามในการสื่อสารความคิดให้นักแสดงเข้าใจ และถ่ายทอดความเข้าใจนั้น ออกมาด้วยการแสดงออกอย่างเป็นตัวของตัวเอง
2. สื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน หมายถึงผู้ร่วมงานที่อยู่ในทีมละคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ออกแบบฝ่ายฉาก ฝ่ายเสื้อผ้าและแสง รวมไปถึงอุปกรณ์ประกอบฉาก ผู้กำกับต้องสื่อสารภาพรวมให้ผู้ออกแบบเข้าใจเพื่อเดินไปในทิศทางเดียวกัน
3. สื่อสารกับผู้ชม หมายถึง การส่งสารจากละครไปถึงผู้ชมโดยผ่านการเล่าเรื่องจากตัวละคร ภาพ และองค์ประกอบงานศิลป์ฝ่ายออกแบบต่างๆ

ทั้งนี้หากผู้กำกับการแสดงขาดการสื่อสารที่ดีกับนักแสดงและผู้ออกแบบฝ่ายต่างๆแล้ว ผู้กำกับการแสดงผู้นั้นเปรียบเสมือนขาด “เครื่องมือ” ที่จะสื่อสารความคิดให้ผู้ชมได้รับรู้ และ เข้าใจ ผู้กำกับการแสดงต้องรู้จักใช้ “เครื่องมือ” อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจน ความสามารถในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือ จึงเป็น คุณสมบัติจำเป็นสำหรับผู้กำกับการแสดง

2.1.4 การกำกับการแสดงประเภทละครสุขนาฏกรรม (Comedy)

ละครสุขนาฏกรรม (Comedy) จะแสดงความบกพร่องของมนุษย์ ที่ไม่ใช่ความพิการ แต่จะเป็นความผิดพลาดที่เป็นอุปสรรคที่ทำให้ชีวิตยุ่งยากมากขึ้น แต่จะนำเสนอแบบไม่จริงจัง เหมือน Tragedy แสดงให้เห็นถึงความไร้สาระของมนุษย์ และมักสะท้อนให้ผู้ชมเห็นชีวิตตัวเองอย่างขบขัน และต่างจาก Tragedy ตรงที่ตัวเองจะได้สิ่งที่สูญเสียคืนมา หรือได้ในสิ่งที่ตามหา ขณะ

อุปสรรคทุกอย่าง ทำให้สังคมและโลกเจริญขึ้น จบแบบ happy ending ละครสุขนาฏกรรมมีหลายชนิดเช่น

1. ละครตลกสุขนาฏกรรม Romantic comedy เช่น ตกกระไดหัวใจพลอยโจร หรือ Notting Hill
2. ละครตลกสถานการณ์ (Sit-com หรือ Situation-comedy) พวกตลกสถานการณ์
3. ละครตลกโศครวม Slapstick comedy พวกตลกที่เล่นกับความเจ็บปวดของร่างกาย พวกตลกคาเฟ่
4. ละครตลกร้าย (Black comedy) พวกตลกร้าย เช่นตลก69 หรืออย่าง Death becomes hers อย่างที่ตอนนี้นางเอกถูกยิงท้องโหว่ แต่ยังเดินได้
5. ละครตลกผู้ดี (Comedy of Manner or High comedy) คือการเอาลักษณะท่าทางของพวกผู้ดีมาล้อเลียน
6. ละครตลกเสียดสี (Satiric comedy)
7. ละครตลกความคิด (Comedy of ideas)
8. ละครตลกรักกระจุ่มกระจิม (Sentimental comedy)
9. ละครตลกโปกฮา (Farce) พวกตลกตีหัว มักจะเป็นตลกที่เอะอะ ตึงตัง ตลกท่าทาง เน้นความเจ็บปวด ความพิกลพิการเช่น ระเบิดเถิดเทิง สามเกลอหัวแข็ง (บางตำราแยกเป็นคนละพวกกับ Comedy)
10. ละครตลกเศร้าเคล้าน้ำตา คนดูจะหัวเราะเมื่อเห็นสิ่งหนึ่งแตกต่างไปจากปรกติวิสัย กล่าวคือผิดไปจาก ความคาดหมาย ซึ่งเกิดจากความบกพร่องของตัวละคร เช่นความเขลา หรือความอ่อนแอ การหัวเราะนั้นจะเกิดขึ้นจากการเชื่อในความจริงใจของตัว ละคร เชื่อว่า สถานการณ์ที่พลิกผันนั้นไม่ได้เกิดมาจากความเสแสร้ง แก่ง้งทำหรือจงใจทำ สถานการณ์ที่พลิกผันนั้น ต้องไม่นำมาซึ่งความบาดเจ็บและความเดือดร้อนของ ตัวละคร เช่น หากพลาดตกเก้าอี้ แล้วตัวละครหรือนักแสดง ต้องไม่เจ็บหรือเลือดตกยางออก เพราะหากเกิดสิ่งเหล่านั้นขึ้นแล้ว ผู้ชมจะรู้สึกตลกขบขัน แต่จะรู้สึกตึงเครียดจากความเจ็บปวดและเดือดร้อนที่เกิดขึ้น (สุวภัทร พันธุ์ปภพ, 2560: 4)

จากข้อมูลข้างต้น ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้า ประวัติและเรื่องราวที่มาของบทละครเรื่อง Le diner de cons รวมไปถึงได้ค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติและหน้าที่ของผู้กำกับ การกำกับ ละครประเภทสุนาฏกรรมมากขึ้น เพื่อนำไปใช้ประโยชน์จริงในการทำงานในส่วนหน้าที่ของผู้กำกับ การแสดงต่อไป

2.2 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการแสดง

2.2.1 ความหมายของนักแสดง

นักแสดง คือ บุคคลที่สวมบทบาทเป็นตัวละครเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว หรือสื่อสารสิ่งที่บทละคร ต้องการนำเสนอ ไม่ว่าจะเป็น การแสดงออกด้วยท่าทางการกระทำ อากัปกิริยา คำพูด รวมไปถึง อารมณ์และแสดงความรู้สึกนึกคิดต่างๆ ของตัวละคร ตามเรื่องราวในบทละคร มาสู่ผู้ชม โดย นับเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญประการแรกของการจัดแสดงละคร เนื่องจากการแสดงนั้นคือหัวใจ ของการจัดแสดงละคร

พจนานุกรมแห่งมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด ได้ให้คำจำกัดความของ Actor ไว้ว่า (a) A person who acts a part in a play act ... (b) a person who profession such parts. (ก) บุคคลแสดงใน บทบาทต่างๆ, (ข) บุคคลผู้ซึ่งมีอาชีพในบทบาท *a person who preponds to be something he or she is not. บุคคลผู้ซึ่งสร้างเป็นบางสิ่งที่เขาหรือเธอ ไม่ได้เป็น (The Oxford English Reference Dictionary, 1996 : 18)

และยังมีผู้ที่กล่าวไว้ถึงนักแสดง อีกว่านักแสดงคือตัวกลางสำคัญในการ ผลักดันให้เกิดละครขึ้นเลย ที่เดียวเพราะฉะนั้นถ้าจะมองการแสดงกันให้ชัด ๆ ให้เห็นเนื้อหนังของละครกันไปเลย ก็ขอให้มองที่ นักแสดงก่อนอื่นเพราะมี นักแสดงจึงมีการแสดงและเมื่อการแสดงนี้เป็นละครนักแสดงนั้นใครก็คือ รูปธรรมของละครที่จับต้องได้ เราก็สามารถพูดได้ว่านักแสดงก็คือละครหรือ ละครก็คือนักแสดงเมื่อนักแสดงสำคัญอย่างนี้แล้วจึงไม่ใช่เรื่องเหลวไหลที่จะมาพิจารณามองนักแสดงและการแสดงของเขา ให้เห็นหน้าที่ที่แท้จริงของมันเลยว่ามีต่อละครอย่างไร เริ่มแรกที่ตัวภาษา คำว่า แสดง ก็คือ สำแดง โดยความหมายแล้วหมายถึง การแสดงออกมาให้เห็นโชว์ให้เห็น เอาออกมา ให้ดูนักแสดงจึงหมายถึงผู้โชว์ให้ดูก็ไม่ผิดนักจะโชว์หรือจะแสดงอะไรให้ดูก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นบัตรประชาชน ใบขับขี่ หน้าตา เสื้อผ้า ทรงผม อวัยวะใด อวัยวะหนึ่งที่ย่อมได้ชื่อว่าเป็นนักแสดงแล้ว นี่คือความหมายของนักแสดง

(ชลประคัลภ์ จันทรเรือง, 2546: 91 อ้างถึงในศิลปะการแสดงนิพนธ์ โครงการศึกษาการผลิตละครเวทีเรื่อง ขวัญฤทัย ไอเลิฟยู, 2560: 22)

2.2.2 บทบาทและหน้าที่ของนักแสดง

นักแสดงคือผู้ที่สวมบทบาทเป็นตัวละครเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว อารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดที่อยู่ในบทละครสู่ผู้ชม รวมทั้งส่งสารที่ตัวผู้จัดทำอยากจะสื่อให้ผู้ชมได้รับรู้ว่าเป้าหมายของการทำละครเรื่องนี้ต้องการจะบอกอะไร เพื่อให้คนดูเข้าใจถึงแก่นและได้ข้อคิดกลับไป ดังนั้น นักแสดงจึงต้องรู้และทำความเข้าใจอย่างละเอียดกับบทบาทและหน้าที่ที่ตัวเองได้รับ อาจารย์สดีโส พันธุ์โกมล ได้กล่าวไว้ว่า นักแสดงคือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้ชมมากที่สุด ผลงานการสร้างสรรค์ของฝ่ายต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนบท การกำกับการแสดง การออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า จะได้รับการถ่ายทอดมาสู่ผู้ชมผ่านทางนักแสดงโดยตรง ดังนั้นจึงมักมีผู้กล่าวกันอยู่เสมอว่า ในการจัดการแสดงเราสามารถตัดทุกสิ่งทุกอย่างออกได้ยกเว้นนักแสดงและผู้ชม ดังที่ คมกฤษณ์ สุรินทร์กล่าวว่า “นักแสดงคือผู้ที่สวมบทบาทเป็นตัวละคร เพื่อถ่ายทอดเรื่องราว และความรู้สึกนึกคิด ที่อยู่ในบทละครมาสู่ผู้ชม” ดังนั้น ในกลุ่มผู้ทำงานละคร นักแสดงคือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดผู้ชมมากที่สุด ผลงานของงานละครไม่ว่าจะเป็น บท การกำกับ การแต่งกาย การออกแบบฉาก หรือแม้ การแต่งหน้า ล้วนถูกถ่ายทอดมายังผู้ชมโดยผ่านตัวนักแสดง จึงกล่าวได้ว่า ในการแสดงละครแต่ละครั้ง เราสามารถตัดทุกสิ่งทุกอย่างออกได้ ยกเว้นผู้แสดงกับผู้ชม หลายครั้ง การแสดงไม่มีบท นักแสดงเองก็จำเป็นต้องร่วมสร้างบทขึ้นมา เพราะไม่เช่นนั้นแล้วการแสดงก็เกิดขึ้นไม่ได้ และแม้ไม่มีฉากเพื่อการแสดงอย่างงดงาม นักแสดงก็ต้องสามารถกำหนดพื้นที่ใดๆขึ้น และใช้ภาษาท่าทาง คำพูด สร้างจินตนาการให้กับคนดูได้เห็นฉากนั้น เป็นไปตามเรื่อง กลับมาพิจารณาคำกล่าวที่ว่า "เราอาจสามารถตัดสิ่งต่างๆออกได้ยกเว้น นักแสดงกับคนดู" ประเด็นนี้ ทำให้เราต้องตระหนักว่า ความจริงคือ ในการทำละคร แต่ละครั้ง คนทุกคนในคณะทำงานการแสดง มีความสำคัญเท่าเทียมกัน และจะต้องสามารถสลับปรับเปลี่ยนบทบาท หน้าที่ได้เสมอ และพร้อมที่จะทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ ไม่ยึดถือในตำแหน่งหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งอย่างตายตัว เพราะ หากขาดหน้าที่ฝ่ายใดไป ผู้ทำละครแต่ละคนต้องพร้อม จะต้องทำหน้าที่แทนกันได้หมด ไม่ว่าจะเป็นคนเขียนบท อำนวยการสร้าง ตัวแสดงประกอบ และแม้แต่ผู้ดูแลฉาก และจัดเสื้อผ้า (คมกฤษณ์ สุรินทร์, 2557, ย่อหน้า. 1)

เพราะฉะนั้นแล้วบทบาทและความรับผิดชอบของนักแสดงที่มีต่องานแสดงนั้นมีความสำคัญพอๆกับฝ่ายอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นนักเขียนที่เขียนบทขึ้นมา ผู้กำกับการแสดงที่กำกับนักแสดง ผู้ออกแบบฉากและเครื่องแต่งกายที่ออกแบบมาให้นักแสดงใช้ในการแสดง นักแสดงก็จะเป็นตัวกลางที่สื่อสารทุกอย่างให้กับผู้ชม ให้ชมนั้นเชื่อ สนุกสนาน และได้ข้อคิดจากละครเรื่องนั้นๆ

2.2.3 การเป็นนักแสดงละครสุขนาฏกรรม (Comedy)

ละครประเภทคอมเมดี้เป็นละครที่ให้ความรู้สึกตลกขบขัน เพราะความบกพร่องของมนุษย์ เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสมัยนั้น ซึ่งเกี่ยวกับการเมือง สงครามและสันติภาพ ทักษะเกี่ยวกับศิลปะในแง่ต่างๆ การโจมตีหรือเสียดสีตัวบุคคล ฯลฯ คอมเมดี้เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นใหม่มากกว่านำมาจากตำนาน เช่น แทรจดี้ (ศีดา สิทธิศักดิ์ , 2556, ย่อหน้า. 7) หรือที่เรารู้จักกันเป็นอย่างดี นั่นก็คือบทละครตลก คือละครประเภทที่สร้างมาเพื่อความสนุกสนานอาจจะมาจากบทละครที่มีมุขตลกขบขันที่ต้องคอยสอดแทรกเข้ามาตลอดเวลา หรือการดำเนินเรื่องที่ถือเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างที่จะสร้างความสนุกสนานให้กับละครประเภทนี้ แต่เรื่องราวก็จะดูแค่ตลกอย่างเดียวก็ไม่ได้เพราะจะต้องมีข้อคิดบางอย่างที่ให้ผู้ชมได้รับไม่งั้นละครก็จะดูเป็นละครที่ไม่มีแก่นสารอะไรเลย และสิ่งสำคัญมากๆอีกอย่างก็คือ นักแสดง ที่จะต้องมาสวมบทบาทเป็นตัวละครในงานละครคอมเมดี้ ควรจะต้องเป็นคนที่มีความห้าวหาญหรือมีความเป็นคอมเมดี้ในตัว เพราะละครประเภทคอมเมดี้สิ่งหนึ่งที่สำคัญมาก นั่นก็คือจังหวะในการแสดง เพราะละครคอมเมดี้จะมีการตบมุขใช้จังหวะหรือช่วงเวลาต่างๆที่เหมาะสมเพื่อให้ส่งเสริมบทและสร้างเสียงหัวเราะให้กับผู้ชม การเป็นนักแสดงคอมเมดี้นั้นจึงจะต้องรู้จักละครประเภทคอมเมดี้ได้อย่างลึกซึ้ง และชำนาญ โดยการเล่นละครประเภทคอมเมดี้เป็นศาสตร์ที่สามารถเรียนรู้และพัฒนากันได้โดยการสร้างอารมณ์ดีได้ด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะเป็น การปรับความคิด ความคิดที่มีต่อตนเองและคนอื่น หรือจะเป็นสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่ส่งผลต่ออารมณ์ของคนเราค่อนข้างมาก การเปลี่ยนความคิดจึงเป็นวิธีพื้นฐานที่ช่วยเสริมสร้างอารมณ์ที่ดี ซึ่งมีหลักการเพียงไม่กี่ข้อ ได้แก่ หลีกเลี่ยงการกล่าวโทษตัวเอง พยายามมองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นรอบตัวในด้านบวกแบบที่ไม่ต้องอยู่กับความเป็นจริงตลอดเวลา และนึกถึงเรื่องราวดี ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต (สุภัทสร กล้าคลองตัน, 2559, ย่อหน้า. 2) นอกจากนั้นสามารถเรียนรู้เทคนิคคอมเมดี้ที่เกี่ยวข้อง เช่น การเล่นใหญ่ ใช้กายภาพและน้ำเสียง ฯลฯ โดยถ้านักแสดงฝึกฝนและปรับใช้อย่างคล่องแคล่วก็จะสามารถพัฒนาทักษะที่นักแสดงละครคอมเมดี้ควรมีได้

2.2.4 ข้อมูลสัมพันธที่เกี่ยวเนื่องกับการทำงานกับภูมิหลังตัวละคร

เรื่อง Secret Party มีเนื้อย่อว่าบอกใคร เป็นบทละครที่ถูกดัดแปลงมาจากบทละครเรื่อง Le Dîner de cons ประพันธ์และกำกับโดย Francis Paul Veber ซึ่งเป็นบทละครที่พูดถึงเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำของชนชั้นทางสังคม ระหว่างคนจนกับคนรวย ความเหลื่อมล้ำมักจะเป็นการกล่าวถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ที่มีโอกาสกับผู้ขาดโอกาส ซึ่งโอกาสในที่นี้คือ โอกาสในการเข้าถึง การต่อรองและจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ในสังคม ความเหลื่อมล้ำบางครั้ง ก็เป็นเหตุ บางครั้งก็เป็นผลในตัวเอง ที่เป็นเหตุเพราะความเหลื่อมล้ำจึงทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม หรือ เนื่องจากคนเกิดมา "ไม่เท่ากัน" จึงก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำตามมา (อติวิษณุ แสงสุวรรณ, ม.ป.ป., น.1) โดยในบทละครมีการนำชนชั้นที่ต่างกันมาอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน จนเกิดการกลั่นแกล้งคนจนของพวกคนรวย ซึ่งเกิดมาจากการแบ่งระดับชนชั้นทางสังคมของพวกคนรวยในเรื่องที่มองและจัดลำดับคนจนให้ต่ำกว่าพวกคนรวยแบบตนเอง

2.2.4.1) เกณฑ์ในการจัดชนชั้นทางสังคม

ในการแบ่งชนชั้นทางสังคมนักสังคมวิทยาได้ให้เกณฑ์ในการจัดลำดับชนชั้นไว้ดังนี้ คือ

1) ครอบครัวหรือตระกูล คนเรานั้นไม่สามารถจะเลือกเกิดได้ เมื่อเกิดมาอยู่ในครอบครัวใดหรือวงศ์ตระกูลใดก็ต้องรับสถานภาพนั้นไปโดยไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ ครอบครัวใดที่เป็นครอบครัวเก่าแก่ มีตำแหน่งฐานะทางสังคม มีคุณงามความดีต่อชาติบ้านเมืองและสังคม ตระกูลเจ้าตระกูลขุนนางเหล่านี้ย่อมได้รับเกียรติได้รับการยกย่องจากสังคมและถูกจัดอยู่ในชนชั้นสูง สังคมก็จะกล่าวขวัญถึงแต่ในทางที่ดีงามและเป็นมงคลแก่ตระกูลอยู่เสมอ ส่วนครอบครัวหรือตระกูลที่ไม่เก่าแก่ บรรพบุรุษไม่ได้สร้างชื่อเสียงให้แก่สังคมก็จะอยู่ในชนชั้นที่รองลงไป

2) ทรัพย์สมบัติและรายได้ ทรัพย์สมบัติเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ สามารถเรียกร้องสิ่งของต่างๆได้ตามที่เจ้าของทรัพย์ต้องการแม้ราคาจะแพงและเป็นของที่หายากก็ไม่เกินความสามารถของคนที่มีทรัพย์จะซื้อหามาได้ ในทางสังคมได้ยอมรับและยกย่องผู้มีทรัพย์มีรายได้มากเป็นคนชั้นสูง ส่วนคนที่มีฐานะพอมีพอกินไม่พืดเคืองนัก แต่ก็ไม่มีร่ำรวยจนเกินไปนั้นเป็นชนชั้น

กลาง ส่วนกลุ่มคนที่หาเช้ากินค่ำตัดตัดขุดขุด รายได้ไม่พอกับรายจ่ายจัดอยู่ในชนชั้นต่ำ ซึ่งสังคมจะให้ความสนใจน้อยไม่ค่อยได้รับการยกย่องและให้เกียรติเท่าคนที่อยู่ในชนชั้นสูง อย่างไรก็ตามสังคมก็มีได้ยกย่องเฉพาะการมีเงินมีทรัพย์สินสมบัติมากเท่านั้นแต่จะยกย่องเมื่อบุคคลนั้นมีตำแหน่งทางสังคมอีกด้วย

3) ภูมิลำเนา ภูมิลำเนาหรือที่อยู่อาศัยของคนในสังคมนั้น จะถือเป็นเกณฑ์ในการแบ่งชนชั้นยังไม่เด่นชัดนัก เพราะยังไม่สามารถที่จะบอกได้ว่าคนในเมืองจัดอยู่ในชนชั้นที่สูงกว่าคนในชนบทหรือคนในกรุงเทพฯ จะอยู่ในชนชั้นที่สูงกว่าคนในต่างจังหวัดเสมอไป จะต้องอาศัยปัจจัยอื่นเป็นองค์ประกอบอีกด้วย เช่น เกียรติคุณ ชื่อเสียง ตำแหน่ง หน้าที่ ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจ เพราะในแต่ละสังคมไม่ว่าจะเป็นสังคมส่วนภูมิภาคหรือในเมืองหลวงย่อมมีคนหลายระดับหลายชนชั้นปะปนกันไปนั่นเอง อย่างไรก็ตามในสังคมหนึ่งโดยเฉพาะในเขตเมืองใหญ่ๆ ยังพอมิตัวอย่างให้เห็นได้บ้างว่าพอล่าวถึงที่อยู่อาศัยก็จะตอบได้ทันทีว่านั่นเป็นแหล่งชนชั้นสูง นี่เป็นแหล่งชนชั้นต่ำ เป็นต้น

4) ระยะเวลาที่พำนักอาศัยอยู่ การอยู่ในท้องถิ่นใดนาน ๆ ความรู้สึกเป็นพวกพ้องเดียวกันของคนในท้องถิ่นนั้นจะเกิดขึ้น มีการยอมรับนับถือกันว่าเป็นคนเก่าแก่ของท้องถิ่น ซึ่งย่อมได้รับความนับถือสูง ผู้ที่อพยพโยกย้ายเข้าไปอยู่ใหม่ยังมิได้รับการยอมรับให้เข้าพวกเดียวกันหรือชนชั้นเดียวกัน แม้จะอยู่ในถิ่นเดียวกันกับคนอื่น ๆ ก็ตาม เช่น ชาวต่างจังหวัดอพยพเข้าไปในเมืองหลวง คนเมืองหลวงยังถือว่าคนนั้นเป็นคนต่างจังหวัดหรือเป็นคนถิ่นที่ไม่ใช่พวกเดียวกัน คนอยู่ไปนานเข้ามีลูกหลานเกิดในถิ่นนั้นเองที่จะถือได้ว่าเป็นคนเมืองหลวง เป็นคนท้องถิ่นนั้น ส่วนบรรพบุรุษยังไม่กล้ารับว่าตนเป็นคนเมืองหลวง

5) อาชีพ อาชีพต่างๆในสังคมนั้นได้รับการยอมรับยกย่องนับถือไม่เท่าเทียมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อของคนในสังคมนั้นเป็นสำคัญ อาชีพใดที่มีคนยกย่องให้เกียรติและเป็นอาชีพที่คนส่วนใหญ่ในสังคมต้องการก็ถูกจัดอยู่ในลำดับชั้นสูง อาชีพใดที่มีคนต้องการน้อยก็อยู่ในลำดับชั้นที่ลดหลั่นลงไป เช่น สังคมทั่วไปยกย่องคนที่มีตำแหน่งสูงๆในทางราชการยกย่อง

แพทย์ ครู ทหาร ตำรวจ การยึดอาชีพเป็นเครื่องจัดลำดับชนชั้นทางสังคม นั้น ไม่ได้คำนึงถึงครอบครัว ชาติตระกูล และรายได้ของบุคคลนั้นๆ

6) การศึกษา การศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้ในการจัดลำดับชนชั้นในสังคม ผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าย่อมถูกจัดไว้ในชนชั้นสูงกว่าคนที่ได้รับการศึกษาน้อย เราถือว่าคนที่ได้รับการศึกษาสูงเป็นชนชั้นปัญญาชน พุดอะไร คิดอะไร ก็มีคนฟัง มีคนเชื่อ และมีความศรัทธายิ่งกว่าคนที่ได้รับการศึกษาน้อยกว่าแม้ว่าจะได้รับการศึกษาในระดับเดียวกัน แต่คนละสถาบันหรือจบการศึกษาภายในประเทศก็ยังสามารถยกย่องไม่เท่ากันกับผู้จบการศึกษาจากต่างประเทศที่เจริญกว่า โดยวัดกันที่สถานศึกษานั้น ๆ ว่ามีความเก่าแก่เพียงใด มีชื่อเสียงอยู่ใน ระดับไหน เมื่อสำเร็จมาจากสถาบันเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงก็จะเป็นที่ยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงและจัดอยู่ในชนชั้นสูง ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะการศึกษานำไปสู่การมีอาชีพที่ดีมีรายได้สูงเป็นทางไปสู่ความสำเร็จในชีวิตด้วย จึงทำให้สังคมนั้นยอมรับผู้มีการศึกษาสูงและจัดอยู่ในชนชั้นสูง

7) ศาสนา เรื่องของศาสนาจะเข้ามามีส่วนในการจัดลำดับชนชั้นทางสังคม นั้น ยังมองไม่เห็นเด่นชัดนัก โดยเฉพาะพุทธศาสนาด้วยแล้วไม่สามารถจะแบ่งได้ ส่วนสังคมที่ศาสนามีการแบ่งแยกออกเป็นหลายลัทธินั้นก็อาจจะถือเอาเป็นเครื่องแบ่งได้บ้าง โดยถือจำนวนคนนับถือและตำแหน่งฐานะของคนที่นับถือ เป็นต้น ศาสนาคริสต์แบ่งออกเป็นหลายนิกาย มีทั้งกรีก นิกายโปรเตสแตนต์ นิกายโรมันคาทอลิก ถ้านิกายโปรเตสแตนต์มีคนนับถือมาก และผู้นับถือก็ล้วนแต่มีฐานะและตำแหน่งสูง ๆ ในสังคม ก็อาจจะถือว่านิกายโปรเตสแตนต์เป็นนิกายของสังคมชั้นสูงหรือใครอยู่ในนิกายนี้ ก็ถูกเหมาเอาว่าเป็นชนชั้นสูงก็ได้

เกณฑ์ในการแบ่งชนชั้นทางสังคมดังที่กล่าวข้างต้นนั้น มิใช่เป็นเกณฑ์ตายตัวที่ทุกสังคมใช้แบ่งชนชั้น สังคมหนึ่งอาจจะยึดถือเพียงฐานะ อาชีพ การศึกษาเป็นเกณฑ์การแบ่ง แต่ในอีกสังคมหนึ่งอาจจะใช้ภูมิฐานะ ครอบครัว และศาสนา เป็นเครื่องแบ่งก็ได้ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับค่านิยมของสังคมนั้นๆ เป็นสำคัญ (บ้านจอมยุทธ, 2543, ย่อหน้า.2)

จากข้อมูลสัมพันธ์ที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้นักแสดงสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาปรับใช้ในการทำงานของนักแสดง ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ตัวละคร การหาภูมิหลัง รวมไปถึงการเป็นนักแสดงในงานละครประเภทคอมเมดี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบฉากละคร และอุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อการแสดงเรื่อง Secret Party มีเนื้ออย่าบอกใคร

2.3.1 ความหมายของฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

2.3.1.1) ฉาก (Scenery) คือ สถานที่ที่บ่งบอกสภาพแวดล้อมของตัวละครหรือเป็นอาณาเขตสำหรับนักแสดง สถานที่นี้ได้รับการออกแบบเพื่อบ่งชี้การกระทำและการสื่อสารของตัวละครแก่ผู้ชม ฉาก หรือ Setting จะต้องบอกให้ทราบถึงสถานที่ในละครตามช่วงเวลาต่างๆ เช่น กลางวัน กลางคืน ปีศักราช ยุคสมัยหรือฤดูกาลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงกาลเวลาในฉาก เน้นให้เห็นสภาพแวดล้อมของตัวละคร เช่น สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม พื้นฐานขนบธรรมเนียมประเพณี ต้องสามารถทำให้ทราบได้ว่าเป็นด้านนอก (Exterior) หรือด้านใน (Interior) ของสถานที่ อยู่ในเมืองหรือนอกเมือง เป็นของจริงหรือจินตนาการ ตลอดจนข้อมูลบางประการเกี่ยวกับตัวละคร เช่น เพศ วัยฐานะ และยังส่งผลต่อบุคลิกลักษณะของตัวละคร สภาพแวดล้อมของตัวละคร หรือวิถีชีวิตของตัวละคร เพื่อช่วยให้ผู้ชมทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหรือความสัมพันธ์ของตัวละครกับสังคม อีกทั้งช่วยเสริมเนื้อหาหรือเหตุการณ์ต่างๆในเรื่อง

2.3.1.2) อุปกรณ์ประกอบฉาก (Properties) หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า พร็อพเพอร์ตี้ (Property) คือ ส่วนประกอบของฉากบนเวที ได้แก่ ชิ้นส่วนหรือวัตถุที่มีความสำคัญต่อการเคลื่อนไหวและการแสดงออกของนักแสดงบนเวทีภายในฉากแต่ละฉากที่มีความแตกต่างกัน พร็อพเพอร์ตี้ (Property) หรือที่เรียกกันย่อๆว่า พร็อพ (Props) สามารถรวมถึงสิ่งประดับตกแต่งฉาก เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆที่นักแสดงถือในระหว่างการแสดงหรือหมายถึงเสียงที่มีได้เกิดจากเครื่องมืออุปกรณ์ไฟฟ้าและรวมถึงเครื่องมือหรือวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ทำให้เกิดภาพเพื่อสื่อความหมายทางความรู้สึกนึกคิดสื่อบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของนักแสดงหรือตัวละคร พร็อพ (Props) มีลักษณะการใช้งานในฉากที่แตกต่างและหลากหลายเครื่องประกอบฉากบางชนิดตั้งอยู่เฉยๆตลอด

ระยะเวลาการแสดงในฉากหนึ่งและอาจถูกนักแสดงนำพาไปแสดงอีกฉากหนึ่ง โดยหน้าที่ที่ดูแลรับผิดชอบเก็บรักษาอุปกรณ์ชิ้นนั้นเมื่อใช้งานเสร็จก็เปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมด้วย ดังนั้น อุปกรณ์บางชนิดบางชิ้นส่วนอาจเป็นส่วนของฉากโดยตรง ซึ่งการแสดงถือเป็นส่วนสำคัญยิ่งที่สุดในกระบวนการนำเสนอกระบวนการผลิตแต่เพื่อให้พร็อพ (Props) หรือ พร็อพเพอร์ตี้ (Property) มีความหมายโดยรวมดังได้กล่าวมาจึงเรียกว่า เครื่องประกอบการแสดงและเวที เพื่อให้คำกระชับและเห็นภาพชัดขึ้นว่าหมายถึงเครื่องประกอบฉากที่ใช้สำหรับการแสดงและประกอบเวทีการแสดง (กฤษรา (ชูโรมาน) วริศราภริชา , 2551 : 143 - 144)

2.3.2 หน้าที่และบทบาทของฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

2.3.2.1 หน้าที่และบทบาทของฉาก(Scenery)

- 1.) แสดงภาพรวมสถานที่ เช่น ยุคสมัย เวลา และบรรยากาศของเรื่อง
- 2.) แสดงสภาพสังคม เช่น เศรษฐกิจ ฐานะ ความเป็นอยู่ของตัวละครตามบทประพันธ์
- 3.) กำหนดขอบเขต เช่น พื้นที่สำหรับการแสดงทั้งในอาคารและนอกอาคาร ระดับความสูง - ต่ำ ของสถานที่ ซึ่งผู้กำกับการแสดงได้กำหนดตำแหน่งและทิศทางการเคลื่อนไหวของตัวละคร (blocking)
- 4.) แสดงแนวการนำเสนอ เช่น รูปแบบและสไตล์ของฉาก เพื่อให้แนวละครชัดเจนมากขึ้นบ่งบอกอารมณ์และสีสัน แสดงให้เห็นเรื่องราวของละครว่าเป็นแนวอะไร เช่น สนุกสนาน ตลก การแบ่งแยกชนชั้น เป็นต้น
- 5.) แสดงความคิดหลักของเรื่องและเสริมอยู่เบื้องหลัง (background) ของตัวละคร ผู้กำกับการแสดงจะต้องควบคุมไม่ให้ฉากมีความเด่นมากเกินไปจนบดบังผู้แสดง สีสันที่ใช้จะต้องกลมกลืนกับสีสันของเครื่องแต่งกาย และอารมณ์ของเรื่อง โดยไม่

ขัดแย้งกัน ทั้งนี้รวมถึงอุปกรณ์ประกอบฉากทุก อย่าง (มัทนี รัต
นิน, 2546, 49-50)

2.3.2.2) หน้าที่และบทบาทของอุปกรณ์ประกอบฉาก(Properties)

- 1.) ช่วยให้นักแสดงสามารถจดจำคิวการแสดงของตนเองได้
แม่นยำขึ้น เช่น เมื่อนักแสดงหยิบแก้วขึ้นทำการดื่มครั้งที่หนึ่ง
นักแสดงจะต้องพูดอะไร และเหตุการณ์ใดจะเกิดขึ้น
เรียงลำดับต่อเนื่องกันไปจนสิ้นสุดการแสดง
- 2.) สามารถบอกรสนิยมและฐานะความเป็นอยู่ ของตัว
ละครผู้อาศัยในฉากนั้นได้ และยังสามารถบอกความสัมพันธ์
ระหว่างตัวละครกับห้องที่พักอาศัยนั้นว่าเป็นอย่างไร อยู่ใน
ฐานะใด เช่น เป็นเจ้าของบ้าน เป็นแขกของบ้าน หรือผู้เข้ามา
ขโมยของในบ้าน
- 3.) สามารถบอกกาลเวลาฤดูกาล ปี และยังสามารถบอกปี
ที่เกิดเหตุการณ์ขึ้นในเรื่องได้อีกด้วย
- 4.) นักแสดงสามารถแสดงออกซึ่งความรู้สึกที่มีต่อ
เหตุการณ์นั้นๆหรือ เป็นขอบเขตความเป็นเจ้าของ

2.3.3 แนวคิดและทฤษฎีในการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

แนวทางในการออกแบบฉากละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร จากการ
อ่านบทและตีความจากบทละครของผู้กำกับการแสดง โดยยึดรูปแบบจากบทประพันธ์หนังเรื่อง Le
Dîner de cons แต่นำมาปรับเปลี่ยนให้เป็นฉากละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

2.3.3.1) สถานที่ตามบทประพันธ์เดิม

ในบทละครเรื่อง Le Dîner de cons ได้มีการกล่าวถึงสถานที่ ตัว
อาคารที่อยู่อาศัย ดังนี้

- 1) เหตุการณ์เกิดขึ้นในปีพุทธศักราช 2541
- 2) อพาร์ทเมนต์หรู เห็นวิวหอไอเฟล
- 3) ตั้งอยู่ในเมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศส

2.3.3.2) แนวคิดในการออกแบบฉาก

ผู้ออกแบบได้นำข้อมูลในบทประพันธ์เดิมมาเป็นพื้นฐานในการเลือกสถานที่ และออกแบบฉากละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร โดยคำนึงถึงสถานะการณ์โควิดและความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นโดยต้องคำนึงถึงการปรับเปลี่ยนให้กลายเป็นรูปแบบของละครออนไลน์ผ่านรูปแบบ Zoom จึงทำให้ฉากที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นแบบ Permanent set หรือ Architectural Stage คือ รูปแบบฉากที่เป็นการใช้โครงสร้างถาวรที่จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดระยะเวลาการแสดง และเน้นไปที่การทำอุปกรณ์ประกอบฉากหรือพร็อพ ผู้ออกแบบได้เห็นว่ามีสไตล์ที่จะนำมาออกแบบฉากควรจะเป็นในรูปแบบสมจริงที่เป็นความสมจริงในโลกของตัวละครนั้นๆ และสามารถส่งเสริมความเป็นไปได้ให้กับละครที่มีความคมชัดเช่นเดียวกับการทำฉากในละครซีทคอมที่สร้างฉากเพื่อส่งเสริมตัวบทละครให้เห็นภาพและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

1) ผู้ออกแบบได้ใช้สไตล์การออกแบบของฉากที่มีพื้นฐานมาจากบทละครที่มีความคมชัด ดังนั้นฉากจึงออกมาในรูปแบบของสิ่งที่บทละครได้กำหนดไว้หรือพูดถึง ทำให้ความเหมือนจริงบางสิ่งจำเป็นต้องตัดทอนรายละเอียดปลีกย่อยออกไป เช่นเดียวกับรูปแบบของการทำฉากในละครซีทคอมที่ถึงจะดูมีความสมจริงแต่ก็ต้องตัดบางส่วนออกไปเพื่อให้สามารถรองรับการแสดงตามบทละครได้ และสิ่งนี้ทำให้ฉากสามารถสร้างภาพและบรรยากาศที่น่าสนใจให้กับบทละคร โดยมีส่วนประกอบต่างๆทางสถาปัตยกรรมที่ยังคงเหลือไว้ให้ยังคงสามารถซัพพอร์ตตามบทละครได้ เช่น ประตู กำแพง ผนัง และรายละเอียดอื่นๆ ที่ถูกต้องตามยุคสมัย กาลเวลาและภูมิภาคที่เกิดขึ้น เหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง ทำให้เหตุการณ์ดำเนินไปอย่างสมเหตุสมผล และเหมาะสม

2.3.3.3) แนวคิดในการออกแบบและหาอุปกรณ์ประกอบฉาก

ผู้ออกแบบได้นำข้อมูลในบทประพันธ์เดิมมาเป็นพื้นฐานในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบฉากของละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร โดยมีแนวคิดในการออกแบบ อุปกรณ์ประกอบฉาก คือผู้ออกแบบได้เลือกใช้อุปกรณ์ประกอบฉากโดยคำนึงถึงรสนิยม (Taste) ของตัวละคร โดยที่รสนิยมของตัวละครนั้นจะเป็นตัวบ่งบอกให้ผู้ชมสามารถเข้าใจภูมิหลังของตัวละครมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยให้เข้าใจเรื่องราวชีวิตของตัวละครและบทละครที่กำลังดำเนินอยู่ด้วย ดังต่อไปนี้

1. รสนิยม (Taste) หมายถึง ความนิยมชมชอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามฐานานุรูปของบุคคล เช่น คนมีรสนิยมสูง หมายถึง ผู้รู้จักนิยมชมชอบของที่ดีแท้ ราคาแพง ความ

เข้าใจในความสวย ความงาม และคุณสมบัติของสิ่งของ
 เหล่านั้น คนเรามีความชอบพอในสิ่งของที่ต่างกัน รสนิยม
 เกิดขึ้นได้ในทุกคน มนุษย์ย่อมมีความชอบเป็นของตัวเอง
 รสนิยมบางอย่างก็เกิดขึ้นได้จากสภาพแวดล้อมรอบตัว
 ผู้คนที่พบเจอหรือสิ่งที่พบเห็น ความเคยชิน และ
 ความชอบส่วนบุคคล

จากการศึกษาทละคร ฉากมีการนำเสนอให้สามารถซัพพอร์ตเรื่องราวคอมเมดี้และ
 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยยึดสิ่งต่างๆตามในบทละคร ส่วนอุปกรณ์ประกอบฉากมีการนำเสนอตาม
 พื้นฐานของบทละครเช่นเหตุการณ์ สถานที่ และยุคสมัย ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดโดยผ่านกระบวนการการ
 วิเคราะห์และตีความการเลือกใช้สิ่งของหรือการออกแบบตามแนวคิดรสนิยมของตัวละคร และจาก
 การรวบรวมข้อมูลข้างต้นทั้งหมดเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่นำมาประกอบกันเพื่อสร้างงาน
 ออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก ผู้ออกแบบได้มีการปรึกษา เพื่อให้ได้แนวทางการทำงานและ
 ตอบโจทย์กับบทละครที่มีความคอมเมดี้และภาพรวมให้ไปในทิศทางเดียวกันรวมถึงปรึกษากับ
 ผู้ออกแบบในฝ่ายอื่นๆ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อให้ภาพรวมของงานออกแบบช่วย
 ส่งเสริมให้ละครออกมาสมบูรณ์เกิดภาพที่สวยงามและส่งสารถึงผู้ชมให้เข้าใจแก่นของเรื่องได้ชัดเจน

2.4 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงเรื่อง Secret Party

มื่อนี้อย่าบอกใคร

2.4.1 ความหมายของเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง

เครื่องแต่งกายคือ สิ่งที่เราเลือกที่จะสวมใส่ในแต่ละวันโดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ กาลเทศะ
 ภูมิอากาศ ความเหมาะสม และค่านิยมของคนในฐานะนั้น ซึ่งทำให้เครื่องแต่งกายมีการเพิ่ม
 รายละเอียดบนตัวชุด แต่ลึกๆแล้วเครื่องแต่งกายสามารถบอก บุคลิกลักษณะนิสัยแสดงถึงความ
 แตกต่าง แนวคิด ความเชื่อ ฐานะ และรสนิยมของผู้สวมใส่ได้อีกด้วย การที่เรา เลือกที่จะสวมใส่อะไร
 ออกจากบ้าน ก็เหมือนกับการที่เราต้องการให้ผู้อื่นมองตัวเราอย่างไร โฮลท์ ได้เสนอ ความคิดของ
 เครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงไว้ว่า (Michael Holt,1993:7)

เครื่องแต่งกายมีหน้าที่ทางละครหน้าที่หนึ่งนั้น คือช่วยเล่าหรือบอกถึงเรื่องราวในละครได้ กล่าวคือเครื่องแต่งกายในละครจะบอกผู้ชมในละครให้ทราบในทันทีว่า ละครเรื่องนั้นมีเรื่องราวเกิดขึ้น ณ สถานที่แห่งหนใด ทั้งนี้เพราะเครื่องแต่งกายของตัวละครเป็นตัวกำหนดหรือจัดวางละครในประวัติศาสตร์ยุคใดยุคหนึ่ง และเป็นสิ่งที่บ่งบอกบริบททางสังคมแห่งใดแห่งหนึ่งให้กับเรื่อง นอกจากนี้แล้วเครื่องแต่งกายยังสามารถบอกผู้คนถึง พัฒนาของตัวละครในเรื่องว่าเป็นเช่นไร รวมทั้งระดับทางสังคมสิ่งแวดล้อมตัวละครว่าเป็นเช่นใด ในขณะที่ตัวละครพัฒนาไป

ซึ่งจากคำพูดข้างต้นนั้น เครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงจึงมีบทบาทสำคัญต่อละครเวที เครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงหมายถึงรวมถึงทุกสิ่งทีนักแสดงหรือตัวละครสวมใส่อยู่บนเวทีนั้น ถือเป็น เครื่องแต่งกายทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้าหลากหลายชิ้นที่ใส่ทับกันหรือการที่ไม่สวมเสื้อผ้าแม้แต่ชิ้นเดียว เครื่องแต่งกายจะทำหน้าที่บอกลักษณะนิสัย อายุ อาชีพ กิจกรรมของแต่ละวันและฐานะของนักแสดง พัฒนาการของตัวละคร อีกทั้งยังสามารถบอกสภาพทางภูมิศาสตร์ ประเทศ ฤดูกาลช่วงเวลา ในแต่ละวันได้ อีกด้วย การที่นักแสดงได้ใส่เครื่องแต่งกายนั้น เหมือนเป็นการเพิ่มความเชื่อในตัวละคร ทำให้นักแสดงรู้สึกถึงตัวละครนั้นจริงๆ

การเคลื่อนไหวของเครื่องแต่งกายหรือแม้กระทั่งอุปกรณ์ประกอบเครื่องแต่งกาย ที่ถือใช้ในละครจะทำให้ตัวนักแสดงรู้สึกถึงตัวละครมากขึ้น แอนเดอร์สัน เสนอความคิดเกี่ยวกับเครื่อง แต่งกายและการแสดงไว้ว่า

เครื่องแต่งกายและนักแสดงจะเป็นองค์ประกอบสองสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ในทัศนองค์ประกอบที่เป็นหนึ่งเดียวกัน หากสองสิ่งนี้ไม่สามารถประสานกันได้ ภาพของงานที่พึงปรารถนาที่อยากจะปรากฏแก่สายตาของผู้ชม สำหรับนักแสดงทุกคนเครื่องแต่งกายจะเป็นองค์ ประกอบภายนอกของตัวละครหรือการขยายภาพ ของบทบาทและลักษณะบุคลิกที่พวกเขาตีความจากบทที่เขาแสดงอยู่ในฐานะที่ เครื่องแต่งกายเปรียบเสมือนหน้ากาก เครื่องแต่งกายจึงสามารถปลดปล่อยให้นักแสดงเป็นอิสระจากปัญหาในเรื่องส่วนตัวตอนที่แท้ของพวกเขาและยังช่วยให้ นักแสดงสามารถซึมซับลักษณะของตัวละคร ให้นักแสดงกลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของละครและบทที่พวกเขาสวมอยู่ได้อย่างดี เหตุนี้เองนักแสดงจึงรู้สึกว่าเป็นเรื่อง ยากที่จะให้พวกเขาแสดงบทบาทของตัวละครโดยสวมเสื้อผ้าของพวกเขาเอง ทั้งนี้ เพราะเสื้อผ้าเหล่านั้นอาจกระตุ้นให้นักแสดงหวงคิดถึงชีวิตจริงส่วนตัวมากกว่าที่จะเป็นภาพของตัวละครในเรื่อง กล่าวโดยสรุปนักแสดงจะเกิดความรู้สึกคุ้นชินและ รู้สึกว่า

เครื่องแต่งกายที่พวกเขาสวมอยู่เป็นเครื่องแต่งกายของตัวละครนั้นจริงๆ (Anderson,2502:44X) จึงสามารถพูดได้ว่า ไม่มีการแสดงใดที่สามารถขาดเครื่องแต่งกายได้เพราะการ เลือกสิ่งที่ปรากฏบนเวที นั้นล้วนแต่มีความหมายทั้งหมดทั้งสิ้น ทั้งต่ออารมณ์ความรู้สึกต่อผู้ชม และตัว นักแสดงเอง ไม่มีการแสดงใดที่ไม่มี “เครื่องแต่งกาย” ทุกสิ่งที่สวมใส่บนตัวนักแสดงบนเวที คือเครื่องแต่งกายอันจะมีความเหมาะสม และมีความหมายต่อละครเรื่องนั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้

ในเว็บไซต์ American Association of Community Theater (AACT) ได้กล่าวไว้ว่า

เครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงสามารถแสดงถึงข้อมูลของตัวละครต่อผู้ชม อาชีพ สถานะทางสังคม เพศ อายุ รสนิยม จุดประสงค์ของตัวละครที่สอดคล้องกันหรือ แม้กระทั่งปัจเจกนิยมเครื่องแต่งกาย ยังบอกดังต่อไปนี้

1. บ่งบอกอารมณ์และรูปแบบของละคร
2. แสดงความแตกต่างของตัวละครเด่นและตัวละครรอง
3. ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวละคร
4. เปลี่ยนภาพลักษณ์ของนักแสดง
5. แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของตัวละคร
6. เครื่องแต่งกายถูกผ่านการออกแบบโดยที่ยังคงเป็นตัวละครตัวนั้นๆอยู่
7. เครื่องแต่งกายยังรวมถึงอุปกรณ์ประกอบเครื่องแต่งกาย (Costume Props) เช่น หมวก กระเป๋า รองเท้า หรือเครื่องประดับต่างๆ อุปกรณ์ประกอบเครื่องแต่งกายได้ช่วยทำให้ ภาพรวมของเครื่องแต่งกายนั้นๆสมบูรณ์ขึ้นอีกด้วย และทำให้เห็นความแตกต่างของตัวละครแต่ละตัว (AACT,2553:ออนไลน์.)

เว็บไซต์ skyexitsjob.blogspot.com ได้สรุปความหมายของเครื่องแต่งกายไว้ว่า

การออกแบบเครื่องแต่งกายเป็นการแสดงแบบตัวอย่างของเครื่องแต่งกายเพื่อใช้ในการแสดง ซึ่งแบบตัวอย่างของเครื่องแต่งกายจะแตกต่างกันไปตามแนวคิด และ ความคิดสร้างสรรค์ของนักออกแบบ โดยปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนด ทิศทางของแนวคิดสร้างสรรค์คือขนบธรรมเนียม ประเพณีและค่านิยมของผู้คนในแต่ละยุคสมัย ในแต่ละท้องถิ่น หรืออาจเป็นการออกแบบที่ดัดแปลงมาจากเครื่องแต่งกายซึ่งกำลังได้รับความนิยมอยู่ในสมัยนั้นๆ หรือเคยได้รับความนิยมมาก่อนแล้วใน

อดีต โดยเป็นการออกแบบที่อาศัยการวิเคราะห์ที่ความบทรละคร ตัวละคร รวมทั้งยังต้องคำนึงถึงรูปแบบการแสดงรูปร่างของนักแสดงสถานที่ที่จะใช้แสดง และวัตถุประสงค์ในการนำเสนอการแสดงเป็นหลัก นำเสนอยุคสมัยของละครหรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นในการแสดง เครื่องแต่งกายนำเสนอภาพรวมของความนิยมของผู้คนในแต่ละสมัย เครื่องแต่งกายในแต่ละยุคก็ต่างมีเอกลักษณ์เฉพาะของตน ซึ่งสามารถบ่งบอกวิถีชีวิตและค่านิยมของผู้คนในสมัยนั้นๆ เครื่องแต่งกายที่ตัวละครสวมใส่จึงสามารถแสดงเวลาที่สถานการณ์ในละครนั้นเกิดขึ้นว่าเป็นยุคสมัยใด นำเสนอสถานที่ของละคร เครื่องแต่งกายแต่ละประเภทมีหน้าที่ต่างกัน เช่น เสื้อสุท เป็นเสื้อที่ใช้สวมใส่เมื่อต้องไปร่วมงานสำคัญ หรือมีความทางการมากขึ้น โดยเป็นเครื่องแต่งกายที่จำเป็นในงานที่มีความเป็นทางการ ดังนั้นเมื่อตัวละครสวมใส่เครื่องแต่งกายประเภทใด คนดูก็จะสามารถเข้าใจได้ว่ามี ลักษณะของงานที่รวมเป็นอย่างไร และมีความเหมาะสมของกาลเทศะเป็นอย่างไร เป็นต้น นำเสนอ บุคลิกลักษณะของตัวละคร เครื่องแต่งกายแสดงออกซึ่งบุคลิกลักษณะนิสัย และรสนิยมของผู้สวมใส่ นำเสนอสถานภาพของตัวละคร รูปแบบ และรายละเอียดการตัดเย็บของเครื่องแต่งกาย นำเสนอสถานภาพของตัวละครว่า ตัวละครนั้นมีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเป็นอย่างไร เช่น ลักษณะการแต่งกายของชนชั้นสูง ชนชั้นกลาง และชนชั้นแรงงานต่างมีรูปแบบที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นความแตกต่างนี้ก็เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยและปัจจัยต่างๆ เช่น สถานการณ์ทางการเมือง ศาสนา สังคมและเศรษฐกิจ (skyexitsjob.blogspot.com,2555:ออนไลน์.)

ทั้งนี้เครื่องแต่งกายยังบ่งบอกหน้าที่และแยกอาชีพได้อย่างชัดเจน โดยมีกฎ ข้อบังคับของหน่วยงาน องค์กร ที่ชี้ชัดให้ทุกคนต้องสวมเครื่องแบบที่มีลักษณะที่เหมือนกัน เพื่อความเรียบร้อย แสดงถึงความมั่นคงขององค์กรนั้นๆ

เว็บไซต์ maanow.com ได้กล่าวถึงการใส่เครื่องแบบไว้ว่า

ที่มีการใส่เครื่องแบบก็เป็นเพราะว่าในสังคมของเรานั้นต้องมีการจัดการกับคนหมู่มาก เพื่อให้สามารถแยกแยะผู้คนได้ จึงทำให้เกิดเป็นเครื่องแบบขึ้น และชุดเครื่องแบบยังถูกสร้างขึ้นมาเพื่อลดความเป็นตัวตนของผู้ที่สวมใส่ ยกตัวอย่างเช่น การใส่ชุดนักเรียนก็จะทำให้เรารู้ว่าในช่วงนั้นคือเราควรทำอะไร มีขอบเขตแค่ไหน ช่วยในการกล่อมเกลาจิตสำนึกว่าผู้ที่สวมใส่อยู่คือเยาวชนที่มีหน้าที่เล่าเรียนหนังสือ และกำลังสวมบทบาทเยาวชนของชาติ นอกจากนี้แล้วเครื่องแบบบางอย่างยังสวมใส่เพื่อเป็นการแสดงตัวตนให้ชัดเจนมากขึ้น เช่นชุดของเหล่าอาร์ตติสท์ที่ส่วนใหญ่ มักจะเห็นว่าเป็นชุดสีดำล้วน ดังนั้น

เครื่องแบบจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมากในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เราสามารถรู้ได้ว่าคนนี้อาชีพอะไรคนที่ใส่เครื่องแบบเอง ก็จะได้รู้ว่าตัวเองมีขอบเขตในการปฏิบัติตัวอย่างไร ในความจริงแล้วมนุษย์เรามี 2 แฉ่ง คือในแง่หนึ่งก็อยากเป็นตัวของตัวเอง แต่อีกแง่ มุมหนึ่งก็อยากเหมือนคนอื่นจึงทำให้มนุษย์มีความสัมพันธ์กับสิ่งของผ่านแบรนด์ หรือยี่ห้อ การใส่เครื่องแบบจึงทำให้มีความเป็นหนึ่งเดียว ความจริงแล้วตั้งแต่เกิดจนปัจจุบันยาวไปจนสิ้นลมหายใจ อย่างน้อยเราจะได้ใส่เครื่องแบบไม่ต่ำกว่า 10 ชุดเลยทีเดียว ไม่ว่าจะเป็นชุดเด็ก ชุดนอน ชุดนักเรียนอนุบาล ชุดนักเรียนประถม ชุดนักเรียนมัธยม ชุดนักศึกษา ชุดรับปริญญา ชุดทำงาน ชุดแต่งงาน ชุดบวช หรือแม้แต่ตอนที่เราเสียชีวิตนั้นก็เรียกว่าเป็นเครื่องแบบได้เหมือนกัน การจำแนกบุคคลในเครื่องแบบที่แต่งกายเหมือนกันนั้น เราสามารถแยกบุคคลดังกล่าวได้จาก ยศ ตำแหน่งที่บางอาชีพได้มีสัญลักษณ์บ่งบอก และเป็นตัวจำแนกระดับของชนชั้นไว้ได้อย่างชัดเจน แมกซ์ เว็บบอร์ส นักมานุษยวิทยาเชิงวัฒนธรรม เขียนถึงเรื่องเครื่องแบบไว้ว่า รูปแบบของระบบราชการจะมีการระบุที่ชัดเจนเป็นตัวบทกฎหมาย ถึงระเบียบแบบแผนในเรื่องเครื่องแบบ ส่วนภาคเอกชนเครื่องแบบจะเป็นตัวสื่อบอกถึงระบบของการจ้างงานที่มีความมั่นคงในโลกของทุนนิยมและลัทธิเสรีนิยมใหม่ เครื่องแบบเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของพนักงานบริษัทต่างๆ ซึ่ง ใช้เครื่องแบบให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่ทำโดยเฉพาะในเมืองใหญ่หรือมหานคร การที่จะให้เห็นหน้าที่ของแต่ละคน เครื่องแบบจะเป็นสิ่งที่ช่วยบอกได้เร็วขึ้น เป็นการรวบรวมถึงการติดต่อปฏิสัมพันธ์ หรือสนทนาว่าคุยอยู่กับใคร คนนั้นทำหน้าที่อะไร ศิโรตม์ชี้ว่า เครื่องแบบของคนชั้นล่างในสังคมไม่ได้แสดงถึง สถานภาพทางอำนาจของเขา แต่แสดงถึงความเป็นกลุ่มของเขา มากกว่า (maanow.com,2559:ออนไลน์.)

2.4.2 ความหมายของนักร้องแบบเครื่องแต่งกาย

นักร้องแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง นักร้องแบบเครื่องแต่งกาย หรือผู้ที่ต้องการจะส่งสารบางอย่างต่อคนดูโดยผ่านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย นพมาศ ได้กล่าวไว้ว่า

เครื่องแต่งกายเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดความคิดข้อมูล ความรู้สึก และเป็นสิ่งที่ผู้ออกแบบค้นพบในละคร และแสดงความคิดออกมาไม่ใช่ความคิดของคนอื่น การออกแบบเครื่องแต่งกายจะประสบความสำเร็จได้นั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ตัวละครอย่างเป็นเหตุผลแล้ว ยังขึ้นอยู่กับความสามารถของนักแสดงที่ใช้เครื่องแต่งกายนั้นเป็นส่วนหนึ่งของตัวละคร นักแสดงจะแสดงบทบาท

ตัวเองผ่านภาพลักษณ์ที่ผู้ออกแบบสร้างไว้ ซึ่งแสดงถึงทิศทาง การนำเสนอและบรรยากาศของละคร (นพมาศ แว หงส์ ,2550:143)

ดังนั้นผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย (Costume Designer) ถือเป็นหน้าที่หนึ่งที่มีความสำคัญต่อ ละครเวที ซึ่งการออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงนั้นจะแตกต่างออกไปจากการออกแบบทั่วไป ตรงที่ ผู้ออกแบบต้องทำให้เห็นความหมาย บุคลิกลักษณะนิสัย สถานภาพทางสังคม พัฒนาการทาง จิตวิทยาของตัวละคร หรือความสัมพันธ์ของตัวละครหนึ่งกับอีกตัวละครหนึ่ง ผู้ออกแบบไม่เพียงแต่ ทำตามความชอบของตัวเองต้องการเท่านั้น ยังต้องศึกษาหาข้อมูลของตัวละครและต้องเข้าใจบท ละครอย่างลึกซึ้ง เพื่อที่จะได้วิเคราะห์ทั้งตัวบทละครและตัวละครได้เป็นอย่างดี เพราะบางครั้งตัวบท ละครเองอาจจะไม่ได้บอกผู้อ่านอย่างชัดเจน ผู้เขียนต้องพูดถึงบางอย่างโดยอาจจะมีความนัยแฝง ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องคิดวิเคราะห์แบบลึกลงไปอย่างละเอียดถี่ถ้วน และไม่ถูกจำกัดความคิดโดยผู้เขียน

ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายได้สร้างคาแร็คเตอร์ของนักแสดงโดยผ่านการออกแบบ และรวมถึง เครื่องประดับหรืออุปกรณ์ประกอบในการแสดงอีกด้วย ไม่ว่าจะตัดเย็บขึ้นมาใหม่เอง ซื้อมาปรับ หรือ หาเช่าอีกรูปทรงสี และตัวเนื้อผ้าจะถูกเลือกโดยผู้ออกแบบ ผู้ออกแบบนอกจากจะอ่านบท ละคร อย่างละเอียดแล้ว ยังต้องเข้าร่วมการประชุมกับผู้กำกับผู้กำกับศิลป์ และทีมออกแบบฝ่ายต่างๆ ได้แก่ ผู้ออกแบบฉาก ผู้ออกแบบไฟ ผู้ออกแบบเสียง และผู้ออกแบบการแต่งหน้าและทรงผม เป็นต้น เพื่อให้แนวคิดและแนวทางของการออกแบบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โคะเฮน ได้ กล่าวถึงขั้นตอนใน การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับการแสดงไว้ว่า(โค เฮน,1981: 378-381)

ขั้นตอนโดยรวมในการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับการแสดงจะเริ่มต้นจากภาพสเกตแบบ จำนวนมากมายที่นักออกแบบร่าง ภาพความคิดที่ต้นจินตนาการประกอบ กับการคำนวณผ้าและวัสดุ ที่ใช้ สิ่งเหล่านี้จะผ่านการพิจารณาโดยอาศัยความคิด ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่คุณจะสร้างกำลังจะผลิต ความคิดและภาพรวมของงานที่ผู้กำกับการแสดงตกลงไว้กับทีมงานไว้เบื้องต้น รวมทั้งการตีความบท ละครสไตล์ของละครข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่นักออกแบบรวบรวมมาตลอดจนเข้าใจถึงเทคนิค และ ความเป็นไปได้ในอันที่จะจัดสร้างเครื่องแต่งกายเหล่านั้น โดยปกติแล้วภาพวาด เครื่องแต่งกายของตัว ละครจะวาดแยกจากกันไว้เป็นตัวยุ แต่กระทั่งเครื่องแต่งกายของกลุ่มประสานเสียง บางครั้งนัก ออกแบบ วาดภาพเครื่องแต่งกายเพียงภาพเดียว หากรูปแบบเครื่องแต่งกายนั้นเหมือนกันทั้งกลุ่ม จากนั้นจะต้องผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากผู้กำกับการแสดง ภาพวาดเครื่องแต่งกายจะต้องลงสีให้

สมบูรณ์หลังจากผ่านการเห็นชอบแล้ว นักออกแบบจำเป็นต้องนำเสนอตัวอย่างวัสดุผ้าที่ใช้ทำเครื่องแต่งกายเหล่านั้นด้วย ตัวอย่างผ้ามักจะติดไว้ด้านข้างของภาพวาดเครื่องแต่งกายในกรณีที่นักออกแบบเห็นว่า การตัดเย็บ หรือการจัดสร้างเครื่องแต่งกายเหล่านั้นมีความซับซ้อน การวาดรายละเอียดของโครงสร้างเสื้อผ้าเหล่านั้นก็อาจจำเป็นต้องสเกตไว้ด้วย เพื่อสะดวกต่อฝ่ายจัดสร้าง ทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น อย่างไรก็ตามเมื่อการตัดเย็บ หรือจัดสร้างเสร็จแล้ว นักออกแบบเครื่องแต่งกายจำเป็นต้องตรวจสอบความเรียบร้อยและความลงตัวของตัวเองที่ตนเองได้ออกแบบด้วย ก่อนที่นักออกแบบเครื่องแต่งกายจะสร้างสรรค์สิ่งต่างๆได้ จะต้องอาศัยสิ่งต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับประวัติเครื่องแต่งกายสมัยต่างๆ
2. ความรู้เกี่ยวกับการจัดสร้างเครื่องแต่งกาย
3. ความรู้ความเข้าใจถึงลักษณะของผ้าและวัสดุที่ใช้ทำเครื่องแต่งกาย
4. ความรู้เกี่ยวกับประวัติการละครและสไตล์ในการสร้างละคร
5. ความสามารถในการตีความและจินตนาการในอันที่จะสะท้อนลักษณะทางจิตวิทยาของตัวละครผ่านเครื่องแต่งกาย
6. มุมมองทางศิลปะความรู้สึกต่อสีและรูปทรงตลอดจนสามารถที่จะวาด หรือร่างภาพที่ตนจินตนาการให้ปรากฏเป็นรูปร่างได้
7. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความสามารถในการสื่อสาร พูดคุยกับบุคคลที่ร่วมงานได้เป็นอย่างดี สามารถโน้มน้าวใจผู้ร่วมงานให้ปฏิบัติงาน ต่างๆได้อย่างดี”

2.4.3 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

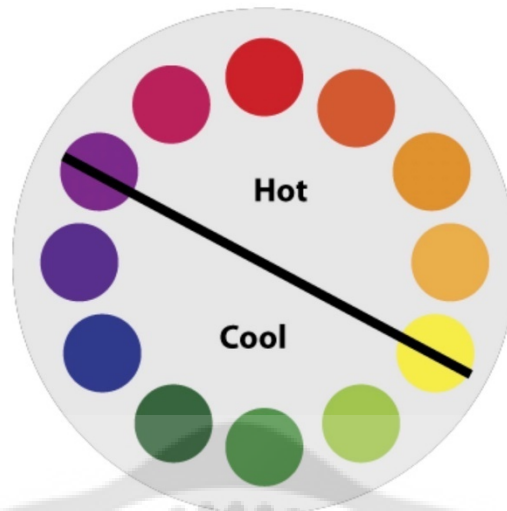
ในบทละครเรื่อง Secret Party มื่อน้อย่าบอกใคร เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับปรินท์ ไฮโซชื่อดังที่จัดงานเลี้ยงโดยให้แขกไฮโซแต่ละคนหาตัวก๊องหรือคนที่มีบุคลิกแตกต่างจากพวกเขาหลายๆมาร่วมในงานเลี้ยง หากก๊องของแขกคนไหนดึงดูดความสนใจได้มากที่สุดในคืนนั้น แขกไฮโซคนนั้นจะได้อัฒสสะสมไป ทั้งนี้ตัวผู้ศึกษาจึงเลือก องค์กรประกอบศิลป์ในด้านต่างๆมาใช้แทนตัวละคร โดยคำนึงถึงลักษณะนิสัย อายุ ฐานะความเป็นอยู่ และพัฒนาการของตัวละคร

ซึ่งจากบทละครจะเห็นได้ว่าตัวละครนั้นล้วนมีพื้นฐานความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน แต่ต้องมาเจอกันในงานเลี้ยง ผู้ศึกษาจึงได้เลือกนำโทนของสีมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายในบทละครเรื่องนี้ โดยใช้โทนสีแทนค่าฐานะการเป็นอยู่ของตัวละคร เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างชัดเจน

จากบทละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร มีตัวละครที่เป็นไฮโซ มีฐานะการเป็นอยู่หน้าตาทางสังคม และอีกคนที่เป็นคนชนชั้นกลาง ทำงานเพื่อเลี้ยงตัวเองให้อยู่รอดไปในแต่ละวัน ไม่ได้มีฐานะหรือหน้าตาทางสังคมที่ดี ฉะนั้นเพื่อให้เห็นความแตกต่างของฐานะในแต่ละตัวละคร ผู้ศึกษาจึงนำเรื่องวรรณะของสี สีกลางและสีพาสเทลมาใช้ในการออกแบบอีกด้วย โดยวรรณะของสีแบ่งออกเป็นดังนี้

- วรรณะสีร้อน (Warm Tone) ประกอบด้วยสีเหลือง สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีม่วงแดง และสีม่วง สีในวรรณะร้อนนี้จะไม่ใช่สีสดๆ ดังที่เห็นในวงจรสีเสมอ ไป เพราะสีในธรรมชาติย่อมมีสีแตกต่างไปกว่าสีในวงจรสีธรรมชาติอีกมาก ถ้าหากว่าสีใด ค่อนข้างไปทางสีแดงหรือสีส้ม เช่น สีน้ำตาลหรือสีเทาอมทอง ก็ถือว่าเป็นสีวรรณะร้อน สีโทนร้อนจะใช้กับตัวละครที่มีฐานะทางสังคมที่ดี เช่น ปรีนทร์ ชัชวาล เป็นต้น เนื่องจากสีที่ชัดเจน จัดจ้าน จะแสดงถึงความคิดของตัวละครนั้น ความอยากเป็นที่สนใจ อยากโดดเด่น สร้างภาพลักษณ์ให้ดูแตกต่างจากคนทั่วไป
- วรรณะสีเย็น (Cool Tone) ประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียวเหลือง สีเขียวน้ำเงิน สีนํ้าเงิน สีม่วงน้ำเงิน และสีม่วง ส่วนสีอื่นๆ ถ้าหนักไปทางสีน้ำเงินและสีเขียวก็เป็นสีวรรณะเย็นดังเช่น สีเทา สีดา สีเขียวแก่ เป็นต้น สีโทนเย็นจะใช้กับตัวละครที่เป็นคนชนชั้นกลาง ใช้ชีวิตธรรมดา ไม่หวือหวา เช่น บุญเต็ม อดุลย์ เป็นต้น เนื่องจากสรที่มีความอ่อนโยน ไม่โดดเด่นมากนัก จะแสดงถึงบุคลิกที่ไม่ได้อยากเป็นจุดเด่นในสังคม ความธรรมดา เรียบง่าย ไม่จำเป็นต้องสีสนั่นสดใสให้ผู้สนใจ

จะสังเกตได้ว่า สีเหลืองและสีม่วงอยู่ที่วรรณะร้อนและวรรณะเย็น ถ้าอยู่ในกลุ่มสีวรรณะร้อนก็ให้ความรู้สึกร้อนและถ้า อยู่ในกลุ่มสีวรรณะเย็นก็ให้ความรู้สึกเย็นไปด้วย สี เหลืองและสีม่วงจึงเป็นสีได้ทั้งวรรณะร้อนและวรรณะเย็น

ภาพที่ 2.2 : วรรณะของสี ที่มา : bualai.ac.th

- สีกลาง ในความหมายนี้เป็นสีที่เข้ากับสีได้ทุกสี ได้แก่ สีน้ำตาล สีขาว สีเทา และสีดำ สีเหล่านี้เมื่อนำไปใช้งานลดความรุนแรงของสีอื่นและจะเสริมให้งานดูเด่น ยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.3 : สีกลาง ที่มา : 5350110127.blogspot.com

- สีพาสเทล คือสีที่มีส่วนผสมของสีขาวทำให้สีเดิมนั้นจางลง และก็กลายเป็นสีที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในหมู่เด็กและวัยรุ่นหญิง เพราะดูมีความบางเบา นุ่มนวล ละเอียดย่อน

ภาพที่ 2.4 : สีพาสเทล ที่มา : dek-d.com

โดยผู้ศึกษาได้เลือกใช้ทฤษฎีวรรณะของสีในการออกแบบ เช่น เลือกใช้สีโทนร้อนและโทนเย็น ผสมกัน เพื่อแสดงถึงตัวละครที่มีฐานะความเป็นอยู่ที่มั่งคั่ง ร่ำรวย รวมไปถึงลวดลายที่หลากหลายที่ เกิดขึ้นบนชุด และใช้สีกลางกับเสื้อผ้าที่มีความเรียบง่ายมากกว่า แสดงถึงตัวละครที่อยู่ในชนชั้นกลาง ไม่ได้มีฐานะหน้าตาทางสังคม โดยผู้ศึกษาก็ได้คำนึงถึงบุคลิกลักษณะนิสัย รวมไปถึงรสนิยมของตัวละครนั้นๆ อีกด้วย

2.4.3.2) ทฤษฎีจิตวิทยาเครื่องแต่งกายของบุคคลและการนำมาใช้ในละครเวที เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

เครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงหลายๆ เรื่องอาจจะเป็นเสื้อผ้าที่ตัดเย็บขึ้นมาใหม่ ไม่มีในชีวิตประจำวัน แต่หลายๆ เรื่องก็เป็นเสื้อผ้าที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั่วไป ฉะนั้นความรู้เรื่อง จิตวิทยาในการใช้เครื่องแต่งกายก็นับเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักออกแบบเครื่องแต่งกาย ได้เข้าใจเหตุผลของ ตัวละคร และสามารถออกแบบเครื่องแต่งกายได้เหมาะสมกับรสนิยมของตัวละครมากขึ้น

ซึ่งการแต่งกายที่เกิดขึ้นในเรื่องนี้ จะมีการออกแบบที่เพิ่มมากขึ้นจากความเป็นจริง เสื้อผ้าเริ่มต้นความคิดจากฐานะและอาชีพของตัวละคร แต่บางตัวละครเช่น ปรินทร์หรือชัชวาล จะมีการออกแบบเพิ่มเติมเพื่อให้ตีความหรือหวามากขึ้นมากๆ ปลายละเอียดของชุดจะมีความฉลาดมากจากความความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เพื่อสะท้อนถึงรสนิยมที่เกิดขึ้น และซัพพอร์ตความเป็นละครตลกของเนื้อเรื่องและตัวละครอีกด้วย

ในหนังสือการแสดงและการออกแบบกล่าวไว้ถึงเรื่องนี้ว่า นักวิชาการบางกลุ่มเชื่อว่าลักษณะการแต่งกายของมนุษย์ทั้งหลายจะเป็นไปใน 3 ลักษณะ คือ

- ลักษณะแรก แต่งในแบบที่เขาเหล่านั้นเป็นอยู่ กล่าวคือลักษณะเครื่องแต่งกายที่บุคคลกลุ่มนี้เลือกสวมใส่จะเป็นไปตามลักษณะนิสัย ความเคยชิน ภูมิหลัง วิถีชีวิตและประสบการณ์ของคนเหล่านั้นจริงๆ
- ลักษณะที่สอง พวกที่แต่งกายในแบบที่เขาคิดว่าเขาเป็นเช่นนั้น
- ลักษณะที่สาม พวกที่แต่งกายในรูปแบบที่พวกเขาต้องการจะเป็น (การแสดงและการออกแบบ, 2545)

นอกจากนี้ แอนเดอร์สัน (Barbara & Cletus Anderson;1984:35) กล่าวถึง จิตวิทยาเครื่องแต่งกายเอาไว้ว่าเสื้อผ้าแสดงออกถึงทัศนคติของคนทั่วไป ต่อตัวของเขาเองและสังคมที่แวดล้อมเขาอยู่ ทั้งนี้ดูได้จากสิ่งต่างๆที่พวกเขาสวมใส่อยู่บนร่างกาย ตลอดจนวิธีที่พวกเขาใช้เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายเหล่านั้นเราสามารถใช้อธิบายเพื่อเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางสังคมได้ บุคคลใดที่ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมก็จะพยายามแต่งกายให้แตกต่างไปจากกลุ่มเพื่อนฝูงที่เป็นอยู่ ในระดับอารมณ์บุคคลที่จิตใจเศร้าโศก ก็มักจะเลือกเสื้อผ้าที่ช่วยเพิ่มความสดใสเข้มแข็ง ขณะที่บางคนอาจเลือกเสื้อผ้าที่ยิ่งเน้นความเศร้าและพยายามประกาศให้โลกรอบตัวล่วงรู้ว่าตนเองเศร้าโศก เช่นเดียวกันบางคนเชื่อว่าบุคคลที่เปิดเผยกล้าแสดงออกก็มักจะชอบสวมใส่เสื้อผ้าที่โดดเด่น แปลก เท่ห์ เพราะไม่หวังต่อการเป็นจุดเด่น ขณะที่คนขี้อายชอบเก็บตัวมักจะเลือกแต่งกายเสื้อผ้า ที่สร้างความสบายใจให้ไม่โดดเด่น และมักจะมีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มหรือฝูงชนทั่วไป (Barbara & Cletus Anderson;1984:35)

จากบทความที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าจิตวิทยาของเครื่องแต่งกายจะมีความเกี่ยวพันกับตัวละคร เพราะหากนำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานเครื่องแต่งกายแล้ว ก็จะสามารถบ่งบอกภูมิหลัง จิตวิทยาของตัวละคร บุคลิกลักษณะทั้งภายในและภายนอกของตัวละครได้เป็นอย่างดี เช่น ตัวละคร ปรินทร์ ซึ่งเป็นตัวละครที่มีฐานะร่ำรวย มีหน้าตาทางสังคมอย่างกว้างขวาง ตามจิตวิทยาของเครื่องแต่งกายแล้ว ผู้ศึกษาคิดว่ารสนิยมการแต่งกายของเขาจึงเป็นเสื้อผ้าที่มีความโดดเด่น แสดงถึงฐานะ ดูหือหาวมีสีสัน แตกต่างจากตัวละครบุญเติม ที่มีความเรียบง่าย ไม่ฉูดฉาด และไม่ได้เป็นจุดเด่น และไม่เป็นที่น่าสนใจ ตามจิตวิทยาของเครื่องแต่งกายนั้น รสนิยมการแต่งกายของทั้งสองตัวละคร จึงมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

เครื่องแต่งกายนั้น เปรียบเสมือนแนวทางที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อส่งเสริมให้ตัวละครทุกตัวมีความเด่นชัดทางด้านกายภาพและมีความเหมาะสมที่จะเป็นตัวละครนั้นๆมากที่สุด ซึ่งทฤษฎีต่างๆเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานละครเวที เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ทำให้การผลิตละครออกมาได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น

2.5 ข้อมูลสัมพันธด้านการออกแบบแสงเพื่อการแสดงเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

2.5.1 ความหมายของแสงในละครเวที

ในยุคสมัยกรีกโรมันที่แสงในละครเวทียังไม่ถูกคิดค้น การแสดงละครเวทีเป็นการแสดงกลางแจ้งและใช้แสงสว่างจากดวงอาทิตย์เพื่อให้มองเห็นเท่านั้น ต่อมาในยุคเรเนซองส์ เมื่อมีการสร้างโรงละครภายในอาคารก็ได้มีการพัฒนามาใช้ตะเกียงและเทียนไขในการแสดง แต่ก็สามารถแสดงได้ไม่นานนัก จึงมีความจำเป็นต้องมีการพักครึ่งเพื่อจุดไฟใหม่ และเมื่อถึง ยุคสมัยที่มนุษย์สามารถคิดค้นไฟฟ้า มีการประดิษฐ์หลอดไฟที่มาใช้ในละครเวทีได้ จึงทำให้ แสงในละครเวทีมีบทบาทที่มากยิ่งขึ้น จากแสงธรรมชาติจากแสงอาทิตย์ที่ใช้ในละครเพียงแค่มองเห็น เนื่องจากเป็นสิ่งที่ อยู่เหนือการควบคุมของมนุษย์ ต่อมาเมื่อมีการพัฒนาแสงประดิษฐ์ที่มนุษย์สามารถควบคุม ได้ตามต้องการ ทั้งการกำหนดความสว่าง ทิศทาง หรือ แม้กระทั่งการปรับสีของไฟ ทำให้แสง ในละครเวทีมีบทบาทมากกว่าการส่องเพื่อให้มองเห็น และยังช่วยให้สามารถเล่นละครใน เวลาอื่นโดยไม่ต้องกังวลถึงแสงอาทิตย์ที่มีช่วงเวลาที่จำกัด ด้วยพัฒนาการของแสง ทำให้เกิดการออกแบบแสงในละครเวที เพื่อช่วยให้ละครมี

ความน่าสนใจมากขึ้น และกลายเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่สำคัญในละครเวทีและมีบทบาท สำคัญ ดังนี้

- เพื่อให้ผู้ชมเห็นนักแสดงและองค์ประกอบของฉาก
- เพื่อชี้นำสายตาผู้ชม
- เพื่อจัดการรูปร่างตัวละคร อารมณ์ความคมชัด
- เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมของพื้นที่ที่จำเป็นสำหรับการเล่น
- เพื่อแสดงบรรยากาศ ความรู้สึก และ ภาพลวงตาบนเวที
- เพื่อแสดงการเปลี่ยนแปลง

2.5.2 หน้าที่และบทบาทของนักออกแบบแสง

2.5.2.1) หน้าที่ของนักออกแบบแสง นักออกแบบแสงต้องผ่านขั้นตอนการทำงาน เริ่มจากการอ่านบท ตีความหมายต่างๆโดยรวมของเรื่อง แยกย่อยในส่วนของการออกแบบแสงโดยคร่าวๆ และนำมาปรึกษาหารือกับนักออกแบบองค์ประกอบศิลป์ด้านต่างๆรวมถึงผู้กำกับ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน หลังจากนั้นต้องดูการซุ่มอยู่เสมอ เพื่อทำความเข้าใจกับฉาก พื้นที่ การแสดง และการเคลื่อนไหวของนักแสดง โดยนำข้อมูลเหล่านี้ไปพัฒนาการออกแบบแสงให้สมบูรณ์มากที่สุด ส่วนสำคัญที่ต้องคำนึงในการท าหน้าที่เป็นนักออกแบบแสงคือ การเปิดเผยให้เห็นพื้นที่การ แสดงต่าง ๆ บนเวที ตามที่นักออกแบบแสงต้องการ ชี้นำจุดที่ต้องการให้เห็น และกลับจุดที่ไม่ต้องการ ให้มองเห็น หรือ เบี่ยงเบนความสนใจ เพื่อสร้างอารมณ์ในการรับชมสร้างบรรยากาศให้สมบูรณ์ตาม แบบที่เรื่องราวมันควรจะเป็นนักออกแบบแสงไม่เพียงแค่ชี้นำจุดที่ต้องการให้เห็นเพียงอย่างเดียว แต่ นักออกแบบแสงยังทำหน้าที่ไปพร้อมกับนักออกแบบฉาก ใช้แสงเพื่อเติมเต็ม ลดทอน และ เปลี่ยน ฉากให้กลายเป็นสถานที่อื่น ๆ ไม่ใช่แค่เป็นฉากแค่ฉากเดียว หรือ เสริมแทรกนัยยะ ทำให้ฉากมี ความหมายมากขึ้น จากการตีความผ่านการรับชมของผู้ชมไม่ใช่เพียงแค่ช่วยส่งเสริมอารมณ์ของผู้ชม เพียงอย่างเดียว แต่นักออกแบบแสงยังมีหน้าที่ช่วยส่งเสริมอารมณ์ของนักแสดงอีกด้วย จากการใช้สี และ อุณหภูมิของแสง ก็จะช่วยสร้างมิติให้กับการแสดง หรือ มิติของ

รูปร่างตัวนักแสดง เช่น เงาบน ใบหน้า โครงร่างเงา ดวงตา เป็นต้น ให้อารมณ์ และ บรรยากาศ โดยรอบ ทำให้นักแสดงมีความรู้สึก ร่วมรู้สึกเข้าถึงบทบาทมากยิ่งขึ้นประกอบกันทั้งหมดก็จะยิ่งช่วยสร้างบรรยากาศ ให้ผู้ชมเข้าใจใน จุดประสงค์และ สุนทรียภาพของละคร นักออกแบบแสงที่ดีควรเป็น ผู้ที่มีทักษะในการมองเห็น สังเกต แสงที่เกิดขึ้น ส าหรับการแสดง เพราะแสงสำหรับการแสดงคือตัวกำหนดการมองเห็นและเป็นการสร้างบรรยากาศของ ผู้ชมที่มีต่อการแสดง ตลอดจนถึงทักษะการร่วมกับ นักออกแบบฝ่ายอื่นๆเพื่อให้ภาพที่เกิดขึ้นบน เวทีเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.5.2.2) ทฤษฎีและข้อมูลที่ควรรู้ในการออกแบบแสง

ประเภทของแสง

1) ไฟหลัก หรือ แสงหลัก (Key light or main light) เป็นไฟที่ส่องไปที่ วัตถุ หรือ บุคคลเพื่อให้เห็นรายละเอียดของ วัตถุมากขึ้น การสร้าง Key Light โดยใช้ Sport Light เพื่อใช้เป็นแสงสว่างหลักในการกำหนดแสงเงา ที่สำคัญมันต้องสว่าง กว่าแสงอื่นเพื่อใช้แทนแสงจาก ดวงอาทิตย์ เช่น จาก Top View ตำแหน่ง Key Light ต้องมีองศาตั้งแต่ องศา ซ้าย หรือ ขวา ก็ได้ รวมถึงความสูงด้วย อีกทั้งยังสามารถ 45 ถึง 15 ปรับแต่ Key Light ให้แสงสว่าง สวยงามตามความต้องการ (pantips. :2559ออนไลน์.)

2) ไฟเสริม หรือ แสงเสริม (Fill light) เป็นแสงที่จะช่วยลดเงา ตาที่เกิด จากแสงเข้ม จะทำให้เงาดำที่อยู่ บนเวทีมีน้อยลง Fill Light ช่วยสร้างความนุ่มนวลให้แสงเงา และ ช่วยเพิ่มมิติในการมองเห็นให้กับ Object เหมือนกับแสง สว่างหรือ โคมไฟบนโต๊ะเพื่อลบเงาที่ ตก กระทบของวัตถุนั้นเพื่อให้วัตถุนั้น มีความเด่นชัดขึ้นของรูปทรงมากขึ้น (avl. :2559ออนไลน์.)

2.5.2.3) สิ่งสำคัญที่นักออกแบบแสงต้องใช้ในการทำงาน

1) แพลนไฟ (Ground plan) แพลนไฟ คือ แบบจำลองจากสถานที่จริง และโดยใช้การมองในมุมพรัอนท์(มองผ่านกล้อง) โดย นักออกแบบแสงจะใช้แพลนไฟในการทดลอง วางตำแหน่งไฟแต่ละดวง รวมไปถึงการวาดรายละเอียดของไฟแอลอีดีเส้นด้วย อีกทั้งยังจำลองให้เห็น ภาพก่อนนำไปติดตั้งในสถานที่จริงเพื่อให้ง่ายและเข้า

2) ลำดับไฟในแต่ละฉาก (Breakdown) เพื่อให้ให้นักออกแบบแสงเห็นภาพ ได้ชัดเจนและทำงานได้ สะดวกขึ้น จึงจำเป็นต้องวางลำดับไฟในแต่ละฉาก ตามลำดับของเนื้อเรื่อง และตามลำดับครั้งที่มีการ เปลี่ยนแสง ซึ่งจะมีการบอก รายละเอียดต่าง ๆ คือ คิว อาร์มณ สี และ แสงสว่างคร่าว ๆ ที่จะปรากฏบน เวที หรือ ตัวอย่างแสงที่จะเกิดขึ้นในละครเวที

Breakdown 30%
Dinner Game

Scene	time	Visual	lighting	Story	Cast	Props	Costume
1 Video call	15.00	ชัชวาล : บ้าน ปรินทร์ : ห้องลอง ชุด ที่ห้างambassy 	แสงในห้าง	Video call คุยเรื่องคน ต้นเนอรั บอกร กลิตา	ปรินทร์ ชัชวาล	-	ปรินทร์ : ชุดเดี๋ย ชัชวาล : ชุดอยู่นาน
2 ก่อน โหม ปรินทร์	17.00	ห้องรับแขก มีของสะสมจัด ไซร์ 	แสงในห้องปรินทร์ ปกติ	ปรินทร์อายุของ ชัชวาลให้มา นำเพชร เพชร นำเพชรจับได้ ว่าปรินทร์จะ จัดการต้นเนอรั	ปรินทร์ น้าเพชร	ส้อมของ ลุงของ ขวัญ โทรศัพท์ ไม้สอนโก	ปรินทร์ : ชุดเดี๋ย น้าเพชร : ชุดอยู่นาน
3 บุญเต็ม ชิงมันโต	17.50	มุมมันโต 	แสงทางเดินมันโต	จากเปิดคีย์บุญ เต็มมันตัน มันโตแล้วลง ไปที่ห้องป รินทร์	บุญเต็ม	กระเป่า สีเกาะ	บุญเต็ม : ชุดมา ต้นเนอรั 1
4 หน้า ประชุม ห้อง	18.00	หน้าห้องปรินทร์ 	แสงในห้องคอนโด	บุญเต็มมา เคาะประตู น้า เพชรให้เข้ามา ในห้อง	ปรินทร์ บุญเต็ม	กระเป่า สีเกาะ	ปรินทร์ : ชุดต้นเนอรั บุญเต็ม : ชุดต้นเนอรั
5 ห้อง รับแขก	18.10	ห้องรับแขก กล้องสองปรินทร์ Flashback บุญเต็ม	ไฟ party	บุญเต็ม แนะนำตัว ใช้ alcohol ปรินทร์จับ ตัวให้โรทา นาเมอ แต่โร ดิคไปหา ทับทิม จนถึงบุญ เต็มไปเปิด ประตู	ปรินทร์ บุญเต็ม	หินสลัก ของบุญ เต็ม เครื่อง เพชร	ปรินทร์ : ชุด ต้นเนอรั บุญเต็ม : ชุด ต้นเนอรั 2 Flashback เมื่อบุญเต็ม : ชุด เข้าตัว เพื่อนบุญเต็ม : ชุด ล่าอง
6 หน้า ประชุม ห้อง	19:00	หน้าห้องปรินทร์ 	ไฟห้อง + ไฟ พริ้ว	น้าเพชร กลับมาที่ คอนโด	น้า เพชร บุญ เต็ม	-	น้าเพชร : ชุด ล่าอง บุญเต็ม : ชุด ต้นเนอรั 2
7 ห้อง รับแขก	โหม เป็นต้นไป	ห้องรับแขก +กล้อง 2 	ไฟห้อง + ไฟ พริ้ว	บุญเต็มบอก ปรินทร์ว่า ทับทิมไป แล้ว	บุญ เต็ม ปรินทร์	-	บุญเต็ม : ชุด ต้นเนอรั 2 ปรินทร์ : ชุด ต้นเนอรั
8 ห้อง รับแขก	โหม เป็นต้นไป	ห้องรับแขก +กล้อง 2 	ไฟห้อง + ไฟ พริ้วทางเดินหน้า ห้องปรินทร์	เปิดประตู เจตน์ทิม	ปรินทร์ บุญ เต็ม ทับทิม	-	ปรินทร์ : ชุด ต้นเนอรั บุญเต็ม : ชุด ต้นเนอรั 2 ทับทิม : ชุด ล่าอง
9 ห้อง รับแขก	โหม เป็นต้นไป	ห้องรับแขก 	ไฟห้อง + ไฟ พริ้ว	เสียงกัน เรื่องไล่ ทับทิม	ปรินทร์ บุญ เต็ม ทับทิม	ชุด เครื่อง เพชร	ปรินทร์ : ชุด ต้นเนอรั ต้นเนอรั บุญเต็ม : ชุด ต้นเนอรั 2 ทับทิม : ชุด ล่าอง
10 ห้อง รับแขก	โหม เป็นต้นไป	ห้องรับแขก 	ไฟห้อง + ไฟ พริ้ว	เปิดประตู ให้ชัชวาล	ปรินทร์ บุญ เต็ม ชัชวาล	-	ปรินทร์ : ชุด ต้นเนอรั บุญเต็ม : ชุด ต้นเนอรั 2 ชัชวาล : ชุด ต้นเนอรั

ตารางที่ 2.1 : ตาราง Breakdown

ที่มา : ผู้จัดทำ

3) อุปกรณ์ที่ใช้ในการออกแบบแสง

- หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์
- หลอดไฟดาวน์ไลท์
- หลอดไฟLEDแบบเปลี่ยนสีได้
- ไฟเส้นLEDแบบเคลื่อนไหวได้
- ไฟวงสำหรับรับหน้านักแสดง
- โคมไฟแบบรวมแสง
- โคมไฟแบบกระจาย
- โคมไฟเสริมในกรณีพิเศษ
- โคมไฟเทคนิคพิเศษ

2.5.3 แนวคิดและทฤษฎีในการออกแบบแสง

1) สีของแสง มีชื่อเรียกอีกหลายชื่อ เช่น แม่สีบวก (Additive Color), แม่สี ของนักวิทยาศาสตร์) Scientific color หรือแม่สีแสงสีประเภทนี้เป็นเรื่อง ที่เกี่ยวพันกันระหว่าง สี ความร้อน และแสง จากการค้นพบของ เซอร์ไอแซค นิวตัน พบว่า แสงอาทิตย์มีสีต่าง ๆ รวมกันอยู่

แม่สีบวก (Additive Color) หรือแม่สีวิทยาศาสตร์ มี 3 สี คือ

- สีแดง (RED R.)
- สีน้ำเงิน (BLUE B.)
- สีเขียว (GREEN G.)

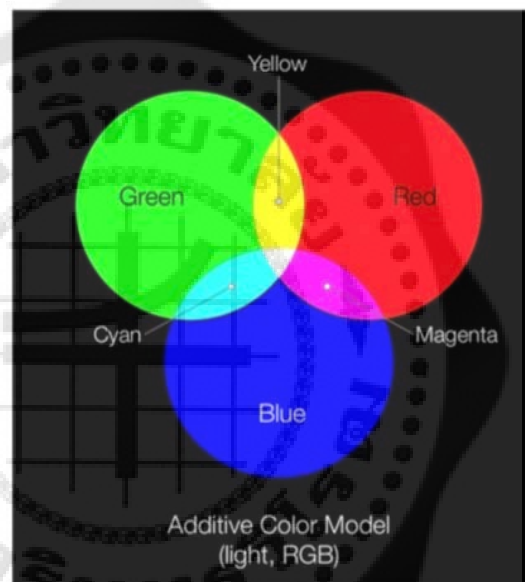
2) การผสมสีแสง

สีแดง + สีน้ำเงิน + สีเขียว = สีขาว

สีแดง + สีเขียว = สีเหลือง

สีเขียว + สีน้ำเงิน + สีเขียว = สีน้ำเงินแกมเขียว

สีแดง + สีน้ำเงิน + สีเขียว = สีแดงแกมม่วง

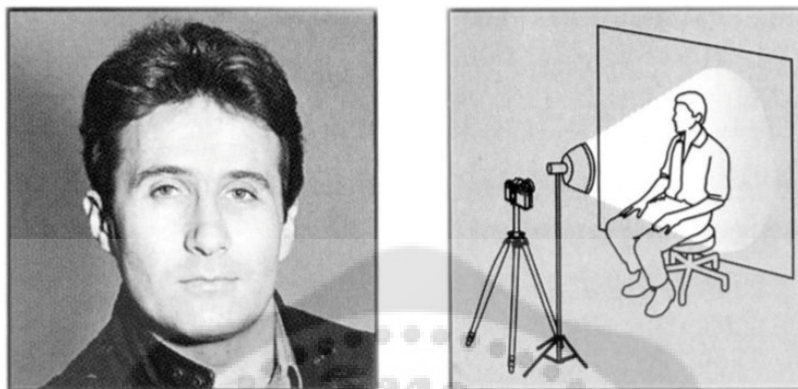
ภาพที่ 2.5 : แม่สีแสง

ที่มา :millionheadpro.com

2.5.3.1) ทิศทางของแสงที่มีผลต่ออารมณ์ และ ความรู้สึก

1) ทิศทางของแสงที่มาจากด้านหน้า (Front lighting) ทิศทางของแสงส่องทางด้านหน้าของวัตถุจะช่วยให้ภาพมีความสว่างทั่วถึงทุกส่วนของพื้นที่การแสดง ตามที่นักออกแบบแสงได้ออกแบบเอาไว้ ซึ่งให้ความกระจ่าง แต่ในขณะเดียวกันถ้าจัดไฟทิศทางนี้เพียงทิศทางเดียวก็อาจทำให้ภาพแบนหรือไม่มีมิติได้ แสงที่ส่องมาจากทางด้านหน้าของวัตถุที่จะมาจากทิศทางเดียวกันกับคนดู ทำให้ตัววัตถุได้รับแสงสว่างได้ทั่วด้านหน้าวัตถุจะไม่มีเงาทำให้ได้ภาพมีลักษณะเรียบแบนไม่

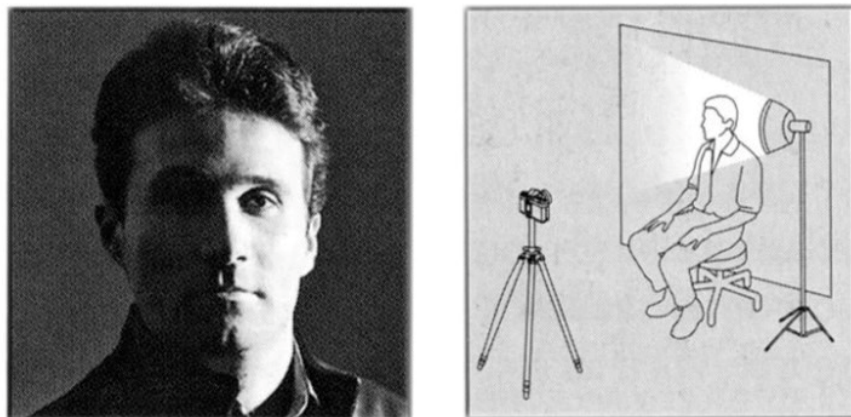
มีความลึกหนาเหมาะสำหรับความต้องการที่ต้องการเน้นให้เห็นรายละเอียด(celt.li.kmutt.ac.th. 2559: ออนไลน์.)

ภาพที่ 2.6 : ตัวอย่างของทิศทางแสงที่มาจากด้านหน้า

ที่มา : celt.li.kmutt.ac.th 2)

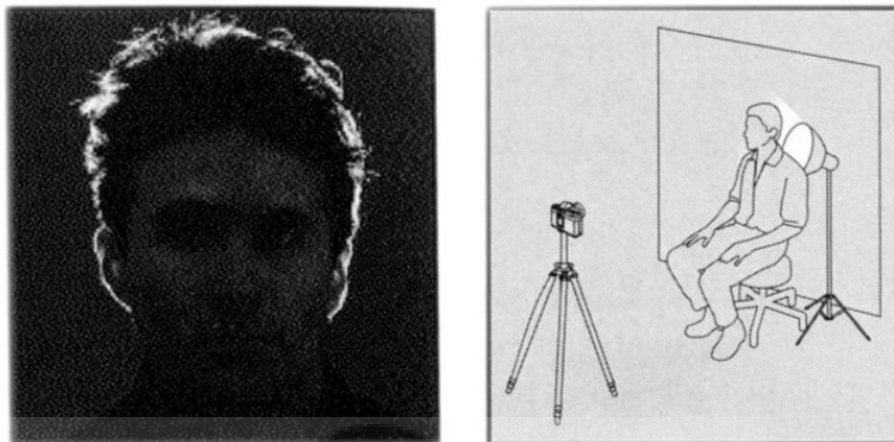
2) ทิศทางของแสงที่มาจากด้านข้าง (Side lighting) ทิศทางของแสงที่ส่องจากด้านข้างของวัตถุในแนวราบด้านซ้าย หรือ ด้านขวา ด้านที่ได้รับแสงจะมีความสว่างกว่าอีกด้านหนึ่ง ทำให้เกิดลักษณะของเงาดำทำให้ช่วย เพิ่มมิติให้กับวัตถุ ช่วย ชับเน้นใบหน้านักแสดง ช่วยให้แสดงรายละเอียดให้กับอารมณ์ของนักแสดง มากยิ่งขึ้น แสงที่มาจากด้านข้างนี้ จะทำภาพมีมิติ แต่จะทำให้เกิดเงาทางด้านตรงข้ามของแสง โดย ปกติมักจะใช้อุปกรณ์สะท้อนแสง หรือ สร้างแสงที่อ่อนกว่าเพื่อเปิด เงาให้เห็นรายละเอียด และ ส่วนมากจะวางไว้ที่มุมราวๆ 45 องศาจากหน้าตรง (celt.li.kmutt.ac.th. 2559: ออนไลน์.)

ภาพที่ 2.7 : ตัวอย่างของทิศทางแสงที่มาจากด้านข้าง

ที่มา :Celt.li.kmutt.ac.th

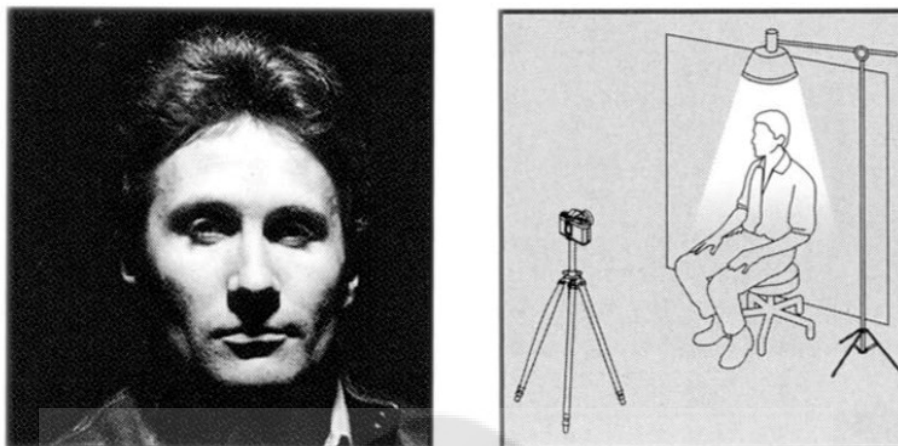
3) ทิศทางของแสงจากด้านหลังของวัตถุ (Back lighting) ทิศทางของแสงที่ส่องจากด้านหลังของวัตถุในแนวราบ 180 องศา ทำให้เกิดแสงสว่างบริเวณ ขอบของวัตถุ เช่น ลำตัว เส้นผม เป็นต้น แต่ด้านหน้าจะมีมืด ให้ ความรู้สึกลึกกลับ คลุมเครือ จะไม่ นิยมใช้จากทิศทางนี้ อย่างเดียวเป็นเวลานาน แต่ถ้าใช้ร่วมกับแสง จากทิศทางอื่นจะทำให้มีมิติมาก ยิ่งขึ้น แสงที่ส่องมาจากด้านหลังของวัตถุ อยู่ตรงกันข้ามกับคนดูทำให้มองเห็นวัตถุแยกออก จากพื้นฉากหลังชัดเจน บางครั้ง ก็จะใช้แสง “Rim light” แต่อาจจะต้องระวังรายละเอียดด้านหน้าของตัวแบบมืดเกินไป อาจจะมีการจัดแสงช่วยหรือใช้อุปกรณ์สะท้อน แสงเพื่อให้เห็นรายละเอียดในส่วนนี้(celt.li.kmutt.ac.th. 2559: ออนไลน์.)

ภาพที่ 2.8 : ตัวอย่างของทิศทางแสงที่มาจากด้านหลัง

ที่มา :Celt.li.kmutt.ac.th

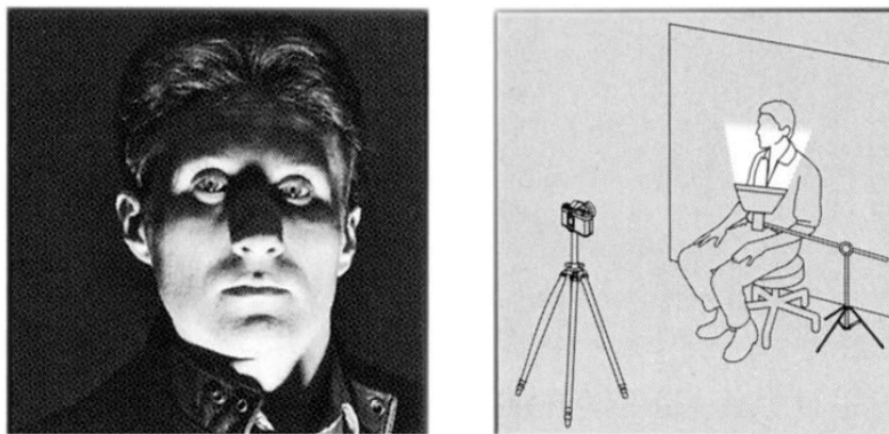
4) ทิศทางของแสงจากด้านบนของวัตถุ (Top lighting) ทิศทางของแสงจากด้านบนของวัตถุเป็นทิศทางในมุมสูง หรือ แสงจากด้านบนของ นักแสดง ช่วยเน้นช่วงบ่า เส้นผม และ บริเวณส่วนที่นูนสูงทั้งในฉาก และ นักแสดง แต่จะเกิดเงาตัดดำได้ดวงตาทำให้รู้สึกตื่นเต้น ลึกลับ แต่แตกต่างจากทิศทางของแสงจาก ด้านหลังของวัตถุ ใช้ในตอนที่นักแสดงพูดสาระสำคัญที่ต้องการจะเน้นในเรื่องราว แหล่งกำเนิดแสงจะอยู่บนหัวเรา จะทำให้เกิดเงาตกกระทบบาง ด้านล่างของวัตถุ โดย มัก ใช้ในฉากที่ต้องการให้ตัวแบบมีเงาขึ้นที่ผม หรือ สร้างออร่าดูเป็นผู้สูงส่ง (celt.li.kmutt.ac.th. 2559: ออนไลน์.)

ภาพที่ 2.9 : ตัวอย่างของทิศทางแสงที่มาจากด้านล่าง

ที่มา : celt.li.kmutt.ac.th

5) แสงมูมต่ำหรือแสงจากแนวด้านล่าง (Bottom lighting) แสงในลักษณะนี้เราจะไม่พบในแสงธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยขับเน้น รูปทรง และ บรรยากาศไม่เป็นที่นิยมในการจัดไฟบนเวที เพราะให้ความรู้สึกเหนือธรรมชาติสร้างความรู้สึกที่วังเวง ลึกลับ น่ากลัว แสงที่ส่องมาจากด้านล่างของตัววัตถุ จะใช้เปิดเงาด้านล่างของ ตัวแบบ หรือใช้ในฉาก สยองขวัญ ผีหลอก หรือเปิดเงาใต้คาง แม้จะไม่นิยมใช้แต่ก็สามารถจัดแสงให้ ใช้งานได้ตามความเหมาะสม (celt.li.kmutt.ac.th. 2559: ออนไลน์.)

ภาพที่ 2.10 : ตัวอย่างของทิศทางแสงที่มาจากด้านล่าง

ที่มา :Celt.li.kmutt.ac.th

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจกระบวนการและหน้าที่ของนักออกแบบแสงได้ว่า ผู้ศึกษาต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีแสงและหลักการใช้สีของแม่สีแสง เมื่อเข้าใจหลักการเหล่านี้แล้วสามารถนำมาพัฒนากระบวนการคิดการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับบทละครมากที่สุด ใช้หลักการและทฤษฎีนำมาปรับใช้กับละคร และในละครเรื่องนี้ผู้ศึกษาก็ได้มีการใช้สีที่บ่งบอกถึงความรวย การใช้สีที่บ่งบอกถึงความปลอม การใช้จังหวะในการเปิดปิดไฟเพื่อให้แสงเป็นตัวช่วยในการทำให้ละครดูไม่น่าจืดจางไป และมีการใช้แสงเป็นตัวช่วยเพื่อให้ละครดูตลกมากขึ้น ใช้วิธีการเปลี่ยนมู้ดจากไฟหลักให้กลายเป็นกล้อง2(ภาพในหัว) เพื่อให้ตบโจทย์กับบทละครที่เป็นแนวคอมเมดี้มากขึ้น ทั้งหมดนี้มาจากการนำทฤษฎีมาปรับใช้ให้มีประโยชน์ต่อละครเรื่องนี้มากขึ้น

บทที่ 3

การพัฒนาสร้างสรรค์งาน

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานด้านการกำกับการแสดง

3.1.1 ขั้นตอนการทำงานก่อนการกำกับการแสดง

3.1.1.1 การคัดเลือกบทละคร

การคัดเลือกบทละครถือเป็นขั้นตอนแรกและเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะ บุคคลที่สามารถตระหนักกับบทละครมากที่สุด คือ ผู้กำกับการแสดง สิ่งสำคัญในการคัดเลือกบท ไม่เพียงแต่เน้นสนใจคนดู แต่ยังต้องสะท้อนความคิด และสารที่ต้องการจะสื่อสารผ่านตัวผู้กำกับการแสดงออกมาเป็นละครเวทีเรื่องหนึ่งได้ และยังต้องมีอารมณ์และมอบคุณค่าให้กับผู้ชมในขณะเดียวกัน

การเลือกบทละคร เรื่อง Le Diner de cons มาศึกษานั้น เริ่มจากขั้นตอนกระบวนการคัดเลือกผู้กำกับ การแสดงประจำเทศกาลศิลปการแสดงนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา 2564 ซึ่งมีกระบวนการในการคัดเลือกโดย ผู้ศึกษาให้ความสำคัญกับการสำรวจบทละครด้วยตนเองเป็นอันดับแรก จากการสำรวจเบื้องต้น ผู้ศึกษาพบว่าตนเองมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่อง ความเหลื่อมล้ำ การมองเห็นคุณค่าของคนไม่เท่ากัน การมองจากเปลือกนอก การแบ่งชนชั้นวรรณะ ทำให้ผู้ศึกษาได้ทดลองเลือกบทละคร หรือ บทภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความสนใจข้างต้น ผู้ศึกษา มีความชัดเจนและแน่วแน่ที่จะศึกษาหาบทละครที่มีความสนใจดังกล่าวเพิ่มเติมอีก เพื่อให้เจอเรื่องที่ถูกต้อง และเชื่อมโยงกับสิ่งที่ผู้ศึกษาต้องการสื่อสารออกมามากที่สุด และได้ค้นพบภาพยนตร์อเมริกัน ชื่อว่า Dinner for Schmucks มีเนื้อหาที่สอดคล้องและตรงกับความสนใจของผู้ศึกษา จึงได้ทำการค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทภาพยนตร์เรื่องนี้ และพบว่า เรื่องนี้ได้ถูกดัดแปลงมาจากบทละครเวทีฝรั่งเศส ชื่อว่า Le Diner de cons ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า บทละครเรื่องนี้ ควรค่าแก่การนำมาศึกษา เหตุเพราะผู้ศึกษาได้พบเจอเหตุการณ์ที่สอดคล้องและเชื่อมโยง ละครเรื่องนี้เกิดขึ้นในบริบทของประเทศฝรั่งเศส เพื่ออำนวยความสะดวกในการสร้างสรรค์ ผู้จัดทำและทีมงานทุกฝ่ายได้ประชุมกันเพื่อตกลงถึงความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์บทละคร และ องค์ประกอบศิลป์ต่างๆ และสรุปได้ว่า เราจะทำ

ละครเรื่องนี้ในบริบทของประเทศไทย ยุคปัจจุบัน เพื่อให้เข้าถึงผู้ชมได้ง่าย และลดทอนองค์ประกอบต่างๆจากบนเวทีให้สามารถสร้างผลงานผ่านการแสดงออนไลน์ได้ อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ซึ่งในการดัดแปลงบริบทภาพยนตร์เรื่องนี้จากฝรั่งเศสเป็นไทย ได้มีกระบวนการวิเคราะห์และปรับเปลี่ยนบริบทเพื่อให้ผู้ชมเข้าถึงง่าย ตลอดกระบวนการการทำละคร ได้รับการคอมเมนต์เพื่อปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษา จนได้บริบทที่สมบูรณ์แบบเป็นละครที่ชื่อว่า Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

ภาพที่ 3.1 โปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง Le Dîner de cons

ที่มา : ผู้ศึกษา

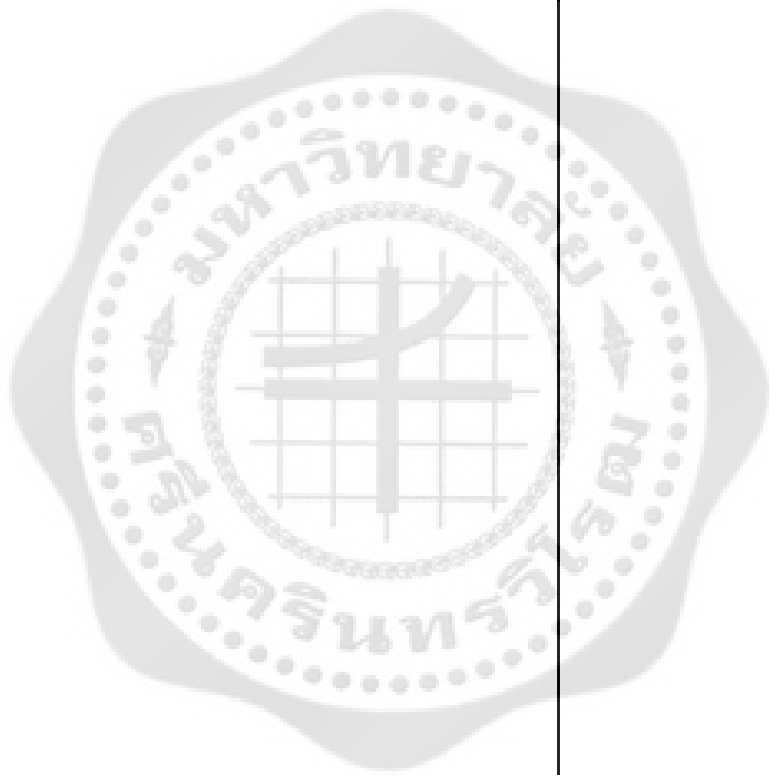
ตารางเทียบบริบท

หัวข้อ	บริบทเดิม	บริบทใหม่
setting	<p>ประเทศฝรั่งเศส เมืองปารีส</p> <p>อพาร์ทเมนต์หรูใจกลางปารีส เห็นวิวหอไอเฟล</p> 	<p>ประเทศไทย กรุงเทพมหานคร</p> <p>คอนโดมิเนียม ชั้น 29</p> <p>รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น แหวง บาง ยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700 โครงสร้างของ รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น แล้วเสร็จในปี 1992 คอนโดนี้ มีอาคารเดียว จำนวน 34 ชั้น และ รวมทั้งหมด 121 ยูนิต</p>
ยุค	ปี 2541	ปี 2564

<p>ตัวละคร</p>	<p>ปีแอร์ (เจ้าของอพาร์ทเมนต์)</p> <p>อาซีฟ ผู้บริหารสำนักพิมพ์</p> <p>ฟรังซ์ (แขกก๊อง)</p> <p>อาซีฟ พนักงานกระทรวงการคลัง</p> <p>คริสติน่า (แฟนปีแอร์)</p> <p>อาซีฟ นักเขียน</p>	<p>ปริญทร์ (ไฮโซชื่อดัง)</p> <p>ที่มาของชื่อ ขึ้นต้นด้วย ป ปลา เหมือนกันและมีความหมายว่า เป็นใหญ่กว่าคนอื่น</p> <p>อาซีฟ อสังหาริมทรัพย์</p> <p>บุญเต็ม (แขกก๊อง)</p> <p>ที่มาของชื่อ ยึดจาก function ที่ช่วยเติมบุญให้กับคนอื่น ชอบช่วยเหลือทุกคน</p> <p>อาซีฟ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร</p> <p>น้ำเพชร (ภรรยาปริญทร์)</p> <p>ที่มาของชื่อ เชื่อมโยงกับปริญทร์ที่มีงานอดิเรกคือ สะสมเพชร เครื่องประดับมีมูลค่า เลยให้ชื่อน้ำเพชร เพราะ เพชรเป็นสิ่งที่มีความค่ามากที่สุด อัญมณีที่แพงที่สุด</p> <p>อาซีฟ นักแสดง / นักสังคมสงเคราะห์</p>
----------------	---	---

	<p>เลอบรัง (เพื่อนปีแอร์)</p> <p>อาชีพรักเขียน</p>	<p>เข้าวงการโดยการประกวดนางงาม ชนะเพราะอยากเป็นกระบอกเสียง ให้สังคม</p> <p>ชัชวาล (เพื่อนสังคมไฮโซปรีนทร์)</p> <p>ที่มาของชื่อ แปลว่า รุ่งเรือง สว่าง เป็นชื่อในวงการไฮโซ ให้ดูดีแค่ ภายนอก แต่ชื่อจริงๆแล้วคือ ชำนาญ</p> <p>อาชีพรักดื่ม ลักทรัพย์ไฮโซ ชาย ของสะสม</p> <p>อดุลย์ (เพื่อนที่ทำงานของบุญเต็ม)</p> <p>ที่มาของชื่อ มีความหมายว่า ไม่มี อะไรเปรียบ ไม่มีอะไรเท่า จาก ฟังก์ชันตัวนี้ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับงานนี้ แต่ส่งผลถึงตัวปรีนทร์</p>
	<p>ลูเซียน (เพื่อนที่ทำงานฝรั่งเศส)</p> <p>อาชีพรักวาด</p> <p>มารีน (กิ๊กปีแอร์)</p> <p>อาชีพรักเขียน</p>	<p>อาชีพรักวาด การประกวดวาดภาพ ตรวจสอบภาพ</p> <p>ทับทิม (เมียน้อยปรีนทร์)</p> <p>ที่มาของชื่อ เป็นอัญมณีที่มีค่า รองลงมาจากเพชร</p>

		อาชีพ นักแสดงชื่อดังยุคนี้
--	--	----------------------------

<p>กิจกรรมตัว ละคร</p>	<p>ปีแอร์ (เล่นกอล์ฟ) ฟรังซ์ (ทำโมเดลสถานที่จากไม้ขีดไฟ)</p>	<p>ปริญทร์ (สะสมเพชร เครื่องประดับ ของเก่าที่มีมูลค่า)</p> <p>บุญเต็ม (แกะหินสลัก)</p> <p>หินกับเพชร</p>
----------------------------	--	---

ตารางที่ 3.1 : ตารางเปรียบเทียบบริบท

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.1.1.2 การวิเคราะห์บทละคร

หลังจากกระบวนการคัดเลือกบทละคร เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ได้รับการอนุมัติแล้ว ขั้นตอนต่อไปของกระบวนการทำงานของผู้ศึกษา คือ การแปลบทละคร และวิเคราะห์บทละคร โดยมีหัวข้อ ที่ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้าและเจาะลึก ลงรายละเอียดกับบทละครมากขึ้น ดังนี้

1. โครงเรื่อง

บทละครเรื่อง Secret Party มีเนื้อย่อบอกใคร เป็นบทละครที่สะท้อนจาก โลกของผู้ประพันธ์ เรียงลำดับการเล่าเรื่องตามช่วงเวลา และผู้ศึกษาได้แปลบทละครและนำมาเรียบเรียงใหม่ เป็นบริบทไทย จึงแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นฉากต่างๆทั้งหมด 12 ฉาก และได้แบ่งลำดับเหตุการณ์ สัดส่วนของแต่ละช่วงที่เกิดขึ้นให้ชัดเจนตามลำดับ รวมถึงแบ่งเหตุการณ์ของแต่ละตัวละครไว้ตามลำดับ เพื่อช่วยต่อการทำงานและให้ทุกฝ่าย ทำงานไปในทิศทางเดียวกัน ผู้ศึกษาจึงแบ่งขั้นตอนในแต่ละเหตุการณ์ ที่เป็นการดำเนินเรื่อง ไว้เป็นลำดับ ดังนี้

ฉาก	สถานที่	Message และ Function
1	คอนโดปรินท์	<p>1. เห็นที่มาและภูมิหลังของตัวละคร พุดถึงเรื่องเกมดินเนอร์ที่กำลังจะเกิดขึ้น ในคืนวันพุธนี้ ผ่านการพูดคุยของตัวละคร ชัชวาล และ ปรีนทร์ ส่งผลให้เห็นถึงความแข่งขันและการอยากเอาชนะของทั้งสองฝ่าย</p> <p>2. เป็นฉากเปิดตัวละคร ปรีนทร์ และ ชัชวาล ให้เห็นถึงภูมิฐานลักษณะนิสัย</p> <p>3. ทั้งสองคนได้ตกลงกันถึงเรื่องดินเนอร์ และอวดแขกที่ตัวเองได้เชิญมาในพุธนี้</p>

2	คอนโดปรินทร์ วัน ถัดมา	<ol style="list-style-type: none"> 1.เห็นถึงความเป็นอยู่ของปรินทร์ สภาพสังคม คอนโดที่อยู่ ตีติริม แม่น้ำเจ้าพระยา 2. เป็นฉากเปิดตัวละคร น้ำเพชร ภรรยาของปรินทร์ ทำให้เห็นว่าน้ำ เพชรไม่พอใจมากๆที่รู้ความจริงว่าปรินทร์ยังเล่นเกมดินเนอร์นี้อยู่ 3. ทั้งสองคนมีความคิดกับเรื่องเกมดินเนอร์ที่ต่างมุมมองกัน จึง ทะเลาะกัน
3	คอนโดปรินทร์ ใน วันจัดดินเนอร์	<ol style="list-style-type: none"> 1.เห็นคาแรคเตอร์ของทั้งสองคนว่า มาจากคนละที่ มีความคิด แตกต่างกัน 2. เป็นฉากเปิดตัวละคร บุญเต็ม ที่ถูกปรินทร์ชวนมาเป็นแขกในงาน ดินเนอร์ ทำให้เห็นถึงลักษณะตัวละคร คำพูด การแสดงออกที่ดูใสซื่อ ไม่มีพิษมีภัยกับใคร ช่างสังเกต และจิตใจดี 3. เห็นถึงความสภาวะจิตใจด้านลบ ความเจ้าเล่ห์ของปรินทร์ 4. รู้จักตัวละครบุญเต็มมากขึ้น
4	หน้าห้อง คอนโด ปรินทร์ น้ำ เพชรกลับเข้ามา	<ol style="list-style-type: none"> 1.น้ำเพชรรู้ความจริงว่าปรินทร์มีภรณยาน้อย ซื่อทัททิม 2.เห็นตัวละครบุญเต็มช่วยเหลือปรินทร์ แต่ด้วยความใสซื่อ ทำให้ เข้าใจผิดว่าน้ำเพชรคือทัททิม

5	หน้าห้อง คอนโด ปรินท์ ทับทิม มาถึง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรินท์รู้ว่าคนที่บุญเติมไล่ไปคือน้ำเพชร 2. เป็นฉากเปิดตัวละคร ทับทิม 3. เห็นความสัมพันธ์ของ ทับทิมกับปรินท์ และเห็นความวุ่นวายของปรินท์ที่ต้องจัดการทุกอย่าง
6	คอนโดปรินท์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรินท์ต้องปกปิดความจริง และรับหน้าซ้ชวาลให้เนียนที่สุด 2. เป็นฉากที่ซ้ชวาลเข้ามามีบทบาทเกี่ยวกับเรื่องงานดินเนอร์ที่กำลังเกิดขึ้นในคืนนี้ 3. เห็นความสัมพันธ์ระหว่าง ซ้ชวาล กับปรินท์ เห็นความเจ้าเล่ห์ของซ้ชวาลที่จะอยู่ต่อให้ได้ 4. บุญเติมทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ยื่นมือช่วยปรินท์โดยการโทรหาอตุลย์ให้มา
7	คอนโดปรินท์	<ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นความโกลาหลที่เกิดขึ้น ทั้งปรินท์และซ้ชวาลที่ต้องปกปิดความจริง 2. เป็นฉากเปิดตัว อตุลย์ เห็นถึงความระเบียบจัดของตัวละครนี้ และทำให้เห็นธาตุแท้ของซ้ชวาล 3. จุดแตกหักของความสัมพันธ์ ปรินท์ กับ ซ้ชวาล 4. บุญเติมรับรู้เหตุผลที่ถูกเชิญมาดินเนอร์ครั้งนี้ 5. ความสัมพันธ์ของบุญเติมและปรินท์กำลังแย่งลง

8	คอนโดปรินท์	<p>1.บุญเติมให้อภัยกับสิ่งที่ปรินท์ทำ และทำให้ปรินท์รู้ว่าคุณค่าของคนไม่ได้อยู่ที่เปลือกนอก</p> <p>2.ปรินท์ได้ทบทวนสิ่งที่ตัวเองทำทั้งหมด ตัวละครได้เรียนรู้</p> <p>3.บุญเติมคือตัวที่ช่วยเชื่อมความสัมพันธ์ให้ น้ำเพชรกลับมาคืนดีกับปรินท์</p>
9	ห้องซัซวาล	<p>1.ผลของการกระทำของซัซวาล ทำให้เห็นว่าตัวละครที่ทำผิด ได้รับการลงโทษ แต่ก็ไม่ได้แปลว่าจะสำนึกเสมอไป</p> <p>2.เห็นตัวละครอดุลย์ที่รักในความยุติธรรมจนถึงตอนสุดท้าย</p>
10	Gallery ของบุญเติม	<p>1.บุญเติมเห็นถึงคุณค่าในตัวเอง และได้ใช้ความสามารถของเขาจริงๆ</p>
11	คอนโดปรินท์	<p>1.ปรินท์เรียนรู้ในสิ่งที่ผิดพลาดและปรับปรุงตัวกับน้ำเพชร</p> <p>2.เห็นทัศนคติที่เปลี่ยนไปของปรินท์ เพราะบุญเติมทำให้เขาได้เข้าใจคนมากขึ้น</p>
12	ห้องน้ำคอนโดปรินท์	<p>1.ทับทิมยังถูกขังอยู่ในห้องน้ำ และถูกสืมจากทุกคน</p>

ตารางที่ 3.2 : ลักษณะเฉพาะของตัวละคร

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.1.1.3 ตัวละคร

การวิเคราะห์ตัวละครเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เราเข้าใจตัวละคร แต่ละครตัวมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้จำแนกหน้าที่สำคัญของตัวละครในเรื่อง ดังนี้

1. ตัวละครหลัก (Protagonist) ตัวละครที่เป็นหลักของเรื่อง คือ ปรีนทร์ ตัวละครหลักที่ผู้ศึกษาได้เลือกและเห็นที่จะให้เป็นตัวละครหลัก เนื่องจากตัวละครนี้ ผู้ศึกษาได้เลือกมาเป็นตัวแทนของ คนที่มองคนอื่นจากเปลือกนอก เห็นคุณค่าของคนแค่ภายนอก ที่สามารถ ถ่ายทอดทัศนคติต่างๆที่มีต่อ บุญเต็ม ได้อย่างชัดเจนและตรงไปตรงมา
2. ตัวละครตรงข้าม (Antagonist) ตัวละครที่เป็นตัวละครตรงข้าม คือ บุญเต็ม ที่มีลักษณะ ทัศนคติ ที่แตกต่างกับปรีนทร์อย่างสิ้นเชิง ตัวละครตัวนี้มองว่า ทุกคนมีคุณค่าในตัวเอง ผู้ศึกษาคิดว่าตัวละครเข้ามาเจอกันมักจะนำพาบางสิ่งบางอย่าง ไม่ว่าจะเป็น เงื่อนไขที่ทำให้ตัวละครต้องคิด ตัดสินใจ สิ่งที่ทำให้ตัวละครเดือดร้อน แต่ในบางครั้งพวกเขาก็ได้นำบทเรียนและนำพาความสุข การสนับสนุนกันและกันเข้ามาด้วยเช่นกัน

3.1.1.4 แก่นเรื่อง

ในการสร้างสรรค์ผลงานละครเวที แก่นเรื่อง ถือเป็นหัวใจสำคัญ ที่ผู้สร้างงานนั้นจะต้องมีความชัดเจนที่จะนำเสนอต่อผู้ชม คือ “ การมองคนที่ภายนอก ทำให้ไม่เห็นคุณค่าที่แท้จริง ” กล่าวคือ ทุกคนที่เกิดมาบนโลกใบนี้ล้วนมีคุณค่าในตัวเอง ไม่ว่าจะเกิดที่ไหน อาชีพอะไร ฐานะแบบไหนก็ตาม ทุกคนล้วนมีคุณค่าและคุณค่านั้นไม่ควรถูกลดลงเพียงเพราะการมองเห็นหรือตัดสินจากภายนอก รวมไปถึงในแง่ของทัศนคติที่มองคนอื่นสูงกว่าหรือต่ำกว่า ไม่ควรเกิดขึ้น เราควรใช้สายตามองทุกคนเท่ากัน เคารพกันและกันในสิทธิของความเป็นเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มาจากทัศนคติที่แตกต่างกัน การมองเห็นคุณค่าที่ไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ผิดที่ทุกคนจะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน แต่การทำร้ายผู้อื่นด้วยความคิด หรือ สร้างความ

บันเทิงจากรูปลักษณ์ภายนอกของผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม และไม่สมควรมีใครถูกปฏิบัติในแบบนั้นเลย เมื่อละครเวทีเป็นศิลปะแขนงหนึ่ง ที่มีหน้าที่ช่วยกล่อมเกลาคจิตใจของคนในสังคม และยังเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อให้คนได้ตระหนักกับประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น และเพื่อสะท้อนให้ผู้ชมได้เข้าใจในคุณค่าที่แท้จริง ละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร เรื่องที่ว่าด้วย ปรินทร์ ชายหนุ่มไฮโซที่จัดงานดินเนอร์กึ่ง โดยเชิญแขกที่มีความประหลาดในสายตาของตัวเองมาแข่งกัน ใครที่ชนะก็จะได้ชื่อเสียงและเงินรางวัลไป จนมาเจอกับ บุญเต็ม ชายหนุ่มข้าราชการที่เข้ามาทำให้ทัศนคติของเขาเปลี่ยนไป เพื่อนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคม จึงเป็นหน้าที่ของผู้ศึกษาที่จะหาแก่นสาร หรือสาระสำคัญเพียงอย่างเดียวที่มุ่งเน้นที่จะทำให้ละครเวทีขับเคลื่อนและนำไปสู่แก่นเรื่องได้ ผู้ศึกษาจึงเลือกนำเสนอผ่านละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ให้ออกมาสมบูรณ์ที่สุด

3.1.1.5 ภาพแนวคิดของผู้กำกับ

ผู้ศึกษายังไม่มีโอกาสได้สร้างภาพที่เกิดขึ้นบนเวทีจริง เนื่องด้วยสถานการณ์โควิด ทำให้ต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการแสดงเป็นออนไลน์ทั้งหมด ทำให้ ภาพแนวคิดของผู้กำกับ (Director's design concept) ซึ่งต่อมาเมื่อได้ฝ่ายนักแสดง และฝ่ายออกแบบครบแล้ว ภาพนี้จึงเป็นภาพที่ทุกคนได้ นำมาทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทละครเรื่องนี้ไปพร้อมๆกัน และทำงานร่วมกัน เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีภาพและสีเดียวกัน เพื่อสนับสนุนและขับเคลื่อนแก่นเรื่อง (Theme) และคำสำคัญ (Keyword) คือ มุมมอง อีกทั้ง บรรยากาศ (Mood and Tone) ที่ผู้ศึกษาต้องการอีกด้วย

3.1.1.6) นักแสดง

1) การคัดเลือกนักแสดง สิ่งที่นักแสดงส่วนใหญ่ต้องการ คือ การเล่นให้เป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากแต่ผู้ศึกษาเชื่อว่าสามารถเกิดขึ้นได้ หากเราตั้งใจและพยายามฝึกฝน และเกิดจากการวิเคราะห์ตัวละครอย่างชัดเจน ตัวนักแสดงเองต้องเข้าใจตัวละครและบทบาทที่ตนเองได้รับอย่างถ่องแท้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนตัวของแต่ละบุคคลเช่นกัน ความจริงใจและความลึกซึ้งที่จะถูกถ่ายทอดมาถึงผู้ชม ละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร กำลังพูดถึงเรื่อง การมองคนจากภายนอก การเห็นคุณค่าของคนไม่เท่ากัน ซึ่งเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ค่อนข้าง

ละเอียดอ่อนเป็นอย่างมาก เพราะพูดถึงเรื่องลักษณะของตัวบุคคล โดยเนื้อเรื่องที่เหมือนจะดูเป็นละครสุขนาฏกรรม สร้างเสียงหัวเราะทั่วไป แต่มีรายละเอียดมากมายที่นักแสดงต้องเก็บรายละเอียดและถ่ายทอดออกมาให้เหมาะสมที่สุด นอกจากนักแสดงจะต้องมีคุณสมบัติ ดังกล่าวแล้ว ยังต้องมีทัศนคติ การมองเห็นที่ไปในทิศทางเดียวกันว่าอยากผลักดันประเด็นปัญหานี้ที่กำลังเกิดขึ้นในสังคม เพื่อนำเสนอออกมาเป็นละครเวทีที่สมบูรณ์แบบได้ ดังนั้น ผู้กำกับการแสดงจึงต้องการเห็นการตีความจากนักแสดงที่ได้รับบทนั้นๆ และมีทัศนคติที่ไปในทิศทางเดียวกัน ของตัวละครและนักแสดง

ขั้นตอนในการคัดเลือกนักแสดง คือผู้ศึกษาจะมีโจทย์ที่เตรียมไว้ให้นักแสดงมาแสดงให้ดูในวันอดิชั่น แต่ละครเวทีจะมีโจทย์ที่แตกต่างกันออกไป โดยมีการจัดคัดเลือกนักแสดงผ่านโปรแกรมซุ่ม เมื่อได้เห็นนักแสดงทำตามโจทย์และสถานการณ์สมมติที่ได้รับแล้ว ผู้ศึกษาก็จะให้นักแสดงได้ลอง Improvise จับคู่กันแบบสุ่ม เพื่อดูเคมีของแต่ละคู่ สิ่งที่ถูกจัดทำดูเป็นหลักคือ ทัศนคติและการแสดงออก วิธีที่ใช้ในการแสดง และไหวพริบการจัดการปัญหาเฉพาะหน้าของนักแสดงแต่ละคน เพราะละครเรื่องนี้จัดอยู่ในประเภท สุขนาฏกรรม (Comedy) ผู้จัดทำจึงต้องการนักแสดงที่มีไหวพริบในการแสดงเป็นอย่างมาก

(1.1) ขอบเขตในการคัดเลือกนักแสดง เนื่องจากละครเรื่อง Secret Party มีเนื้อย่อบอกใคร เป็นละครที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อศึกษาขอบเขตในการคัดเลือกนักแสดงนั้นจึงมีข้อจำกัด โดยที่

(ก) เบื้องต้น ตัวละครในเรื่องมีทั้งหมด 6 ตัวละคร แต่เนื่องจาก เทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ ปี 2564 มีละครทั้งหมด 6 เรื่อง และเนื่องด้วยสถานการณ์โควิด-19 ทำให้ต้องใช้จำนวนนักแสดงในรุ่น 25 สตางค์ เท่านั้น ทำให้ผู้จัดทำต้องสร้างเงื่อนไขให้นักแสดง 1 คน ต้องเล่นเป็นตัวละคร 2 ตัว จึงเปิดการคัดเลือกนักแสดงแบบเปิด (Open Audition) 4 ตัวละคร คือ ปริณทร์ บุญเติม และบทที่ต้องเล่นเป็น 2 ตัวละครคือ น้ำเพชร/ ทับทิม ชัชวาล/อดุลย์

(ข) ข้อจำกัดของเวลา เนื่องการเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ ปี 2564 มีละครทั้งหมด 6 เรื่อง การบริหารเวลาในการคัดเลือกนักแสดง จึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้เปิดให้นักแสดงเข้ามาคัดเลือกตามบทที่ตัวเองสนใจ ผู้กำกับจะส่งบทให้นักแสดง

ได้อ่านก่อน รอบแรกจะส่งโจทย์ให้นักแสดงอัดคลิปมาตามโจทย์ที่ได้รับ และนำมาเปิดดูพร้อมกัน เพื่อ
ดูการแสดงและความสร้างสรรค์จากโจทย์ที่ได้รับไป และดูว่าเหมาะสมกับตัวละครนั้นหรือไม่

หลังจากนั้น จะเป็นการคัดเลือกแบบสด ผ่านโปรแกรมซูมพร้อมกันทุกคน โดยจะให้เข้ามาที่
ละครก่อน และให้สถานการณ์ไปทำตามที่กำหนด หลังจากนั้น จะจับคู่ให้นักแสดงของแต่ละบทเข้า
มาเจอกัน เพื่อให้สถานการณ์สมมติและดูการ Improvise ดูไหวพริบในการแก้ไขสถานการณ์ตาม
โจทย์ที่ให้ และมีการพูดคุยถึงทัศนคติที่มีต่อตัวละครนั้นๆ และทัศนคติที่มีต่อแก่นเรื่องที่ผู้กำกับการ
แสดงต้องการ เพื่อการทำงานที่ไปในทิศทางเดียวกัน และการคัดเลือกตัวละคร มีข้อจำกัดในเรื่องของ
เวลาที่ต้องคัดเลือกและประกาศผลนักแสดง ทั้ง 6 เรื่อง ภายในวันนั้น ทำให้ผู้กำกับการแสดงต้องใช้
เวลาทุกนาทีที่มีให้คุ้มค่าและได้นักแสดงที่เหมาะสมกับบทมากที่สุด

(ค) ตัวละครที่ต้องแสดงเป็น 2 ตัวละคร จะ
ได้รับโจทย์ที่ต้องเปลี่ยนคาแรคเตอร์ตัวละครแบบฉับพลัน เพื่อให้เห็นไหวพริบในการเปลี่ยนที่แตกต่าง
กันทั้ง 2 ตัวละครอย่างชัดเจน

การคัดนักแสดงทุกเรื่องแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ความเข้าใจของบทละคร ผู้คัดเลือกต้องทำความเข้าใจอย่างดี เพื่อแสดงถึงทัศนคติ และ
ความคิดเห็นที่มีต่อตัวละคร

ความคิดและทัศนคติ ผู้คัดเลือกต้องทำการแสดงตามบทหรือโจทย์ที่ได้รับ ตามที่ผู้กำกับ
ต้องการ ภายในเวลาที่กำหนด โดยจะเป็นสถานการณ์สมมติจากบทละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้
อย่าบอกใคร

การดันสดตามสถานการณ์ที่นักแสดงคาดไม่ถึง (Improvise) เพื่อดูไหวพริบและการแก้ไขส
ถานการณ์เฉพาะหน้าแต่ยังเป็นตัวละครที่ได้รับ

เคมีความเข้ากันของนักแสดง ที่จะต้องมีความเข้ากันเพื่อมารับบทบาทในแต่ละตัวละคร

(1.2) แนวทางคุณสมบัติตัวละคร เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่า
บอกใคร

ลำดับ	ตัวละคร	ลักษณะโดดเด่น
1	ปรินทร์	รวย เป็นไฮโซ ใช้เงินแบบไม่ต้องคิด ชอบเล่นเกม ชอบเอาชนะ เห็นคุณค่าของภายนอก เชื่อความคิดตัวเองเป็นหลัก
2	บุญเต็ม	ใจดี ไม่คิดมาก พร้อมยื่นมือช่วยทุกคนที่ต้องการความช่วยเหลือ ง่ายอยู่ง่าย
3	น้ำเพชร	จิตใจดี มารยาทดี มีคุณธรรม พุดจาเพราะ ยึดหลักความถูกต้องมาก่อน
4	ทับทิม	เสียงดัง กระตือกระแตก ไม่มีกาลเทศะ เอาแต่ใจ
5	ซัชวาล	ซี้ซั่มย เจ้าเล่ห์ มีเล่ห์เหลี่ยม ฉลาดแกมโกง เอาตัวเองรอดก่อน
6	อดุลย์	ระเบียบจัด รักความยุติธรรม รักความถูกต้อง เที่ยงตรง รักษาคำพูด ชอบทำงาน ขยัน กะตือรือร้นกับเรื่องงานตลอดเวลา

ตารางที่ 3.3 : ลักษณะเฉพาะของตัวละคร

ที่มา : ผู้ศึกษา

(1.3) ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเป็นนักแสดง Secret Party มีผู้น้อย่าบอกใคร

เมื่อสิ้นสุดกระบวนการคัดเลือกนักแสดงทั้งหมดแล้ว ได้นักแสดงมาทั้งหมด ดังนี้

(ก) ปรินทร์ รับบทโดย นายเพลงไท นิยมไทย

เหตุผลที่เลือก คือ นักแสดงมีความเข้าใจตัวละคร มีความเป็นธรรมชาติในการเล่น มีไหวพริบและมีความเข้ากันกับคู่แสดง รวมไปถึงการตัดสินใจที่ผู้กำกับให้โจทย์ นักแสดงทำได้ตรงตามโจทย์ และตีความปรินทร์ออกมาได้แบบไม่ก้าวร้าวเกินไป ทำให้เราเชื่อมั่นทั้งอารมณ์และกายภาพ

(ข) บุญเติม รับบทโดย นายนั้นทวัฒน์ ธีรสกุลจรงค์

เหตุผลที่เลือก คือ นักแสดงมีการทำการบ้านมากับตัวละครนี้ และอ่านบทละครเรื่องนี้อย่างละเอียด และเห็นได้ชัดจากการสัมภาษณ์ตัวละคร นักแสดงทุ่มเทกับการคัดเลือกมาก ไม่ว่าจะโยนโจทย์ไหนให้ ก็สามารถตีความตัวละครบุญเติมออกมาได้ทุกสถานการณ์ และเป็นธรรมชาติ มีไหวพริบในการโต้ตอบกลับ นักแสดงนำเสนอออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติและเข้าถึงตัวละครนี้ที่สุดจากนักแสดงทั้งหมด นักแสดงมีเคมี ที่เข้ากันได้ ทั้งสีหน้าและอารมณ์ ท่าทางที่ออกมาจากภายใน ก็สามารถถ่ายทอดตัวละครบุญเติมออกมาได้อย่างชัดเจน มีเอกลักษณ์ที่น่าดึงดูด มีทัศนคติที่ตรงกับผู้กำกับ เห็นได้ชัดว่าเตรียมตัวเพื่อมาคัดเลือกบทนี้โดยเฉพาะ

(ค) น้ำเพชรและทับทิม รับบทโดย นางสาวนันท์นภัส ชำดำชำ

เหตุผลที่เลือก คือ นักแสดงมีการสลับเปลี่ยนอารมณ์ 2 ชั่วโมงได้อย่างชัดเจนและแตกต่างกัน โดยมีไหวพริบในการนำเสนอที่รวดเร็วและชัดเจนที่สุด สามารถเป็นได้ทั้งบทที่เรียกร้อย ผู้ตี จิตใจงาม อย่างตัวละคร น้ำเพชร และสามารถเล่นเป็น ตัวละคร ทับทิมที่เสียงดังโวยวาย เอาแต่ใจ ได้อย่างชัดเจน ผู้กำกับจึงเห็นถึงความน่าสนใจของนักแสดงที่สามารถตีความตัวละครได้ดี

(ง) ชัชวาลและอดุลย์ รับบทโดย นายบุญยวีร์ ดาราจันทร์พิทักษ์

เหตุผลที่เลือก คือ ก่อนหน้านี้นักแสดงได้มาลงคัดเลือกบทบุญเต็ม แต่ผู้กำกับได้เห็นจากคลิปการแสดงที่ส่งมา จึงทดลองให้นักแสดงได้คัดเลือกทั้งบท บุญเต็ม และ บทชัชวาล/อดุลย์ และได้พบว่า นักแสดงสามารถเล่นบทอดุลย์ได้เหมือนกับสิ่งที่ผู้กำกับตีความตัวละครนี้มา เห็นถึงความเจ้าระเบียบ ความถูกต้องมาก่อน ทำให้ผู้กำกับลงความเห็นกับครูว่านักแสดงเหมาะสมกับบทนี้มากที่สุด

3.1.1.7) ทีมงาน

การคัดเลือกทีมงานในการสร้างสรรค์ผลงานละครเวที ผู้กำกับการแสดงจะดูจากการตีความบทละคร แนวคิด ทักษะคดีที่มีต่อละคร เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร คอนเซ็ปต์ ดีไซน์ (Concept Design) ความคิดสร้างสรรค์และความเป็นไปได้จริงที่จะเกิดขึ้น โดยการคัดเลือกครั้งแรกนั้น ได้ผู้ที่เสนอแนวคิดตรงกับความต้องการของผู้กำกับ ทั้ง 3 ฝ่าย คือ ผู้ออกแบบฉาก ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย ผู้ออกแบบแสง ผู้ออกแบบเสื้อผ้า และในรอบที่สอง มีการเพิ่มตำแหน่ง ผู้ออกแบบเสื้อผ้า อีก 1 ตำแหน่ง

1. ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเป็นทีมงานในละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

(1.1) ผู้ออกแบบฉาก นางสาวณัฏฐ์นรี กรพิทักษ์

เหตุผลที่เลือก เพราะ ผู้ศึกษาได้เห็นกระบวนการการตีความบทละครที่น่าสนใจ มีการใช้ลวดตัด ซึ่งเป็นสิ่งของที่ดูเหมือนไม่มีค่าเป็นเพียงสิ่งของที่เกิดจากการตัดลวดไปมาดูธรรมดา แต่ความจริงกว่าจะตัดลวดออกมาให้สวยงามได้ ต้องใช้ทักษะและฝีมือขั้นสูง เพื่อสร้างชิ้นงานที่มีคุณค่าออกมาให้เห็น ผู้จัดทำมองเห็นว่า เป็นการออกแบบที่แฝงไปด้วยสัญลักษณ์ ถึงการมองจากกรอบภายนอก เป็นการนำเสนอที่น่าสนใจและสามารถทำให้เป็นไปได้จริงในการออกแบบฉาก มีความคิดสร้างสรรค์ที่น่าสนใจ ทำให้ผู้กำกับการแสดงมองว่าถ้าได้ร่วมงานด้วยจะเป็นผลดีต่อการช่วยขับเคลื่อนแก่นของเรื่องให้ออกมา และช่วยสนับสนุนการทำงานของผู้กำกับเป็นอย่างดี

(2.2) ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย ได้แก่ นายกัณณพงศ์ เหล่าวีระ
กุล

เหตุผลที่เลือก เพราะ สิ่งที่เพื่อนนำเสนอมีความน่าสนใจและ
เป็นไปได้ คือ ใช้สีสันทันในการแบ่งแยกชั้นทางสังคม เป็นการใช้อยู่ลักษณะที่แบ่งแยกกันได้ชัดเจนและ
มองเห็นชัดมากที่สุดและยังมีความเป็นชุดธรรมดาที่ใส่ในชีวิตจริง ผู้กำกับการแสดงชอบไอเดียการ
นำเสนอ และเครื่องแต่งกายของแต่ละตัวละครช่วยสนับสนุนเอกลักษณ์ของตัวละครนั้นๆออกมาได้
อย่างชัดเจน ทำให้ผู้ชมสามารถเห็นสาร ของเรื่องผ่านชุดของตัวละครที่แตกต่างกันได้

และหน้าที่ออกแบบเครื่องแต่งกาย อีก 1 ตำแหน่งคือ นายนันท์วัฒน์ ศรีกุดเสาะ

เหตุผลที่เลือก เพราะ นักแสดงในละครเรื่องนี้มีทั้งหมด 4
คน แต่ตัวละครทั้งหมด มี 6 จึงได้เพิ่มหน้าที่ตำแหน่งผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย เพราะ ผู้นำเสนองาน
มีการใส่รายละเอียดในเสื้อผ้าให้ดูมีลูกเล่น เพิ่มสีสันให้กับตัวละครมากขึ้น ผู้กำกับชอบไอเดียในการ
นำเสนอเสื้อผ้าตามฐานะของตัวละคร ถ้ามีฐานะก็จะมีเครื่องประดับเสริมเติมแต่งจนดูเกินคนธรรมดา
ทั่วไป แต่ยังคงอยู่ในเสื้อผ้าที่ใส่ได้ในชีวิตประจำวัน ผู้กำกับจึงคิดว่าถ้านำความคิดสร้างสรรค์ของทั้งสอง
คนมารวมกัน จะทำให้การออกแบบเสื้อผ้าสามารถสื่อสารแก่นของเรื่องที่ผู้กำกับต้องการจะเสนอได้
สมบูรณ์มากที่สุด

(2.3) ผู้ออกแบบแสง นายสกุลชัย ชัยสิริ

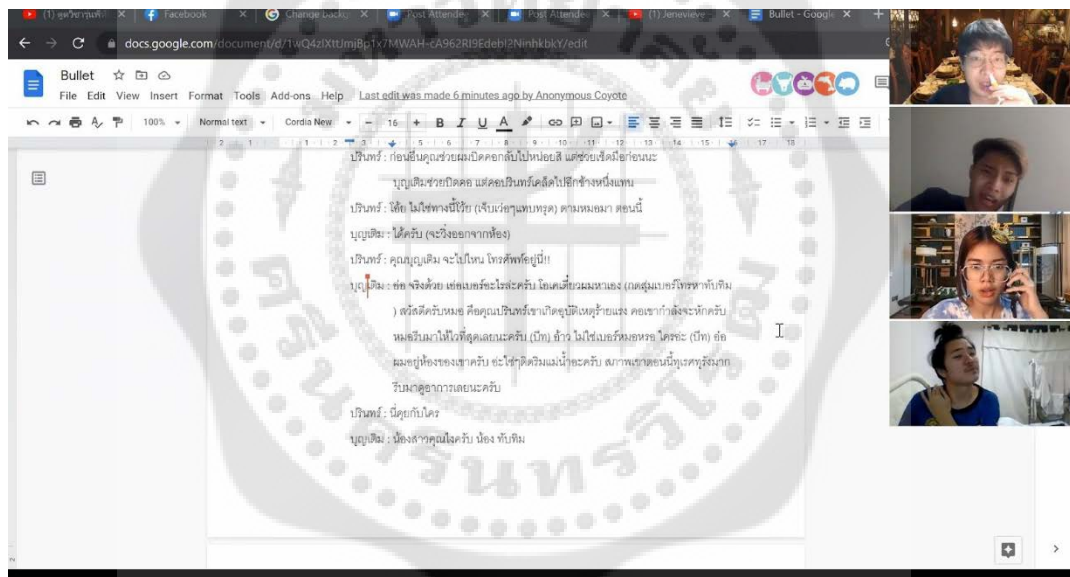
เหตุผลที่เลือก เพราะการนำเสนอของผู้ออกแบบแสงมีความ
น่าสนใจมากและสอดคล้องกับแก่นของเรื่อง ที่ว่าด้วย เปลือกนอก ผู้ออกแบบมีการออกแบบแสงให้
สามารถสลับเปลี่ยนได้ และเกิดเป็นบรรยากาศของงานปาร์ตี้ ที่สามารถสลับมาเป็นไฟวอร์มไลท์ได้
ทันทีเช่นกัน ผู้ออกแบบมีความคิดที่แปลกใหม่และน่าสนใจ เหมาะกับการนำเสนอเรื่องราวให้สมบูรณ์
มากขึ้น และยังสอดคล้องกับการทำงานของฝ่ายฉากที่ตัดลวด ผู้กำกับจึงสนใจและเลือกให้มาเป็น
ผู้ออกแบบแสงในทีมออกแบบ ประกอบกับ ผู้ออกแบบมีความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน มี
ความเชื่อถือและไว้วางใจในการทำงาน

3.1.2 ขั้นตอนการกำกับการแสดง

3.1.2.1) การซ้อมอ่านบท

1. การอ่านบทพร้อมกันครั้งแรก

การอ่านบทพร้อมกันครั้งแรก (First Read) ถือเป็นสิ่งสำคัญ หลังจากการคัดเลือกนักแสดงได้ครบทุกตัวละครแล้ว การอ่านบทพร้อมกันครั้งแรกนั้นจะทำให้เราสามารถปรับมุมมอง เกี่ยวกับเรื่องให้ตรงกันได้ และยังสามารถช่วยกันมองหาช่องโหว่หรือทำการเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทละคร พร้อมกับ ร่วมสร้างภูมิหลังของตัวละครไปพร้อมกันได้อีกด้วย

ภาพที่ 3.4 : การอ่านบทครั้งแรก

ที่มา : ผู้จัดทำ

3.1.2.2) กระบวนการซ่อม

กระบวนการซ่อมถือเป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการสร้างสรรค์ละครเวที เพราะในกระบวนการนี้ เป้าหมายคือ การที่เราจะทำให้ให้นักแสดงซึ่งคือ ผู้ส่งสาร จากละครส่งสารไปให้ถึงผู้ชม ดังนั้น กระบวนการนี้จะช่วยให้นักแสดงสามารถเข้าใจตัวละครและสถานการณ์ภายในเรื่อง และช่วยค้นหาช่องโหว่ที่เกิดขึ้นของเรื่อง จนถึงก่อนวันแสดงจริง โดยละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้ อย่าบอกใคร จะซ่อมผ่านโปรแกรมซูม คือตลอดกระบวนการซ่อมจะเป็นการซ่อมออนไลน์ทั้งหมด มีตารางซ่อม ดังนี้

	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
		31	1	2	3	4	5
			ทำบท 18.00 Bullet 1-3	ทำบท 19.00 Bullet 4-9	ทำบท 18.00 Bullet 9-11	ทำบท 15.00 Bullet 12-15	ทำบท 15.00
6		Workshop ครูขอ					
อ่านบททั้งเรื่อง จับเวลา	7	8	9	10	11	12	
	คุยตามไป 15.00-16.00	ซ้อม 20.30	ซ้อม 20.00	ซ้อม 19.00	อัดคลิป 5-8		
13				Final VTR			
ส่งคลิปให้ครูส้มโอ ครูป้อมดู	14	15	16	17	18	19	
	คุยตามไป 14.00-16.00	ซ้อม 20.00	ซ้อม 20.00 บท 100 %	ส่งบท 100% นัด 20.00	Workshop นสค 20.00	นัดซ้อม + อัดคลิป 20.00	
20							
คุยกับออกแบบ ส่งคลิปให้ครูส้มโอ ครูป้อม	21	22	23	24	25	26	
	คุยตามไป	ซ้อม 20.00 คุยกับออกแบบ 18.00		ส่ง 30% คืน 8 นาที			
27	28	29	30				
			Comment 30% ทีละใบทีละอัน				

ตารางที่ 3.4 : ตารางซ่อมออนไลน์

ที่มา : ผู้จัดทำ

วันที่	เวลา	แพลน	หมายเหตุ
พท 25	19.00-21.00	ซ้อมบทใหม่ตอนจบ ซ้อมตั้งแต่อดลย์เข้ามา	
ศ 26	19.00-21.00	นำเพชร ปรินทร์ บุญเดิม ปรินทร์ ตั้งแต่อดลย์เข้ามา โฟแม่ช่วยดู	แม่ส้มเข้ามาตอน 21.00
ส 27	20.30-22.00	คุยกับออกแบน เคดีร์พรอบ ชุด เตรียม ตัว	
อา 28	15.00 เป็นต้น ไป 19.00-21.00	set จาก โฟ ชุด ที่ห้องเพลงโท ทุกอย่างพร้อมถ่าย เบื้องจริง ทวนคิวนักแสดงทุกอย่าง เพื่อความบึง	นักแสดงยังไม่ออกมา มีแค่ ออกแบน แผนเพลง
จ 29	9.00-10.00	ถึงห้องเพลงโท พร้อมเริ่มถ่ายคิวแรก 10.00	
	10.00 -11.00	นำเพชร ปรินทร์	บุญเดิมตอนจบ/เท่าเดิน
	11.00-12.00	บุญเดิมหน้าห้อง	
		บุญเดิม ปรินทร์	close up ฟิน แพ้ม เบลร์โธ
	12.30-13.00	พักกินข้าว	

ตารางที่ 3.5 : ตารางซ้อมออนไลน์

ที่มา : ผู้จัดทำ

13.00-14.00	อดลย์ ปรินทร์ บุญเดิม จนจบ	
14.00-15.00	ทับทิมหน้าห้อง	
	ทับทิม ปรินทร์ บุญเดิม	
	insert อดลย์ วิ่งไล่คนทีระเบียง	
	อดลย์ตอนจบ แจ้งตำรวจ	
14.00-15.00	ตั้งแต่ชัชวาลเข้ามา	
15.00-16.00	บุญเดิมไล่น้ำเพชร หน้าห้อง	
	ชัชวาลหน้าห้อง / ชัชตอนจบ	
16.00-17.00		
เพลงโท	insert เพชรตก ทับเพชร	
	insert ปรินทร์มองจ้อไอแพด	

ตารางที่ 3.6 : ตารางซ้อมออนไลน์

ที่มา : ผู้จัดทำ

1) การซ้อมแบบถือบท

ในช่วงแรกของการซ้อมการแสดง การซ้อมแบบถือบท จะช่วยให้นักแสดงสามารถจำบทง่ายและรวดเร็วมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้นักแสดงสามารถค้นหากิจกรรมและการกระทำในการจัดการกับสถานที่และสถานการณ์ของแต่ละตัวละครในเรื่องที่เกิดขึ้น ซึ่งในช่วงการซ้อมนี้ ผู้กำกับการแสดงควรเปิดและปล่อยให้ให้นักแสดงได้ค้นหาตัวละครและความเป็นไปได้ของแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักแสดงได้คิดและวิเคราะห์ผ่านการตีความตัวละครภายใต้พื้นฐานความคิดของตัวละครและความต้องการหลักของตัวละคร และยังทำให้ผู้กำกับได้เห็นมุมมองใหม่ๆที่อาจจะเกิดจากการที่ปล่อยให้นักแสดงได้ทดลองทำกิจกรรม และได้แลกเปลี่ยนมุมมองความคิดเห็นของนักแสดงที่มีต่อตัวละครนั้นๆ ซึ่งถือว่าเป็นการเพิ่มความเข้าใจให้กับทั้งนักแสดงและผู้กำกับ

2) การซ้อมแบบวางบท

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่นักแสดงสามารถจำบทของตัวเองได้แล้วในระดับหนึ่ง สามารถเข้าใจสถานการณ์และการกระทำของตัวละครที่เกิดขึ้นแล้ว ผู้ศึกษาต้องการให้ลงรายละเอียดในการกระทำคือสภาพ สถานการณ์แวดล้อมที่อยู่ในเหตุการณ์ตามบทละครจริง อาจจะมีการใช้อุปกรณ์ในการแสดง และการรับส่ง สื่อ ความหมายในคำพูดแต่ละคำที่ออกมาจากปากตัวละครนั้นๆ ผู้ศึกษาจะลงรายละเอียดโดยให้ความสำคัญไปยังตัวละคร เป็นอันดับแรก เพื่อให้ความละเอียดในแต่ละการกระทำของแต่ละตัวละครเป็นเหตุผลและสามารถสื่อสารกับ ผู้ชมได้อย่างมีความหมายนำไปสู่ภาพรวมของการแสดงละครของนักแสดง

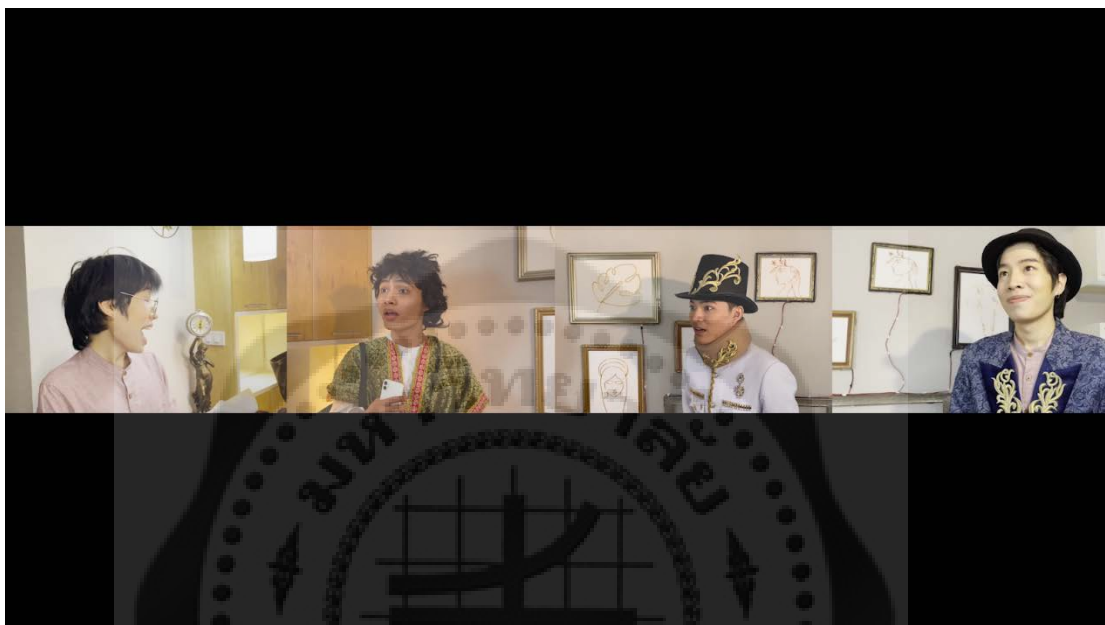
ภาพที่ 3.3 : การZoomแบบวงบ

ที่มา : ผู้จัดทำ

3) การจัดตำแหน่งการเคลื่อนไหว

หลังจากที่นักแสดงได้ทำความเข้าใจกับบทละครหลังจากการZoomแบบ
 ถ็อบบและวงบแล้ว การจัดการภาพที่จะแสดงให้ผู้ชมได้เห็นถือเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะ
 ปกติจะมีการจัดวางตำแหน่งบนเวที แต่ด้วยการจัดทำละครเวทีในครั้งนี้เราต้องแสดงละคร
 ออนไลน์ ผ่านการใช้โปรแกรมZoom ผู้กำกับจึงมีความคิดเห็นในการใช้ช่องสี่เหลี่ยมหน้าจอของ
 นักแสดงแต่ละคร ให้เสมือนว่าอยู่ในสถานที่เดียวกัน อยู่ด้วยกัน แต่ความจริงแล้วแต่ละคน
 ต่างอยู่คนละที่กัน โดยจะแบ่งเฟรมภาพให้มีความต่อเนื่องกันเหมือนอยู่ในสภาพแวดล้อม
 เดียวกัน สิ่งนี้ ต้องทำงานร่วมกับผู้ออกแบบฉากที่ต้องจัดการวางแผนให้ออกมาเหมือนอยู่ที่
 เดียวกันมากที่สุด เป็นอีกหนึ่งความท้าทายทั้งนักแสดง ผู้กำกับและ ทีมออกแบบ ที่จะ
 สามารถทำออกมาให้เหมือนกับอยู่ในสถานที่เดียวกันได้ขนาดไหน และต้องคำนึงถึง

สถานการณ์และแรงจูงใจที่ทำให้ตัวละครนั้นอยู่ในแต่ละจุด ทางผู้จัดทำได้กำหนดตำแหน่งใน
จอของตัวละครให้เหมาะสม

ภาพที่ 3.4 : การจัดตำแหน่งการเคลื่อนไหว

ที่มา : ผู้จัดทำ

4) การซ้อมอย่างต่อเนื่อง

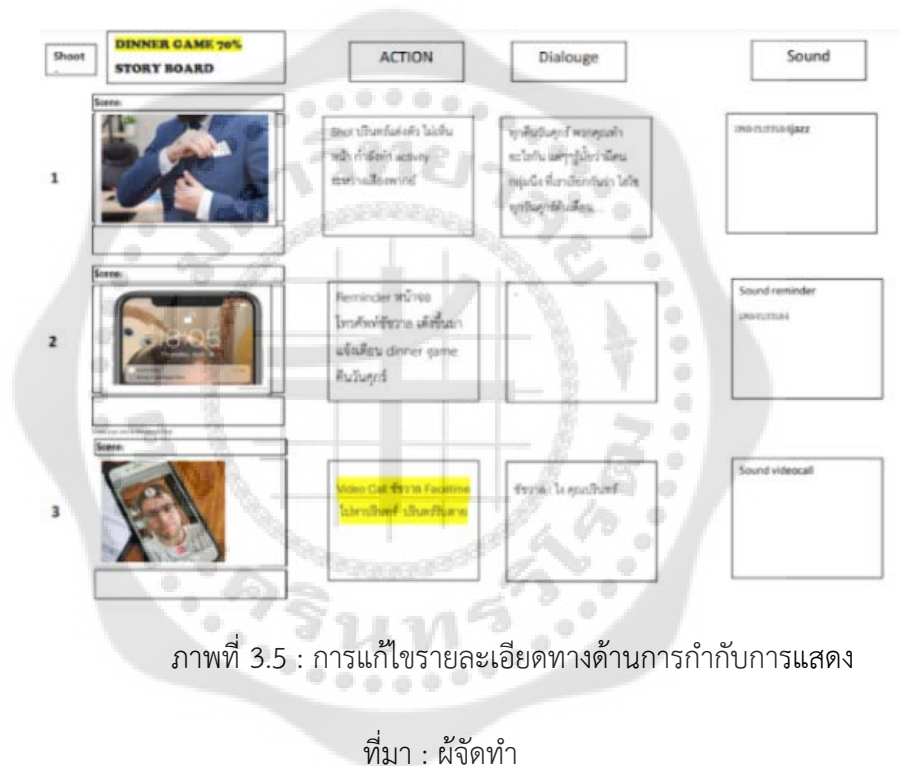
การเริ่มขั้นตอนการซ้อมนี้ เกิดขึ้นหลังจากที่ผู้ศึกษาและนักแสดงได้ทำการซ้อมแยกในแต่ละฉากเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็จะนำแต่ละฉากมาประกอบรวมกันให้เห็นทิศทางและภาพรวมเป็นส่วนใหญ่ ของเนื้อหาละครเวที โดยผู้ศึกษาได้แบ่งช่วงของการแสดงนั้นเป็น 30% ส่งด้านความคิด บริบทที่ปรับเปลี่ยน ทิศทางของเรื่อง วิธีการนำเสนอผ่านโปรแกรมซุ่ม ส่วน 50% จะเป็นการนำเสนอตัวละครที่ถูกปรับเปลี่ยนแล้ว 70% มีอุปกรณ์ในการแสดง และมีเสื้อผ้าของตัวละครให้เห็นภาพโดยรวม และนำเสนอในเทศกาลทิวแสง 100% คือฉาก 1-12 โดยมีองค์ประกอบศิลปะอย่างสมบูรณ์ และตัดต่อ มีชวาร์น ครบถ้วน โดยการส่ง 100 % ได้มีการมาถ่ายทำด้วยกันที่คอนโดของ

นักแสดง มีการเว้นระยะห่าง และทำตามมาตรการป้องกันโควิด -19 อย่างเคร่งครัด การมาเจอกันทั้งผู้กำกับ นักแสดง และทีมออกแบบ ช่วยทำให้การทำงานง่ายกับทุกฝ่ายมากขึ้น โดยทุกครั้งที่มีการซ้อมแบบออนไลน์ ผู้ศึกษาได้เจอกับปัญหาทางเทคนิค ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีขาดหายไปบ้าง หรือ ฉากที่ต้องเปลี่ยน Transition ไม่สามารถทำได้แบบละครเวที จึงต้องใช้การตัดต่อเข้ามาช่วยเพื่อให้การแสดงดำเนินไปอย่างลื่นไหลและใช้ระยะเวลาที่กระชับ อันนำไปสู่การสรุปของทีมงาน และอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งหมด โดยเมื่อเห็นภาพรวมและจะมีการพูดคุย เสนอแนะแนวทางในการทำละครต่อไป

3) การแก้ไขรายละเอียดทางการกำกับการแสดง

เมื่อประเมินความคืบหน้าแล้ว ผู้ศึกษาจะได้รับคำแนะนำและแนวทางการพัฒนางาน รวมไปถึงการแก้ไขปรับปรุง และเน้นย้ำความสำคัญในแต่ละฉาก มีการลดทอนบางฉากที่ไม่จำเป็นออกไป เพื่อให้เข้าถึงแก่นสารที่เรื่องต้องการจะสื่อสารมากที่สุด และเพื่อให้ผลงานสุดท้ายในงานแสดงจริงออกมามีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยในการส่งความคืบหน้ารายละเอียดที่ผู้ศึกษาได้รับข้อเสนอแนะให้ปรับแก้มากที่สุดคือ การทำคาแรคเตอร์ตัวละครแต่ละตัวให้เสถียร เป็นเรื่องที่มีการปรับแก้ไข ทดลองหาคาแรคเตอร์กับนักแสดงมาโดยตลอดระยะเวลาการซ้อม เรื่องนี้ผู้ศึกษาพยายามอย่างมากที่จะแก้ไขปัญหา และให้นักแสดงได้ยื่นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่ตีความตัวละครของตนเองมา และมาประชุมกันเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมมากที่สุด และเข้ากับตัวนักแสดงมากที่สุด โดยมีการให้นักแสดงทำ Workshop โยนสถานการณ์ให้นักแสดงได้ตัดสินใจโดยสวมบทบาทตัวละครนั้นๆออกมา ผู้จัดทำค่อนข้างใช้เวลาไปกับจุดนี้ค่อนข้างมาก เพราะต้องการให้ตัวละครมีความคงที่เพื่อให้ทุกฝ่ายทำงานต่อไปได้ง่ายขึ้น และฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักแสดงรู้สึกปลอดภัยในการแสดง การส่ง 30% ผ่านไปได้ด้วยดี ผู้ศึกษาต้องนำไปปรับและพัฒนาต่อ การส่ง 50% นั้น ผู้ศึกษาได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับ การเพิ่ม ลด ชวามประกอบที่ใช้ และ เรื่องของวิธีการนำเสนอผ่านมุม ให้นั้นเป็นอยู่ในจอคนละที่กัน แต่ทำสถานที่ให้เหมือนอยู่ด้วยกันทั้งหมด เพื่อให้คนดูเข้าใจง่าย ส่วนใน 70% ผู้ศึกษาได้ทำการปรับแก้เกี่ยวกับคาแรคเตอร์ตัวละครบางส่วนที่ยังไม่เสถียร ผู้กำกับจึงลองหาความเป็นไปได้ในหลายๆแบบ ซึ่งยังมีตัวละคร บัญเติม ชัชวาล ที่ยังไม่เสถียรดีนัก จึงได้ลองปรับ ลองทำ Workshop กับนักแสดงเพื่อค้นหาตัวละครให้ออกมาเหมาะสมที่สุด หลังจากนั้น 100% มีการปรับเปลี่ยนจากการเจอกันผ่านโปรแกรมซูม เป็นการมาเจอกันสถานที่จริง แต่วิธีการ

นำเสนอยังเป็นแบบเดิมคือ แบ่งจอกัน ผู้จัดทำต้องเขียน Storyboard ของเรื่องทั้งหมดและวางภาพเอาไว้ให้เห็นชัดเจนว่า จะถ่ายทำออกมาแบบสลับ ทั้งในจอเดียวกัน และสลับจอกัน เนื่องจาก มีนักแสดงที่ต้องแสดงเป็น 2 บทบาท จึงไม่สามารถเข้าอยู่ในจอเดียวกันได้ และตกลงกับทุกฝ่ายว่า ต้องใช้การตัดต่อเพื่อให้นักแสดงที่เล่นเป็น 2 ตัวละคร สามารถอยู่ในเฟรมเดียวกันแต่คนละจอภาพกันได้ เป็นเรื่องที่ใหม่สำหรับทั้งทีมผู้จัดทำ เพราะต้องมาวางแผนกันใหม่ทั้งหมด แต่ทุกอย่างก็ผ่านไปได้อย่างดี ทุกฝ่ายทำตามหน้าที่ของตัวเองได้ และช่วยกันจัดฉากและจัดไฟออกมาตามแผนที่วางไว้ได้สำเร็จ

ภาพที่ 3.5 : การแก้ไขรายละเอียดทางการกำกับกับการแสดง

ที่มา : ผู้จัดทำ

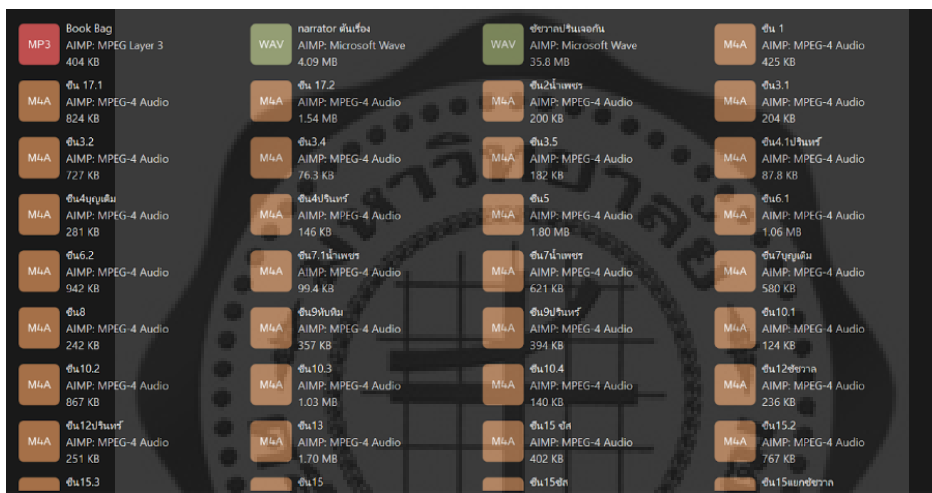
6) การซ้อมเทคนิค

ผู้ศึกษาเน้นการซ้อมในส่วนขององค์ประกอบศิลป์และผู้ออกแบบฝ่ายต่างๆ เนื่องจากในละครเรื่อง Secret Party มีเนื้ออย่าบอกใคร แม้จะเป็นการแสดงในรูปแบบของการตัดต่อ แต่ก็ยังต้องมีการใช้องค์ประกอบทั้งฝ่ายแสงที่ต้องใช้การเปิดปิดสวิตช์ไฟแบบทันที จึงต้องมีการซักซ้อมคิว (Queue) กับทุกฝ่าย ทั้งนักแสดง และมีการเปลี่ยนตำแหน่งของอุปกรณ์ในการแสดงในช่วงแรก ตั้งแต่ 50%-70% นักแสดงจะต้องดูแลอุปกรณ์ประกอบการแสดงและจัดไฟด้วยตัวเอง เพราะไม่สามารถเจอกันได้ แต่ในส่วนของ 100% ทีมงานทุกฝ่ายมาเจอกันและสามารถทำในหน้าที่ของตัวเองได้อย่างเต็มที่ ตามคิวที่กำหนดไว้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น เพื่อลดความผิดพลาดและลดความกังวลของนักแสดงที่ต้องจัดการทุกอย่างด้วยตนเอง ทำให้นักแสดงสามารถแสดงได้อย่างเต็มที่ ส่วนฝ่ายออกแบบก็ได้ทำงานในส่วนของตัวเองได้อย่างสมจริงมากที่สุด

การซ้อมเทคนิคด้านฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก ในการซ้อมเกี่ยวกับเรื่องฉาก ในช่วงแรกนั้น ต้องเปลี่ยนจากแนวคิดหลายอย่างเนื่องด้วยข้อจำกัดของสถานที่แต่ละที่ของนักแสดง จึงเน้นการใช้ผนังสีขาวเหมือนกัน และเพิ่มอุปกรณ์ประกอบฉากที่มีความคล้ายคลึงกัน เพื่อให้ดูเป็นสถานที่เดียวกันในแต่ละจอของนักแสดง ต้องลดทอนฉากบางอย่างออกไป เพื่อเน้นให้นักแสดงมีความสะดวกสบายในการแสดงมากที่สุด และในช่วง 50-70% นักแสดงต้องเป็นผู้จัดฉากทั้งหมดด้วยตัวเอง โดยมีผู้ออกแบบฉากช่วยบอกตำแหน่งในการจัดวางสิ่งของตามที่ได้ออกแบบไว้ และมีการซักซ้อมกับอุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อความเคยชินของนักแสดง

การซ้อมเทคนิคด้านเครื่องแต่งกาย ในการซ้อมเทคนิคของเครื่องแต่งกายนั้น ในช่วงแรกผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายมีการนำเสนอให้นักแสดงใช้เสื้อผ้าที่มีของตนเองในการซักซ้อมเพื่อจะได้เห็นภาพในการแสดงไปก่อน หลังจากนั้นในช่วง 70% มีการใช้ชุดจริงที่ผู้ออกแบบเสื้อผ้าได้จัดทำและส่งไปรษณีย์ให้กับนักแสดงแต่ละคน เพื่อให้ทั้งผู้กำกับและนักแสดงได้เห็นคาแรคเตอร์ของตัวละครมากขึ้น และเพื่อดูความเหมาะสม ส่วนใหญ่เสื้อผ้าที่ใช้ก็จะเป็นของนักแสดงเอง หรือของผู้จัดทำที่ช่วยกันค้นหาสิ่งที่มีก่อน เป็นการประหยัดงบประมาณ ส่วนบางชุดที่หาไม่ได้ก็ให้ผู้ออกแบบเสื้อผ้าไปจัดหาและเพิ่มเครื่องประดับให้เหมาะสมกับคาแรคเตอร์ที่ได้ออกแบบไว้ บางฉากนักแสดงต้องเปลี่ยนชุดในฉาก จึงต้องมีการซักซ้อมกับชุดจริง เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว ให้นักแสดงไม่กังวลในการเปลี่ยนชุดในฉาก และเมื่อรู้ปัญหาแล้ว ผู้ศึกษาก็ได้หาทางแก้ไขเพื่อไม่เป็นอุปสรรคในการแสดง

การซ่อมเทคนิคด้านเสียง เป็นสิ่งที่สำคัญเช่นกัน แต่ในเรื่องเทคนิคเสียง ผู้จัดทำได้ใช้การตัดต่อใส่เทคนิคเสียงเข้าไปทีหลัง ผู้จัดทำได้วางแผนไว้ก่อนแล้วว่าต้องใช้ซาวนด์แบบไหนบ้าง และได้รวบรวมเป็นไฟล์ไว้เพื่อสะดวกต่อการใช้งาน เช่น เสียงกริ่ง เสียงโทรศัพท์ เสียงประตูต่างๆ ซึ่งเสียงเป็นส่วนที่จะช่วยเพิ่มอรรถรสในการแสดงมากขึ้น เพลงที่เลือกใช้เป็นเพลงที่เข้ากับสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น การใช้เทคนิคเสียงมีการตัดต่อใส่เข้าไปในคลิปวิดีโอตั้งแต่ 30% และมีการคอมเม้นท์จากคุณครูเพื่อปรับปรุงในเรื่องของความดังเบาของเสียงเพลง มาจนถึงการแสดงจริง 100% โดยผู้ศึกษาได้รวบรวมไฟล์ซาวนด์ที่ใช้ไว้ด้วยกันเพื่อความสะดวกในการใช้งาน

ภาพที่ 3.6 : ภาพไฟล์ซาวนด์ที่ใช้ในการแสดง

ที่มา : ผู้จัดทำ

7) การซ้อมใหญ่

ในขั้นตอนนี้ผู้ศึกษาเปรียบเสมือนการจำลองการแสดงในรอบจริง มีการจับเวลา และ แต่งตัวทำผมเหมือนจริง เปลี่ยนชุด ย้ายอุปกรณ์จริงทุกอย่าง เพื่อให้ทีมงานทุกฝ่าย รวมถึงผู้กำกับได้ทดลองเสมือนรอบจริง โดยนักแสดงนั้นได้จำความรู้สึกที่เกิดขึ้นทั้งหมด และลดความผิดพลาด ความตึงเครียดในการแสดงลงเนื่องจาก การแสดงนั้นมีการตัดต่อก็จริง แต่ก็ต้องตรวจเช็ค และซ้อมใหญ่เพื่อให้เกิดการผิดพลาดที่น้อยที่สุด และเมื่อมีข้อบกพร่องก็จะสามารถ แก้ไขได้ทันท่วงที และเมื่อซ้อมอัดจริง ก็มีการฟีดแบค (Feedback) ของทุกฝ่ายว่ามีอะไรผิดพลาด และจดเอาไว้เพื่อแก้ไขต่อไปให้มีพร้อมกับการแสดงรอบจริงมากที่สุด

ภาพที่ 3.7 : ภาพเบื้องหลังการซ้อมใหญ่ก่อนอัดจริง

ที่มา : ผู้จัดทำ

8) ผลงานในการกำกับการแสดงรอบการแสดงจริง

รอบการแสดงของละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร มี 1 รอบที่ได้ฉายจริง ในเทศกาลหิวแสง จัดโดยรุ่น 27 ยูเรนัส วันที่ 18 ธันวาคม 2564 ซึ่งในขั้นตอนที่กล่าวมา ก่อนที่จะได้ฉายจริง หลังจากขั้นตอนการอัดคลิปจริงแล้ว ต้องมีขั้นตอนการตัดต่อ และใส่เทคนิคต่างๆให้เรียบร้อย และมีการตรวจงานกันก่อนที่จะส่งคลิปที่สมบูรณ์ออกไป ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่เกือบสุดท้ายของการสร้างสรรค์ผลงานละคร เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ทั้งผู้กำกับการแสดง นักแสดง และทีมงานทุกฝ่าย ได้แสดงศักยภาพและทักษะความสามารถที่ตนเองไปฝึกซ้อม ฝึกฝนและพัฒนาตัวเองมาด้วยความอดทน มุมานะ ด้วยสถานการณ์ที่ทำให้เราไม่สามารถเจอกันได้อย่างปกติ จึงทำให้เราต้องหาวิธีการใหม่ๆเพื่อดำเนินการแสดงของเราในรูปแบบใหม่ที่ไม่เคยทำมาก่อน เป็นสิ่งที่ผู้จัดทำคิดว่าท้าทาย และใหม่มากสำหรับพวกเรา เป็นระยะเวลากว่า 8 เดือนที่เราทุ่มเททำผลงานการสร้างสรรค์ละครเรื่องนี้ ด้วยความมุมานะ ไม่ว่าจะเจอกับปัญหาอะไรก็ตาม สิ่งที่คุณจัดทำคาดหวังมากที่สุดในผลงานครั้งนี้ ไม่ใช่แค่ความสมบูรณ์แบบของละครที่เกิดขึ้น แต่เป็นความสุขของผู้ชมที่ได้รับชมละครของพวกเรา และรวมถึงการเรียนรู้ที่เราได้ทดลองลงมือทำจริงของผู้จัดทำอีกด้วย และผู้จัดทำเชื่อว่า ทุกความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ทำให้ได้เรียนรู้และเติบโต ยอมรับที่จะผิดพลาด และแก้ไขเพื่อพัฒนาชิ้นงานให้ดียิ่งๆขึ้นไป ผลงานการแสดงในเทศกาลหิวแสง มีทั้งผู้ชมที่เป็นอาจารย์และ

นิสิตในเอกการแสดงและกำกับการแสดง รวมไปถึงยังมีผู้ชมจากภายนอกที่สนใจเข้ามารับชมการแสดงของเรา บรรยากาศที่เกิดขึ้นแม้ว่าจะไม่ได้แสดงในโรงละครเหมือนอย่างปกติ แต่ก็รับรู้ได้ถึงพลังที่ผู้ชมได้รับรู้ มีการคอมเมนต์ชื่นชมนักแสดงเป็นระยะๆ ได้รับเสียงตอบรับที่ดีเกินคาดกับผลงานและการตอบรับที่น่าภูมิใจมากกว่าที่ผู้ศึกษาคิดไว้ หลายคนชื่นชมในเรื่องของวิธีการนำเสนอที่มีความสร้างสรรค์ ยังมีความสนุกสนาน ได้เสียงหัวเราะ ระหว่างการแสดง และยังได้ข้อคิดเกี่ยวกับแก่นสารที่ผู้จัดทำต้องการนำเสนอ ถือเป็นความภูมิใจที่ผู้จัดทำทุกฝ่ายได้ทุ่มเททั้งร่างกายแรงใจในการทำงานครั้งนี้

ภาพที่ 3.8 : ภาพโปสเตอร์การแสดงในงานเทศกาลหิวแสง

ที่มา : ผู้จัดทำ

9) ขั้นตอนการทำงานหลังการกำกับการแสดง

เมื่อสิ้นสุดการแสดง ผู้กำกับมีการสรุปผลและประมวลข้อมูลในงานที่ผ่านมา ให้กับนักแสดง และทีมงานออกแบบทุกฝ่าย และให้ทีมงานทุกฝ่ายสรุปภาพรวมของผลงานที่เกิดขึ้นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาชิ้นงานต่อไป สำหรับฉากเสื้อผ้า หรืออุปกรณ์ที่ใช้ มีการคืนและแบ่งให้กับทีมงานที่ต้องการนำไปประยุกต์ใช้ต่อได้ ชั้นไหนที่ทำการยืมมาจากห้องคอสตูมก็ได้นำไปคืน รวมไปถึงการทำความสะดวกสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำ ให้เรียบร้อย ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ทำงานมากกว่า 9 เดือน รวมไปถึงภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว เพื่อเก็บรายละเอียดของการแสดงไว้ทั้งหมด

จากขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาได้เรียนรู้และได้ใช้ใช้ทักษะในการกำกับการแสดง การวิเคราะห์บท การวางแผนการทำงานเป็นทีม การจัดการตารางเวลาของทุกฝ่ายให้เหมาะสม รวมไปถึงการใช้ความรู้ในการกำกับแสดงประเภทละครสุขนาฏกรรม (Comedy) ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้าข้อมูลหาเวิร์คชอปที่จะช่วยพัฒนาตัวละครให้เป็นไปในรูปแบบของละครคอมเมดี้ เช่น การเล่นจิ้งหะ การใช้คำพูดที่น่าสนใจ เป็นต้น

3.2 การสร้างสรรค์ผลงานด้านการแสดง

3.2.1 ขั้นตอนการทำงานก่อนการแสดง

ขั้นตอนการทำงานก่อนการแสดงคือการเตรียมความพร้อมในเรื่องบท การอ่านวิเคราะห์ และตีความบทละคร มีความสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับทำให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องราว และ ทิศทางในการนำเสนอของละครเรื่องนี้ จึงมีขั้นตอนในการทำงาน ก่อนการแสดงในกระบวนการนี้ ทั้งนักแสดง ผู้กำกับแสดง และทีมงานฝ่ายออกแบบ ต่างต้องทำงานด้วยกันและปรึกษาหารือกันอย่างถี่ถ้วน เพื่อละครเวทีเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร จะได้ถูกถ่ายทอดออกมาในทิศทางและมุมมองเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการแสดง การกำกับแสดง หรือในส่วนของทีมงานออกแบบทั้งหมด ต้องทำความเข้าใจกันทุกฝ่ายก่อนที่จะเริ่มกระบวนการ และกระบวนการที่กล่าวข้างต้น ในส่วนของนักแสดงและการแสดง ประกอบไปด้วยขั้นตอน ดังนี้

3.2.1.1) การอ่านบทละครร่วมกันครั้งแรก (First read) และกำหนดทิศทาง การนำเสนอ

เมื่อโปรดักชันของละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ได้นักแสดงและทีมงาน ออกแบบครบแล้ว จึงเกิดขึ้นตอนการอ่านบทพร้อมกันทุกคน เนื่องจากการทำละครเวที เป็นศิลปะที่ต้องอาศัยการทำงานร่วมกัน ประสานงานกันกับทุกฝ่าย การทำงานในส่วนนี้จะทำให้เราได้พูดคุยและรับทราบข้อมูลไปพร้อมกันและไปในทิศทางเดียวกัน มีการปรึกษาหารือ เสนอความคิดเห็นเพื่อทำความเข้าใจกับบทละคร สถานการณ์ จุดวิกฤต บทสรุป ของละครเรื่องนี้ไปพร้อมกัน ซึ่งกระบวนการนี้ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ผลัดกันแบ่งปันความคิด จนนำไปให้ละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ออกมาในทิศทางเดียวกัน ซึ่งผู้ชมจะได้เห็นตั้งแต่จุดเริ่มต้นไปจนถึงจุดแตกหัก และการคลี่คลายของปมต่างๆไปจนจบเรื่อง

3.2.1.2) การค้นคว้าข้อมูลอ้างอิงและการวิเคราะห์บทละคร

หลังจากกระบวนการอ่านบทละครร่วมกันแล้ว นักแสดง จำเป็นต้องศึกษา ตีความและวิเคราะห์บทละคร เพื่อให้สามารถเข้าใจตัวละครที่ตัวเองได้รับบทบาทในทุกๆด้าน เพื่อที่จะนำเสนอตัวละครนี้ออกมาผ่านการแสดงได้ดีที่สุด

ละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ประกอบไปด้วยตัวละครที่ซับซ้อนต่างกัน คือ ขนขี้หนวย และขนชั้นธรรมดา ที่มีการจัดดินเนอร์เล่นเกม เพื่อหาแขกที่ตลกที่สุดมาเป็นตัวตลกในงานของพวกขนชั้นสูง ต้องมีการวิเคราะห์ตัวละครอย่างละเอียดมาก เพราะการแสดงออกของแต่ละตัวต้องมีที่มาที่ไป มีการวิเคราะห์ไปถึง ภูมิหลังของตัวละคร สาเหตุที่ทำให้ตัวละครกระทำแบบนั้นออกมา จึงจำเป็นอย่างมากที่นักแสดงต้องทำการบ้านเกี่ยวกับ ภูมิหลังของตัวละคร สิ่งแวดล้อม และความรู้สึก อารมณ์ที่เกิดขึ้นภายในของตัวละคร ความรู้สึกที่แท้จริงของตัวละคร และเหตุผลต่างๆในการแสดงออกของตัวละครเพื่อให้ตัวละครมีความสมเหตุสมผลในการแสดง

อีกทั้งนักแสดงยังจำเป็นที่จะต้องศึกษา ถึงสิ่งที่บทละครต้องการจะสื่อสาร หรือแก่นหลักของเรื่อง (Theme) ซึ่งในละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร เป็นการเล่าเรื่องถึง การจัดงานดินเนอร์ทุกวันศุกร์ของพวกคนรวย ที่จะหลอกเชิญแขกที่พวกเขาถือว่าต่ำกว่า นำมาเป็นตัวตลกในงานเพื่อความบันเทิงของตัวเอง โดยที่ไม่ได้มองคุณค่าจากภายใน แต่เป็นการตัดสินคนอื่นจากรูปลักษณ์ภายนอกเท่านั้น ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นในละครเรื่องนี้ เป็นเรื่องใกล้ตัวที่ผู้ศึกษาเคยพบเจอ และเกิดขึ้นในสังคมจริงของประเทศไทยในปัจจุบัน เพื่อให้นักแสดงแสดงออกมาได้แบบลึกซึ้ง นักแสดงต้องศึกษา

และค้นคว้า หาข้อมูลเป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็น การดูสื่อออนไลน์ การสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรม หรือ ประสบการณ์ส่วนตัวที่เคยพบเจอ เป็นการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเอง ที่ทำให้เข้าถึง บทบาทมากขึ้น

3.2.1.3) การวิเคราะห์ตัวละคร

1. นาย เพลงไท นิยมไทย รับบท ปรินทร์

1.1) ลักษณะภายนอก

- ปรินทร์ ชายหนุ่มอายุ 42 ปี รูปร่างดี สูง 181 ซม. น้ำหนัก 70 กก. ผิวขาว ผมดำตรง ปรินทร์เป็นลูกเศรษฐี มีที่ดินและเงินจำนวนมาก ทำให้การแต่งตัวของเขาจะเต็มไปด้วยเครื่องประดับ และเสื้อผ้าราคาแพงมากมายใส่อยู่ที่ตัวเขาตลอด เขาชอบสะสมของประดับ ทั้งเพชร พลอย ทอง มรกต และอีกมากมาย
- ปรินทร์ ชอบเล่นเกมสล็อตที่จัดกันในหมู่ไฮโซโดยการตามหาคนกึ่งทั่วประเทศมาประชันกัน แล้วใครที่ทำให้ฮาได้มากที่สุดจะเป็นผู้ชนะไป
- ปรินทร์ทำธุรกิจเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากเขามีเนื้อที่มากมายในประเทศทำให้เขาได้เงินจากการปล่อยเช่าและขายที่โดยที่ตัวเขาไม่ต้องลงไปทำงานให้เหนื่อยแล้วเขายังเกิดมาพร้อมกับกองเงินกองทองที่ได้รับมาจากตระกูลมากมายจนคนทั้งประเทศต้องอิจฉา
- ปรินทร์แต่งงานกับน้ำเพชร นักแสดงและนางแบบสาวสวย มากกว่า 3 ปี แต่ด้วยนิสัยที่ต่างกัน ทำให้มีการทะเลาะกันอยู่บ่อยครั้ง

1.2) ลักษณะภายใน

- ปรินทร์เป็นคนที่คิดน้อย ไม่รอบคอบ เห็นแก่ตัวเองก่อนผู้อื่น คิดว่าคนจนเป็นของเล่นของคนรวย และคิดว่าการมีเงิน ทำให้มีอำนาจบารมี
- ด้วยความที่ปรินทร์ให้ความสำคัญกับฐานะและอำนาจเป็นอย่างมาก นั้นจึงทำให้เขาพยายามทำให้ตัวเองดูมีอำนาจโดยการตั้งตัวเองให้สูงและกดคนอื่นรอบข้างให้ต่ำลง โดยทั้งการกระทำและคำพูด ซึ่งเกมส์คนกึ่งที่เขาชอบเล่นนั้น ก็เป็นหนึ่งในวิธีการกดคนอื่นของปรินทร์ เพราะเขาคิดว่า เค้าจะดูสูงส่ง และยิ่งถ้าชนะการแข่งขันจะยิ่งเซ็ดหน้าซุตาในสังคมได้เข้าไปอีก
- ปรินทร์ภายนอกดูเป็นคนที่มีมั่นใจตัวเอง อีโก้สูง แต่จริงๆแล้วเขามีปมในวัยเด็กที่ทำให้เขาต้องพยายามแสดงออกให้แข็งแกร่งจนบางทีก็กลายเป็นก้าวร้าวและไม่ยอมใคร

-เขาชอบแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ด้วยเงินอยู่บ่อยครั้ง จึงทำให้เค้าเป็นคนที่จัดการปัญหาไม่เป็น ไม่ว่าจะเรื่องการใช้ชีวิตรวมไปถึงความรัก

1.3) ความต้องการของตัวละคร

ต้องการเป็นที่ยอมรับของทุกคนในสังคมไฮโซ

1.4) ภูมิหลังตัวละคร

ปริญทร์เกิดมาในครอบครัวมหาเศรษฐีที่เปรียบพร้อมไปทุกอย่าง เป็นลูกคนเดียว ถูกปลูกฝังมาแต่เด็กว่าผู้ที่มีเงินและมีอำนาจสามารถทำอะไรกับคนจนก็ได้ไม่ผิด บวกกับครอบครัวมีธรรมเนียมที่เล่นเกมส์กันมาอย่างยาวนาน คือเกมส์ที่เอาคนจนที่เป็นคนก๊องมาประชันความฮากัน เพื่อเป็นตัวตลกให้คนรายนั่งหัวเราะกัน ใครตลกสุดก็จะชนะไป ปริญทร์เองก็ดูการแข่งขันนี้มาแต่เด็กทำให้เขาเก่งเกมส์นี้เป็นอย่างมาก และตั้งใจไว้ว่าเมื่อเขาโตมาเขาจะกลายเป็นเจ้าของเกมส์นี้ แต่ด้วยความที่เขาเกิดมาพร้อมกับทุกสิ่งทุกอย่างที่พร้อมทำให้เขาทำอะไรเองไม่เป็นจนทำให้โดนบูลลี่จากกลุ่มเพื่อนในโรงเรียนบ่อยครั้งจนกลายเป็นปมที่เขาจะต้องเอาชนะ กลายเป็นคนที่มีอำนาจและกลับมาบูลลี่คนอื่นให้ได้ หลังจากนั้นเขาได้ไปตกหลุมรักผู้หญิงคนหนึ่งเป็นดาราสาวสวยชื่อ น้ำเพชร แล้วทั้งคู่ก็แต่งงานกัน แต่ก็มีทะเลาะกันบ่อยครั้ง เนื่องจากน้ำเพชรนอกจากจะเป็นนักแสดงแล้ว ยังเป็นหนึ่งในสมาชิกนักสังคมสงเคราะห์อีกด้วย นั่นทำให้น้ำเพชรไม่โอเคกับเกมส์ที่ปริญทร์และเหล่าสังคมไฮโซเล่นกัน แต่ปริญทร์ก็หยุดเล่นไม่ได้และแอบเล่นเกมนี้จนโดนจับได้อยู่หลายครั้งแต่ก็ได้ซิวवालเพื่อนรักของปริญทร์ช่วยไว้ได้หลายครั้ง โดยที่ไม่รู้เลยว่าการที่ซิวवालมาช่วยนั้น มันมีอะไรแอบแฝง

1.5) ความสัมพันธ์ของตัวละคร

1.5.1) ความสัมพันธ์ของปริญทร์กับบุญเต็ม

บุญเต็มเป็นหนึ่งในเหยื่อของปริญทร์ที่ถูกเชิญมาร่วมเกมส์ และนั่นทำให้ทั้งคู่ได้เจอกัน ปริญทร์มองบุญเต็มเป็นเหมือนคนก๊องธรรมดาทั่วไปเหมือนคนก่อนๆ แต่ว่าบุญเต็มไม่ได้เป็นแบบนั้น บุญเต็มเป็นคนทำให้ปริญทร์พบเจอกับปัญหาและอุปสรรคมากมาย แต่ในขณะที่เดียวกันบุญเต็มก็พยายามช่วยอย่างเต็มที่เสมอ ปริญทร์รู้สึกว่าคุณเต็มเป็นตัวปัญหาและตัววุ่นวายมาตลอดจนกระทั่งสุดท้ายบุญเต็มทำให้ปริญทร์นั้นรู้และเข้าใจอะไรใหม่ๆที่เขาไม่รู้มาก่อน และทำให้ปริญทร์รู้สึกผิดกับตัวเองและบุญเต็ม

1.5.2) ความสัมพันธ์ของปริญทร์กับน้ำเพชร

น้ำเพชรคือผู้หญิงในฝันของปรินทร์อย่างแท้จริง ทั้งนิสัยดี สวย มีฐานะ ทั้งสองรักกันมากๆ แต่ก็มีเรื่องให้ต้องทะเลาะกันบ่อยครั้งเนื่องจากนิสัยของปรินทร์ที่ไม่สามารถหยุดเล่นเกมสล็อตได้ ทั้งๆ ที่รู้ว่าน้ำเพชรเคยสั่งห้ามและบอกถึงเหตุผลที่ไม่ดีแล้วก็ตาม ปรินทร์ก็ยังแอบเล่นเกมสล็อตบ่อยครั้ง และก็ถูกจับได้บ่อยๆ ทำให้ทะเลาะกัน จนน้ำเพชรหนีออกจากบ้านไป และหลังจากเหตุการณ์วุ่นวายที่เกิดขึ้นทำให้ปรินทร์ได้สติ และรู้ถึงความรักที่แท้จริง ทำให้ทั้งคู่รักกันอย่างดี

1.5.3) ความสัมพันธ์ของปรินทร์กับชัชวาล

ชัชวาลเป็นเพื่อนที่ปรินทร์รู้จักเป็นคนแรกๆหลังจากที่เข้าเริ่มเล่นเกมสล็อต ทั้งคู่เป็นเด็กใหม่ที่มาเริ่มเล่นเกมสล็อตนี้พร้อมๆกัน เป็นทั้งเพื่อนที่สนิทและก็เป็นคู่แข่งกันไปในตัว ชัชวาลมักจะแฉะมาหาปรินทร์ที่ห้องก่อนเวลาดินเนอร์อยู่เสมอ แต่ปรินทร์ไม่เคยรู้เลยว่าที่แท้จริงแล้วจุดประสงค์ของชัชวาลที่มาบ้านของปรินทร์นั้นคืออะไร จนกระทั่งเหตุการณ์วุ่นวายที่เกิดขึ้น ทำให้บุญเต็มจับได้ว่า ชัชวาลมาขโมยของในบ้านของปรินทร์ และจริงๆแล้วชัชวาลไม่ใช่ไฮโซที่ไหน แต่เป็น 18 มงกุฎที่แฝงตัวเข้ามาเพื่อเกาะไฮโซกิน ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ต้องจบลง

1.5.4) ความสัมพันธ์ของปรินทร์กับทับทิม

ทับทิมเป็นสาวสวยเซ็กซี่ที่หน้าเหมือนน้ำเพชรเพียงมีไฟที่ปากมาแอบชอบปรินทร์ตั้งแต่แรกพบในวันงานเลี้ยงของกลุ่มไฮโซงานหนึ่ง หลังจากนั้นทับทิมก็พยายามเข้ามาจีบปรินทร์มาอย่างยาวนาน ปรินทร์พยายามปฏิเสธแต่ทับทิมไม่เคยหายไปไหนทำให้ทับทิมนั้นวนเวียนอยู่ในชีวิตของปรินทร์อยู่ตลอด แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องคอยปกปิดไม่ให้น้ำเพชรรู้อีกด้วย

1.5.5) ความสัมพันธ์ของปรินทร์กับอดุลย์

อดุลย์เป็นนักตรวจสอบภาษี ปรินทร์เจอกับอดุลย์เพียงช่วงเวลาสั้นๆ เพราะต้องการให้อดุลย์ช่วยตามหาตัวของน้ำเพชร แต่กลับกลายเป็นว่า อดุลย์จับได้ว่าปรินทร์มีของหนีภาษี จึงทำให้ปรินทร์กลัวและต้องการให้อดุลย์ออกไปจากบ้านให้เร็วที่สุด

1.6) พัฒนาการตัวละคร ปริณทร์

ลำดับ	วัน/เวลา/ สถานที่	บรรยากาศ โดยรอบ	เหตุการณ์ที่ ส่งผลต่อ สถานการณ์	เหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นส่งผล ต่อความ รู้สึกตัวละคร	ความ ต้องการ หลักตัว ละคร	การแสดงออก ของตัวละคร
1	ห้างสรรพสินค้า แห่งหนึ่ง	ในห้องลอง เสื้อผ้าใน ห้าง	ปริณทร์คุย โทรศัพท์กับ ชัชวาล	ชัชวาลโทร มาคุยไม่เรื่อง การแข่งขัน ทำให้ปริณทร์ ขึ้นและพร้อม ดวลการ แข่งขันนี้ อย่างที่สุด	ต้องการ ชมและ เอาชนะ ชัชวาล ด้วยคำพูด	คุยโวโอ้อวด พูดจาแตกตันทันกัน
2	ณ คอนโด ปริณทร์	ใน ห้องรับแขก ของปริณทร์	ปริณทร์เดิน กลับมาจาก ห้องน้ำแล้ว พบว่า น้ำ เพชรรับ สายโทรศัพท์ ของปริณทร์	น้ำเพชรรู้ ความจริงว่า ปริณทร์แอบ นัดเล่นเกม ก๊อชิงอีกครั้ง ซึ่งเป็นสิ่งที่ น้ำเพชรเคย สั่งห้ามเอาไว้ ทำให้ น้ำ เพชรโกรธจน ปาของใส่ปริ นทร์จนคอ	พยายาม ให้น้ำ เพชร เข้าใจว่า เกมนี้ไม่ได้ แย่อย่างที่ คิด	อ้อนวอน ง้อ บวกกับมีอาการ ปวดคออย่าง หนัก

				เคล็ดก่อนจะ หนีออกจาก บ้านไป		
3	ณ คอนโด ปรินท์	หน้าประตู ห้องของปริน ท์	ปรินท์เดินมา เปิดประตู พร้อมกับเฟือก คอเนื่องจากมี คนมากดกริ่ง และพบว่าบุญ เต็ม แกร็บ เชิญที่เขาเชิญ มาได้มาถึง แล้ว	ปรินท์เห็น การแต่งตัว ของบุญเต็มที่ ดูดีกว่าที่คิด ไว้จึงหาทาง ทำให้บุญเต็ม ดูก็องกว่า เต็ม	หลอกล่อ บุญเต็มไป แต่งตัวใน ห้อง	ทำตัวเหนื่อ ชม บุญเต็ม
4	ณ คอนโด ปรินท์	ใน ห้องรับแขก ของปรินท์	ปรินท์พาบุญ เต็มเข้ามาใน บ้านและ พูดคุยพร้อม กับจับบุญเต็ม แต่งตัวให้ฉิม ที่สุดและเปิด ไฟปาร์ตี้โชว์ บุญเต็ม	บุญเต็ม พยายามจะพ ริเซ็นผลงาน หินแกะสลัก ให้ปรินท์ดู ทำให้ปรินท์ ได้เห็นถึง ความก็อง ของบุญเต็ม และคิดว่า ตัวเองจะ ชนะเกมนี้แน่	ต้องการ ชวนคุย เพื่อให้บุญ เต็มเผย ความก็อ งออกมา ให้มาก ที่สุด	ทำตัวเฟรนลี่ และชวนพูดคุย ไม่หยุด

5	ณ คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรินทร์	ปรินทร์หิบบ เพชรของเขา ออกมาอวด บ้าง แต่ดันทำ เพชรหลุดมือ หล่นพื้น บัญ เติมจะช่วย เก็บแต่ปรินทร์ ไม่ยอมให้บุญ เติมแต่ต้อง เพชรสุตริก เลยก้มลงไป เก็บเอง แต่หัว ตันไป กระแทกขอบ โต๊ะทำให้คอ เจ็บหนัก กว่าเดิมจน ต้องเรียก รถพยาบาล	จากที่ต้อง เจ็บตัวต่อ หน้าบุญเติม ทำให้ปรินทร์ รู้สึกอับอาย อย่างมาก	ต้องการ ให้บุญเติม ตามหมอม มาให้ไว ที่สุด	โอดครวญ ร้อง ด้วยความ เจ็บปวด
6	ณ คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรินทร์	บุญเติมโทร ตามหมอให้ ปรินทร์แต่โทร ผิดไปโทรหา ทับทิบก๊กเก่า ของปรินทร์ที่	ปรินทร์รู้สึก ว่าตัวเอง พลาดที่ไปใช้ ให้คนก๊องมา ทำอะไรแบบ นี้	ไม่อยาก ให้ทับทิม มาเจอ	กระวนกระวาย

			ปริญทร์ พยายามหนี มาตลอด			
7	ณ คอนโด ปรี นทร์	ใน ห้องรับแขก ของปริญทร์	บุญเต็มเดิน เข้ามาบอกปรี นทร์ว่าไล่ ทับทิมออกไป แล้ว แต่ยังไม่ ทันจบก็มี เสียงกริ่งมา อีกครั้ง ปรี นทร์คิดว่าเป็น ชัชวาลจึง ออกไปเปิด ประตู	ปริญทร์ตั้งใจที่ ทุกอย่าง คลี่คลายและ จะเริ่ม กลับมาปาร์ตี้ อีกครั้ง	ต้อง จัดเตรียม ปาร์ตี้ต่อ	โล่งใจ ผ่อน คลาย
8	ณ คอนโด ปรี นทร์	หน้าประตู ห้องของปรี นทร์	ปริญทร์เปิด ประตูมาเจอ หน้าทับทิม ทับทิมตีตัว และดึงปริญทร์ กลับเข้าห้อง	ปริญทร์ซ็อก และตกใจ มาก เพราะ บุญเต็มบอก ว่าไล่ไปแล้ว	ต้องการไล่ ทับทิม กลับไป	เล็กเล็ก
9	ณ คอนโด ปรี นทร์	ใน ห้องรับแขก ของปริญทร์	ทับทิม พยายามเข้า มาขอร่วม ปาร์ตี้ด้วย	ปริญทร์ตกใจ *2 เพราะ เรื่องน้ำเพชร	ต้องการ ตามหาน้ำ เพชร	โมโห หงุดหงิด

			เนื่องจากบุญ เต็มหลุดปาก พูดบอกไป ทำ ให้ปรินทร์ใช้ วิธีหลอกหล่อให้ ทับทิมไปอยู่ ในห้องน้ำ จึง ทำให้รู้มาก่อน หน้าหน้าที่บุญ เต็มไล่ไปคือ น้ำเพชร	และโมโหบุญ เต็มมากๆ		
10	ณ คอนโด ปริ นทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรินทร์	มีเสียงกริ่งดัง ขึ้นอีกครั้ง ปริ นทร์ไปส่งตา แมวแล้วพบว่า ชัชวาลมาแล้ว ปรินทร์เปิด ประตูด้วย ความร้อนรน เนื่องจากมี ปัญหา มากมาย เหลือเกิน และเมื่อ มาถึงชัชก็พูด ถึงน้ำเพชร ซึ่ง	รู้สึกว่ จัดการกับ อะไรไม่ได้ แล้ว รู้สึก อยากออกไป จากตรงนี้	ต้องการ ตามหาน้ำ เพชรให้ เจอเพราะ น้ำเพชร เป็นคน เดียวที่จะ มาช่วยปริ นทร์ได้	กระวนกระวาย เสียใจ ร้อนรน

			ทำให้บุญเดิมนึกได้ว่า น้ำเพชรขอหย่ากับปรินทร์ ทำให้ปรินทร์ตัดสินใจยกเลิกงานปาร์ตี้และไล่ทุกคนกลับ			
11	ณ คอนโด ปรินทร์	ในห้องรับแขกของปรินทร์	ก่อนที่ทุกคนจะกลับ ชัชวาลและปรินทร์ได้คุยกันถึงเจ้าสาวที่น้ำเพชรอาจไปอยู่ด้วย บุญเดิมที่ได้ยินจึงเสนอมาว่า บุญเดิมรู้จักเพื่อนที่จะหาที่อยู่ให้ได้ ปรินทร์จึงขอร้องให้บุญเดิมช่วยเรียกมา แต่ด้วยความที่เพื่อนของบุญ	รู้สึกมีความหวังอีกครั้งที่บุญเดิมจะสามารถหาที่อยู่ของน้ำเพชรให้เขาได้	ต้องการให้เพื่อนของปรินทร์ตามหาที่อยู่ของน้ำเพชรให้ได้ไวที่สุด	รุกรู้รุกรน รีบเก็บของในห้อง

			<p>เดิมเป็นนัก ตรวจสอบ ภาษีที่เคร่งคัด สุดๆ ทุกคนจึง ช่วยกันเก็บ ของหนีภาษี ในห้องหลบให้ หมดก่อนที่ เพื่อนบุญเต็ม จะมาถึง</p>			
12	ณ คอนโด ปรี นทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรีนทร์ ที่เก็บของ หนีภาษี เกือบหมด	<p>ไม่ทันใด อดุลย์เพื่อน ของบุญเต็มก็ มาถึงและเข้า มาในห้องโดย ที่ทุกคนไม่ทัน ตั้งตัว แต่แทน อดุลย์ช่วยตาม หาที่อยู่ให้ปรี นทร์ เขา กลับมาจับผิด ของในห้อง และจึงจะจับ ของหนีภาษี จากปรีนทร์ให้ ได้ ก่อนที่</p>	<p>รู้สึกหงุดหงิด ขัดใจที่บุญ เต็มพาปัญหา เข้ามาอีก เรื่อง</p>	<p>ต้องการ ให้ออดุลย์ บอกที่อยู่ ของน้ำ เพชร แทนที่จะ จับผิด</p>	<p>เล็กน้อย ทำตัวไม่ ถูก</p>

			ชัชวาลจะฉวย โอกาสรีบตีตัว ออกห่างจาก ปรินทร์ตอนนี้			
13	ณ คอนโด ปรี นทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรินทร์ ที่เก็บของ หนีภาชี เกือบหมด	ก่อนที่ชัชวาล จะหนีออกไป ก็ได้ทำเพชรที่ ขโมยจากบ้าน ปรินทร์ตก จึง ทำให้ทุกคน สงสัยและ พยายามถาม ชัชวาล แต่ ระหว่างนั้น อดุลย์ก็เห็น คนข้างห้อง ของปรินทร์ที่ เขากำลังมา ตรวจสอบ ภาชีอยู่หนีไป จึงทำให้ออดุลย์ รีบออกจาก ห้องปรินทร์ไป อย่างรวดเร็ว	รู้สึกสับสน เนื่องจากม ปัญหาหลาย อย่างที่ เกิดขึ้นพร้อม กันจนทำให้ ปรินทร์งไป หมด	ต้องการ ให้ออดุลย์ บอกที่อยู่ ของน้ำ เพชร และ ต้องการรู้ คำตอบที่ แท้จริง จาก ชัชวาล	อึ้งและยืนสับสน ไม่รู้ว่าจะทำ อย่างไรต่อ
14	ณ คอนโด ปรี นทร์	ใน ห้องรับแขก	หลังจากอดุลย์ ออกไป ปรี	รู้สึกอึ้งกับ คำตอบของ	ต้องการ ให้ชัชวาล	เสียใจ ซ็อก

		<p>ของปรินทร์ ที่เก็บของ หนีภาษี เกือบหมด</p>	<p>นทร์ก็ พยายามถาม ความจริงจาก ซ้ซวาล และ ได้พูดจา เหยียดหยาม จนทำให้ ซ้ซวาลทนไม่ ไหว และบอก ความจริงว่า จริงๆแล้วเขา ไม่ใช่คนรวย และเป็นคน ขโมยของใน ห้องปรินทร์ มาตลอด และ ได้บอกความ จริงกับบุญ เต็มว่า งาน ปาร์ตี้จริงๆ แล้วหลอกเอา เขามาเป็น ตลกในงาน เท่านั้น</p>	<p>ซ้ซวาลและ ตกใจที่บอก ความจริงกับ บุญเต็ม</p>	<p>หยุดพูด ความจริง กับบุญ เต็มและ ออกจาก ห้องของ เขาไป</p>	
--	--	---	--	---	---	--

15	ณ คอนโด ปรี นทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรีนทร์ ที่เก็บของ หนีภาษี เกือบหมด	ปรีนทร์นั่ง ทบทวน เหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นทั้งหมด บุญเต็มเห็น ปรีนทร์เสียใจ จึงเข้ามา พยายามช่วย แต่ปรีนทร์ก็ไม่ ต้องการความ ช่วยเหลือจาก บุญเต็มจึงไล่ เขาออกไป บุญเต็มได้พูด อะไรให้ปรี นทร์คิดก่อนที่ จะออกไป แต่ ก่อนบุญเต็ม จะออก ได้ แอบโทรหาน้ำ เพชรก่อน	รู้สึกสิ้นหวัง กับเรื่องราว ทั้งหมด	ต้องการ ให้น้ำ เพชร กลับมา ช่วยเขา	ซิม นิ่งหงอย
16	ณ คอนโด ปรี นทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรีนทร์ ที่เก็บของ	น้ำเพชร รับสาย ปรี นทร์ตกใจ พยายามจะ ปิด แต่บุญ	ปรีนทร์เริ่ม คิดว่า ความจริง แล้วเขานี้ แหละที่เป็น	ต้องการ เปลี่ยนตัว ให้ดีขึ้น เพื่อน้ำ เพชร	กลับมา มีความหวังอีกครั้ง

		หนีภาษี เกือบหมด	บอกให้เงียบ บุญเต็มได้พูด ความรู้สึกและ ความดีของปริ นทร์ให้แก่น้ำ เพชรเพื่อให้ น้ำเพชรให้ อภัยและบอก ว่าไม่ได้อยู่กับ ปรินทร์ ทุก อย่างกำลังไป ได้สวยจนน้ำ เพชรใจอ่อน แต่ตอนนั้นเอง บุญเต็มก็ได้ หลุดว่าปริ นทร์อยู่กับเขา ทำให้น้ำเพชร ตัดสายทิ้งไป	คนก้องชะ เอง และคิด ได้ว่าสิ่งที่เขา ทำอยู่มันไม่ ถูกต้องและ พร้อมที่ เปลี่ยนตัวเอง		
--	--	---------------------	---	---	--	--

ตารางที่ 3.7 : พัฒนาการตัวละครปรินทร์

ที่มา : ผู้ศึกษา

จากข้อมูลข้างต้นทำให้เห็นถึงพัฒนาการของตัวละครปรินทร์ว่า จากคนที่ไม่เคยสนใจหรือ
 แคร่ใครนอกจากตัวเอง และคิดมาเสมอว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดและตามหามาตลอดทั้งชีวิตของเขาคือเงิน
 ทองและอำนาจที่สูงส่ง แท้จริงแล้วมันไม่ใช่ มันคือความรักที่แท้จริงต่างหาก ซึ่งนั่นทำให้เขาได้พบเจอ
 กับความสุขที่แท้จริงของเขา โดยที่ไม่ต้องตามหาอะไรเดิมๆอีกต่อไป และกว่าที่จะเขาจะรับรู้และคิด
 ได้ก็เกือบจะสายไปเสียแล้ว ถ้าไม่มีบุญเต็มเข้ามาช่วยใน ชีวิตของเขาเสียก่อน

2) นายันทวัฒน์ ธีรวิมลสุกุลจรง รับบท บุญเติม

2.1) ลักษณะภายนอก

- บุญเติม ชายหนุ่มจากต่างจังหวัด ที่มาทำงานในกรุงเทพฯ เพศชาย อายุ 33 ปี ส่วนสูง 175 เซนติเมตร น้ำหนัก 60 กิโลกรัม ผิวสีดําแดง ดวงตาโตมีความจริงใจ รูปร่างมีความเหลี่ยม ริมฝีปากหนา ผมสั้นทรงทรง เส้นผมสีดําหยักโคก

- บุญเติมชอบใส่เสื้อผ้าที่ดูสุภาพเรียบร้อย สีสันสบายตาไม่จัดจ้าน ใส่เสื้อทับในกางเกง ติดกระดุมทุกเม็ด และบุญเติมจะมีกระเป๋ายามสะพายข้างกาย เพราะจะไว้เก็บแฟ้มผลงาน และตัวอย่างผลงาน หินแกะสลักที่เขาชื่นชอบติดตัวไว้เวลาออกไปข้างนอกอยู่เสมอ

- เขาเป็นคนที่แสดงออกอย่างจริงใจ ไม่อ้อมค้อม คิดอะไรพูดอย่างนั้น เป็นคนซื่อๆ ยิ้มแย้มหัวเราะง่าย ไม่ค่อยโมโหหรือโกรธใคร

ด้วยลักษณะภายนอกของบุญเติมที่ดูเป็นคนบุคลิกท่าทาง ดูซื่อๆ อ่อนน้อม สุภาพเรียบร้อย และดูอ่อนต่อโลก จึงทำให้คนส่วนใหญ่ชอบมองว่าเขาเป็นคนที่หลอกง่าย และบางครั้งก็ดูเป็นคนโง่และเป็นตัวตลกในสายตาคนอื่น

2.2) ลักษณะภายใน

บุญเติมเป็นคนซื่อตรง จริงใจ ชอบช่วยเหลือคนรอบข้าง และไม่คบคน เพราะหวังผลประโยชน์ เป็นคนเชื่อคนง่าย มองว่าคนทุกคนจริงใจ เชื่อว่าคิดอย่างไร รู้สึกอย่างไรให้แสดงออกอย่างนั้น ไม่ตัดสินคนจากภายนอก เข้าใจว่าทุกคนมีเหตุผลของตัวเอง ไม่มีคนดีหรือคนเลว

- บุญเติมเป็นคนที่ให้คุณค่ากับความจริงใจ และไม่ชอบการถูกโกหกหรือหักหลัง เพราะเคยถูกเพื่อนรักและคนรักเก่าหักหลัง ทำให้เขารู้ว่าความรู้สึกแบบนั้นมันเป็นอย่างไรมาก และไม่อยากให้ต้องมีใครพบกับความรู้สึกแยๆแบบนั้นอีก
- เขาทนอยู่กับความเจ็บปวดในเรื่องที่โดนหักหลังจนต้องหางานอดิเรกทำเพื่อฟื้นฟูจิตใจ และสิ่งนั้นก็คือ การแกะสลักหิน เขาให้คุณค่ากับผลงานที่เขาทำทุกชิ้น และไม่มองข้ามความสำคัญของสิ่ง

ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งใหญ่ๆหรือแม้กระทั่งสิ่งของเล็กๆที่บางคน
อาจมองข้ามและเชื่อว่าทุกสิ่งบนโลกกว่ามีความสำคัญและมีคุณค่า
ในตัวของตัวเอง

2.3) ความต้องการของตัวละคร

- ต้องการเพื่อนที่จริงใจและเห็นคุณค่าในสิ่งที่เขาทำ

2.4) ภูมิหลังตัวละคร

“บุญเต็ม” หนุ่มที่เกิดในต่างจังหวัด เขาเป็นลูกคนโต มีน้องสาว 1 คน บุญเต็มเป็นคนที่ตั้งใจ
เรียนมาตั้งแต่เด็ก เขาตั้งใจจะพัฒนาตัวเองเพื่อให้ครอบครัวสบาย เขาจึงเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ
เพียงตัวคนเดียว ณ กรมสรรพากร บุญเต็มเคยมีแฟนสาวที่เป็นรักครั้งแรก แต่ว่าโดนเพื่อนสนิทแย่งไป
เขาเสียใจกับเรื่องนี้มากแต่ก็ปล่อยให้ทุกอย่างผ่านไปเพราะคิดว่า ถึงสุดท้ายจะย้ายไป ถ้าคนจะไปกับก็ต้อง
ไป เขาทนอยู่กับความเจ็บปวดในเรื่องนี้มานาน จนต้องหางานอดิเรกทำนั่นก็คือการแกะสลักหินเพื่อ
ไม่ให้ตัวเองฟุ้งซ่าน และไม่ค่อยเปิดใจให้เรื่องความรักอีกสักเท่าไร คิดว่ารักตัวเองให้มากและใช้ชีวิต
อย่างมีความสุข ทำให้ในสิ่งที่ตัวเองชอบดีที่สุดแล้ว บุญเต็มมีความสุขและชื่นชอบการแกะสลักหินเป็น
อย่างมากเพราะรู้สึกว่าได้ใช้เวลากับตัวเอง ทบทวนความรู้สึกนึกคิด และมองเห็นคุณค่าในสิ่งที่คนอื่น

อาจมองข้ามอย่าง “หิน” ว่ามันก็มี ความสวยงามและมีคุณค่าในตัวของมันเอง แต่บางคนที่
มองข้ามก็ต่างมองว่าสิ่งที่เขาทำเป็นเรื่องไร้สาระและไม่ค่อยมีคนชื่นชมงานแกะสลักหินของเขาสัก
เท่าไร แต่เขาก็ไม่ล้มเลิกและหยุดทำในสิ่งที่ตัวเองรัก จนกระทั่งมีคนติดต่อมาว่า ชื่นชอบในผลงาน
ของเขา และเชิญชวนไปร่วมงานดินเนอร์ที่คอนโดสุดหรู ทำให้บุญเต็มดีใจมาก และคิดว่าคนคนหนึ่งที่
ชอบผลงานของเขานี้แหละ คือเพื่อนที่มองเห็นความสวยงามและไม่มองข้ามในสิ่งเล็กๆน้อยๆเหมือนกัน

2.5) ความสัมพันธ์ของตัวละคร

2.5.1) ความสัมพันธ์ของบุญเต็มกับปริญทร์

“ปริณห์” หนุ่มไฮโซผู้ที่เชิญชวนบุญเติมไปร่วมงานดินเนอร์ที่คอนโดของเขาและบอกว่าชื่นชอบในผลงานหินแกะสลัก บุญเติมดีใจและตั้งใจเตรียมเพิ่มภาพสะสมผลงานหินแกะสลักที่เขาทำมาทั้งหมดและนำหินแกะสลักผลงานชิ้นที่สุดพิเศษที่เขาทำนั้นก็คือหินแกะสลักชิ้นแรกจากฝีมือของเขาเพื่อที่จะนำไปให้ปริณห์ชื่นชมและร่วมดินเนอร์กับปริณห์ เมื่อบุญเติมได้เจอปริณห์เขารู้สึกชื่นชมและมีมิตรภาพที่ดีกับปริณห์อย่างมากเพราะไม่เคยมีใครที่จะมาชื่นชมในผลงานของเขาสักเท่าไรหรอกกระทั่งเกิดเหตุการณ์วุ่นๆในคอนโดของปริณห์ตั้งแต่เกิดอุบัติเหตุจนปริณห์เจ็บคอ บุญเติมก็พยายามช่วยโทรหาหมอแต่ว่ากัตันโทรผิดไปโทรเบอร์ของ “ทับทิม” ภรรยาของปริณห์ เลยอาสาจะไล่ทับทิมกลับให้ แต่ก็ดันไล่ผิดคน ไปไล่ “น้ำเพชร” ภรรยาหลวง ทำให้น้ำเพชรถึงขั้นจะหย่ากับปริณห์ และเมื่อทับทิมมาเลยช่วยนำตัวทับทิมไปหลบซ่อน ก่อนที่แขกในงานจะมาถึง พอแขกในงานคนแรกมาถึงก็คือ “ชัชวาล” เมื่อชัชวาลมาถึงเลยชวนปริณห์คุยเรื่องน้ำเพชรว่าอาจจะไปอยู่กับเสี่ยทรงชัย ซึ่งเป็นคนที่ “อดุลย์” นักตรวจสอบภาษีเพื่อนร่วมงานของบุญเติมกำลังตรวจสอบภาษีอยู่ บุญเติมจึงอาสาขอความช่วยเหลือจากอดุลย์ เพื่อที่จะมาให้ข้อมูลที่อยู่ที่ของเสี่ยทรงชัยเพื่อตามหาน้ำเพชรกับปริณห์ แต่เรื่องราวก็ไม่ได้เป็นไปอย่างที่คิดเมื่ออดุลย์มาถึงก็ดันมาจับผิดได้ถึงความไม่ปกติของทรัพย์สินในห้องของปริณห์ที่มีของหลบหนีภาษีครอบครองอยู่เต็มไปหมด และยังเกิดเรื่องวุ่นๆที่จับได้ว่าชัชวาลแท้จริงแล้วคือนักต้มตุ๋นที่แอบมาขายทรัพย์สินของปริณห์จนชัชวาลหลุดพูดความจริงเรื่องการโดนหลอกให้มาเป็นตัวตลกในดินเนอร์ บุญเติมอยู่ทุกเหตุการณ์และเห็นถึงความน่าสงสารทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับปริณห์จึงทำให้เขารู้สึกว่าไม่ยากให้ปริณห์โดดเดี่ยวและเป็นอย่างตัวเองเมื่อหลายปีก่อน บุญเติมจึงช่วยโทรศัพท์เพื่อหาน้ำเพชรและบอกถึงความรักและสิ่งดีๆที่เขาได้รับรู้จากปริณห์ให้น้ำเพชรทราบ และเป็นเพื่อนที่หวังดีและเข้าใจในตัวปริณห์

2.5.2) ความสัมพันธ์ของบุญเติมกับอดุลย์

“อดุลย์” เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีอันดับต้นๆ ของกรมสรรพากร เป็นเพื่อนรุ่นพี่ร่วมงานของบุญเติม และเป็นคนที่คอยให้ช่วยเหลือและบุญเติมมักปรึกษาอดุลย์ในเรื่องราวต่างๆอยู่เสมอ บุญเติมชื่นชมในความสามารถของอดุลย์ และมองว่าอดุลย์เป็นคนที่มีความเป็นผู้นำ เป็นคนที่เก่ง อดุลย์เป็นคนที่ดูจริงจัง จู้จี้ และเจ้าระเบียบอย่างมาก ไม่มีอะไรที่เล็ดรอดสายตาเขาไปได้จึงได้ชื่อว่าเป็นนักตรวจสอบภาษีอันดับหนึ่งของกรมสรรพากรและบุญเติมได้ขอความช่วยเหลือจากอดุลย์เพื่อมาช่วยปริณห์ตามหาน้ำเพชรที่คอนโดจนเกิดเรื่องวุ่นๆต่างๆ

2.5.3) ความสัมพันธ์ของบุญเติมกับชัชวาล

“ซัซวาล” เพื่อนของปริญทร์ที่บุญเติมได้เจอในงานดินเนอร์ ตอนแรก บุญเติมก็มองว่าซัซวาลคือเพื่อนคนหนึ่งของปริญทร์ที่ถูกเชิญมางานเหมือนกัน จนกระทั่งเขา สังเกตเห็นถึงความผิดปกติและน่าสงสัยของซัซวาล ที่มีท่าทางแปลกๆตอนที่เรียกอดุศลย์มาที่คอนโด แต่ก็คิดว่าไม่มีอะไร จนจับได้ว่าซัซวาลคือพวกต้มตุ๋นและไม่จริงใจกับปริญทร์แถมยังเข้ามาคบหาปริญทร์เพื่อที่จะขโมยทรัพย์สินของปริญทร์ และซัซวาลก็คือคนที่เปิดเผยความจริงกับบุญเติมอีกว่า เขา ถูกปริญทร์หลอกมางานและเป็นเพียงแค่ตัวตลกที่ปริญทร์ตั้งใจให้มาสร้างสีสันในคอนอื่นในงานดินเนอร์

2.6) พัฒนาการตัวละคร บุญเติม

ลำดับ	วัน/ เวลา/ สถานที่	บรรยากาศ โดยรอบ	เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่งผลต่อสถานการณ์	เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบต่อ ความรู้สึกตัวละคร	ความต้องการหลัก ตัวละคร	การ แสดงออก ของตัวละคร
1	คอนโด ปริญทร์	ณ ทางเดิน หน้าห้อง ของปริญทร์	บุญเติมมาถึงหน้า ห้องของปริญทร์ เพื่อ ร่วมงานดินเนอร์	บุญเติมตื่นเต้นและ ดีใจที่ได้มาเป็นแขก ในดินเนอร์สุดพิเศษ และแสดงผลงาน หินแกะสลักให้ผู้อื่น ได้ชื่นชม	แสดงผลงานหิน แกะสลักและทำ ความรู้จักกับปริญ นทร์	ยิ้มแย้ม สดใส แนะนำตัว และทักทาย ปริญทร์อย่าง เป็นมิตร
2	คอนโด ปริญทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรูหรา สวยงาม	ปริญทร์ชวนบุญเติม มาพูดคุยและถามถึง หินแกะสลัก	บุญเติมตั้งใจแสดง ผลงานและเล่าถึง หินแกะสลักให้กับ ปริญทร์ได้รับรู้ เมื่อ ปริญทร์สนใจขึ้น ชอบก็ดีใจมาก พอ ปริญทร์ให้ เปลี่ยน ชุดเข้างานดินเนอร์	แสดงผลงานหิน แกะสลักให้ปริญทร์ ชื่นชม	ตั้งใจเล่า เรื่องราว แสดงผลงาน อย่างตั้งใจ และรับฟังใน เรื่องเพชร ของสะสมที่

				ก็แปลกใจนิดหน่อย แต่ไม่คิดอะไร คิด ว่าคงอยากให้เข้า กับงานมากที่สุด		ปริญทร์ชื่น ชอบ
3	คอนโด ปริญทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรูหรา สวยงาม	ปริญทร์ทำเพชรตก เลยก้มเก็บจนทำให้ เกิดอุบัติเหตุ	บุญเต็มตกใจและ ช่วยโทรตามหมอ จากเบอร์ในมือถือ ปริญทร์	ช่วยปริญทร์โทร ตามหมอเพื่อให้มา หาที่คอนโด	พยายามหา เบอร์จากมือ ถือปริญทร์ และโทรตาม หมอ
4	คอนโด ปริญทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรูหรา สวยงาม	บุญเต็มโทรตามหมอ แต่กดเบอร์ผิดโทร หาทับทิม ทำให้ ทับทิมรู้เรื่องและจะ มาที่คอนโด	พุดคุยกับทับทิม เพราะคิดว่าเป็นหมอ และบอก รายละเอียดให้ ทับทิมรีบมารักษา ปริญทร์	ต้องการให้หมอมาน ช่วยปริญทร์	พุดคุยปกติ เล่า เหตุการณ์ว่า เกิดอุบัติเหตุกับ ปริญทร์และ ให้หมอ ทับทิมรีบมา ที่คอนโด
5	คอนโด ปริญทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรูหรา สวยงาม	ปริญทร์รู้ว่าบุญเต็ม โทรผิดหาทับทิม ที่ เป็นภรรยาบ่อย	บุญเต็มตกใจแล้ว รู้สึกผิดที่โทรผิดไป หาทับทิม ภรรยา น้อยของปริญทร์	ต้องการช่วยหาทาง แก้ไขเพื่อไม่ให้ ทับทิมมาเจอปริ นทร์	คิดหาทาง ช่วยปริญทร์ ที่จะไม่ต้อง เจอกับ ทับทิม

6	คอนโด ปรีนทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรูหรา สวยงาม	ได้ยินเสียงกริ่ง หน้า ประตูและคิดว่า ทับทิมมาถึงแล้ว	ตกใจและขออาสา ไปไล่ทับทิมให้ กลับไปเพราะรู้สึก ผิดที่ตัวเองเป็นตัว เหตุให้ทับทิมรู้ เรื่องราวและมาถึง ที่คอนโดจึงอยาก แก้ไขปัญหาด้วย ตัวเอง	ต้องการช่วยปรี นทร์ให้ไม่ต้องเจอ ทับทอม และช่วย แก้ไขสถานการณ์ วุ่นวายที่เกิดจาก ตัวเอง	ขออาสาที่ จะช่วยและ เสนอวิธีการ ที่จะไล่ ทับทิมไป ด้วยตัวเอง
7	คอนโด ปรีนทร์	หน้าประตู ห้องของปรี นทร์	เปิดประตูพบกับ ผู้หญิงสาวสวย ทำทางเรียบร้อย และคิดว่าคือทับทิม	พยายามพูดกับคน ที่คิดว่าเป็นทับทิม อย่างทำความเข้าใจ และอธิบายให้ ทับทิมรีบกลับไป	ต้องการให้ทับทิม ออกไปให้เร็วที่สุด	ค่อยๆพูด อย่างใจเย็น เห็นใจ ทับทิม และ บอกทับทิม ว่ายังไงก็ ต้องมีคนที่ คู่ควร ให้รีบ กลับไปก่อน ดีกว่าจะได้ ไม่มีปัญหา กับภรรยา หลวง แต่พอ ทับทิมพูด เรื่องหย่าก็ งงๆแต่ไม่คิด อะไร

8	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรูหรา สวยงาม	รีบกลับเข้ามาบอก ปรินทร์ว่าตัวเอง สามารถไล่ทับทิม กลับไปได้แล้ว	ดีใจที่ไล่ทับทิม กลับไปได้ และรีบ มาบอกปรินทร์ เล่า ถึงวิธีที่ไล่ไป ดีใจจน ลืมนึกถึงเรื่องที่คน ที่คิดว่าเป็นทับทิม ฝากบอกว่าจะหย่า	ทำให้ปรินทร์ ประทับใจและหาย โกรธที่ตามทับทิม มาเพราะตัวเอง สามารถไล่กลับไป ได้แล้ว	แสดงออก อย่างดีใจ และหาย รู้สึกผิดที่ไป สร้างปัญหา ให้ปรินทร์
9	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรูหรา สวยงาม	ได้ยินเสียงกริ่งจาก หน้าห้อง คิดว่าแขก คนอื่นมาร่วมงาน	รู้สึกดีใจที่ไล่ทับทิม ไปได้ทันเวลาก่อน แขกมาพอดี	รอเพื่อพบกับแขก ที่มาร่วมงานคน แรก	สบายใจ เตรียมตัว เจอกับแขก คนแรก และ โล่งอกที่ไล่ ทับทิมได้ ทันเวลา
10	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์	เจอกับผู้หญิงที่เข้า มาในห้องกับปรินทร์ และคิดว่าเป็นน้ำ เพชร	รู้สึกดีใจที่ได้เห็นปรี นทร์เจอน้ำเพชร และดีใจที่ช่วย สำเร็จ	ทำความรู้จักและ พูดคุยกับคนที่คิดว่า คือน้ำเพชร	พูดคุยอย่าง สนุกสนาน เฮฮาและ เป็นมิตร

		ที่ดูหรรษา สวยงาม				
11	คอนโด ปรีนทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรรษา สวยงาม	รู้ความจริงว่าผู้หญิง ที่อยู่ในห้องคือ ทับทิมและคนที่ไป คือตัวเองได้ไถ่ เพชร	ตกใจและรู้สึกผิด อีกครั้ง เพราะได้ สร้างปัญหาให้ปรี นทร์อีกแล้ว	ต้องการหาทางออก และทำให้ทับทิม กลับไป	รณรานคิด หาวิธีทำให้ ทับทิม กลับไป
12	คอนโด ปรีนทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรรษา สวยงาม	ทับทิมกลับมาจาก เลือกสร้อย	มองดูทับทิมกับปรี นทร์และคิดหาวิธี ว่าจะทำยังไงต่อดี	ต้องการหาทางออก และแก้ปัญห	นั่งมองทั้ง2 คน อย่าง เล็กน้อย
13	คอนโด ปรีนทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรรษา สวยงาม	ทับทิมไปรอปรีนทร์ ที่ห้องน้ำ และมีมาที่ ห้องอีกคน	ขออาสาจะไปทำให้ แขกไม่ต้องเจอ ทับทิมและจะขอ แก้ปัญหาที่ตัวเอง สร้างขึ้นอีกครั้งและ จะทำให้ดีที่สุด	ต้องการให้ปรีนทร์ ตอบรับตกลงให้ ตัวเองช่วย เมื่อ ได้รับมอบหมายก็ รีบนำตัวทับทิมไป ซ่อนให้ไวที่สุด	ขอร้อง และ แสดงถึง ความมุ่งมั่น ตั้งใจให้ปรี นทร์เห็นว่า รู้สึกผิดและ จะไม่ทำให้ ผิดพลาดซ้ำ อีกแน่นอน
14	คอนโด ปรีนทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์	ซัซวาลมาถึงและเข้า มาในห้อง	ทำความรู้จักกับ ซัซวาล พยายามทำ ให้ทุกอย่างปกติ ราบรื่น และส่ง	ทำให้ทุกอย่างดู ปกติไม่มีอะไร ผิดพลาด และไม่ให้	แสดงท่าที อย่างปกติ ทักทาย ซัซวาลอย่าง

		ที่คูหรรุหรา สวยาม		สัญญาณบอกริ นทร์ว่าจัดการ ทับติมเรียบร้อย แล้ว	ชัชวาลรู้ว้าทับติม อยู่ในห้อง	เป็นมิตร เหมือนว้า ก่อนหน้านี้ ไม่มีเรื่องวุ่น อะไร
15	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่คูหรรุหรา สวยาม	ชัชวาลพูดคุยกับปริ นทร์ถึงน้ำเพชร และ บอกริพนทร์ว้าทำ แบบนี้บ้อยๆเต็ยว้า เพชรก็ขอหย่าหรือก	เมื่อได้ยินถึงเรื่อง หย่า จึงทำให้นึกขึ้น ได้ว่า น้ำเพชรฝาก มาบอกกับปรินทร์ ว้าจะขอหย่าและ ริบบอกริพนทร์	บอกริพนทร์ให้รู้ถึง เรื่องที่น้ำเพชรฝาก มา	ตกใจที่สึมไป สนิทและริบ บอกริพนทร์ อย่างเร็ว ที่สุด
16	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่คูหรรุหรา สวยาม	เมื่อปรินทร์รู้เรื่อง หย่าก็ไล่ทุกคนออก จากห้องและขอ ยกเลิกงานดินเนอร์	ตกใจและพยายาม บอกริพนทร์ว้า ตัวเองสามารถช่วย ได้ช่วยกันแก้ไข ปัญหาดีกว่าอยู่คน เดียว	อยากให้อปรินทร์ให้ ตัวเองอยู่ทำงานดิน เนอร์ต่อและช่วย แก้ไขปัญหา	กระตือรือร้น ที่จะช่วย และพูดกับ ปรินทร์อย่าง จริงจัง
17	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่คูหรรุหรา สวยาม	ปรินทร์ไม่ฟังว้าบุญ เต็มว้าไร่ประโยชน์ และไล่บุญเต็มให้ กลับไป	เสียใจที่โดนพูด แรงๆใส่ยังคงรู้สึก ผิดแต่ทำอะไรไม่ได้ เพราะทำพลาดไป หลายครั้งแล้วจึง ยอมที่จะกลับ	ต้องการอยู่ช่วยปริ นทร์ต่อ	หงอยและ เก็บของ เพื่อที่จะ กลับบ้าน เพราะโดน ไล่
18	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์	ชัชวาลคุยกับปรินทร์ ว้าน้ำเพชรอาจหนีไป อยู่กับเสียทรงชัย	แอบได้ยินที่ชัชวาล คุยกับปรินทร์ คุ่น ชื่อเสียทรงชัยและ สงสัยว้าเหมือนคน	ต้องการพูดเพื่อให้อ ปรินทร์ยอมให้ ตัวเองอยู่ต่อและ เห็นว้าตัวเอง	ทำเป็นเดิน มาพูดถึงเสีย ทรงชัยให้ปริ นทร์ได้ยินว้า

		ที่ดูหรรษา สวยงาม		ที่เพื่อนตัวเอง ตรวจสอบภาษีและ รู้ข้อมูล จึงรีบเสนอ ตัวว่าจะให้เพื่อน ตัวเองมาช่วย	สามารถช่วยปริ นทร์ได้	ตัวเออนั้น รู้จักและ อาจจะช่วย หาข้อมูลที่ อยู่เบอร์ของ เสียทรงชัย ได้
19	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรรษา สวยงาม	เมื่อปรินทร์ได้ยินจึง รีบขอให้บุญเติมอยู่ ต่อและรีบโทรหา เพื่อนให้มาช่วยตาม หาน้ำเพชร	ดีใจที่ได้อยู่ช่วยต่อ รีบตอบรับและ กำลังจะโทรหา อดุลย์	ต้องการช่วยปริ นทร์ให้ได้มากที่สุด	รีบกลับมาที่ เดิมและ หยิบ โทรศัพท์จะ โทรหาอดุลย์
20	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ตกแต่งด้วย เฟอร์นิเจอร์ ที่ดูหรรษา สวยงาม	ซัซวาลซ์ยังไม่ให้ โทรหาอดุลย์ เพราะ กลัวว่าขอในบ้านปริ นทร์จะโดน ตรวจสอบภาษี	ตกใจและสงสัยว่า ทำไมซัซวาลซ์ต้อง เดือดร้อนจนเกิน เหตุแต่ไม่ได้คิด อะไรเพราะคิดว่าคง เป็นห่วงปรินทร์	ต้องการคำตอบจาก ปรินทร์ว่าจะให้โทร เลยมัย	งๆ ชักงักไม่ รู้จะทำยังไง ต่อ รอ คำตอบจาก ปรินทร์
21	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ที่วุ่นวายกับ การกำลัง นำของ ตกแต่ง บางอย่าง ไปซ่อน	ปรินทร์ให้ซัซวาล ช่วยเก็บของและ ซ่อนของที่หนีภาษี มา และให้บุญเติม โทรตามอดุลย์ให้มา ช่วย	ดีใจที่ได้ช่วยและรีบ โทรหาอดุลย์เล่า เหตุการณ์และขอ ความช่วยเหลือให้ อดุลย์รับมาที่ห้อง ปรินทร์	ต้องการขอรับรองให้ อดุลย์ช่วยบอก ข้อมูลที่อยู่อะไรของ เสียทรงชัย	รีบโทรหา อดุลย์และ คุยอย่าง ตั้งใจเพื่อ ช่วยปรินทร์ อย่างเต็มที่

22	คอนโด ปรินท์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	อดุลย์มาถึงห้องปริ นทร์มองเห็นถึง ความผิดปกติ	ดีใจที่อดุลย์มาถึง และรีบบอกอดุลย์ ให้หาข้อมูลของเสี่ย ทรงชัยเพื่อช่วยปริ นทร์ตามหาน้ำ เพชร	ต้องการให้อดุลย์ บอกข้อมูลของเสี่ย ทรงชัยกับปรินท์ ให้ไวที่สุด	รีบขอความ ช่วยเหลือ จากอดุลย์ เล่าถึง เหตุการณ์ที่ สงสัยว่า ภรรยาของ ปรินท์ไป อยู่กับเสี่ย ทรงชัย
23	คอนโด ปรินท์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	อดุลย์ยังไม่บอกและ ยังคงจับผิดกับความ ผิดปกติของห้องปริ นทร์จนชั่วเวลาต่อมา ว่าจะมาช่วยหรือ จับผิดกันแน่	ชื่นชมในความเก่ง ของอดุลย์ที่ยัง สามารถจับผิดและ รู้ได้ถึงข้อมูลของ ตกแต่งในห้องปริ นทร์	รอคำตอบเรื่องเสี่ย ทรงชัยจากอดุลย์	ยื่นมอง อดุลย์ ซักถามปริ นทร์เรื่อง ของหนีภาษี
24	คอนโด ปรินท์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	อดุลย์มองไปที่ ชัชวาลและเห็นว่าใส่ ของผิดลิขสิทธิ์จึง บอกว่าผิดกฎหมาย	ตกใจและงงว่า ทำไมชัชวาลใช้ของ ผิดลิขสิทธิ์	ต้องการรู้ว่าทำไม ชัชวาลถึงมีท่าที่ แปลกๆ	มองดู เหตุการณ์ และสังเกต ความ ผิดปกติของ ชัชวาล
25	คอนโด ปรินท์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	ชัชวาลทำตัวผิดปกติ และขอปรินท์กลับ ก่อน แต่ว่าตอนจะ ออกจากห้องชัชวาล ทำของตก	งงๆในตัวชัชวาล และเห็นชัชวาลทำ ของตกจึงรีบบอก ด้วยความหวังดี	ต้องการรู้ว่าทำไม ชัชวาลถึงมีท่าที่ แปลกๆ	มอง เหตุการณ์ และบอก ชัชวาลว่าทำ ของตก

26	คอนโด ปรินท์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	ของที่ซื้ซวาลทำตก คือเพชรอัมเตอร์ดัม ของปรินท์	ตกใจและจำได้ว่า เพชรนี้เป็นของปริ นทร์ที่เคยให้ตัวเอง ดู จึงรีบบอกปริ นทร์	ต้องการรู้ว่าทำไม เพชรของปรินท์ไป อยู่ที่ซื้ซวาลได้	บอกปรินท์ ให้รู้ว่าเพชร ของปรินท์ ไปอยู่ที่ ซื้ซวาล
27	คอนโด ปรินท์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	ปรินท์ซักถาม ซื้ซวาลถึงเรื่องเพชร ว่าไปอยู่ที่ซื้ซวาลได้ ยังไง และรู้ความจริง ว่าซื้ซวาลคือขโมย	ตกใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น และรีบบอกปรินท์ ให้แจ้งตำรวจ	ต้องการให้ปรินท์ เอาเรื่องกับคนผิด	บอกปรินท์ ให้โทรหา ตำรวจอย่า ปล่อยตัว ซื้ซวาลไป เพราะกลัว จะลายนวล แล้วไปทำ แบบนี้กับคน อื่นอีก
28	คอนโด ปรินท์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	ซื้ซวาลโมโห และ บอกความจริงกับ บุญเต็มว่าถูกหลอก มาเป็นตัวตลกในงาน ดินเนอร์	ตกใจยิ่งสับสน และ เสียใจมากเพราะ ตัวเองเชื่อใจและ มองว่าปรินท์คือ เพื่อนที่จริงใจและ ชื่นชอบในผลงาน ของตัวเองจริงๆ	ต้องการรู้ความจริง ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นคือ อะไร	ยื่นฟัง ซื้ซวาลอย่าง ตกใจ อัง ไม่ คิดว่าสิ่งนี้จะ เป็นเรื่องจริง
29	คอนโด ปรินท์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	ซื้ซวาลและอดุลย์ ออกไป เหลือแต่ปริ นทร์และบุญเต็มใน ห้อง ปรินท์รีบโทร	โกรธปรินท์และ สับสนกับสิ่งที่ เกิดขึ้น แต่พอมอง ไปเห็นปรินท์ที่ ทุกซี้ใจก็สงสารและ	ต้องการจะออกไป จากห้องนี้ แต่ก็ สงสารปรินท์ ที่ ต้องอยู่อย่างโดด เดี่ยวจึงตัดสินใจอยู่	ถอดเครื่อง แต่งการที่ปริ นทร์ให้ใส่ที่ ละชั้น คิด ทบทวนถึง

			ตามหาน้ำเพชรอย่าง กระวนกระวายใจ	เข้าใจถึงความโดด เดี่ยว และไม่ยอม ให้ใครต้องตกอยู่ใน สภาพที่โดดเดี่ยว เหมือนที่ตัวเองเคย เจอ	ต่อเป็นเพื่อนปริ นทร์	เรื่องราวที่ เกิดขึ้น และ มองเห็นปริ นทร์ที่ต้อง โดดเดี่ยวอยู่ คนเดียวเลย ตัดสินใจเดิน ไปนั่งข้างๆ และพูดคุย บอกกับปริ นทร์ว่า จะอดิน เนอร์ต่อเป็น เพื่อนปริ นทร์เอง
30	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	ปรินทร์นั่งกดรูปน้ำ เพชรด้วยความคิดถึง บุญเต็มจึงเข้าไปนั่ง ข้างๆและบอกว่าจะ อยู่เป็นเพื่อน	สงสารปรินทร์ที่ ต้องอยู่คนเดียวเลย จะอยู่เป็นเพื่อน และบอกปรินทร์ว่า โกรธที่โดนหลอก แต่ก็เข้าใจในสิ่งที่ เกิดขึ้นและรู้ว่า ตัวตนปรินทร์ไม่ใช่ คนแบบนี้	ต้องการช่วยให้ปริ นทร์ไม่รู้สึกโดด เดี่ยว	นั่งข้างๆปริ นทร์ พูดคุย อย่างเข้าใจ และแสดง ท่าทีที่ไม่ โกรธปรินทร์ ในสิ่งที่ เกิดขึ้น
31	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง	แนะนำให้ปรินทร์ โทรไปง้อน้ำเพชรแต่ ปรินทร์ไล่ให้กลับไป	สงสารและอยาก ช่วยปรินทร์เลย หยิบโทรศัพท์ปริ นทร์	ต้องการช่วยให้น้ำ เพชรยกโทษ กลับมาหาปรินทร์	หยิบ โทรศัพท์ปริ นทร์มาโทร

		กับถูกยก เค้า	ไม่เห็นรีงว่าปรินทร์ ทำอะไรลงไปบ้าง	นทร์โทรหาน้ำเพชร เอง		หาน้ำเพชร และเล่าถึง เรื่องราวที่ เกิดพร้อม บอกน้ำเพชร ถึงความรู้สึก ที่ตัวเองได้ สัมผัสกับปริ นทร์
32	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	ปรินทร์ตกใจที่บุญ เต็มโทรหาน้ำเพชร บุญเต็มจึงบอกให้ เงียบๆและตั้งใจฟัง	เข้าใจทั้งปรินทร์ และน้ำเพชร แต่ก็ อยากให้ทั้ง2คืนดี กันเพราะรับรู้แล้ว ว่าปรินทร์ได้เจอกับ บทเรียนที่หลักและ เขาจะไม่ทำอีกแล้ว	ต้องการให้น้ำเพชร คืนดียกโทษและ กลับมาหาปรินทร์	โทรคุยกับ น้ำเพชรและ แสดงถึง ความจริงใจ ว่าตัวเองโทร มาด้วย ตัวเองปริ นทร์ไม่ได้สั่ง หรืออยู่ตรง นี้
33	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	น้ำเพชรใจอ่อนและ บอกให้บุญเต็มไป บอกปรินทร์ว่าให้ โทรมาจ้อเองแล้วจะ ยกโทษ	ดีใจมากที่ช่วยปริ นทร์ได้และทำให้น้ำ เพชรยอมยกโทษ	ต้องการให้ปรินทร์ รีบคุยน้ำเพชรให้ไว ที่สุดจะได้คืนดีกัน	รีบตะโกน บอกปรินทร์ ด้วยความดี ใจและยื่น โทรศัพท์ให้ คุยโดยที่ลืม ไปว่าบอกน้ำ

						เพชรว่าไม่ได้ อยู่ด้วยกัน
34	คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ที่โล่งอย่าง กับถูกยก เค้า	ปรินทร์ตกใจและรีบ เอามือมาปิดปากบุญ เต็ม น้ำเพชรรู้ความ จริงว่าอยู่ด้วยกัน จึง วางสาย	ตกใจ มัวแต่ตีใจ และสืมคิดไป ว่า ตัวเองบอกน้ำเพชร ว่าอะไรไว้ก่อนหน้า	ต้องการให้น้ำเพชร รีบคืนดีกับปรินทร์	อึ้ง ทำอะไร ไม่ถูก และ ฟังนึกได้ว่า บอกกับน้ำ เพชรว่าไม่ได้ อยู่กับปริ นทร์

ตารางที่ 3.8 : พัฒนาการตัวละครบุญเต็ม

ที่มา : ผู้ศึกษา

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นถึงพัฒนาการของตัวละครบุญเต็มในด้านความคิดและการแสดงออกที่ทำให้ปรินทร์ได้เห็นถึงความจริงใจ และถึงแม้ว่าภายนอกปรินทร์จะมองเขาเป็นคนแบบไหน มันไม่สามารถตัดสินถึงความจริงใจและคุณค่าที่แท้จริงของแต่ละคนได้เลย และแม้ปรินทร์จะทำไมดีกับบุญเต็มแต่บุญเต็มก็พร้อมจะเข้าใจให้อภัยได้ และไม่คิดที่จะทำไมดีกลับ ทำให้ปรินทร์ได้รู้ว่าความจริงแล้วทุกคนล้วนมีความรู้สึก และไม่ควรมองคนอื่นว่าด้อยค่าหรือเป็นตัวตลกในสายตาตัวเองอีกเพราะทุกคนและทุกอย่างบนโลกนี้ล้วนมีคุณค่าของตัวเองทั้งนั้น

3) นางสาวนันท์นภัส ชำดำชำ รับบท น้ำเพชร

3.1) ลักษณะภายนอก

- น้ำเพชร หญิงสาวอายุ 30 ปี สูง 165 เซนติเมตร น้ำหนัก 50 กิโลกรัม รูปร่างดูสมส่วนมาตรฐานนางงาม ดวงตากลมโต ริมฝีปากอ้ม ผิวสีน้ำผึ้ง ผมสีน้ำตาลเข้ม ผมยาวตรงสลวย

- บุคคลิกท่าทางการเดินของน้ำเพชรถูกฝึกมาอย่างดีจากกองประกวด เวลานั่งเธอมักจะยืดหลังตรง ไม่หลังค่อม เวลาเธอยิ้ม จะเป็นการยิ้มแบบน้อยๆ ไม่หัวเราะประเจิดประเจ้อ และเวลาที่เธอเครียด หรือกำลังเศร้า คิ้วจะขมวดจนสังเกตเห็นได้ชัด
- น้ำเพชรมักสวมใส่เครื่องประดับราคาแพงที่ปรินทร์มอบให้ ทำให้ลุคภายนอกของเธอดูสง่าและเป็นคุณผู้หญิงตลอดเวลาซึ่งจริงๆแล้ว เธอไม่ได้ให้ความสนใจกับเครื่องประดับมากนัก
- น้ำเพชรมักแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสีขาว และสีเบจเป็นส่วนใหญ่ มักสวมใส่เครื่องประดับที่ทำจากเพชรพลอย เช่น สร้อย ต่างหู กำไล และ นาฬิกาข้อมือ และเลือกใส่รองเท้าที่ไม่ฉูดฉาดและสันไม่สูงจนเกินไป เพื่อสะดวกต่อการทำงาน
- ด้วยลักษณะภายนอกของน้ำเพชร คนส่วนใหญ่มักจะมองว่าเธอเป็นผู้หญิงหวานๆ เรียบร้อย ดูสง่า แต่ทะมัดทะแมง จากการแต่งตัว และการวางบุคลิกท่าทาง

3.2) ลักษณะภายใน

- น้ำเพชร เธอเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน รู้จักกาลเทศะ เธอเป็นคนขี้สงสาร แต่ไม่ชอบการโดนเอาเปรียบ และคิดเสมอว่าเราจะต้องให้เกียรติตนเองและผู้อื่น เป็นคนมีเหตุผล
- น้ำเพชรแสดงด้านที่จริงจังออกมาเป็นบางครั้ง ผ่านคำพูด และการกระทำ ในเวลาทำงาน เธอไม่ชอบการล้อเล่นหรือคำโกหก ค่อนข้างเป็นคำชัดเจน คำไหนคำนั้น
- น้ำเพชรเชื่อว่าความรักและความดีสามารถเปลี่ยนแปลงคนได้ เธอจึงมักเป็นผู้ให้ สิ่งไหนทำได้ก็จะทำ และบางครั้งก็กลับกลายเป็นข้อเสียที่การให้โอกาสของเธอ ทำให้เธอต้องเสียใจเอง

3.3) ความต้องการของตัวละคร

ต้องการทำให้ปรินทร์เปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้น

3.4) ภูมิหลังตัวละคร

น้ำเพชร เป็นลูกสาวคนเดียวของครอบครัว เกิดในครอบครัวฐานะปานกลาง ในวัยเด็กของเธอเต็มไปด้วยคนรอบกายที่ดี ครอบครัวสอนให้เธออ่อนน้อมถ่อมตน และให้เกียรติคนเท่าๆกัน ครอบครัวน้ำเพชรเคยลำบากมาก่อน น้ำเพชรจึงไม่ติดของใช้ฟุ้งเฟ้อ มียศส์

เสียด้วยซ้ำ ตอนเธอยังเด็ก เธอชอบการพูดคุยกับผู้คน ชอบแสดงละครเวทีที่โรงเรียน และชอบกิจกรรมจิตอาสา น้ำเพชรในวัยเด็กมองว่าโลกนี้สุขสงบ ทุกคนให้เกียรติ รักซึ่งกันและกัน แต่เมื่อเธอโตขึ้นเรื่อยๆ เธอจึงค้นพบว่าโลกนี้มันไม่ใช่อย่างที่เธอคิด ผู้คนต่างแก่งแย่งกันร่นดา และมีแต่ความเกลียดชัง และมีความเหลื่อมล้ำของสังคม เธออยากที่จะเปลี่ยนแปลงโลกใบนี้สักเล็กน้อยก็ยังดี ด้วยความฝันของเธอ นั่นคือการเข้าวงการบันเทิง เธอจึงตั้งใจประกวดนางงาม เพื่อเป็นกระบอกเสียง และยังเป็นนักสังคมสงเคราะห์เพื่อช่วยเหลือผู้คนอีกด้วย เธอไม่ต้องการอะไรมากมายนอกจากการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นของผู้คน ของสังคม หรือของอะไรก็ตาม การมีใครสักคนที่จะคอยให้กำลังใจเธอบ้าง ละชื่นชมเธอด้วยความจริงใจ นั่นคือยาชูกำลังที่ดีที่สุดของเธอ ซึ่งก็คือ “ปริญทร์” สามิผู้แสนดี

3.5) ความสัมพันธ์ของตัวละคร

3.5.1) ความสัมพันธ์ของน้ำเพชรกับปริญทร์

ปริญทร์ คือ สามิผู้แสนดีของน้ำเพชร เธอและเขาได้รู้จักกันผ่านผู้ใหญ่ในแวดวงสังคม และได้ตกลงคบหา แต่งงานกันในที่สุด น้ำเพชรและปริญทร์อาศัยอยู่ในคอนโดสุดหรู ปริญทร์มักจะคอยดูแล เอาอกเอาใจน้ำเพชร และสิ่งที่มีมักจะซื้อให้เป็นของขวัญประจำๆเลยก็คือ เครื่องประดับเพชรพลอยต่างๆ ซึ่งจริงๆแล้ว เธอเพียงแต่รักปริญทร์และไม่ต้องการสิ่งของมีค่าใดๆ อยู่มาวันหนึ่งน้ำเพชรดันจับได้ว่าสามิที่แสนดีของเธอ ดันมีงานอดิเรกที่ไม่น่าพึงพอใจเท่าไร นั่นก็คือการจับปาร์ตี้หาคนก๊อง ซึ่งจับปาร์ตี้กับเพื่อนๆในสังคมเดียวกัน น้ำเพชรได้ยื่นคำขอกับปริญทร์ว่า “ครั้งนี้จะเป็นครั้งสุดท้าย และจะไม่มีครั้งถัดไป” ซึ่งปริญทร์ก็ไม่ได้รักษาสัญญาที่ให้ไว้กับน้ำเพชร จึงเป็นดังเหตุการณ์ในเรื่อง

3.6) พัฒนาการตัวละคร น้ำเพชร

ลำดับ	วัน/เวลา/ สถานที่	บรรยากาศ โดยรอบ	เหตุการณ์ที่ ส่งผลต่อ สถานการณ์	เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่งผลต่อความรู้สึกตัว ละคร	ความต้องการ หลักตัวละคร	การแสดงออก ของตัวละคร
1	ห้องรับแขก /คอนโดปรีน ทร์	น้ำเพชรกลับ มาจากที่ทำงาน และวางของ บนโต๊ะ ก่อนจะเรียก หาปรีนทร์	มีเบอร์โทรศั พท์แปลกโท รมาหาปรีน ทร์ แต่ปรีนทร์ไม่ อยู่น้ำเพชรจึง รับสายแทน	น้ำเพชรได้รู้ว่าเบอร์ปล กที่โทรหาปรีนทร์คือ เบอร์ของคนกึ่งที่จะม งานปาร์ตี้คนกึ่งในวั นพຽ່ງนี้ ซึ่งปรีนทร์เคยสัญญาแ ล้ว่าจะไม่จัดงานนี้ขึ้น อีก ปรีนทร์กับน้ำเพชรมีการ พูดคุยกันที่ความคิดเห็ นของทั้งสองไม่ตรงกัน ปรีนทร์ตัดสินใจจะจัดง านต่อไป น้ำเพชรจึงหนีออกจาก คอนโด	ต้องการให้ปรีน ทร์เลิกจัดงานป าร์ตี้ และคิดได้สักทีว ่าการกระทำเหล ่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ส มควรทำกับใคร	ถามคำถามมา กมายกับปรีน ทร์ด้วยความโ กรธ
2	หน้าประตูห้ อง /คอนโดปรีน ทร์	น้ำเพชรกดก ิ่งหน้าประตู รอปรีนทร์อ อกมารับ กลับเป็น บุญเต็มเปิด	บุญเต็มได้ห้ กทายและให้ คำแนะนำกั บน้ำเพชรเพ ระนีกว่า น้ำเพชรคือห้	น้ำเพชรรู้สึกเสียใจและ โศกเศร้าจากการรู้คว า มจริงถึง2เรื่อง ปรีนทร์เลือกที่จะจัดง านปาร์ตี้ต่อไป	ต้องการจะรู้คว า มจริงทั้งหมด	พูดคุยกับบุญเ เต็มด้วยความใ จเย็น พยายามถามห าความจริงทุก อย่าง

		ประตูดอกมารับ และได้มีการพูดคุยกัน	บทนิมกรรยาน้อยของปริ นทร์	และปริ นทร์ได้แอบซุกกรรยาน้อยเอาไว้		และเก็บซ่อนความเสียใจเอาไว้
3	ห้องนอน/บ้านของแม่น้ำเพชร	น้ำเพชรรับสายโทรศัพท์	บุญเต็มได้พูดคุยกับน้ำเพชร และบอกเล่าถึงความดีของปริ นทร์	น้ำเพชรรู้สึกใจอ่อนต่อคำบอกเล่าจากบุญเต็ม	ต้องการฟังอย่างเป็นทางการ และไม่รีบร้อนตกลงคืนดี	ใช้น้ำเสียงราบเรียบในการคุยกับบุญเต็ม

ตารางที่ 3.9 : พัฒนาการตัวละครน้ำเพชร

ที่มา : ผู้ศึกษา

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นถึงพัฒนาการของตัวละครน้ำเพชรว่าในตอนแรกให้ออกาสปริ นทร์หลายครั้งในการเปลี่ยนแปลงความคิดของเขา ซึ่งเธอได้กลับมาที่คอนโดปริ นทร์ในวันถัดมา เพราะคิดว่าปริ นทร์จะเปลี่ยนไป แต่เธอคิดผิด นั่นจึงเป็นครั้งที่น้ำเพชรผิดหวังจากปริ นทร์มากที่สุด เพราะน้ำเพชรเป็นคนให้ออกาสคนและเชื่อความรักและความดีจะสามารถเปลี่ยนทุกอย่างได้ แต่แล้วบุญเต็มก็ได้โทรหาเธออีกครั้งและบอกเล่าถึงความรู้สึกปริ นทร์ทำให้น้ำเพชรรู้ว่าเธอยังมีความหวัง

4) นางสาวนันท์นภัส ชำดำขำ รับบท ทับทิม

4.1) ลักษณะภายนอก

- ทับทิม หญิงสาวอายุ 28 ปี สูง 167 เซนติเมตร น้ำหนัก 49 กิโลกรัม รูปร่างดูสมส่วนดวงตากลมโต ริมฝีปากอ้ม ผิวสีน้ำผึ้ง ผมสีน้ำตาลเข้ม ผมยาวเป็นลอนสวย
- บุคลิกท่าทางทุกอย่างค่อนข้างเร็ว เช่นเดิน นั่ง ลุกยืน หันซ้ายขวา ใช้มือไม่ในการสื่อสารค่อนข้างเยอะ เป็นคนแสดงออกทางสีหน้าชัด สามารถดูอารมณ์ได้ง่าย
- ทับทิมมักสวมเครื่องประดับที่ค่อนข้างมีสีสัน และมีขนาดใหญ่

- ทับทิมชอบใส่เสื้อผ้าที่ไม่อึดอัด ไม่ลุ่มล่าม โข้วส่วนเว้าของร่างกายนิดๆหน่อยๆ และเลือกแต่เสื้อผ้าที่มีสีสัน ไม่ใส่เสื้อผ้าสีขาวเด็ดขาด
- ด้วยลักษณะภายนอกของทับทิม คนส่วนใหญ่มักจะมองว่าเธอเป็นผู้หญิงเซ็กซี่ ใจร้อน มักทำอะไรรวดเร็ว และดูออกจะเป็นคนลั่นๆ

4.2) ลักษณะภายใน

- ทับทิมเป็นคนร่าเริง ชอบทำกิจกรรมต่างๆอยู่ตลอดเวลา ไม่ค่อยอยู่นิ่ง ชอบคุยกับผู้อื่น และชอบให้คนอื่นชมตัวเอง
 - ทับทิมค่อนข้างเชื่อคนง่าย ใครบอกอะไรก็จะคิดว่ามันคือความจริง จึงมักถูกคนอื่นหลอกบ่อยๆ
- ทับทิมมีความเชื่อว่า ชีวิตมีครั้งเดียวใช้มันให้คุ้ม ทำให้เธอทำทุกอย่างที่เธออยากทำ แสดงออกทุกอย่างที่ตัวเองรู้สึก

4.3)ความต้องการของตัวละคร

ต้องการให้ปริญทร์รักและสนใจแต่ตัวเอง

4.4) ภูมิหลังตัวละคร

ทับทิม เป็นลูกสาวคนเดียวของบ้าน และเป็นน้องคนสุดท้อง เธอเกิดในครอบครัวที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับเสื้อผ้า และเธอได้กลายเป็นหุ่นลองชุดของครอบครัวตั้งแต่อายุยังน้อย นั่นจึงทำให้เธอค่อนข้างรักสวยรักงาม และสนใจเรื่องภาพลักษณ์เป็นพิเศษ ในวัยเด็กของเธอเต็มไปด้วยผู้คนที่คอยเอาอกเอาใจ พ่อและแม่ค่อนข้างตามใจเธอ เพราะ พี่ชายของเธอได้รับหน้าที่ดูแลธุรกิจของครอบครัวต่อแล้ว แต่การถูกตามใจมาตั้งแต่ยังเล็ก ส่งผลให้เมื่อเธอโตขึ้นทับทิมอยากจะทำอะไร ไปที่ไหนก็ไม่มีใครสามารถขัดใจเธอได้ เพราะถ้าถูกขัดใจ เธอจะกรี๊ดทันที อยู่มาวันหนึ่ง เธอไปนั่งบาร์คนเดียวและได้พบกับปริญทร์ ชายหนุ่มผู้ซึ่งทะเลาะกับภรรยาและหนีมาตีคนเดียว เรื่องราวต่างๆจึงได้บังเกิดขึ้น

4.5) ความสัมพันธ์ของตัวละคร

4.5.1) ความสัมพันธ์ของทับทิมกับปริญทร์

ทับทิมกับปริญทร์พบกันที่บาร์ ซึ่งเธอก็ตกหลุมรักเขาแทบจะในทันที แต่เธอไม่เคยรู้เลยว่า เขามีภรรยาอยู่แล้ว ทั้งสองคนจับกัน และก็ลงเอยเพียงแค่ชั่วข้ามคืน หลังจากนั้นเธอก็พยายามติดต่อปริญทร์อยู่หลายครั้ง แต่ปริญทร์ก็ไม่เคยตอบรับเธอเลย

4.6) พัฒนาการตัวละคร ทับทิม

ลำดับ	วัน/เวลา/ สถานที่	บรรยากาศ โดยรอบ	เหตุการณ์ที่ ส่งผลต่อ สถานการณ์	เหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นส่งผลต่อ ความรู้สึกตัว ละคร	ความต้องการ หลักตัวละคร	การ แสดงออก ของตัวละคร
1	ห้องรับแขก /คอนโดปรี นทร์	ทับทิมทักทาย ปรีนทร์ที่ ประตู และ พยายามเข้า มาในห้องเพื่อ จะจูจีกับปรี นทร์	บุญเต็มเปลือ บอกกับทับทิม ว่า วันนี้มี ปาร์ตี้ ซึ่งปรี นทร์ไม่ได้ชวน ทับทิม	ทับทิมไม่เข้าใจ ว่าทำไมถึงไม่ ชวนเธอมางาน ปาร์ตี้และ พยายามคาดคั้น คำตอบจากปรี นทร์	ต้องการให้ปรี นทร์เห็นว่าตัว เธอนั้นก็สำคัญ	โวยวายเสียง ดัง และกรีด ร้อง
2	ห้องรับแขก /คอนโด ปรีนทร์	ทับทิมกลับมา พร้อม กับสร้อยเพชร ที่ปรีนทร์ตั้งใจ จะให้น้ำเพชร ทับทิมได้ขอ สร้อยจากปรี นทร์	ปรีนทร์ไม่ให้ สร้อยกับ ทับทิม	ทับทิมรู้สึกไม่ พอใจที่มีคนขัด ใจเธอ	ต้องการ สร้อยคอ	โวยวายเสียง และกรีดร้อง และพยายาม จะทำร้าย ตัวเอง

ตารางที่ 3.9 : พัฒนาการตัวละครทับทิม

ที่มา : ผู้ศึกษา

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นถึงพัฒนาการของตัวละครที่บทนิยามว่าเมื่อรู้สึกไม่พอใจอะไร จะกรี๊ดร้อง และโวยวาย และเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการรวดเร็วขึ้น เธอจะทำให้ทุกอย่างให้ใหญ่โตกว่าเดิม

5) นายปณณวีร์ ดาราจันทร์พิทักษ์ รับบท ชัชวาล

5.1) ลักษณะภายนอก

- ชัชวาล ชายหนุ่มอายุ 37 ปี สูง 170 เซนติเมตร น้ำหนัก 50 กิโลกรัม รูปร่างสมส่วน ผิวขาว ดวงตา เจ้าเล่ห์ ปากใหญ่ ผมสีดำและเช็ดผมให้ดูดีตลอดเวลา
- ชัชวาลชอบใส่เสื้อผ้าที่ดูหรูหราและดูแพง ทุกอย่างที่เขาใส่ทุกคนต้องเห็นและรู้ว่าเป็นของแบรนด์เนม และชัชวาลจะชอบใส่แหวนหลายๆนิ้ว เพื่อเอาไว้อวดและแสดงให้คนเห็นว่าเขานั้นร่ำรวย แต่แท้ที่จริงแล้วทั้งเสื้อผ้าและเครื่องประดับที่เขาสวมใส่นั้นล้วนเป็นของปลอมทั้งหมด
- ชัชวาลเป็นคนที่มีความเฉลียวฉลาดและคารม เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย พูดอะไรคนส่วนใหญ่ก็จะเชื่อในสิ่งที่เขาพูด และตั้งตัวเองเป็นใหญ่ที่จะต้องอยู่เหนือทุกคน ไม่พูดดีกับคนที่มีฐานะต่ำกว่าตัวเอง
- เมื่อมองจากภายนอก ชัชวาลดูเป็นคนที่มีความคล่องตัวทางที่ดูเป็นมิตร พร้อมเข้าหาทุกคน ทำให้เขาสามารถเข้าหาคนรวยๆได้อย่างง่ายดาย โดยเฉพาะปริญทร์ที่ไม่ทันคน ทำให้เขาสามารถหลอกขโมยของปริญทร์ได้อยู่หลายครั้ง

5.2) ลักษณะภายใน

- ชัชวาลเป็นคนเจ้าเล่ห์ เห็นแก่ตัว ทำทุกอย่างเพื่อให้ตัวมีอำนาจและสุขสบาย คบคนรวยเพื่อหลอกขโมยของ และเขามองว่าตัวเองอยู่เหนือกว่าคนอื่น สามารถทำอะไรก็ได้เพื่อให้ตัวเองอยู่รอด ไม่สนว่าจะถูกหรือผิด คนจนอยู่ต่ำกว่าเขาไม่ต้องไปให้ค่า เพราะตัวเองอยู่ในสังคมคน
- ชัชวาลเป็นคนที่ให้คุณค่ากับอำนาจ เพราะเคยมีชีวิตที่ยากจน และถูกพวกคนใหญ่คนโตใช้อำนาจกดขี่มาโดยตลอด ทำให้เขาต้องดิ้นรนที่จะรวยและมีอำนาจเพื่อที่จะได้สามารถกดขี่คนอื่น เหมือนกับที่ตัวเองเคยโดนมาก่อน
- ชัชวาลเคยถูกคนใหญ่คนโตกดขี่ ทำให้เขามีความเชื่อว่า ถ้าการที่เราได้เงินนั้นก็เท่ากับเรามีอำนาจ จึงทำให้เขาเปลี่ยนตัวเองและปลอมตัวเป็นคนรวย เพื่อที่จะได้เข้ามาอยู่ในสังคมคนรวยและขโมยของพวกคนรวย ยิ่งเขารวยก็จะมีอำนาจมากกว่าคนอื่นๆ

5.3) ความต้องการของตัวละคร

- ต้องการมีอำนาจและอยู่เหนือกว่าผู้อื่น

5.4) ภูมิหลังตัวละคร

“ซัซวาล” หนุ่มที่เกิดมาในครอบครัวคนจนที่ต้องดิ้นรนเพื่อมีชีวิตรอด เขาเป็นคน ที่ทำงานอย่างหนักเพื่อให้ตัวเองและครอบครัวอยู่อย่างสุขสบาย แต่ก็ถูกพวกคนใหญ่คนโตกดขี่มาโดย ตลอด ชีวิตของเขาไม่ก้าวหน้าไปไหนและยังจนอยู่เหมือนเดิม เขาจึงหาวิธีที่ทำให้ตัวเองอยู่สูงกว่านี้ และมีอำนาจมากกว่าพวกคนที่เคยกดขี่เขา เขาจึงเลือกวิธีที่รวดเร็วที่สุดในการทำให้เขารวยและมี อำนาจ คือการขโมยของพวกคนรวย เพราะเขาจะได้รวยและยิ่งรวยก็จะมียิ่งอำนาจ เขาจึงเริ่มจาก การซื้อของเลียนแบบแบรนด์เนมมาสวมใส่ให้ตัวเองดูดีและดูมีฐานะ หลังจากนั้นเขาก็ไปร่วมงานต่างๆ ที่จะมีแต่คนรวยให้เขาได้เข้าไปตีสนิทและขโมยของ ไม่ว่าจะ เป็น งานสัมมนาธุรกิจ หรืองาน ประมูล เขาทำแบบนี้มาเรื่อยๆจนมาเจอกับปรินท์ ที่เขาได้ไปตีสนิทและได้มาอยู่ในกลุ่มคนรวย ที่มี การเล่นเกมแปลกๆของกลุ่มนี้ คือการนำคนจนมาล้อเลียนกัน จึงทำให้เขาได้เจอแหล่งขโมยของชั้นดี เพราะนอกจากที่ปรินท์จะรวยมากมีของมากมายให้เขาได้ขโมย ยังมีเกมที่เขาจะได้กดขี่คนอื่นเหมือน ที่เขาเคยโดนมา

5.5) ความสัมพันธ์ของตัวละคร

5.5.1) ความสัมพันธ์ของซัซวาลกับปรินท์

“ปรินท์” หนุ่มไฮโซที่ได้มาเป็นเพื่อนกับซัซวาล จากการที่ซัซวาลได้เข้าสังคมกับพวกคน รวย จนได้ทำความรู้จักกัน ปรินท์ได้ชักชวนเขามาเล่นเกมกึ่งกัน เกมที่เอาจนมาตุ๊กซึ่งเป็นสิ่งที่เขา ชื่นชอบเป็นอย่างมาก ปรินท์เป็นทั้งเพื่อนที่เขาเอาไว้ใช้หาผลประโยชน์ และเป็นคู่แข่งในเกมกึ่ง ด้วย ปรินท์เป็นเหมือนแหล่งทำเงินชั้นดีของซัซวาล เพราะเขามักจะไปห้องของปรินท์เพื่อที่จะได้ ขโมยของต่างๆมาขายทำให้ตัวของเขารวยยิ่งขึ้น ซึ่งปรินท์นั้นไม่เคยรู้เลยว่าเขานั้นถูกขโมยของไป แล้วก็ขึ้น จนบุญเต็มไต่กึ่งของปรินท์ในการแข่งขันครั้งนี้มาจับได้ว่าซัซวาลขโมยของในบ้านปรี นท์ และเขาก็ถูกแฉว่าตัวตนที่แท้จริงของเขานั้นคือมิจฉาชีพที่ปลอมตัวเป็นคนรวย โดยเพื่อนที่ ทำงานของบุญเต็ม จนทำให้ความสัมพันธ์ของซัซวาลและปรินท์ต้องจบลง

5.5.2) ความสัมพันธ์ของซัซวาลกับบุญเต็ม

“บุญเต็ม” กึ่งหรือแขกของปรินท์ในการแข่งขันครั้งนี้ ในครั้งแรกที่เขาได้เจอกับบุญเต็ม เขาก็คิดว่าในการขโมยของครั้งนี้ของเขานั้นสะดวกสบายแล้ว เพราะภายนอกของบุญเต็มนั้นทั้งดูโง่ และดูไม่ทันคน แต่ทุกอย่างกลับไม่เป็นไปตามที่เขาคิด เพราะเขาถูกบุญเต็มจับได้ว่าเขานั้นขโมยของ ปรินท์ และถูกเปิดโปงความจริงกับปรินท์ว่าเขานั้นคือมิจฉาชีพที่จะมาเกาะปรินท์เพื่อ

ผลประโยชน์ แต่บุญเต็มก็ถูกชัชวาลบอกความจริงทุกอย่างที่ปรินทร์ทำกับบุญเต็ม ว่าบุญเต็มถูกปรินทร์หลอกมางานนี้เพื่อมาเป็นเพียงแค่ตัวตลกมาให้คนรอยดูถูกและขำในสิ่งที่เขาทำกัน

5.6) พัฒนาการตัวละคร ชัชวาล

ลำดับ	วัน/เวลา/ สถานที่	บรรยากาศ โดยรอบ	เหตุการณ์ที่ ส่งผลต่อ สถานการณ์	เหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นส่งผล ต่อความ รู้สึกตัวละคร	ความ ต้องการ หลักตัว ละคร	การ แสดงออก ของตัว ละคร
1	ณ บ้านของ ชัชวาล	ในห้องนอน ของชัชวาล	ชัชวาลคุย โทรศัพท์กับปริ นทร์	ชัชวาลโทรมา คุยไม้เรื่องการ แข่งขัน แต่ถูก ปรินทร์คุยไม้ สวนกลับมา	ต้องการไอ้ อวดและ เอาชนะปริ นทร์ด้วย คำพูด เพื่อให้ ตัวเอง เหนือกว่า	คุยโวไอ้ อวด พุด ข่มใส่กัน เพื่อ เอาชนะ
2	ณ คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรินทร์	ชัชวาลกดกริ่ง ประตูห้องของ ปรินทร์ และ ปรินทร์เปิด ประตูด้วย ความร้อนรน และเล่าเรื่องที่ ทะเลาะกับน้ำ เพชร ทำให้ บุญเต็มนึกได้ และบอกว่าน้ำ	ปรินทร์ไล่ทุก คนกลับ และ ยกเลิกงาน ปาร์ตี้ ทำให้ ชัชวาลจะไม่ สามารถขโมย ของปรินทร์ใน วันนี้ได้	ต้องการยื้อ ให้ตัวเองได้ อยู่ต่อใน ห้องปริ นทร์ เพื่อที่จะ ขโมยของ	รับหา ข้ออ้างและ เหตุผล ต่างๆ พร้อม อาสาที่จะ ช่วยปริ นทร์ตาม หาน้ำเพชร เพื่อที่จะได้ อยู่ต่อ

			เพชรขอหย่า ทำให้ปรินทร์ ไล่ทุกคนกลับ และยกเลิกงาน ปาร์ตี้			
3	ณ คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรินทร์	ซัชวาลได้บอก กับปรินทร์ว่า น้ำเพชรน่าจะ อยู่กับเจ้าสัว ทรงชัย แต่ไม่ สามารถบอกที่ อยู่ได้เพราะ เป็นเรื่องที่พูด ลอยขึ้นมา แต่ บุญเต็มก็ได้ บอกว่ารู้จัก เพื่อนที่รู้ที่อยู่ ของเจ้าสัว ปริ นทร์จึงขอให้ บุญเต็มเรียก เพื่อนมา แต่ เพื่อนของบุญ เต็มเป็นนัก ตรวจสอบภาษี ที่เคร่งสุดๆ ปริ นทร์จึงให้	ปรินทร์ พยายามถาม หาที่อยู่ของ เจ้าสัวกับ ซัชวาล และให้ เขาช่วยสืบเก็บ ของที่หนีภาษี ก่อนที่เพื่อน บุญเต็มจะมา	พยายาม เอาตัวรอด จากคำถาม ของปริ นทร์ และ เอาตัวรอด ไม่ให้โดน ลูกหลงไป ด้วยจาก เพื่อนของ บุญเต็ม	พยายาม จะหา คำตอบมา ตอบปริ นทร์ และ รีบร้อน ช่วยปริ นทร์เก็บ ของหนี ภาษีก่อน เพื่อนบุญ เต็มจะมา

			ชัชวาลช่วยเก็บ ของหนีภาชีใน ห้องก่อนที่ เพื่อนของบุญ เต็มจะมา			
4	ณ คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรินทร์ ที่เก็บของ หนีภาชี เกือบหมด	อดุลย์เพื่อน ของบุญเต็มเข้า มาในห้องโดย ที่ทุกคนไม่ทัน ได้ตั้งตัว แต่ แทนที่จะช่วย บอกที่อยู่ของ เจ้าสัว เขาก็ จับผิดของใน ห้อง จนเจอ ของที่หนีภาชี ที่เก็บไม่หมด และแฉชัชวาล ว่าของทุกอย่าง ที่ชัชวาลใส่อยู่ เป็นของปลอม ทั้งหมด	โดนจับได้ว่ามี ของหนีภาชี และดคนแฉว่า ชัชวาลใส่ของ ปลอมทั้งหมด	ต้องการ หลบหนี ออกไปจาก เหตุการณ์ นี้ให้เร็ว ที่สุดก่อนที่ ปรินทร์จะ รู้ตัวว่าโดน ชัชวาล หลอก มาดดยต ลอด	พยายาม รีบตีตัว ออกห่าง จาก เหตุการณ์ ที่กำลัง วุ่นวาย
5	ณ คอนโด ปรินทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรินทร์ ที่เก็บของ	ชัชวาลทำเพชร ที่ขโมยมาจาก ห้องของปริ นทร์ตก จึงทำ	ชัชวาลทำเพชร ตกจนโดนทุก คนในห้อง ชักไซร์หาความ	ต้องการ เอาตัวรอด จากการ โดนชักไซร์	พยายาม หาข้ออ้าง มาพูดกับ ปรินทร์ว่า

		<p>หนีภาชี เกือบหมด</p>	<p>ให้ทุกคนสงสัย และพยายาม ซึกไซ้ความ จริงจากซัซวาล แต่ระหว่างนั้น อดุลย์ก็เห็นคน ข้างห้องที่เขา กำลัง ตรวจสอบภาชี อยู่หลบหนีไป จึงทำให้อดุลย์ รีบออกไปไล่ จับคนข้างห้อง ทำให้ทุกคนใน ห้องหันมา ซึกไซ้ซัซวาล มากกว่าเดิม</p>	<p>จริงจากตัว ซัซวาล</p>		<p>เพชรนี้มา อยู่กับเขา ได้อย่างไร</p>
6	ณ คอนโด ปรินทร์	<p>ใน ห้องรับแขก ของปรินทร์ ที่เก็บของ หนีภาชี เกือบหมด</p>	<p>ปรินทร์ พยายามถาม หาความจริง จากซัซวาล และพูดจา เหยียดหยาม จนทำให้ ซัซวาลทนไม่ ไหว และบอก</p>	<p>ปรินทร์ดูถูก และพูดจา เหยียดหยาม ซัซวาล จนเขา ทนไม่ไหว และ ได้ระเบิด อารมณ์บอก ความจริงทุก อย่าง และยัง</p>	<p>ต้องการ เปิดโปง ความจริง กับบุญเต็ม เรื่องที่บุญ เต็มถูกปริ นทร์หลอก และหนี</p>	<p>บอกความ จริงทุกๆ อย่างทั้ง เรื่องที่ ตัวเอง หลอก ขโมยของ ปรินทร์ และเรื่องที่</p>

			ความจริงว่า จริงๆแล้วเขา นั้นไม่ใช่คน รวย และเป็น คนที่ขโมยของ ในห้องปรินทร์ มาโดยตลอด และยังได้บอก ความจริงกับ บุญเต็มว่า บุญ เต็มนั้นถูกปริ นทร์หลอกให้ มาเป็นตัวตลก ของพวกเขา รวยในงาน	หักหลังปรินทร์ โดยการบอก ความจริงกับ บุญเต็มว่าบุญ เต็มถูกหลอก	ออกไปจาก ที่นี่	ปรินทร์ หลอกบุญ เต็ม ก่อนที่ จะออก จากห้องไป
--	--	--	---	--	--------------------	--

ตารางที่ 3.10 : พัฒนาการตัวละครชัชวาล

ที่มา : ผู้ศึกษา

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นถึงพัฒนาการของตัวละครชัชวาลว่าจากที่เขาสามารถหลอกปรินทร์มาได้โดยตลอด ได้ร่วมสนุกในการเล่นเกม และขโมยของในห้องของปรินทร์ แต่กลับถูกเปิดโปงโดยบุญเต็ม จนทำให้เขาไม่สามารถหลบหนีได้อีกต่อไป จนต้องบอกความจริงทุกอย่างว่าเขานั้นไม่ใช่คนรวย และเป็นมิฉอาชีพ รวมทั้งเปิดโปงปรินทร์ให้บุญเต็มได้รับรู้ว่าบุญเต็มนั้นถูกหลอกให้มาเป็นตัวตลก พวกเขาคนรวยไม่มีใครจริงใจหรือเห็นคุณค่าในตัวของพวกเขาจนอย่างบุญเต็มหลอก พวกเขาคนรายนี่ก็สนใจแต่ตัวเองเท่านั้น

6) นายบุญวีร์ ดาราจันทร์พิทักษ์ รับบท อุดลย์

6.1) ลักษณะภายนอก

- อดุลย์ ชายหนุ่มแต่ใจเป็นหญิง อายุ 35 ปี สูง 165 เซนติเมตร น้ำหนัก 48 กิโลกรัม รูปร่าง ผอมและตัวเล็ก ผิวขาว ดวงตาโตและเฉียบคม ริมฝีปากหนา ผมสั้นและไว้หน้าม้า
- อดุลย์ชอบใส่เสื้อผ้าที่ดูสุภาพเรียบร้อยและต้องใส่ถูกต้องตามระเบียบ เขาใส่เสื้อทับในกางเกง ติดกระดุมทุกเม็ด ใส่แว่นอันใหญ่โต อดุลย์จะมีแฟ้มเอกสารที่เขาพกติดตัวเอาไว้ตลอดเวลา เพราะเขาจะได้พร้อมรับมือกับทุกสถานการณ์ไม่ว่าจะเป็นงานด่วนแค่ไหน เขาก็สามารถมีข้อมูลพร้อมทำงานได้ในทันที
- อดุลย์เป็นคนที่ตรงไปตรงมา ทำอะไรทันทีทันใดและฉับไว เขามีสายตาที่เฉียบคม ไม่ยอมให้อะไรที่ไม่ถูกต้องผ่านไปได้ เพราะสำหรับอดุลย์แล้วความถูกต้องต้องมาก่อน
- เมื่อมองจากภายนอก อดุลย์ดูเป็นคนที่มีความคล่องตัวทางที่เจ้าระเบียบ เข้มงวด และหน้าเกรงขาม ทำให้เขาทำงานของเขาสำเร็จมาโดยตลอด ไม่เคยปล่อยให้คนที่ทำผิดรอดไปได้สักคน แต่ก็ไม่ค่อยมีใครกล้ายุ่งด้วยนอกจาก อดุลย์ ที่ชื่นชมในการทำงานของเขาโดยตลอด และมองเห็นถึงความตั้งใจของเขา

6.2) ลักษณะภายใน

- อดุลย์เป็นคนเจ้าระเบียบ ทำทุกอย่างเป็นระบบระเบียบและรอบคอบ หนักแน่นและฉับไว ในทุกการกระทำ ไม่ยอมให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ และทำทุกอย่างอยู่ในความถูกต้อง
- อดุลย์เป็นคนที่ให้คุณค่ากับความถูกต้อง เพราะเขาถูกปลูกฝังมากจากคนในครอบครัว และได้เห็นพวกคนรายนั้นกระทำผิดแต่ก็ยังคงลอยนวล ทำให้เขาต้องการให้ทุกอย่างถูกต้อง จับผู้ที่กระทำผิดมาลงโทษ เพราะความถูกต้องต้องมา
- อดุลย์เคยเห็นคนใหญ่คนโตกระทำผิดลอยนวลเสมอซึ่งขัดต่อสิ่งที่เขาถูกสั่งสอนมา ทำให้เขามีความเชื่อว่า ในสังคมนี้ความถูกต้องต้องมาก่อน พวกที่กระทำผิดนั้นต้องได้รับบทลงโทษตามที่เขาสมควรได้รับ จึงทำให้เขาเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีมือหนึ่งที่ไม่เคยปล่อยให้คนที่ทำผิดลอยนวลและไม่เคยทำงานพลาดเลยสักครั้ง

6.3) ความต้องการของตัวละคร

- ต้องการให้ผู้ที่ทำผิดได้รับบทลงโทษตามสิ่งที่ควรจะเป็น

6.4) ภูมิหลังตัวละคร

“อดุลย์” เป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว แต่เขานั้นมีใจที่ตรงข้ามกับเพศสภาพ เขาถูกคุณพ่อและคุณแม่ปลูกฝังมาตั้งแต่ยังเด็กกว่าความถูกต้องนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ ทำให้ชีวิตในวัยเด็กเขามีเรื่องกับเพื่อนๆ ในห้องบ่อยครั้ง เพราะเขาจะจับผิดเพื่อนๆ ที่กระทำผิดระเบียบในทุกๆ ครั้ง แต่เขาก็ถูกคุณครูชื่นชมและแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าห้องเสมอมา นอกจากนั้นเขาได้เห็นตามข่าวอยู่บ่อยครั้งที่พวกคนรวยๆ หรือคนใหญ่คนโต กระทำผิดหรือครอบครองของผิดกฎหมาย แต่กลับลอยนวลและมีชีวิตที่สุขสบายโดยไม่สนใจผู้อื่น ทำให้อดุลย์ตั้งใจเรียนอย่างหนักเพื่อที่จะเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่กรมศุลกากรจะได้ตามจับผู้ที่กระทำผิดกฎหมาย โดยเฉพาะพวกคนรวยที่มักจะลอยนวลไปได้เสมอๆ หลังจากนั้นอดุลย์ก็ทำสำเร็จเขาได้เป็นนักตรวจสอบภาษีมือหนึ่งของกรมศุลกากร เพราะเขาสามารถตรวจสอบและตามจับพวกคนรวยที่กระทำผิดกฎหมายได้ทุกคน ไม่เคยมีคนไหนหลุดมือของเขาไปได้เลยสักคน และเขาก็ได้มาเจอกับคนรวยสองคนที่น่าสงสัยเป็นอย่างมาก คือปรินทร์และชัชวาล โดยการที่เขาถูกรุ่นน้องสรรพากรที่มีชื่อว่าบุญเต็มให้มาช่วยเหลือในการตามหาคุณน้ำเพชร คุณปรินทร์นั้นมีของที่น่าจะหลบหนีภาษีมากมายอยู่ภายในบ้านของเขา และคุณชัชวาลก็สวมใส่ของเลียนแบบแบรนด์เนมทั้งตัว รวมทั้งยังทำผิด โดยการขโมยของของคุณปรินทร์ ทำให้เขานั้นไม่สามารถปล่อยคนที่กระทำผิดสองคนนี้ลอยนวลไปได้

6.5) ความสัมพันธ์ของตัวละคร

6.5.1) ความสัมพันธ์ของอดุลย์กับบุญเต็ม

“บุญเต็ม” รุ่นน้องเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร เป็นรุ่นน้องที่ทำงานของอดุลย์ เป็นรุ่นน้องที่น่ารักและคอยมาปรึกษาเขาในทุกๆ เรื่องอยู่เสมอ อดุลย์มักจะถูกบุญเต็มชื่นชมเกี่ยวกับการทำงานของเขาอยู่เสมอ บุญเต็มเป็นคนที่น่ารัก เอาใจใส่และมองทุกคนในด้านบวกเสมอ แต่ก็มีมุมแปลกอยู่ เพราะเขาชอบพูดคุยกับสิ่งของต่างๆ เหมือนกับมันมีชีวิตจริงๆ แต่ถึงอย่างไร บุญเต็มก็ยังเป็นรุ่นน้องที่น่ารักและอดุลย์ก็พร้อมให้ความช่วยเหลือเสมอ และในครั้งนี้นี้ในขณะที่อดุลย์กำลังทำงานอยู่นั้น บุญเต็มได้โทรมาขอความช่วยเหลือ เขาก็พร้อมที่จะไปช่วยในทันทีแต่ก็เกิดเหตุการณ์วุ่นวายตามมา

6.6) พัฒนาการตัวละคร อุดลย์

ลำดับ	วัน/เวลา/ สถานที่	บรรยากาศ โดยรอบ	เหตุการณ์ที่ ส่งผลต่อ สถานการณ์	เหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นส่งผล ต่อความ รู้สึกตัวละคร	ความ ต้องการ หลักตัว ละคร	การ แสดงออก ของตัว ละคร
1	ณ คอนโดปริน นทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรินทร์ ที่เก็บของ หนีภาษี เกือบหมด	อุดลย์เข้ามาใน ห้องของปริน นทร์ในพื้นที่ เขาสังเกตเห็น ถึงความ ผิดปกติของ ภายในห้อง และได้เจอกับ ม้าหินที่เป็น ของหลบหนี ภาษี ซักไซร์ ถามหาความ จริงกับปรินทร์	พบเจอของ หลบหนีภาษี ทำให้อุดลย์ โมโหมากที่ พวกเขา พยายาม หลบหนี ความผิด	ต้องการ จับคนที่ เป็น เจ้าของม้า หินที่เป็น ของหนี ภาษี	โมโหและ ตะโกนถาม หาความ จริงจากทุก คนในห้อง
2	ณ คอนโดปริน นทร์	ใน ห้องรับแขก ของปรินทร์ ที่เก็บของ หนีภาษี เกือบหมด และ ระเบียงติด	ในขณะที่อุดลย์ ถามหาความ จริง เขาก็เห็น คนข้างห้องที่ เขากำลัง ตรวจสอบภาษี อยู่หลบหนีไป จึงทำให้อุดลย์	อุดลย์เห็นคน ข้างห้องที่เขา กำลัง ตรวจสอบภาษี อยู่กำลัง หลบหนี	ต้องการ ตามจับคน ข้างห้องที่ กำลัง หลบหนี มารับโทษ	รีบร้อนป็น ระเบียง และวิ่งไป ตามจับคน ข้างห้อง

		สนามของ ห้องปรินทร์	รีบออกไปได้ จับคนข้างห้อง และจะกลับมา เคลียร์กับปริ นทร์ และ ชัชวาลอย่าง แน่นนอน			
--	--	------------------------	--	--	--	--

ตารางที่ 3.11 : พัฒนาการตัวละครอดุลย์

ที่มา : ผู้ศึกษา

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นถึงพัฒนาการของตัวละครอดุลย์ว่าเขาจะไม่ยอมให้อะไรที่ผิด
 ลอยนวลไปได้ แม้แต่เรื่องที่เล็กน้อยหรือความผิดที่ถูกปกปิด เขาก็สามารถตรวจสอบจนเจอ สำหรับ
 อดุลย์แล้วความถูกต้องจะต้องมาก่อนเสมอ

3.2.1.4) การเวิร์คช็อป (Workshop)

เมื่อทำการวิเคราะห์ตัวละครของแต่ละตัวละครเรียบร้อยแล้ว ผู้
 กำกับการแสดง จะคิดค้นการทำเวิร์คช็อปขึ้นมาเพื่อเสริมและเติมเครื่องมือบางอย่างในส่วนที่
 นักแสดงยังต้องการเพิ่ม ซึ่งขึ้นอยู่กับว่านักแสดงแต่ละคนคนจำเป็นที่จะต้องเพิ่มในส่วนไหนซึ่งแต่ละ
 คนจะแตกต่างกัน แต่สิ่งที่ต้องทำร่วมกันนั่นก็คือเวิร์คช็อปรวมเพื่อเป็นละลายพฤติกรรม และสร้าง
 ความสนิทสนมให้กับตัวนักแสดง ด้วยกันเอง ซึ่งในการทำเวิร์คช็อปแต่ละครั้ง ล้วนเกี่ยวกับ การสร้าง
 ภูมิหลังตัวละคร การสร้าง ความสัมพันธ์ของตัวละคร หรือแม้กระทั่งการทำให้นักแสดงเกิดความเชื่อ
 ใจกันและกล้าที่จะ แสดงออกมากขึ้น ทั้งนี้ทั้งนั้น เพื่อให้การแสดงทั้งหมด ออกมาสมบูรณ์ และ
 น่าเชื่อถือ

3.2.2 การส่งความคืบหน้าการแสดงครั้งที่ 1 (30%)

ในการส่งความคืบหน้าครั้งที่ 1 (30%) นักแสดงแต่ละคนได้รับคอมเมนต์ที่แตกต่างกันและมีส่วนที่สามารถแก้ไขและนำไปปรับปรุงเพื่อพัฒนาต่อได้ดังนี้

1) ปริินทร์

ได้รับคอมเมนต์

- Reaction ของการเล่นกับกล้องสองยังแสดงออกมาไม่ชัดเจน
- การที่ต้องแสดงว่าเจ็บคอไปด้วยพร้อมกับพูดบทยไปด้วยทำให้ หลุดโฟกัสและเกร็งไป
- การเล่นผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ยังเล่นแบบไม่เข้าที่ เหมือนแสดงหน้ากล้องไม่ธรรมชาติ
- ต้องหลอกหล่อบุญเติมให้ดูเหมือนแกล้งชม ให้แยบยลมากขึ้น ไม่ด่าว่ามากเกินไป

แนวทางการแก้ไข

- ปรับบทให้ส่งต่อการเล่นกล้องสองมากขึ้น
- หาเผือกคอกมาใส่เพื่อที่จะไม่ต้องแกล้งเจ็บแบเอามือจับคอ
- เวิร์คช็อปกับครูเพื่อให้เล่นให้เป็นธรรมชาติมากขึ้นเมื่อไม่ได้เล่นบนเวที
- ปรับความคิดของตัวเองคร วิธีการแสดงออกของตัวเองคร

2) บุญเติม

ได้รับคอมเมนต์

- ยังมีการตีความคาแรคเตอร์ที่แบนเกินไป และคาแรคเตอร์มีความที่จะแสดงให้เห็นมากเกินไปว่าคนก็องเป็นอย่างไร มันจึงทำให้คนดูอาจรู้สึกว่ นี่คือการตัดสินคนก็องจากกายภาพ จึงอาจทำให้ความตั้งใจของสารที่เราพยายามจะเล่าอยู่นี้ผิดเพี้ยนไป เนื่องจากเราไม่ต้องการให้มีการตัดสินใครเพียงจากภายนอก จึงอยากให้ลองปรับคาแรคเตอร์ให้มีความธรรมดามากขึ้น ไม่ต้องมีภาพในหัว หรือยึดติดกับภาพคนก็องในแบบเดิมๆ หรือในแบบที่ดูเป็นคาแรคเตอร์ที่ตายตัวจนเกินไป

แนวทางการแก้ไข

- ตีความตัวละครใหม่ ปรับให้มีความธรรมดามากขึ้น ไม่ยึดติดกับภาพคาแรคเตอร์ที่คิดมา และลองไปกับสถานการณ์มากกว่าที่จะแสดงออกถึงกายภาพที่เป็นความก็อง

3) น้ำเพชร

ได้รับคอมเมนต์

- ได้รับการคอมเม้นเกี่ยวกับคาแรคเตอร์ของตัวน้ำเพชรที่แสดงออกเพียงด้านเดียวคือการเสียใจ
อยากเห็นอารมณ์โกรธ การไต่ระดับของอารมณ์ หาจังหวะการเล่นให้คม
แนวทางการแก้ไข

- กลับไปทำการบ้านกับตัวบทมากขึ้น ทำความเข้าใจบท หาจังหวะการเล่นเพิ่ม

4) ทับทิม

ได้รับคอมเม้นต์

- ยังไม่มีการส่งความคืบหน้า

แนวทางการแก้ไข

- ยังไม่มีการส่งความคืบหน้า

5) ชัชวาล

ได้รับคอมเม้นต์

- ได้รับคอมเม้นเกี่ยวกับคาแรคเตอร์ว่าเสียงยังดูเป็นการตุน อยากให้ดูโตกว่านี้เพิ่มความเป็น
ผู้ใหญ่ ต้องดูเจ้าเล่ห์

แนวทางการแก้ไข

- ปรับเปลี่ยนวิธีการใช้เสียงให้ใช้เซสโทนเยอะๆ และใช้ซ้ำๆ ให้ร่างกายจำได้ และเพิ่มความ
หนักแน่นให้กับคาแรคเตอร์จะได้ดูโตมากยิ่งขึ้น

6) อดุลย์

ได้รับคอมเม้นต์

- ยังไม่มีการส่งความคืบหน้า

แนวทางการแก้ไข

- ยังไม่มีการส่งความคืบหน้า

3.2.3 การส่งความคืบหน้าการแสดงครั้งที่ 2 (50%)

ในการส่งความคืบหน้าครั้งที่ 2 (50%) นักแสดงแต่ละคนได้รับคอมเมนต์ที่แตกต่างกันและมีส่วนที่สามารถแก้ไขและนำไปปรับปรุงเพื่อพัฒนาต่อได้ดังนี้

1) ปริณห์

ได้รับคอมเมนต์

- จังหวะของตัวละครที่ฟังตลอดเวลา ให้ลดลง มีช่วงพักบ้าง
- ทำความเข้าใจตัวละครมากขึ้น
- การเล่นเป็นธรรมชาติทำได้ดีขึ้น รีแอ็ค ไม่เกร็งเหมือนครั้งก่อน

แนวทางการแก้ไข

- หาช่วงผ่อนคลายให้ตัวละครได้มีเวลาคิดและทำอะไรมากขึ้น

ทำวิเคราะห์ตัวละครเพื่อให้เข้าใจตัวละครมากขึ้น

2) บุญเติม

ได้รับคอมเมนต์

- ลดคาแรคเตอร์ความกึ่งลงมาแล้วยังสามารถแสดงออกถึงความกึ่งได้อีก ลดความเป็นกายภาพที่แสดงออก พวกท่าทาง การจับเอื้อมหรืออะไรที่ดูเป็นสิ่งที่เห็นถึงการ play character ที่มากเกินไป ไม่ต้องเดือดร้อนกับสิ่งที่เกิดกับปริณห์ ให้เพียงแค่พยายามแสดงทุกอย่างให้ดูมีความจริงจังมากขึ้น และพยายามอย่าพรีเซนต์คาแรคเตอร์มากเกินไป ควรลดระดับการ play character ได้อีกประมาณ 25-30% เพิ่มฟังก์ชันของตัวละครให้มีความจริงจัง ไปกับสถานการณ์ ดูเหตุการณ์ต่างๆและวิพากษ์ เพื่อให้ตัวละครปริณห์ ตระหนักและคิดได้

แนวทางการแก้ไข

- เล่นให้สบายมากขึ้น ถอดความเป็นคาแรคเตอร์ความกึ่งทิ้ง และเหลือไว้ถึงความจริงจัง พยายามอยู่กับสถานการณ์เรื่อง

3) น้ำเพชร

ได้รับคอมเมนต์

- อยากให้หาหมุ่ในด้านน่ารักๆของน้ำเพชร ความเป็นผู้หญิงตอนอยู่กับสามี ก่อนที่จะจับได้ เรื่องการโกหก สามารถเล่นแบบผ่อนคลายเป็นได้มากขึ้น ให้ดูธรรมชาติ

แนวทางการแก้ไข

- หาเวิร์คช็อปและภูมิหลังเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของน้ำเพชรและปริญทร์เพิ่มเติม และผ่อนคลายเป็นมากขึ้นเวลาเล่น

4) ทับทิม

ได้รับคอมเมนต์

- สามารถหาจังหวะการเล่นเพิ่มได้อีก ลองหาคำพูด หรือคำติดปากของตัวละคร และลองหาอะไรใหม่เพิ่มเติม เล่นกระชับได้มากกว่านี้

แนวทางการแก้ไข

- หาคำพูดติดปากของตัวละคร หาจังหวะการเล่นการพูดบทแต่ละประโยคของตัวละคร คิดให้น้อยลงอยู่กับคู่แสดง

5) ชัชวาล

ได้รับคอมเมนต์

- ในการเล่นตอนนี้ตัวละครมันดูหงุดหงิดตลอดเวลาให้ปรับเปลี่ยน เพิ่มความดูรวยและเหนือกว่าปริญทร์ และเพิ่มความหวังดีและซื่อเอาใจให้กับตัวละคร

แนวทางการแก้ไข

- พยายามพาตัวเองให้ไปเจอความหลากหลายอารมณ์ของคาแรคเตอร์ และไปเครียดในการเล่น ใส่คาแรคเตอร์การโอ้อวด หวังดี และซื่อเอาใจให้กับตัวละคร

6) อตุลย์

ได้รับคอมเมนต์

- ยังไม่มีการส่งความคืบหน้า

แนวทางการแก้ไข

- ยังไม่มีการส่งความคืบหน้า

3.2.4 การส่งความคืบหน้าการแสดงครั้งที่ 3 (70%)

ในการส่งความคืบหน้าครั้งที่ 3 (70%) นักแสดงแต่ละคนได้รับคอมเมนต์ที่แตกต่างกันและมีส่วนที่สามารถแก้ไขและนำไปปรับปรุงเพื่อพัฒนาต่อได้ดังนี้

1) ปริินทร์

ได้รับคอมเมนต์

- หาความต้องการและความเดือดร้อนในแต่ละฉากของตัวละครเพิ่มขึ้น
- เริ่มเข้าใจตัวละครได้ดี คาแรคเตอร์เริ่มเข้าที่
- เล่นให้กระชับ แต่ไม่เร็วจนเกินไป

แนวทางการแก้ไข

- ทำวิเคราะห์ตัวละครแยกในแต่ละฉาก และหาความต้องการและความเดือดร้อน-ข้อและจับเวลาเพื่อหาเวลาที่เหมาะสม และเพิ่มลดบทตามเวลา

2) บุญเติม

ได้รับคอมเมนต์

- คาแรคเตอร์ที่เล่นออกมาดีแล้ว มีการลดความก้องออกไปได้ดี ทำให้ดูทุกอย่างสบายตาและคลีนมากขึ้นเวลาเล่น ทำให้คนดูสามารถเข้าถึงตัวละครได้มากขึ้นไม่มีกรอบของการเป็นคนก้องมาครอบแล้ว และเมื่อคาแรคเตอร์ปรับแล้วจึงทำให้สารของเรื่องออกมากขึ้นและทำให้คนดูเห็นถึงฟังก์ชันตัวละครบุญเติมได้มากกว่าเดิม

แนวทางการแก้ไข

- คงไว้ถึงการแสดงออกอย่างจริงจัง จำวิธีการเล่นแบบนี้ไว้แล้วพัฒนาต่อ

3) น้ำเพชร

ได้รับคอมเมนต์

- เห็นหลายมุมของตัวละคร และตัวละครดูชัดเจนขึ้น

แนวทางการแก้ไข

- ทำตัวละครให้สเกียร

4) ทับทิม

ได้รับคอมเมนต์

- วิธีการเล่นต่างไปจากเดิม สามารถทำให้ไม่ดูจืดจางได้มากขึ้น กลมกลืนได้มากกว่านี้ ทำคาแรกเตอร์ให้ชัดเจนได้แล้ว

แนวทางการแก้ไข

- เลือกคาแรกเตอร์ให้ชัดเจน และซุ่มซ่ามเพื่อให้จำได้

5) ชัชวาล

ได้รับคอมเมนต์

- ต้องเพิ่มความแตกต่างของสองคาแรคเตอร์นี้ ตัวชัชวาลจุดไหนต้องหนักแน่นให้หนักแน่นอีก ชัชวาลจะเป็นคนดีหรือไม่ดียังไม่ชัดเจน จุดที่ชัชวาลระเบิดอารมณ์ต้องหนักแน่นและชัดกว่านี้อีก เพื่อให้ตอนจบเรื่องมันหนักแน่น

แนวทางการแก้ไข

- ไปทำตัวละครชัชวาลให้แตกต่างจากอตุลย์มากกว่านี้ เพิ่มความเข้มแข็งทั้งการพูดและท่า สีความกวนลงไป และเลือกให้ตัวชัชวาลเป็นคนไม่ดี ส่วนในจุดที่ระเบิดอารมณ์ให้เปลี่ยนโทนเสียงให้เข้มข้นใช้เซสโทน มันยังส่งผลให้ตัวชัชวาลหนักแน่นมากในซีนระเบิดอารมณ์

6) อตุลย์

ได้รับคอมเมนต์

- ต้องเพิ่มความแตกต่างของสองคาแรคเตอร์นี้ ตัวอตุลย์น่าจะต้องเป็นคนตรงไปตรงมา ฉับไว เว้ยในการเล่นแบบนี้ น่าจะดีกว่า

แนวทางการแก้ไข

- ปรับเปลี่ยนให้ตัวอตุลย์ตรงไปตรงมา ฉียบคม และไม่ยอมคน

3.2.5 การส่งความคืบหน้าการแสดงครั้งที่ 4 (100%)

ในการส่งความคืบหน้าครั้งที่ 4 (100%) นักแสดงแต่ละคนได้รับคอมเมนต์ที่แตกต่างกันและมีส่วนที่สามารถแก้ไขและนำไปปรับปรุงเพื่อพัฒนาต่อได้ดังนี้

1) ปริินทร์

ได้รับคอมเมนต์

- มีพัฒนาที่ดี เล่นได้เสถียรในทุกๆรอบ
- ปัญหาการเล่นกับกำแพงที่แปะมาร์ค ทำให้ eye focus ไม่ตรง

แนวทางการแก้ไข

- ซ้อมบ่อยๆเพื่อให้ชินกับมาร์คที่แปะไว้

2) บุญเต็ม

ได้รับคอมเมนต์

- ทุกอย่างแสดงออกมาได้ดี คาแรคเตอร์ต่อยอดจากครั้งที่แล้วได้ดีมีการพัฒนา และทำให้เรื่องและการแสดงของตัวละครนี้ทุกอย่างดูสะอาดขึ้น ทำให้เห็นถึงตัวคาแรคเตอร์ที่ก็เป็นเพียงคนธรรมดาคนปกติคนนึง ที่เป็นคนจริงใจต่อความรู้สึก ไม่ได้เป็นคนก๊องอย่างที่ตัวละครปริินทร์มาตัดสิน

3) น้ำเพชร

ได้รับคอมเมนต์

- น้ำเพชรดีแล้ว เห็นหลายๆมุมของน้ำเพชร สงสารน้ำเพชร เห็นถึงความจริงใจ และความพยายามให้โอกาสคน

4) ทับทิม

ได้รับคอมเมนต์

- สนุกดี ตลกในความเก๋ของตัวละคร เห็นถึงพัฒนาการของตัวละครในทุกครั้งที่ส่งความคืบหน้า เป็นสีสันในเรื่อง

5) ชัชวาล

ได้รับคอมเมนต์

- ได้รับคอมเมนต์ว่ามีการพัฒนาขึ้น มีการพัฒนาแบบก้าวกระโดด มีคุณครูชอบตอนต้นของซีนที่ตัวชัชวาลมาเจอกับอดุลย์ สนุก มาดีแล้วแต่มันสามารถไปได้อีก แต่เห็นถึงความพยายาม
- ปัญหาเรื่องคิวการถ่ายที่ส่งผลต่อการเล่นและการทำงาน

6) อดุลย์

- ได้รับคอมเมนต์ว่ามีการพัฒนาดีขึ้นไป มีการพัฒนาแบบก้าวกระโดด คุณครูชอบตอนต้นของซีนที่ตัวชัชวาลมาเจอกับอดุลย์ และชื่นชอบในตัวของอดุลย์มาก มันพัฒนาขึ้น

ประเมินผลงานหลังการแสดง

หลังจากทำการแสดงจริงแล้ว ทำให้เห็นถึงกระบวนการจัดทำละครทั้งหมดตั้งแต่แรกจนถึงวันที่ทำการแสดง ซึ่งเห็นว่า ถึงแม้จะจัดการแสดงเป็นแบบละครออนไลน์ ซึ่งเป็นสิ่งใหม่ที่ทุกคนไม่คุ้นเคยเนื่องจากสถานการณ์ Covid19 นักแสดงและทีมงานทุกคนก็ไม่ได้ยอมแพ้และล้มเลิกความตั้งใจ แต่ทุกคนต่อสู้และพยายามถึงที่สุดที่จะทำการแสดงออกมาให้ได้อย่างสมบูรณ์แบบ และสื่อสารถึงผู้ชมได้อย่างดีเยี่ยม ถึงแม้การแสดงจะถูกลดลงเหลือเพียงแค่อบเดียว และแสดงให้ผู้ชมผ่านออนไลน์โดยมีจำนวนคนที่ลดลงก็ตามจากการแสดงจริง นักแสดง ได้เรียนรู้ถึงกระบวนการแสดง การสร้าง ตัวละคร การเตรียมความพร้อมของร่างกาย การเวิร์คช็อปตัวละคร ซึ่งทำให้ได้ค้นพบตนเองมากขึ้น รู้ถึงข้อดีข้อเสียของตนเอง ได้ฝึกความอดทน ความพยายาม และการรื้อฟื้นสิ่งที่ห่างหายไปนาน ซึ่งทั้งหมดก็เป็นกระบวนการสร้างตัวละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

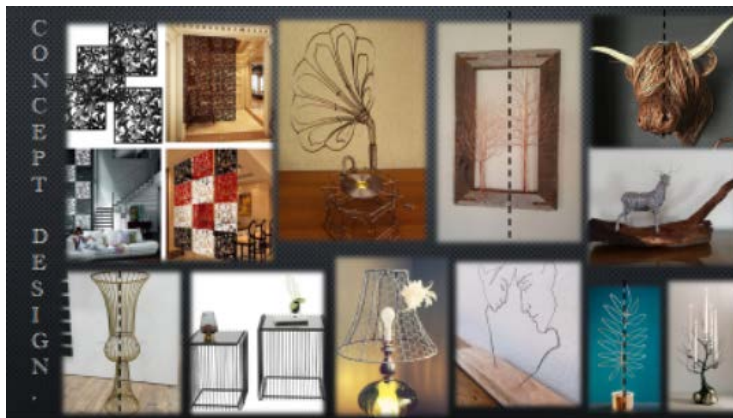
3.3 การพัฒนาการสร้างสรรค์ด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

3.3.1 การศึกษาบทละครดั้งเดิม

จากการอ่านบทละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร เป็นเรื่องราวของคนที่มีฐานะ(ปริญทร์)ได้มีการจัดกิจกรรมการเข้าสังคมของคนรวย นั่นก็คือการจัดงานดินเนอร์หรู เพื่อความบันเทิง โดยการนำเอาคนธรรมดา(บุญเติม)ที่ตนเองคิดว่าต่ำกว่ามางานเลี้ยงด้วยกัน เพื่อมาเป็นตัวตลกในงานแต่ใครจะไปคิดว่างานในครั้งนี้จะแตกต่างออกไปจากครั้งอื่นๆเพราะงานในครั้งนี้ทำให้ปริญทร์ตาสว่างและค้นพบว่าสิ่งที่ตนทำนั้นมันก็เป็นเพียงแค่ความคิดสนุกของตนเองโดยไม่เคยมองถึงคน

อื่นว่าแท้จริงแล้วเขาเป็นเช่นไร ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าแก่นสำคัญของเรื่องนี้คือการที่คนเรามองคนที่เปลือกนอก ทำให้ไม่เห็นคุณค่าที่แท้จริง อีกทั้งการแบ่งแยกและความไม่เท่าเทียมมีแต่จะทำให้สังคมแย่ลง นำไปสู่แนวคิดการออกแบบที่เกี่ยวกับกรอบ การแบ่งแยก(ความหรรษาที่บ่งบอกถึงชนชั้น) ความพิวพัน เปลือก และวัตถุของตกแต่งหรรษาที่เปรียบเสมือนกับตัวแทนที่บ่งบอกว่าคนเรามองเพียงแค่ว่าภายนอกก็คิดไปแล้วว่ามันสวยงามแต่ใครจะไปรู้ว่าภายในนั้นอาจจะเป็นอีกอย่างที่แตกต่างกันไปจากสิ่งที่เห็นก็เป็นได้

ภาพที่ 3.9 : การศึกษาบทละครดั้งเดิม

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.2 การกำหนดทิศทางการนำเสนอฉากละครเวที

ละครเรื่อง Secret Party มีเนื้อย่อบอกใคร มีประเด็นสำคัญหรือแก่นเรื่องที่ว่าด้วยการมองคนที่เปลือกนอกและการแบ่งชนชั้นจากเพียงสิ่งที่เห็น คำว่า เปลือกและสิ่งที่บ่งบอกถึงการแบ่งชนชั้น เลยถูกนำมาใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบโดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากสิ่งของที่ทำมาจากการตัดของลวด ซึ่งเป็นสิ่งของที่ดูเหมือนไม่มีค่าเป็นเพียงสิ่งของที่เกิดจากการตัดลวดไปมาธรรมดาแต่ใครจะไปรู้ว่างานตัดลวดบางชิ้นมีราคาเกือบสองหมื่นบาท นี่อาจเป็นเพราะการที่เรามองไม่เห็นคุณค่าของมัน การที่คนเรามองแค่เพียงเพราะมันคือลวด แต่ไม่เคยได้รู้เลยว่าคนที่ทำมันต้องใช้เวลาในการทำแค่ไหนต้องใช้แรงกายแรงใจเท่าไรเพื่อทำสิ่งสิ่งนั้นออกมา อีกทั้งความหรุหราบที่จะสามารถบ่งบอกถึงฐานะของเจ้าของสถานที่ในฉากโดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากการตกแต่งคฤหาสน์ด้วยของสะสมราคาแพงของคนรวยหรือคนมีชื่อเสียง

ภาพที่ 3.10 : ผลงานสิ่งของจากลวดตัด

ที่มา : pinterest

ภาพที่ 3.11 : การตกแต่งคฤหาสน์

ที่มา : pinterest

3.3.3 การวิเคราะห์บทละครและการค้นคว้าข้อมูลอ้างอิงเพื่อใช้ในการออกแบบฉาก

จากการอ่านวิเคราะห์บทละครเรื่อง Le Dîner de cons เดิมและได้มีการปรับเปลี่ยนเป็นบทละครเรื่อง Secret Party มื่อนี้อะบอกใคร ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้งของเรื่องและเวลาที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน ในบทเดิมนั้นตัวละครปีแอร์(ปรินท์)และคริสติน่า(น้ำเพชร)อาศัยอยู่ที่ห้องส่วนตัวในอพาร์ทเมนต์ทรู เห็นวิวหอไอเฟล ณ เมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศส เพื่อจัดงานดินเนอร์ยากิ่งของเหล่าไฮโซ โดยเหล่าบรรดาแขกจะทยอยมาที่อพาร์ทเมนต์แห่งนี้ ผู้ศึกษาจึงได้วิเคราะห์และกำหนดสถานที่ให้มี

ความสมเหตุสมผลและมีความเป็นไปได้มากที่สุด ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้กำหนดช่วงเวลาเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ณ ห้องส่วนตัวในคอนโดมิเนียม รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่มองเห็นวิวแม่น้ำเจ้าพระยาและสถานที่สำคัญต่างๆที่โดดเด่น

ภาพที่ 3.12 : รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

ที่มา : google

ภาพที่ 3.13 : แผนที่ตำแหน่งของ รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น

ที่มา : ai-premiumcondo.com

เพราะฉะนั้นจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของผู้ออกแบบฉาก สามารถสรุปเป็นตารางเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นความชัดเจนจากการปรับเปลี่ยนบทจากบทประพันธ์เดิมเรื่อง Le Diner de cons ของฝรั่งเศสเป็นบทละครใหม่เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ที่ผู้นำเสนอได้ถ่ายทอดในงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ ดังนี้

เรื่อง Le Diner de cons	เรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร
<p>อพาร์ทเมนต์หรู เห็นวิวหอไอเฟล ณ เมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศส</p> <p>ที่มาภาพ : mp-worldtravel.com</p>	<p>รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น เห็นวิวแม่น้ำเจ้าพระยาและสถานที่สำคัญต่างๆที่โดดเด่น กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย</p> <p>ที่มาภาพ : ddproperty.com</p>

ตารางที่ 3.13 : ตารางเปรียบเทียบสถานที่บทใหม่และเก่า

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.4 การส่งความคืบหน้า 30%

หาข้อมูลตำแหน่งสถานที่ที่คาดว่าจะเป็นที่เหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง อีกทั้งข้อมูลต่างๆ เช่น ข้อมูลบริเวณโดยรอบสถานที่ความเป็นไปได้ สภาพห้องให้ภายในของสถานที่ รูปแบบความน่าจะเป็นของห้องที่คาดว่าจะไปรวมถึงข้อมูลสถานที่เล็กๆน้อยๆตามเนื้อเรื่อง

รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น
(Rattanakosin View Mansion)
 ที่ตั้ง : 64 ถนนสมเด็จพระปิ่นเกล้า แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร.
 เปิดแล้วเมื่อปี พ.ศ. 2535 สูง 128.35 ม. = 34 ชั้น

รายละเอียดดังนี้
 - 3 ห้องนอน- 3 ห้องน้ำ- 1 ห้องรับแขก- 1 ห้องครัว- 1 ห้องอาหาร- 1 ห้องสมุดโถง
 ที่ตั้งอยู่ใน 280 ตารางเมตร ราคาเริ่มต้น 22,000,000 บาท ราคาเช่า 50,000 บาท

สิ่งอำนวยความสะดวก
 อีทีว / ทีวีจอความละเอียดสูง 24 นิ้ว / สระว่ายน้ำ / ฟิตเนส / สนามเด็กเล่น,พื้นที่สำหรับเลี้ยง /
 พืชสวน / ผนังวงจรวัด / สระว่ายน้ำ,พื้นที่ซักผ้าอัตโนมัติ / Wi-Fi

จุดนี้คือภาพ
 รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น
 (ลิฟท์แบบไปรษณีย์)
 ครอบคลุมพื้นที่
 รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น
 (อาคาร) ชั้น
 - ชั้นที่ 1-34
 - ลิฟท์แบบไปรษณีย์
 - อินเตอร์เน็ต Wi-Fi
 - สระว่ายน้ำในร่ม

บริเวณพื้นที่ด้านใน รัตนโกสินทร์ วิว แมนชั่น (อาคาร) ชั้น
 - สระว่ายน้ำในร่มแบบกลางแจ้ง
 - ออโต้ลิฟท์ ลิฟท์แบบไปรษณีย์
 - อินเตอร์เน็ต Wi-Fi
 - สนามเด็กเล่นในร่ม

ภาพที่ 3.14 : Ref. ข้อมูลภายใน และ ภายนอกสถานที่ตามเหตุการณ์ที่จะเกิดในเรื่อง
 ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.5 การส่งความคืบหน้า 50%

กำหนดขอบเขตการแสดงว่าเป็นสถานที่ใดและทำการหา Reference รูปแบบแนวทางในการออกแบบ ในที่นี้คือ ห้องรับแขกของตัวละครปิ่นมณี ที่บ่งบอกถึงความหรูหรา ต้องดูเหนือกว่าผู้อื่น เนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากครอบครัว รวมไปถึงการหา Idea และ Design รูปแบบของพรีอ็อปที่จะนำมาใช้ โดยคำนึงถึงความน่าจะเป็นและ Keyword (เปลือก หุรรห่าบ่งบอกชนชั้น)ที่จะใช้ในการทำเสนอ พรีอ็อปที่จะนำไปใช้จะเป็นในส่วนจำพวกของสะสม และของตกแต่งห้องรับแขกของปิ่นมณี

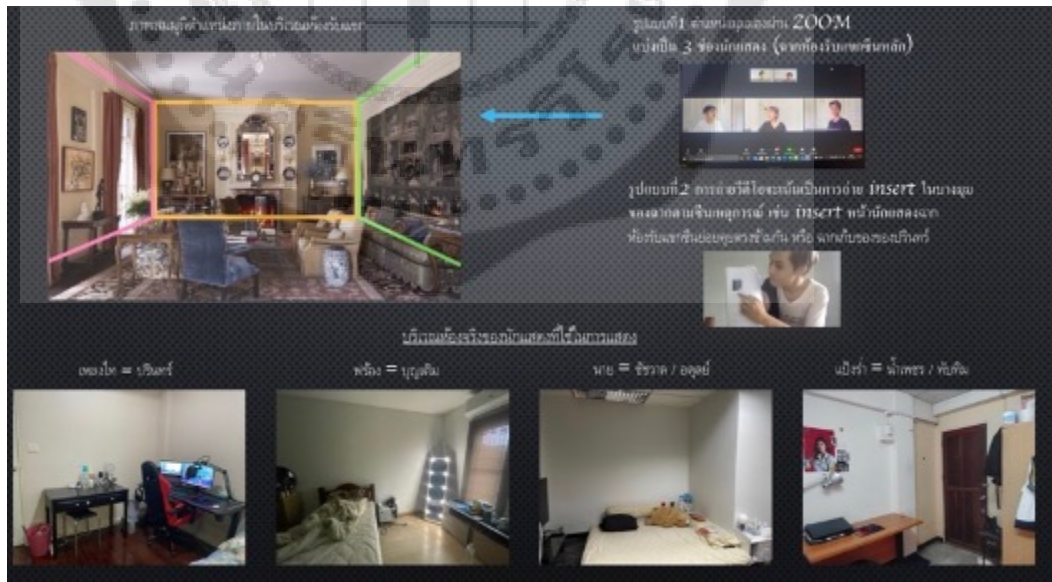

ภาพที่ 3.15 : Ref., Idea, Design ของฉากห้องและพร็อพ

ที่มา : ผู้ศึกษา

นอกจากนี้ยังได้ทำการลองจัดวางตำแหน่งความน่าจะเป็นที่จะใช้ในการถ่ายทำละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ผ่านทางหน้าจอออนไลน์ อีกทั้งกำหนดจุดตำแหน่งที่ใช้ในการแสดงของนักแสดงในเรื่องตามพื้นที่ส่วนตัวภายในบ้านของนักแสดงแต่ละคนเพื่อเอื้อแก่การจัดฉากและความคล่องตัวในการแสดง

ภาพที่ 3.16 : การออกแบบฉากและตำแหน่งการถ่ายทำผ่านจอภาพ

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.6 การส่งความคืบหน้า 70%

ได้ทำการร่างแบบและทำการสร้างพร็อพบางชิ้นที่จะนำไปใช้ในฉาก อีกทั้งยังทำการจัดตำแหน่งของพร็อพต่างๆตามที่ได้มีการออกแบบไว้ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการซ้อมของนักแสดงและการนำไปใช้ในการเซ็ตฉากในวันจริงจะได้มีความถูกต้องและแม่นยำ รวมถึงยังสามารถจัดการกับเวลาในการเซ็ตได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากได้มีการวางแผนลิสรายการสิ่งของต่างๆและจัดตำแหน่งของของแต่ละชิ้นตามลำดับไว้แล้ว

ภาพที่ 3.17 : แบบร่างและการจัดตำแหน่งของฉากและพร็อพ

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.7 การส่งความคืบหน้า 100%

ผู้ศึกษาได้ทำการไปยังสถานที่จริงที่ใช้ในการถ่ายทำและได้ทำการเซ็ตฉากและพร็อพต่างๆตามรายการและการออกแบบที่จัดเตรียมไว้พร้อมกับไฟที่ต้องทำงานร่วมกันในจุดต่างๆ เช่น กรอบรูปที่ต้องมีการติดเชื่อมกับไฟ รวมถึงมีการจัดการกับพื้นที่เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการแสดงของนักแสดง เนื่องจากสถานที่ที่มีขนาดจำกัดและปริมาณคนที่อยู่ในและนอกเซ็ต อีกทั้งยังได้มีการช่วยกันในการจัดมุมภาพและแสงเพื่อการถ่ายทำละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใครโดยให้ออกมาสมบูรณ์แบบมากที่สุด

ภาพที่ 3.18 : การเซ็ตฉากพร็อพในสถานที่จริง และ ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำละคร
 ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.8 การดำเนินงานอุปกรณ์ประกอบฉาก

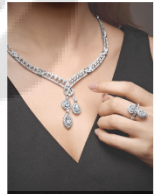

เนื่องจากฉากของละครเรื่อง Secret Party มีเนื้ออย่าบอกใคร ใช้เป็นสถานที่ที่มีอยู่จริงและมีความใกล้เคียงกับเรื่องเพื่อความสมจริงจึงทำให้ต้องใช้นำพร็อพอุปกรณ์ประกอบฉากเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งที่ทำหน้าที่เป็นวัสดุตกแต่งฉากเพื่อให้บรรยากาศและสภาพแวดล้อมของห้องเป็นไปตามแนวทางการออกแบบที่คิดไว้ ทั้งนี้ในการออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากที่เป็น Set Property ผู้ออกแบบฉากยังต้องการที่จะนำเสนอแนวคิดเรื่องกรอบการแบ่งแยก(ความหรรษาที่บ่งบอกถึงชนชั้น) ความพิ้วพัน เปลือก และวัตถุของตกแต่งของสะสมที่ดูมีราคาตามที่ได้กล่าวไปในหัวข้อการศึกษาบทละครดั้งเดิม โดยได้สร้างพร็อพอุปกรณ์ประกอบฉากให้เป็นไปตามที่ออกแบบและคิดเอาไว้โดยการทำให้จากลวดดัด อีกทั้งยังมีการนำของที่พอจะสามารถหาได้มาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์บรรยากาศให้เข้ากับงานออกแบบที่ต้องการดังภาพด้านล่าง

สถานที่	คำอธิบาย	รูปภาพประกอบ
ห้องรับแขก	1.) รูปปั้นต่างๆ 2.) กรอบรูปลวดหนัง 3.) กรอบรูปลวดโลหะ 4.) แจกันดอกไม้ 5.) รูปปั้นนาฬิกา 6.) กระชกสั่งโต๊ะ 7.) โต๊ะสั่งโชว์ 8.) ผลงานจากลวดคัต 9.) ของสะสมลวดหนัง	

ตารางที่ 3.14 : อุปกรณ์ประกอบฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

นอกจากนี้ อุปกรณ์ประกอบฉากที่เป็น Hand Property ผู้ศึกษาวิเคราะห์จากสิ่งที่เป็น
 บทละครได้กำหนดมาและวัตถุต่างในสถานที่ที่ตัวละครเกิดการกระทำกับอุปกรณ์ประกอบ
 ฉากนั้นๆดังนี้

สถานที่	คำอธิบาย	รูปภาพประกอบ
ห้องรับแขก	1.) โทรศัพท์มือถือของปรินทาร์ 2.) โปสเตอร์ของปรินทาร์ 3.) กระเป๋าใส่กระดาษของบุญเดิม 4.) หินสตั๊กของบุญเดิม 5.) เข็มหมุดงานของบุญเดิม 6.) ตรีออคอ 7.) กอ่องเครื่องเพชร	
		

ตารางที่ 3.15 : อุปกรณ์ประกอบฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.9 ภาพการแสดงจริง

ภาพการแสดงจริงบางส่วนจากคลิปวิดีโอที่นำไปฉายผ่านไลฟ์สตรีม Zoom Cloud Meeting

ภาพที่ 3.19 : ภาพการแสดงจริง

ที่มา : ผู้ศึกษา

จากการศึกษาและตีความความบทรูปร่างในรูปแบบของการทำงานฉาก จึงได้แก่นสำคัญของเรื่องเพื่อนำมาใช้ในกระบวนการการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร อีกทั้งแนวทางในการกำหนดทิศทางการนำเสนอแนวคิดและสิ่งเพื่อนำมาใช้ในการทำงานต่างๆไม่ว่าจะเป็นการตัดลดการหาหรือเพื่อส่งเสริมฉาก รวมไปถึงการเปรียบเทียบบทรูปร่างเก่าและใหม่เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดสถานที่หลักของเรื่อง กระบวนการการทำงานจากการส่งความคืบหน้าในแต่ละรอบช่วยให้งานดำเนินไปได้อย่างถูกต้องและแม่นยำเช่นการหาเรฟเพื่อนำมากำหนดรูปแบบของสิ่งของที่ต้องการจะใช้ หรือการสร้างสรรค์สิ่งของขึ้นมาใหม่ รวมไปถึงตำแหน่งการจัดวางเพื่อนำเสนอและไอเดียต่างๆที่จะส่งผลออกมาในรูปแบบของละครออนไลน์เนื่องจากผลกระทบจากสถานการณ์โควิด สุดท้ายผลสรุปที่ได้จึงออกมาในรูปแบบการอัดคลิปนำเสนอละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร เพื่อเป็นผลงานในเทศกาลศิลปะนิพนธ์และนำไปฉายในเทศกาลหิวแสงผ่านไลฟ์สตรีม ZoomCloud Meeting

3.4 การพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย

3.4.1 การศึกษาบทละครดั้งเดิม

จากการอ่านบทละครเรื่อง Secret Party มื่อน้อย่าบอกใคร เป็นเรื่องราวของคนที่มิฐานะ (ปรีนทร์) ได้มีการจัดกิจกรรมการเข้าสังคมของคนรวย นั่นก็คือการจัดงานดินเนอร์หรู เพื่อความบันเทิง โดยการนำเอาคนธรรมดา (บุญเต็ม) ที่ตนเองมองว่าต่ำกว่ามาร่วมงานเลี้ยงด้วยกัน เพื่อมาเป็นตัวตลกในงาน แต่ใครจะไปคิดว่างานในครั้งนี้จะแตกต่างออกไปจากครั้งอื่นๆ เพราะงานในครั้งนี้ทำให้ปรีนทร์ ตาสว่างและค้นพบว่า สิ่งที่ทำนั้นมันก็เป็นเพียงแค่ว่าความคิดสนุกของตนเองโดยไม่เคยมองถึงคนอื่นว่าแท้จริง แล้วเขาเป็นจะเช่นไร ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าแก่นสำคัญของเรื่องนี่คือการที่คนเรามองคนที่เปลือกนอก ทำให้ไม่เห็นคุณค่าที่แท้จริง อีกทั้งการแบ่งแยกและความไม่เท่าเทียม มีแต่จะทำให้สังคมแย่งลง นำไปสู่แนวคิดการออกแบบที่เกี่ยวกับการตัดสินคนอื่น ข้อบกพร่อง การมองตัวเอง และเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ที่เปรียบเสมือนกับตัวแทนที่บ่งบอกว่าคนเรามองเพียงแค่ว่าภายนอกก็คิดไปแล้วว่ามันสวยงามแต่ใครจะไปรู้ว่าภายในนั้นอาจจะเป็นอีกอย่างที่แตกต่างกันไปจากสิ่งที่เห็นก็เป็นได้

ในส่วนของแนวคิดและ Concept Design จะนำเรื่องของจำนวนชั้นในการสวมใส่เสื้อผ้า สี และลวดลายมาแบ่งชนชั้นกัน เสื้อผ้าที่มีชั้นของการสวมใส่เยอะ สีที่มีความเรียบ ไม่ฉูดฉาดมากเกินไป จะนำมาใช้กับคนที่หน้าตาทางสังคมมากกว่า แต่เสื้อผ้าที่มีชั้นของการสวมใส่สีที่ฉูดฉาดและมีลวดลายเยอะ จะนำมาใช้กับคนที่หน้าตาทางสังคมที่น้อยกว่า

THE DINNER GAME

C O S T U M E

Theme

การมองความบกพร่องของคนอื่น
ก็นับเป็นหนึ่งในข้อบกพร่องของตัวเอง

Keyword

การตัดสินคนอื่น ข้อบกพร่อง
การมองตัวเอง

เสื้อผ้าแบ่งตามฐานะทางสังคม และจะมีโทนสีเข้ามาช่วย

ฐานะทางสังคมดี

บิแอร์
คริสติน่า
จัสท์
ลูเซียน

- โทนสีของเสื้อผ้าจะแสดงถึงสถานะของสังคมที่ต่างกันของแต่ละคน
- แต่ทุกชุดจะมีโทนสีอีกโทนหนึ่งแทรกอยู่ แสดงถึงข้อบกพร่องที่จริงๆ แล้วทุกคนก็ล้วนมี ไม่ว่าจะมีความฐานะทางสังคมยังไง

มารีน

ฟรังซ์วัวร์

ไม่ค่อยมีฐานะทางสังคม

costume

The Dinner Game

THEME
การมองคนไม่เท่ากันของ
คนในสังคม

KEYWORD
แตกต่าง
ไม่เท่าเทียม
แบ่งแยก

RESEARCH

CONCEPT DESIGN

ภาพที่ 3.20 : Concept Design

ที่มา : Pinterest

3.4.2 กำหนดทิศทางการนำเสนอละครเวที

จากการอ่านวิเคราะห์บทละครเรื่อง *Le Dîner de cons* ผู้ศึกษาได้ทำการปรึกษาพูดคุยกับผู้กำกับและทีมงานฝ่ายต่างๆ โดยได้รับคำแนะนำและอยู่ภายใต้ความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา จึงเห็นตรงกันว่า จะเปลี่ยนบริบทในการนำเสนอ ในแบบฉบับที่ต่างออกไป เกิดขึ้นในประเทศไทยทั้งหมด แล้วได้ทำการเปลี่ยนชื่อละครเวทีเรื่องนี้ว่า “Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร” โดยมีการออกแบบ และการนำเสนอเครื่องแต่งกายต้องการอิงตามค่านิยมของบุคคลในแต่ละชนชั้น โดยเสื้อผ้าที่สวมใส่ส่วนใหญ่ในเรื่องก็จะเป็นเสื้อผ้าที่มีความหรูหรา อลังการของตัวละครที่มีความร่ำรวยมากๆ และยังเป็นถึงบุคคลจากตระกูลดัง จึงทำให้ต้องมีการออกแบบเสื้อผ้าเพิ่มเติม เพื่อให้มีสีสัน ความตลก และเกินจริงมากขึ้นให้เข้ากับตัวละครนั้นและบทละครมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงเสื้อผ้าที่มีความปกปิดที่ใส่ไปทำงานราชการ ซึ่งเสื้อผ้าเหล่านี้ต้องสามารถเป็นสื่อกลางที่จะสื่อสารความหมายต่อผู้ชม ให้รับรู้ถึงบุคลิก ลักษณะนิสัย อายุ ของตัวละครที่สามารถเห็นได้ชัดเจน แม้แต่ อาชีพ หน้าที่การงาน สถานที่

และยังทำให้เห็นถึงความแตกต่างของรสนิยมของตัวละครทุกตัว เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจตัวเนื้อเรื่องบทละครได้มากขึ้น

โดยบทละครเรื่องนี้เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในงานเลี้ยงงานหนึ่งของสังคมชนชั้นสูง ซึ่งเจ้าของงานคือปรีนทร์ กติกาในงานก็คือ แยกที่มาร่วมงานจะต้องพาใครอีกคนที่ดูเก๋ หรือดูดียกว่าตัวเองมาเป็นตัวตลกในงาน หากตัวเก๋ของใครได้รับความสนใจไปมากที่สุดในคืนนั้น แยกคนนั้นก็จะได้รับแต้มสะสมไป และตัวเก๋คนนั้นของปรีนทร์ก็คือบุญเติม เพื่อนคู่แข่งคนสำคัญของปรีนทร์ก็คือ ชัชวาล แต่ก่อนจะเริ่มงานเลี้ยงนี้ ก็มีปัญหาขึ้นมากมาย จึงทำให้งานเลี้ยงครั้งนี้ไม่เกิดขึ้น และปัญหาที่เกิดขึ้นจะทำให้การตัดสินคนของปรีนทร์ต้องเปลี่ยนไป

3.4.3 การส่งความคืบหน้า 30%

เมื่ออ่านบทละครและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้ว ผู้ศึกษาจึงได้ปรึกษากับทีมงานฝ่ายต่างๆ เพื่อหา Theme หลักของเรื่อง นั่นก็คือ “การมองคนที่เปลือกนอก ทำให้ไม่เห็นคุณค่าที่แท้จริง” ซึ่งประโยคนี้กำลังพูดถึง การเห็นแค่ภายนอกของคนคนหนึ่ง ไม่สามารถตัดสินคุณค่าของคนคนนั้นได้ กล่าวคือ คนบางภายนอกดูดี แต่งตัวมีฐานะ แต่นิสัยภายในอาจจะไม่ดีก็ได้ หรือชีวิตจริงๆ ของคนนั้น อาจจะไม่ได้มีเงินทองมากมายเหมือนที่พยายามแต่งภาพลักษณ์ออกมาแบบนี้ ในทางกลับกัน บางคนภายนอกดูไม่มีอะไร ดูธรรมดาเรียบง่าย แต่กลับเป็นคนที่ทำตัวมีคุณค่าต่อคนรอบข้าง ไม่ว่าจะนิสัยใจคอ หรือวิถีคิด วิถีปฏิบัติตนต่อคนในสังคม เพราะฉะนั้น ลักษณะภายนอกก็ไม่สามารถตัดสินคุณค่าของคนได้เช่นกัน

โดยอย่างแรกที่ผู้ศึกษาต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรกคือต้องออกแบบเครื่องแต่งกายให้อยู่ในขอบเขตของ Theme ที่ทีมงานทุกฝ่ายสรุปและเลือก ใช้เพื่อเป็นสารที่จะส่งไปให้ผู้ชม ทั้งนี้ผู้ศึกษาจึงนำคำว่า ชนชั้น มาทำการเปรียบเทียบนิสัย รสนิยม และความเป็นอยู่ของแต่ละตัวละคร โดยสามารถแบ่งได้ตามระดับความมั่งคั่งในสังคม ซึ่งถ้าอิงจากรสนิยมและความเป็นอยู่ของแต่ละตัวละครแล้ว จะแบ่งได้ดังนี้ ผู้คนไฮโซตระกูลดัง ผู้คนธรรมดาทำงานบริษัท ส่วนเรื่องโทนสีนั้น ผู้ศึกษาได้ทำการแบ่งตามรสนิยมของตัวละครด้วยเช่นกัน โดยแต่ละโทนสีที่เลือก ให้ตัวละครก็จะสามารถช่วยส่งเสริมความรู้สึกของตัวละครนั้นๆ ได้มากอีกด้วย

PARKLEES

ภาพ 3.21 : ชุดของผู้คนในสังคมที่มีหน้ามีฐานะและมีหน้าตาในสังคม

ที่มา : ผู้ศึกษา

ภาพ 3.22 : ชุดทำงานในบริษัท หรือบุคคลธรรมดาในสังคม

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.4.4 การส่งความคืบหน้า 50%

หลังจากที่ผู้ศึกษาได้คิดร่วมกันกับทีมงานคนอื่น รวมไปถึงผู้กำกับ จึงได้เปลี่ยนแปลงแนวคิดในการออกแบบเสื้อผ้า คือ สีโทนร้อนที่มีความจัดจ้าน ชัดเจน ฉูดฉาด จะเป็นของตัวละครที่มีฐานะทางสังคม ร่ำรวย เช่น ปรินท์ร์ ชัชวาล แต่สีโทนเย็นที่มีความเรียบ ไม่โดดเด่น จะเป็นของตัวละครที่เป็นบุคคลธรรมดาในสังคม เช่น บุญเต็ม อุดุลย์

ซึ่งเสื้อผ้าที่เอกิดขึ้นนั้น จะแบ่งตามรสนิยมการแต่งกาย โดยอ้างอิงจากความชอบของตัวละคร ต่อจากนี้จึงเป็นขั้นตอนของการจัดแจงและจำแนกตู้เสื้อผ้าตามรสนิยมส่วนตัว สไตล์ นิสัย อายุ และความ เป็นอยู่ของตัวละคร โดยจำแนกได้ ดังนี้

ภาพ 3.23 : ชุดของตัวละคร ปรินท์ร์

ที่มา : ผู้ศึกษา

เครื่องแต่งกายที่ผู้ศึกษาออกแบบให้กับตัวละครปรินท์ร์นั้น ได้รับแรงบันดาลใจมาจากบุคคลที่มีหน้าตาทางสังคม ร่ำรวยมีความมั่นใจในตัวเองสูง เสื้อผ้าที่สวมใส่ต้องการแสดงถึงฐานะที่มีทั้งหมด บนเสื้อผ้ามีลวดลาย ทั้งหมดนี้เพื่อให้ตัวเองเป็นจุดเด่น และเสื้อผ้าไม่น้อยหน้าใคร

ภาพ 3.24 : ชุดของตัวละคร ชิววาล

ที่มา : ผู้ศึกษา

เครื่องแต่งกายที่ผู้ศึกษาออกแบบให้กับตัวละครชิววาลนั้น ชิววาลได้รับแรงบันดาลใจมาจากบุคคลแบบปรินท์ เพราะชิววาลเป็นคนที่ไม่ได้มีฐานะร่ำรวย แต่พยายามทำตัวให้เทียบเท่ากับปรินท์ หรือบุคคลในฐานะนั้น แต่ไม่ว่าชิววาลจะพยายามแต่งตัวยังไงก็ไม่สามารถเทียบเท่ากับปรินท์ได้ เป็นเพราะว่าข้างในชิววาลนั้นไม่ได้มีฐานะ หรือหน้าที่การงานเท่าปรินท์จริงๆ

ภาพ 3.25 : ชุดของตัวละคร น้ำเพชร

ที่มา : ผู้ศึกษา

เครื่องแต่งกายที่ผู้ศึกษาออกแบบให้กับตัวละครน้ำเพชรนั้น ได้แรงบันดาลใจมาจากนักแสดงหญิงในวงการบันเทิง ซึ่งเป็นคนที่มีบุคลิกที่มีความเรียบร้อย ดูดีมีฐานะ มีความเป็นผู้หญิงสูง มีความเป็นนางเอก แยกแยะผิดชอบชั่วดีออก และไม่พยายามสร้างภาพลักษณ์ของตัวเองให้ดูดี แต่เป็นผู้หญิงที่มีความดูดีจากภายใน สิ่งที่แสดงออกมาให้ผู้อื่นเห็นจึงเป็นแบบเดียวกับที่น้ำเพชรเป็นข้างใน

ภาพ 3.26 :ชุดของตัวละคร ทับทิม

ที่มา : ผู้ศึกษา

เครื่องแต่งกายที่ผู้ศึกษาออกแบบให้กับตัวละครทับทิมนั้น ได้รับแรงบันดาลใจมาจากนักแสดงผู้หญิงในวงการบันเทิง ซึ่งเป็นคนที่มีความเป็นลูกคุณหนู เอาแต่ใจ ภูมิฐานะ เสื้อผ้าสีสดใสใส ซ่อนความเย้ายวน มั่นใจในตัวเอง ภูมิความต้องการทางเพศ

ภาพ 3.27 : ชุดของตัวละคร บุญเดิม

ที่มา : ผู้ศึกษา

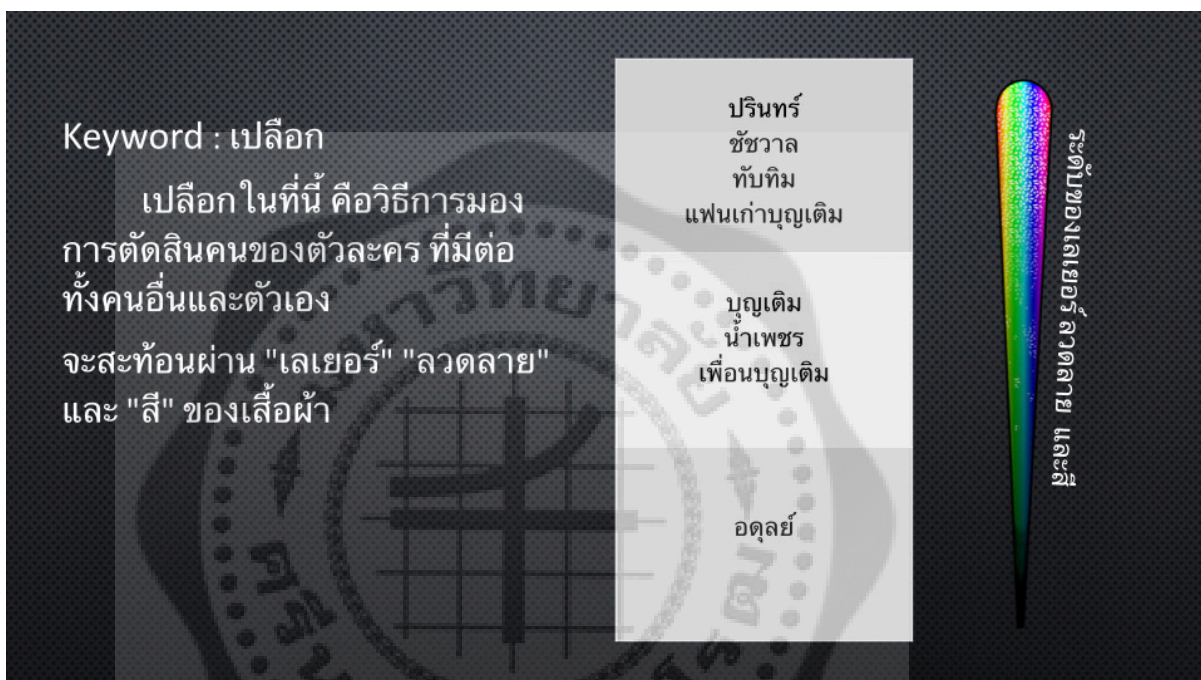
เครื่องแต่งกายที่ผู้ศึกษาออกแบบให้กับตัวละครบุญเดิมนั้น ได้รับแรงบันดาลใจมาจากคนที่มีความจริงใจ เรียบง่าย คิดแบบไหนแสดงแบบนั้น ไม่ซับซ้อน ไม่คิดร้ายกับคนอื่น สีที่แสดงออกถึงบุญเดิมจึงมีความเรียบง่าย ไม่ฉูดฉาด แต่ชุดดินเนอร์ 2 ของบุญเดิมนั้นจะมาจากความเป็นปรินทร์ มีสีฉูดฉาด เพราะเป็นเสื้อผ้าของปรินทร์ทั้งหมด เสื้อผ้าที่นำมาใส่ทับบนชุดดินเนอร์ที่ 1 จึงแสดงถึงเรื่องเปลือกที่คนอื่นนั้นยึดเยียดให้ รายละเอียดของลวดลายจึงมีมากกว่าชุดที่ 1 อย่างเห็นได้ชัดเจน

ภาพ 3.28 : ชุดของตัวละคร อดุลย์

ที่มา : ผู้ศึกษา

เครื่องแต่งกายที่ผู้ศึกษาออกแบบให้กับตัวละครดูลักษณ์นั้น ได้รับแรงบันดาลใจมาจากคนธรรมดาที่ทำงานรับราชการ มีความเรียบง่าย ซื่อตรง และสุภาพที่สุดในละครเรื่องนี้ เพราะว่าดูลักษณ์จะเป็นตัวละครสำคัญที่สุด ที่จะเปิดโปงธาตุแท้ของตัวละครทั้งหมดในเรื่อง แก่เป็นใครอะสารภาพมา

ภาพ 3.29 : ภาพศิษย์เวิร์ด

ที่มา : ผู้ศึกษา

ภาพนี้จะแสดงถึงลำดับของเสื้อผ้าในเรื่องนี้ ลำดับที่วางก็คือ ลำดับที่มีจำนวนชั้น ลวดลาย และสีของเสื้อผ้า จากมากที่สุดไปจนถึงเรียบที่สุด อิงจากบุคลิกและรสนิยมของตัวละครทั้งหมด

จะเห็นได้ว่าผู้ศึกษาได้วิเคราะห์และออกแบบเสื้อผ้าให้กับตัวละครทุกตัว ตามรสนิยมและความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของตัวละคร ซึ่งจะเห็นความแตกต่างในรายละเอียดชุดอย่างชัดเจนว่าตัวละครไหน มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร

3.4.5 การส่งความคืบหน้า 70%

จากการปรึกษาทีมงานทั้งหมดและครูที่ปรึกษาเรื่องเสื้อผ้าของแต่ละตัวละครแล้ว เนื่องด้วยสถานการณ์โควิดที่เกิดขึ้น ทำให้ไม่สะดวกในการออกไปค้นหาชุดตามทีออกแบบไว้ สิ่งที่สามารถทำได้คือให้นักผู้ศึกษาและนักแสดงเอง ช่วยกันหาเสื้อผ้าที่ตัวเองมีในตู้เสื้อผ้าและคิดว่าเข้ากับตัวละครนั้นมาหลายๆชุด เพื่อนำมาปรึกษาและหาชุดที่เข้ากับตัวละครนั้นให้มากที่สุด เลือกมาได้ดังนี้

ภาพ 3.30 : ชุดของปริญทร์มี 2 ชุด

ที่มา : ผู้ศึกษา

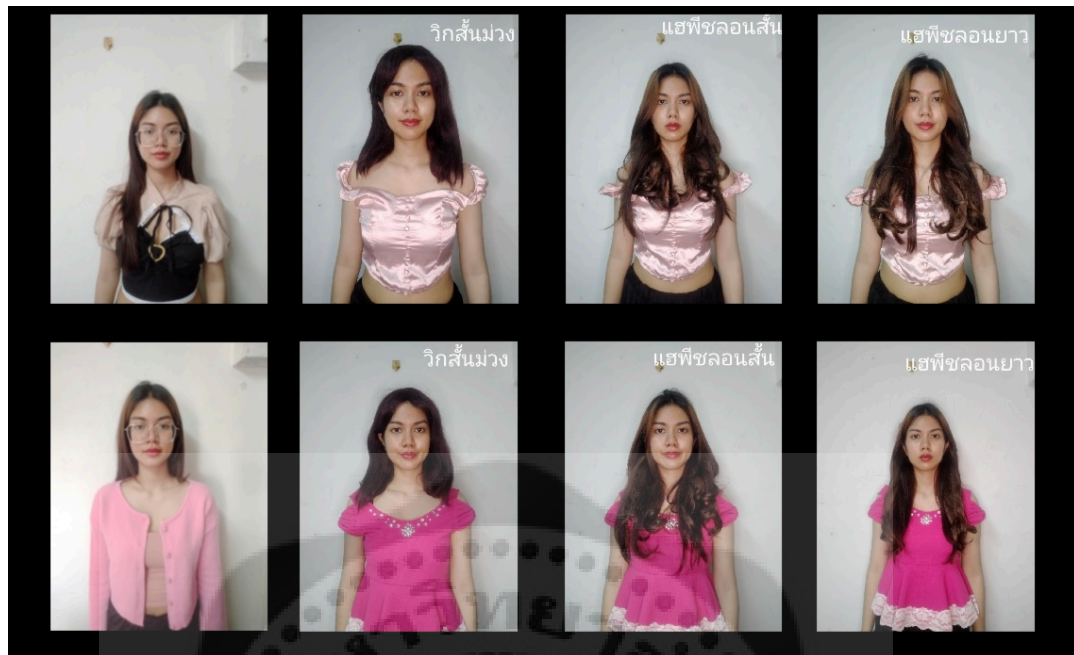
ภาพ 3.31 : ชุดของชัชวาลมี 2 ชุด

ที่มา : ผู้ศึกษา

ภาพ 3.32 : ชุดลำลองของน้ำเพชร

ที่มา : ผู้ศึกษา

ภาพ 3.33 : ชุดจำลองของทับทิม

ที่มา : ผู้ศึกษา

ภาพ 3.34 : ชุดของบุญเต็มมี 2 ชุด

ที่มา : ผู้ศึกษา

ภาพ 3.35 : ชุดทำงานของอดุลย์

ที่มา : ผู้ศึกษา

โดยสรุปจำนวนเครื่องแต่งกายของแต่ละตัวละครมีดังนี้

ปรินทร์ : 2 ชุด

ซ์ชวาล : 2 ชุด

น้ำเพชร : 2 ชุด

ทับทิม : 1 ชุด

บุญเต็ม : 2 ชุด

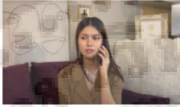
อดุลย์ : 1 ชุด

จะเห็นได้ว่าเสื้อผ้าทั้งหมดที่ผู้ศึกษา นักแสดงและทีมงานที่ช่วยกันหามาได้นั้น อาจจะไม่สามารถเป็นไปได้ทั้งหมดตามความต้องการของผู้ออกแบบ ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างของชุด สี หรือรายละเอียดต่างๆที่ต้องการให้เกิดขึ้นบนชุด การออกเดินทางไปหาชุดตามตลาด หรือสถานที่ขายเสื้อผ้าต่างๆจึงไม่เกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นน้อยมากๆ เพราะสถานการณ์โควิดที่เกิดขึ้น แต่ทั้งหมดก็คือความพยายามที่เต็มที่ที่สุดแล้ว

3.4.6 การส่งความคืบหน้า 100%

หลังจากการส่งความคืบหน้า 70% ได้ทำการสรุปและเลือกในการออกแบบเครื่องแต่งกายอย่างเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงมาถึงขั้นตอนและวิธีการจัดสร้างเครื่องแต่งกายของผู้ศึกษา โดยจะใช้วิธีการแต่งเติมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ให้มีสีสัน ความเกินจริง ความตลกในแบบที่บ๊อบบี้ต้องการนำเสนอ และที่ให้ตรงตามบุคลิกของตัวละครให้ได้มากที่สุด พร้อมนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาประจำโปรดัคชั่นและอาจารย์ท่านอื่นๆ

หลังจากที่ได้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายตรงตามที่ต้องการแล้วจึงนำไปสวมใส่ให้กับนักแสดงเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น และหลังจากนั้นจึงเก็บรายละเอียดในส่วนปลีกย่อยต่อไป รวมถึงให้นักแสดงได้ใส่ชุดในการถ่ายส่งการแสดงในครั้งแรก

ฉาก	ปริญญ์	บุญเดิม	น้ำเพชร	ทับทิม	ชัชวาล	อคุลย์	หมายเหตุ
ปริญญ์+ ชัชวาล คุยกัน ผ่านวี ดีคอล							<p>ปริญญ์</p> <ul style="list-style-type: none"> เสื้อแจ็กเก็ตสีทอง เสื้อเจ็ดลาย เครื่องประดับ <p>ชัชวาล</p> <ul style="list-style-type: none"> เสื้อเจ็ดแขนสีนลาย เสื้อก๊ากสิกรมสีถัก
ปริญญ์ คุยกับ น้ำ เพชร							<p>ปริญญ์</p> <ul style="list-style-type: none"> เสื้อแจ็กเก็ตสีทอง เสื้อเจ็ดลาย เครื่องประดับ

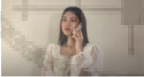
							<p>น้ำเพชร</p> <ul style="list-style-type: none"> เสื้อทรงสูงสีน้ำตาล กางเกงสีน้ำตาลอ่อน เครื่องประดับเพชร
บุญ เดิมมา เจอปริญญ์ที่ ห้อง							<p>ปริญญ์</p> <ul style="list-style-type: none"> หมวกทรงสูง เสื้อราชปะแตน โจงกระเบนผ้าไทยสีน้ำเงิน เครื่องประดับทองและเพชร

							บุญเคิม <ul style="list-style-type: none"> • เสื้อเจ็ดขาว • คอจีนแขนยาว • โจงกระเบนผ้าไทย • กระเป๋าสีของ
ทับทิม มาหา ปรี นทรีที่ ห้อง							ปรีนทรี <ul style="list-style-type: none"> • หมวกทรงสูง • เสื้อราชปะแตน • โจงกระเบนผ้าไทยสีน้ำเงิน • เครื่องประดับทองและเพชร บุญเคิม
							<ul style="list-style-type: none"> • วิกนมสั้น • เสื้อเจ็ดแขนยาวคอจีน • ชุดคลุมลายไทย • โจงกระเบนผ้าไทยสีน้ำเงิน • กระเป๋าสีดำ ทับทิม <ul style="list-style-type: none"> • เสื้อเปิดไหล่สีชมพูผ้าสั้น • เครื่องประดับเพชร
ชัชวาล มาหา ปรี							ปรีนทรี <ul style="list-style-type: none"> • หมวกทรงสูง • เสื้อราชปะแตน

<p>นาฏวิธี ห้อง</p>						<ul style="list-style-type: none"> • โจงกระเบน ผ้าไทยสีน้ำเงิน • เครื่องประดับทองและเพชร <p>บุญเต็ม</p> <ul style="list-style-type: none"> • วิกมลสัน • เสือเจ็ดแขน ยาวคอจีน • ชุดคลุมลายไทย • โจงกระเบน ผ้าไทยสีน้ำเงิน • กระเป๋าหนังสีดำ <p>ชีชาวล</p> <ul style="list-style-type: none"> • หมวกสีดำ ทรงสูง • เสือเจ็ดคอจีน สีชมพูอ่อน
-------------------------	--	--	--	--	--	---

						<ul style="list-style-type: none"> • <u>สูสีน้ำเงิน</u> กล้วยทอง • เครื่องประดับ
<p>อดุลย์ มหา บุญ เต็มที่ ห้อง ปริ นทร์</p>						<p>ปริญทร์</p> <ul style="list-style-type: none"> • หมวกทรงสูง • เสือราชปะแตน • โจงกระเบน ผ้าไทยสีน้ำเงิน • เครื่องประดับทองและเพชร <p>บุญเต็ม</p> <ul style="list-style-type: none"> • วิกมลสัน • เสือเจ็ดแขน ยาวคอจีน

						<ul style="list-style-type: none"> ชุดคลุมลายไทย โจงกระเบนผ้าไทยสีน้ำเงิน กระเป๋าทรงสี่ด้า <p>ชัชวาล</p> <ul style="list-style-type: none"> หมวกสี่ด้าทรงสูง เสื้อเจ็ดคอจีนสีชมพูอ่อน ชุดสีน้ำเงินอยู่ดอก ลายทอง เครื่องประดับ <p>อตุลย์</p> <ul style="list-style-type: none"> เสื้อเจ็ดแขนยาวคอจีน สีชมพูอ่อน
--	--	--	--	--	--	---

						<ul style="list-style-type: none"> แว่นตา กางเกงสแลคสีน้ำตาล
บุญเต็ม โทน หาน้ำ เพชร ให้ปรี นทร์						<p>ปรีนทร์</p> <ul style="list-style-type: none"> หมวกทรงสูง เสื้อราชปะแตน โจงกระเบนผ้าไทยสีน้ำเงิน เครื่องประดับทองและเพชร <p>บุญเต็ม</p> <ul style="list-style-type: none"> เสื้อเจ็ดแขนคอจีนแขนยาว โจงกระเบนผ้าไทย

ตารางที่ 3.36 : เสื้อผ้าที่ใส่วันแสดงจริง

ที่มา : ผู้จัดทำ

หลังจากการแสดงเสร็จสิ้น ก็จะต้องมีช่วงรื้อถอนเก็บกวาด ผู้ศึกษาจึงทำการจัดเก็บเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ อุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆให้เรียบร้อย รวมไปถึงการจัดการคืนของ คืนเสื้อผ้าที่ช่วยกันหามาจากของตัวเองหรือของใครก็แล้วแต่ และยังมีของที่ยืมมาใช้จากอาจารย์ผู้สอน อีกด้วย สุดท้ายแล้วต้องจัดการพื้นที่ ทำความสะอาดบริเวณมุมห้องนั้นเพื่อความสะอาดต่อการใช้งาน สำหรับเจ้าของห้องให้รวดเร็วที่สุด

3.5 การพัฒนาสร้างสรรค์ด้านการออกแบบแสง

3.5.1 การศึกษาบทละครดั้งเดิม

จากการอ่านบทละครเรื่อง Secret Party มีเนื้อย่อบอกใคร เป็นเรื่องราวของพวกคนรวยที่มองคนไม่เท่ากัน โดยการเอาคนที่มีบุคลิกดูตลกและฐานะยากจนมาเป็นตัวตลกในงาน โดยการเชิญคนเหล่านี้มาเป็นแขกในงานเลี้ยงและให้เค้าได้โชว์ได้พูดหรือแสดงความเป็นตัวเองที่ทำให้พวกคนรวยหัวเราะ จากประเด็นตรงนี้ทำให้เห็นได้ว่าการแบ่งชนชั้นของชนการมองคนไม่เท่ากัน แต่ในผลสุดท้ายเรื่องกลับกันกลายเป็นว่าเป็นเหล่าคนรายนั่นเองที่ปลอมใส่กันที่เป็นตัวตลกเสียเอง

ภาพ 3.37 : การพัฒนาสร้างสรรค์ด้านการออกแบบแสง

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.5.2 การกำหนดทิศทางการนำเสนอละครเวที

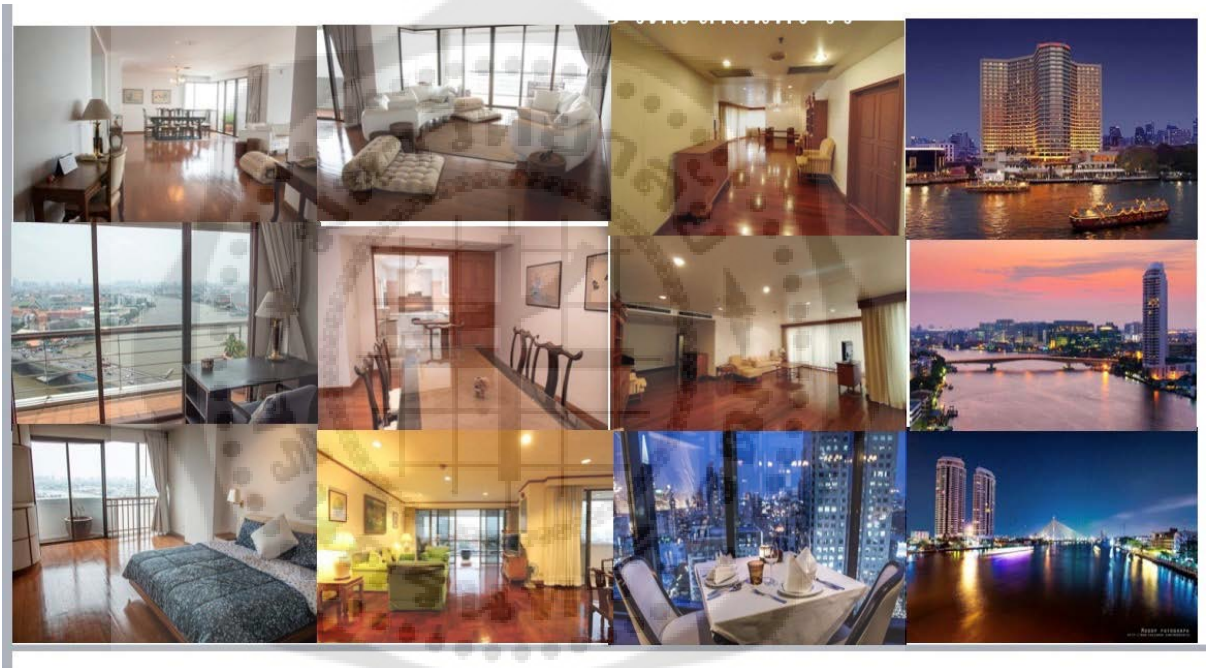
ละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร มีประเด็นสำคัญหรือแก่นเรื่องที่ว่าด้วยการมองคนที่เปลือกนอกและการแบ่งชนชั้นจากเพียงสิ่งที่เห็น คำว่า เปลือกและสิ่งที่บ่งบอกถึงการแบ่งชนชั้น เลยถูกนำมาใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบโดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากสิ่งของที่นำมาจากการตัดของลวด ซึ่งเป็นสิ่งของที่ดูเหมือนไม่มีค่าเป็นเพียงสิ่งของที่เกิดจากการตัดลวดไปมาธรรมดาแต่ใครจะไปรู้ว่างานตัดลวดบางชิ้นมีราคาเกือบสองหมื่นบาท นี่อาจเป็นเพราะการที่เรามองไม่เห็นคุณค่าของมัน การที่คนเรามองแค่เพียงเพราะมันคือลวด แต่ไม่เคยได้รู้เลยว่าคนที่ทำนั้นต้องใช้เวลาในการทำแค่ไหน ต้องใช้ร่างกายแรงใจเท่าไรเพื่อทำสิ่งสิ่งนั้นออกมา อีกทั้งความหุหุหุที่จะสามารถบ่งบอกถึงฐานะของเจ้าของสถานที่ในฉากโดยได้รับแรงบันดาลใจจากการตกแต่งคฤหาสน์ด้วยของสะสมราคาแพงของ คุณสมุณี คุณะเกษมจากการตีความบทละครเรื่องนี้ให้ได้คือเวิร์ดสำคัญคือคำว่า เปลือก พอเราพูดถึงเรื่องเปลือกมันก็สื่อถึงความปลอมของคน ความไม่จริงใจ เลยเป็นที่มาของการตีไซ้แสงจะเห็นได้ชัดว่าแสงจะแบ่งเป็นสองพาร์ทใหญ่ๆ 1 แสงจากหลอดไฟวอร์มไลท์ที่เป็นสีส้มอ่อนๆ สื่อให้เห็นถึงความเรียลของคนเพราะคนเราเมื่อตัดเรื่องเงินทองเรื่องฐานะทางสังคมออกไปทุกคนก็เท่ากันหมดเลยใช้แสงไฟวอร์มไลท์ในห้องเป็นตัวหลักในการแทนตัวตนที่แท้จริงของคน 2 แสงหลายๆสีจากหลอดไฟนีออน สื่อให้เห็นถึงความปลอม เปลือกนอกของคน เพราะในชีวิตจริงแล้วไม่ว่าเราจะเป็นคนรวยหรือคนจนเราก็ไม่สามารถที่จะใช้ชีวิตในแสงนีออนที่หลายๆสีได้ตลอดเวลา ซึ่งก็เหมือนกับคนเราถ้าถอดเปลือกตรงนี้ออกไปได้ก็จะเห็นความเรียลที่เป็นไฟห้องปกติ จาก 2 ข้อข้างบนผู้ศึกษาเลยนำธีมหลักมาใช้กับสีของแสงว่าในแต่ละสีสื่อถึงมู้ดโทนแบบไหน สื่อถึงตัวตนข้างในหรือแค่เปลือกนอก

3.5.3 การวิเคราะห์บทละครและค้นคว้าข้อมูลอ้างอิงเพื่อใช้ในการออกแบบแสง

จากการอ่านวิเคราะห์บทละครเรื่อง Le Dîner de cons เดิมและได้มีการปรับเปลี่ยนเป็นบทละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้งของเรื่องและเวลาที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน ในบทเดิมนั้นตัวละครปีแอร์(ปรีนทร์)และคริสติน่า(น้ำเพชร)อาศัยอยู่ที่ห้องส่วนตัวในอพาร์ทเมนต์หรูเห็นวิวหอไอเฟล ณ เมืองปารีส โดยกำหนดสถานที่ใหม่เป็นคอนโดรตโนโกสินทร์ วิวเมนชั้น ชั้น 29 ที่อยู่ติดริมแม่น้ำเจ้าพระยา และได้กำหนดเวลาเริ่มงานเป็น 18.59น. จึงทำให้มีผลต่อแสงในละครเรื่องนี้

นั่นก็คือจะเป็นแสงจากหลอดไฟวอร์มไลท์เป็นส่วนใหญ่ และปริ้นท์ลงทุนกับการปาร์ตี้ครั้งนี้มากเลย ตั้งใจจะเปลี่ยนบรรยากาศในห้องนี้ให้มันดูเป็นงานปาร์ตี้จริงๆ เลยมีแสงที่ใช้เปลี่ยนผู้จัดงานเป็นแสงที่เกิดจากหลอดแอลอีดี ไปแอลอีดีที่เป็นเส้น เพื่อต้องการไม่ให้งานมันดูนิ่งจนเกินไป และยังทำให้ในงานมันดูหรูหราดูเป็นงานของคนรวยมากขึ้น

แสงหลักของห้องปริ้นท์และบรรยากาศตอนปาร์ตี้

ภาพ 3.38 : ภาพตัวอย่างแสงในคอนโด

ที่มา : ผู้ศึกษา

อินสปายแสงของเรื่องนี้ที่มาจากบรรยากาศตอนกลางคืนของแม่น้ำเจ้าพระยา

ภาพ 3.39 : บรรยากาศตอนกลางคืนของแม่น้ำเจ้าพระยา

ที่มา : ผู้ศึกษา

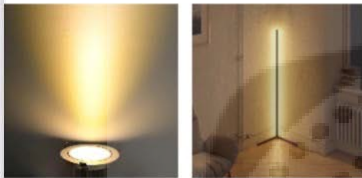
3.5.4 การส่งความคืบหน้า

30%

ไฟหลักห้องรับแขกปริ้นท์

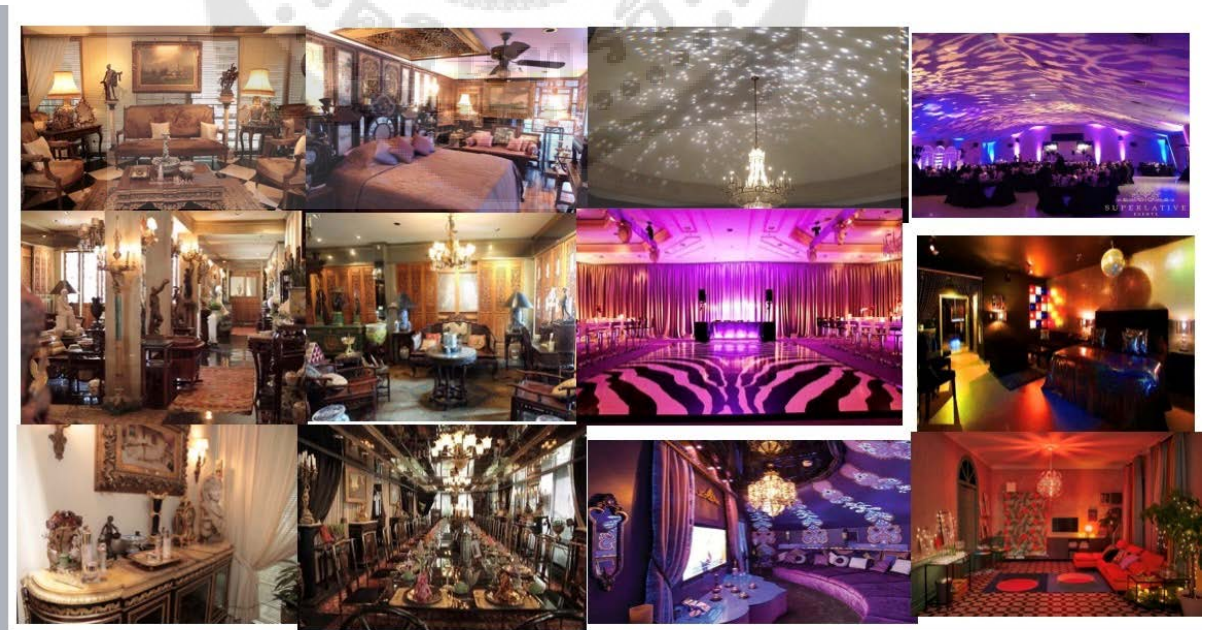

Warm Whitesจะให้โทนแสงนวลตา แสงในห้องจะติดสุมๆ เป็นสีโทนอุ่น ให้ความสว่างไม่มากนัก เหมาะสำหรับห้องนอน ห้องนั่งเล่นจะให้ความรู้สึกสบายตา ยังให้ความรู้สึกโรแมนติกอีกด้วย นิยมใช้ในโรงแรม และโฮสเทล

ใช้ไฟดาวน์ไลท์ติดตั้งเพดานให้แสงดูคล้ายกับคอนโด รัตนะโกสินนิบแมนชั่น และใช้ไฟLEDเสาเพื่อเพิ่มแสง วอร์มไลท์ให้ดูเป็นห้องเดียวกัน

เริ่มจากการหาข้อมูลของแสงที่จะเกิดขึ้นในคอนโดที่มาจากทั้งแสงธรรมชาติและแสงโดยหลอดไฟฟ้า และการทำเบรคดาวน์ของเรื่องในส่วนของ30% ว่าในแต่ละชั้นมีแสงตรงไหนบ้างแหล่งกำเนิดจากไหนบ้างตามสไลด์ต่อไปนี้

ไฟหลักห้องรับแขกปริ้นท์

Warm Whiteจะให้โทนแสงนวลตา แสงในห้องจะติดส้มๆ เป็นสีโทนอุ่น ให้ความสว่างไม่มากนัก เหมาะสำหรับห้องนอน ห้องนั่งเล่นจะให้ความรู้สึกสบายตา ยังให้ความรู้สึกโรแมนติกอีกด้วย นิยมใช้ในโรงแรม และโฮสเทล

ใช้ไฟดาวน์ไลท์ติดเพดานให้แสงดูคล้ายกับคอนกรีตนะ โกลีนบับแมนชั่น และใช้ไฟLEDเสาเพื่อเพิ่มแสงวอร์มไลท์ให้ดูเป็นห้องเดียวกัน

ไฟที่จะอยู่ในพรีพ

ใช้ไฟLEDใส่ไปในพรีพของฉากโดยใช้ไฟเส้นแล้วขุดตามโครงของพรีพ และใช้ไฟหลอดที่สามารถเปลี่ยนสีได้อยู่ในพรีพที่เป็นโคมไฟ สามารถเปลี่ยนสีได้เพื่อเข้ากับมู้ดของงานปาร์ตี้

ไฟหลักห้องรับแขกปริ้นท์

Tradit 10W Halogen Halers H2 Pro 3000K Halers H2 Pro 4000K

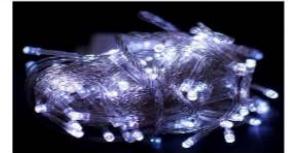

Warm Whiteจะให้โทนแสงนวลตา แสงในห้องจะติดส้มๆ เป็นสีโทนอุ่น ให้ความสว่างไม่มากนัก เหมาะสำหรับห้องนอน ห้องนั่งเล่นจะให้ความรู้สึกสบายตา ยังให้ความรู้สึกโรแมนติกอีกด้วย นิยมใช้ในโรงแรม และโซสเทล

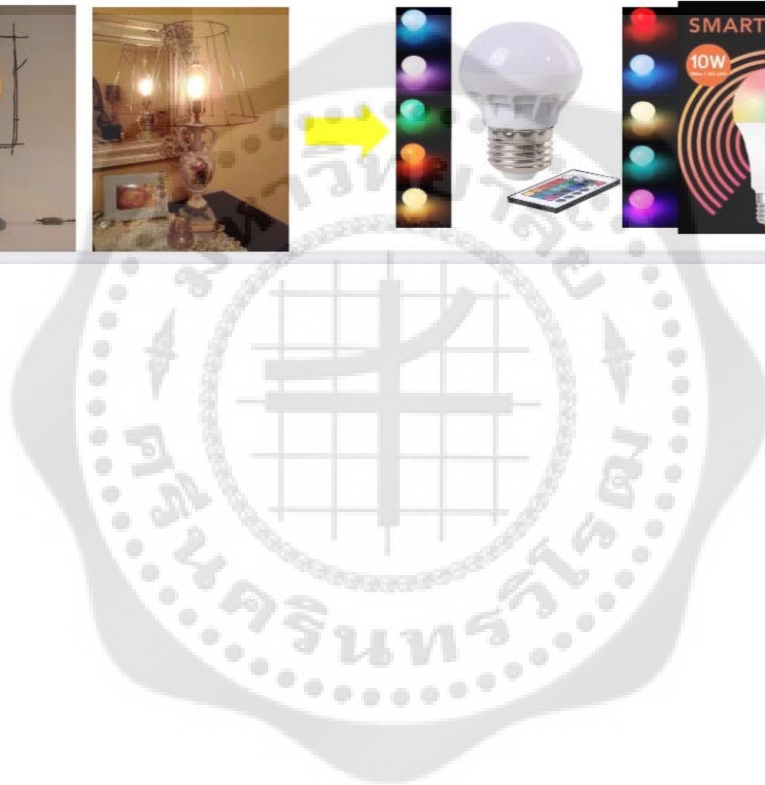

ใช้ไฟดาวน์ไลท์ติดเพดานให้แสงดูคล้ายกับคอนกรีตนะ โกลีนบิบบแมนชั่น และใช้ไฟLEDเสาเพื่อเพิ่มแสงวอร์มไลท์ให้ดูเป็นห้องเดียวกัน

ไฟที่จะอยู่ในพร็อพ

ใช้ไฟLEDใส่ไปในพร็อพของฉากโดยใช้ไฟเส้นแล้วขดตามโครงของพร็อพ และใช้ไฟหลอดที่สามารถเปลี่ยนสีได้อยู่ในพร็อพที่เป็นโคมไฟ สามารถเปลี่ยนสีได้เพื่อเข้ากับมู้ดของงานปาร์ตี้

บรรยากาศตอนปาร์ตี้และกล้อง2

ใช้ไฟpar canขนาดเล็กติดที่เพดานและโพล์สโพลงมาตรงหัวเพื่อให้ไฟตรงนี้ส่องแทนกล้องสอง โดยจะใช้ไฟสีcoolwhite เพื่อจะให้เห็นความแตกต่างระหว่างไฟห้องปกติ ไฟปาร์ตี้และกล้องสอง

ใช้ไฟแอลอีดีแท่งที่สามารถเปลี่ยนสีได้ในการช่วยตั้งบรรยากาศให้ดูเป็นปาร์ตี้มากขึ้น (ใช้ตอนปรีนทร์ปรบมือ)

ใช้ไฟวงสำหรับแต่งหน้ามาแทนไฟในสตูดิโอ ไว้สำหรับรับหน้านักแสดงและใช้วางโทรศัพท์ในการถ่าย

ภาพ 3.40 : เรฟเฟอร์เรนซ์และที่มาของแสงทั้งหมด

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.5.5 การส่งความคืบหน้า 50%

การทำงานของแสงใน50% อย่างแรกเลยคือต้องคุยกับผู้กำกับว่าต้องการเห็นอะไรและไปคุยกับฝ่ายฉากว่าเพื่อนต้องการงานแบบไหน งานของฉากมีหรือพหรือส่วนไหนที่เราสามารถใช้พวกหลอดไฟได้บ้าง ยกตัวอย่างเช่น เพื่อนฉากมีโคมไฟตั้งโต๊ะหน้าที่แสงต้องไปคุยกับฉากว่าขอใส่หลอดไฟไปข้างในโคมไฟได้ไหม เพื่อให้โคมไฟมันดูมีความแพงมากขึ้นและเพื่อให้ตบโจทย์งานของเรื่องนี้มากขึ้นด้วย

LIGHTING 50%

1 ไฟออร์มไลท์เป็นไฟหลักจนถึง บวกเติมเปลี่ยนขนาด

จะใช้หลอดดาวไลท์ติดที่เพดานเพื่อให้แสงดูเป็นห้องเดียวกันและใช้ไฟแห่งเพิ่มให้ดูเป็นแสงสีวอร์มมากขึ้น

2 ไฟปาร์ตี ตั้งแต่บุญเติมเปลี่ยนชุด จนถึงน้ำเพชรกลับมาที่ห้อง

จะใช้ไฟแอลอีดีเพ่งที่เปลี่ยนสีได้กับไฟแอลอีดีแสงสีตามชอบวัตถุเพื่อเพิ่มจุดปาร์ตี

3 ไฟพรีพท์จะเปลี่ยนสีไปตามความเข้มข้นของเรื่อง

4 ไฟดูลไลท์จะเปิดตอนอดคัมมา (ความแตก)

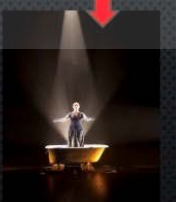
แสงทั้งห้องจะเปลี่ยนเป็นสีขาวแทนการถูกเอาเปลือกออก

Warm White vs Cool White

SPECIAL LIGHTING

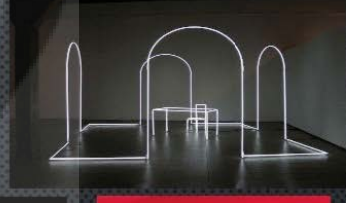

ใช้ไฟpar canขนาดเล็กติดที่เพดานและไฟกลไฟลงมาตรงหัวเพื่อให้ไฟตรงนี้ส่องแทนกล้องสอง โดยจะใช้ไฟสีcoolwhite เพื่อจะให้เห็นความแตกต่างระหว่างไฟห้องปกติไฟปาร์ตีแทนกล้องสอง

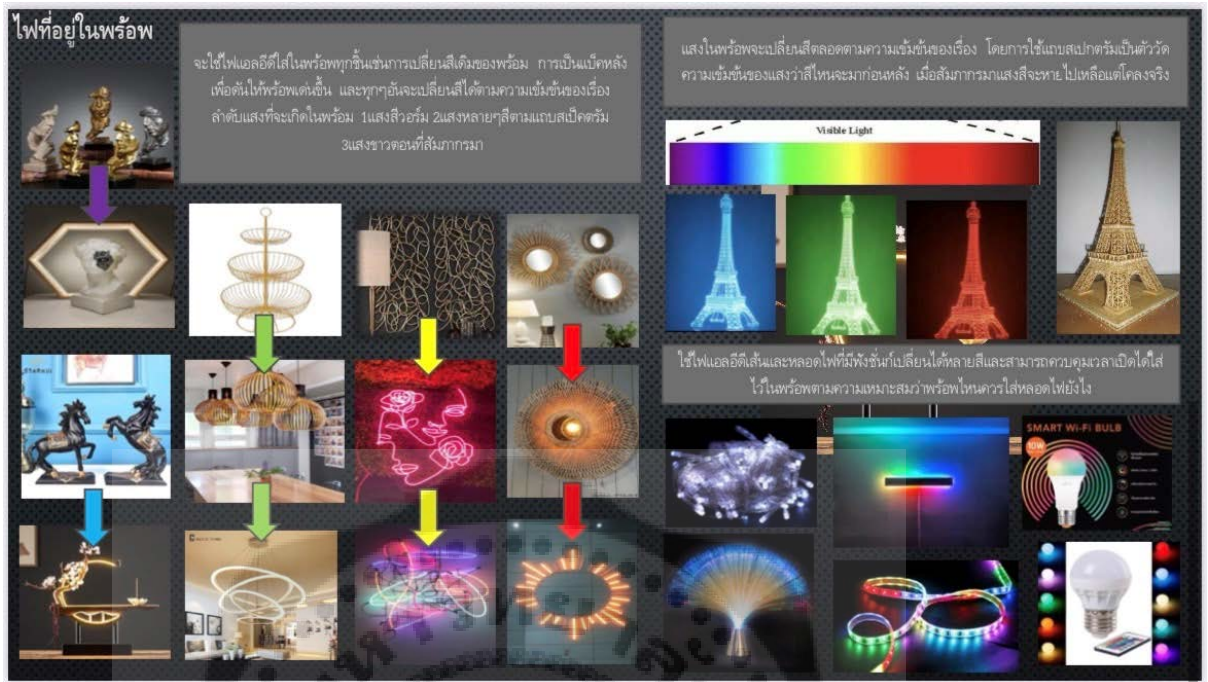

ใช้ไฟวงสำหรับแต่งหน้าแทนไฟในสตูดิโอ ไว้สำหรับรับหน้านักแสดงและช่างโทรทัศน์ในการถ่าย

ใช้ไฟแอลอีดีเป็นเส้นใช้ไลท์ทุกที่ของมห้องและพรีพท์ในห้องเพื่อสื่อให้เห็นถึงความแปลก ความแปลกของบริบท และเอาไฟสีน้ำเงินเพื่อเพิ่มบรรยากาศของงานปาร์ตี (จะอยู่ในพรีพท์)

ภาพ 3.41: เรฟเฟอร์เรนซ์ของแสงที่จะอยู่ในพรีอพ

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.5.6 การส่งความคืบหน้า 70%

ได้มีการซื้อของและเริ่มลงมือทำงานบางส่วนเพื่อทดลองว่าเวิร์คไหม ทดลองการใช้ฟังก์ชันของแสงในหลายๆแบบ ทดลองการใช้สีหลายๆสีในชั้นเดียวและมีการคุยกับฝ่ายฉากรว่าจะเอาหลอดไฟแบบไหนใส่ในพรีอพในฉากตรงไหนบ้าง

LIGHTING

นักแสดงใช้แสงจากไฟวงตั้งหน้าเจดสีเดียวกันความสว่างเท่ากัน ตำแหน่งวางกล้องจากเท่ากัน ส่วนตัวหนู รู้สึกว่าภาพออกมาดูเป็นที่เดียวกันมากขึ้น แต่ก็ยังมีของบางคนที่ไม่เท่ากัน เลยคิดว่าต้องปิดไฟบ้านให้หมดแล้วใช้ไฟจากไฟวงตั้งหน้าบวกกับไฟจากหลอดสีวอร์มไลท์เพิ่มอีกเพื่อให้แสงมันเท่ากันทุกบ้านๆ

ใช้หลอดไฟแอลอีดีใส่ลงไปในโคมไฟที่จากส่งมาให้ รู้สึกว่าโคมไฟมันสวยขึ้นเมื่อมีไฟเป็นสีๆอยู่ข้างใน และจะใช้โคมไฟอันนี้ในการสับมู้ดให้เห็นเป็นงานปาร์ตี้ (มีคลิปเพื่อให้เห็นภาพมากขึ้น)

ภาพ 3.42 : การทดลองทำจริงของงาน70%

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.5.7 การส่งความคืบหน้า 100%

หลังจากที่ตกลงกันทุกอย่างแล้วก็ได้เดินทางไปเซตฉากและแสงที่สถานที่จริงได้ลงมือทำ ดูตำแหน่งของฝ่ายฉาก เอาหลอดไฟไปติดตั้ง ติดตั้งไฟแบบแอลอีดี และสิ่งที่สุดคัญที่สุดเลยคือการพลิกแพลงหน้างานเพราะพอถึงเวลาที่เราต้องทำจริงๆมันค่อนข้างจะมีอุปสรรคในหลายๆอย่างทำให้ภาพที่เราวางไว้ต้องเปลี่ยนไปบ้างแต่ภาพรวมก็ออกมาดีมาก

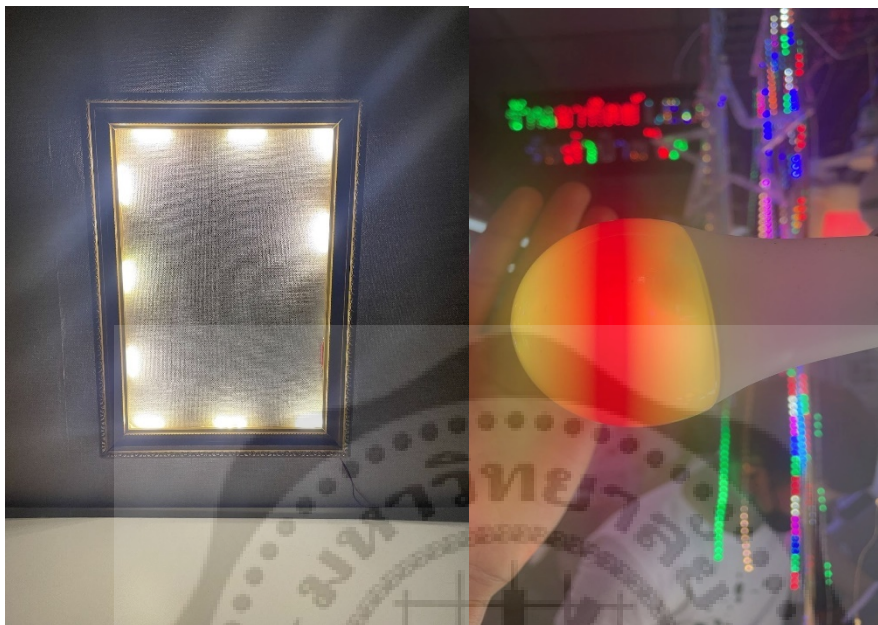
ภาพ 3.43 : งานจริงในวันถ่าย100%

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.5.8 อุปกรณ์พิเศษในการออกแบบแสง

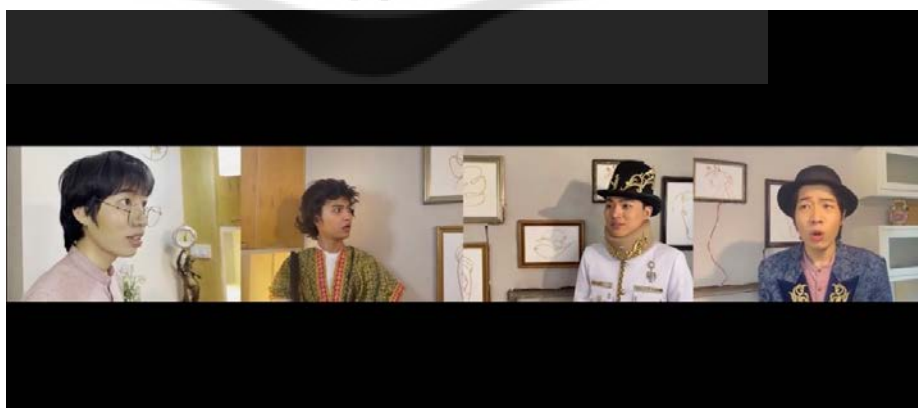
ละครเรื่องนี้ค่อนข้างที่จะใช้แสงสเปเชียลเยอะมากเพราะในเรื่องมีงานปาร์ตี้ เลยทำให้ต้องใช้หลอดไฟประเภทเส้นที่ต้องผ่านการต่อวงจรด้วยตัวเอง และยังมีในส่วนของการใช้ไฟสำหรับแต่งมาเป็นไฟเสริม

ภาพ 3.44 : อุปกรณ์เพิ่มเติมที่ใช้ในงาน100%

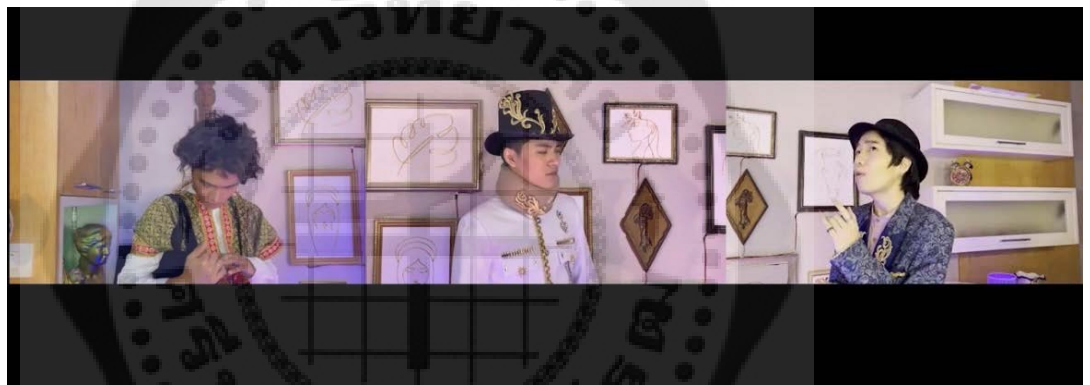
ที่มา : ผู้ศึกษา

3.5.9 วันแสดงจริง

ภาพ 3.45 : ที่ได้จากคลิปของวันแสดงจริง

ที่มา : ผู้ศึกษา

จากการเป็นผู้ออกแบบแสงละครเรื่องดินเนอร์เกมส์ที่เป็นละครแนวคอมเมดี้ ผู้ศึกษาเลือกใช้แสงที่มาจากหลอดไฟบ้าน หลอดไฟแอลอีดีนำมาใช้เป็นแสงหลักแทนที่การใช้ไฟโคมโรงและครแบบเดิม ผู้ศึกษาเลือกใช้หลอดไฟแบบนี้เพื่อให้ตอบโจทย์กับยุคนี้และสะดวกในการทำมากขึ้น อีกทั้งใช้ได้หลายๆฟังก์ชันเพื่อทำให้งานแสงเกิดการเคลื่อนไหวและกระพริบได้ ใช้ในตอนที่เปลี่ยนมู้ดของเรื่อง และได้มีการนำเรื่องของทฤษฎีของแมสซีแสงมาใช้ในการสื่อถึงความปลอมของตัวปริศน์ สื่อถึงความเรียลของบุญเติมจากไฟสีวอร์มไลท์ภายในบ้าน เนื่องจากสถานการณ์โควิด19 กำลังระบาดในปัจจุบัน จึงทำให้การใช้แสงของละครเรื่องนี้ค่อนข้างแตกต่างจากละครเวทีทั่วไป มีการใช้แสงสีเดียวกันเพื่อให้ภาพออกมาเหมือนว่าอยู่ที่เดียวกัน มีการใช้ฟังก์ชันของการตัดสลับแสงจากไฟบ้าน

ให้กลายเป็นไฟมุ่มที่อบอุ่นเพื่อสื่อถึงกล้องสอง (เสียงในหัวตอนคุยกับตัวเอง) และได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบใหม่ของการนำเสนองานแสงเพื่อให้เข้ากับการแสดงแบบออนไลน์มากขึ้นโดยยังคงยึดตามบทของเรื่องยึดตามสิ่งที่คุณครูกับเพื่อนทุกคนในโปรดัคชั่นและผู้ศึกษาชอบและเห็นด้วยเป็นหลัก

บทที่ 4

สรุปผลจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานละครเวทีเรื่อง Secret Party มื่อน้อย่าบอกใคร

4.1.1 สรุปผลการศึกษาด้านการกำกับการแสดง

จากกระบวนการสร้างสรรค์ละครเวทีเรื่อง Secret Party มื่อน้อย่าบอกใคร การที่ได้รับหน้าที่เป็นผู้กำกับการแสดงถือเป็นสิ่งที่ท้าทายตัวผู้ศึกษาเป็นอย่างมาก ผู้ศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการการทำงานร่วมกับผู้อื่น วิธีการจัดการเวลา เนื่องด้วยสถานการณ์โควิดที่ทำให้ไม่สามารถมาเจอกันได้ ทำให้ผู้ศึกษาต้องวางแผนการทำงานผ่านโปรแกรมซูมทั้งหมด ในการกำกับการแสดงครั้งนี้ มีข้อจำกัดหลายอย่างที่ทำให้ผู้ศึกษาต้องหาวิธีแก้ไข และหาความสมดุลเพื่อให้การแสดงดำเนินออกมาอย่างเหมาะสมในทุกด้าน ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับวิธีกำกับการแสดงละครประเภทสุขนาฏกรรม (Comedy)

4.1.1.1) ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการกำกับการแสดง

การเลือกบทละครเรื่อง Le Diner de cons มาศึกษานั้น มาศึกษานั้น ได้เริ่มจากกระบวนการ คัดเลือกผู้กำกับการแสดงประจำเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ ประจำปี การศึกษา 2564 ซึ่ง กระบวนการเลือกที่จะศึกษาบทละครเรื่องนี้ ได้แก่

1) ภาษาดั้งเดิมของบทละคร เนื่องจากบทละครเรื่อง Le Diner de cons ซึ่งเป็นบทประพันธ์ของประเทศฝรั่งเศสเดิมก่อนที่จะดัดแปลงบริบท ผู้ศึกษาต้องทำการถอดบทละครจากภาษาฝรั่งเศสให้เป็นบทภาษาไทยซึ่งมีความยาก เพราะผู้ศึกษาไม่ได้มีความเข้าใจทางด้านภาษาฝรั่งเศส และไม่เข้าใจบริบทที่ผู้ประพันธ์เดิมต้องการนำเสนอ ดังนั้นจึงส่งผลให้การแปลในบางจุดนั้นคลาดเคลื่อน ผู้ศึกษาจึงต้องปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีความรู้ทางด้านบทละครฝรั่งเศส ซึ่งเป็นอาจารย์

ในสาขาวิชา ได้มาช่วยแนะนำให้ผู้ศึกษาเลือกหยิบยกประเด็นที่น่าสนใจจากบทละครนั้น มาต่อยอดสร้างสรรค์เป็นบทละครต่อยอดด้วยตนเอง โดยนำแนวคิด เนื้อหาใจความหลักของเรื่องมาเท่านั้น

2) การปรับบริบทเพื่อให้สอดคล้องกับสังคมไทย จากที่เคยกล่าวไปข้างต้น ในการดัดแปลงบริบทของละครเวที Secret Party มื่อนี้อย่าบอกใคร นั้นบทประพันธ์ละครคอมเมดี้ เป็นที่รู้จักกันเฉพาะในหมู่คนฝรั่งเศสดังนั้นทำให้บางอย่างในบทประพันธ์เดิม ไม่สามารถนำมาใช้ได้ ผู้ศึกษาจึงค้นหาวิธีนำเสนอบริบทไทย เพื่อให้ผู้ชมที่เป็นคนไทยเข้าใจในเนื้อหาง่ายขึ้นและทำให้บทละครร่วมสมัย ดังนั้นผู้ศึกษาในฐานะของผู้กำกับการแสดง หน้าที่ของผู้กำกับคือ Selector (ผู้เลือก) ดังนั้นผู้ศึกษา จำเป็นต้องเลือกที่จะนำสิ่งที่จำเป็นมาใช้ สิ่งใดที่เกี่ยวข้องหรือมีผลกับแก่น เรื่องที่ผู้ศึกษารือนักประพันธ์ต้องการนำเสนอจึงจะนำมาใช้ ดังนั้นที่ผู้กำกับการแสดงต้องหนักแน่นคือ ประเด็นที่ต้องการจะสื่อสาร และวิเคราะห์ให้เห็นว่าสิ่งที่จะนำออกไปเกี่ยวข้องกับแก่นเรื่องที่ต้องการสื่อหรือไม่ และได้ทำการเปรียบเทียบบริบทเดิมกับบริบทใหม่ที่ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์หาให้มีความสมเหตุสมผลกับเรื่องราว เป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างใช้เวลาเป็นอย่างมาก เพราะต้องละเอียดและพิถีพิถัน

3) การทำงานกับนักแสดงที่สวมบทบาทมากกว่าหนึ่งตัวละคร เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาได้ทำการเปลี่ยนแปลงจากบทละครเดิม ให้มีลูกเล่นกับตัวนักแสดงมากขึ้น ในการทำให้นักแสดง 1 คน เล่นเป็น 2 ตัวละครที่ต่างขั้วกัน ในจุดนี้ทั้งตัวผู้กำกับและนักแสดงใช้เวลากันพอสมควร ในการวิเคราะห์ตัวละคร และข้อมูให้มีความต่างกันอย่างชัดเจน เป็นเรื่องที่ทำทนายทั้งผู้กำกับและนักแสดงที่ต้องแสดงเช่นกัน ถือเป็นประสบการณ์ใหม่ที่ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าหาเวิร์คช็อปทางการแสดง การเปลี่ยนอารมณ์อย่างฉับพลัน เพื่อให้ตัวละครออกมามีชีวิตและทำให้คนดูเข้าใจสิ่งที่ต้องการจะสื่อสาร

4) ขั้นตอนการผลิตและการนำเสนอผลงานออนไลน์ การทำละครในรูปแบบออนไลน์ ถือเป็นสิ่งที่ทำทนายผู้ศึกษาเป็นอย่างมาก จากการเรียนละครเวทีแต่เนื่องด้วยสถานการณ์ Covid19 ทำให้ไม่สามารถมาเจอกันหรือนำเสนอละครในรูปแบบของละครเวทีเหมือนอย่างปกติได้ ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการแสดงให้เป็นออนไลน์ เราต้องมาทำความเข้าใจและปรับเปลี่ยนการนำเสนอใหม่ทั้งหมด เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าถึงได้ชัดเจนที่สุด การวางแผนการทำงานก็จะแตกต่างออกไปจากการทำละครเวที ต้องมีการวาง Storyboard เพื่อให้เห็นภาพในการถ่ายทำง่าย

และชัดเจนขึ้น ในการแสดงผู้ศึกษาได้เลือกวิธีการถ่ายคลิบแล้วค่อยนำมาตัดต่อให้เป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งอุปสรรคมีเยอะมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสถานที่ถ่ายทำ มุมกล้อง รวมไปถึงวิธีการใช้โปรแกรมการตัดต่อวิดีโอที่ผู้ศึกษาเองไม่ถนัดมากนัก แต่ต้องมาเรียนรู้เพื่อที่จะนำเสนอผลงานให้ออกมาเข้าใจง่ายมากที่สุด เป็นสิ่งที่ท้าทายและทำให้ผู้ศึกษาท้อหลายครั้งมาก เพราะเป็นสิ่งที่ต้องเริ่มเรียนรู้ด้วยตัวเองใหม่ทั้งหมด ผิดพลาดเยอะมาก แต่ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ทำให้ผู้ศึกษาเติบโตและมีทักษะในการทำงานเพิ่มมากขึ้น การดำเนินเรื่องของผู้ศึกษา ในช่วงแรกยังไม่สามารถทำให้ผู้ชมติดตามได้ เนื่องจากประเด็นที่ผู้ศึกษาต้องการจะพูดนั้นยังไม่ชัดเจน ดังนั้นสิ่งที่ผู้ศึกษาทำนั้นคือการกลับไปทบทวนว่าสิ่งที่นำพาประเด็นเหล่านั้นขึ้นมาได้คือการที่ผู้ศึกษาต้องเน้นส่วนไหนของการแสดง เพื่อที่จะให้ผู้ชมจับได้ว่าจุดไหนที่ต้องนำไปผูกปมเรื่องต่อ

5) การดำเนินเรื่องและความยาวในการนำเสนอละครเรื่อง Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร ด้วยบทละครที่มีความยาวค่อนข้างมาก โดยรวม 2 ชั่วโมง แต่ละครกินเวลาค่อนข้างนาน จึงทำให้เมื่อรวมเวลาทั้งเรื่องแล้วอาจทำให้ยาวเกินไป และด้วยการปรับการแสดงให้เป็นรูปแบบออนไลน์ทำให้ต้องตัดบางส่วนออกให้เหลือเพียง 30 นาทีเท่านั้น ทำให้ผู้ศึกษาต้องดึงในส่วนของเนื้อเรื่องให้ไปไว้มากขึ้นและเข้าถึงแก่นสารให้มากที่สุดภายในระยะเวลา 30 นาที ดังนั้นอย่างที่เคยกล่าวข้างต้นผู้กำกับกับการแสดงมีหน้าที่เป็นผู้เลือกสรรค์ ดังนั้นผู้กำกับ การแสดงจะต้องเลือกสิ่งที่จะนำเสนอต่อผู้ชมว่าสิ่งใดจะเก็บไว้หรือจะเอาออกจากแต่ละฉาก

6) การสื่อสารกับนักแสดงและทีมงาน ในบางครั้งผู้ศึกษาไม่สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ผู้ศึกษาคิดไปถึง นักแสดง หรือทีมออกแบบได้ ซึ่งการสื่อสารถือเป็นทักษะที่สำคัญของผู้กำกับ การแสดงควรมี เพราะงานสำคัญของผู้กำกับกับการแสดงคือการสื่อสารไปให้ถึงผู้อื่น สื่อสารให้นักแสดง ทีมงาน และทีม ออกแบบเข้าใจ เทคนิคการสื่อสารคือ เนื่องด้วยสถานการณ์ที่ไม่สามารถมาเจอกันได้ ทำให้การสื่อสารกันยากขึ้น การทำงานกับนักแสดงต้องหาเวลาที่สะดวกตรงกัน และต้องใช้พื้นที่และความเจียบสงบของบริเวณรอบข้างให้ทุกคนมีสมาธิร่วมกัน ซึ่งแตกต่างจากสิ่งที่เคยทำมาโดยสิ้นเชิง เพราะมีเรื่องของสัญญาณอินเทอร์เน็ตและปัจจัยภายนอกที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้นักแสดงต้องมีการโฟกัสมากขึ้น ในส่วนการสื่อสารกับทีมงานออกแบบก็ต้องทำความเข้าใจผ่านหน้าจอ ซึ่งโดยปกติเรา

จะมาเจอกัน ทำงานด้วยกันง่ายกว่ามาก เพราะได้เห็นของจริงและสามารถประเมินงานได้รวดเร็วกว่า

7) การนำเสนอละครในรูปแบบละครสุขนาฏกรรม (Comedy) เป็นเรื่องที่ทำทนายมากสำหรับการกำกับแสดงครั้งนี้ เพราะต้องทำละครออกมาให้ผู้ชมได้รับเสียงหัวเราะ มีความตลกโปกฮา ผู้ศึกษาได้ค้นหาวิธีการในการแสดงหลายขั้นตอน รวมไปถึงการลงมือซ้อม ช่วยกันค้นหากับนักแสดงจนเจอสิ่งใหม่ๆ และพอดีมากที่สุด

4.1.2 สรุปผลการศึกษาด้านการแสดง

หลังจากที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและลงมือทำจริงตามกระบวนการทำงานในการผลิตละครเรื่อง secret party มื้อนี้อย่าบอกใคร ผู้ศึกษาได้เรียนรู้กระบวนการทำงานในด้านของการเป็นนักแสดง ทำให้ได้เรียนรู้และพบเจอกับปัญหาเนื่องจากการแสดงในครั้งนี้จะต้องจัดขึ้นในรูปแบบการแสดงละครเวทีแบบออนไลน์ ซึ่งแตกต่างจากละครเวทีที่เคยทำมาอย่างมาก เพราะต้องอาศัยการใช้โปรแกรมหรือเทคนิคอื่นๆ เข้ามาประกอบซึ่งต่างจากการแสดงสดอย่างละครเวที เนื่องจากละครออนไลน์ไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์ไปร่วมกับคู่แสดงแบบสดๆ และไม่สามารถส่งอารมณ์ได้แบบละครเวทีปกติ ซึ่งเรื่องนี้ถือเป็นปัญหาหลักที่นักแสดงพบเจอเนื่องจากเป็นเรื่องที่ใหม่และยังไม่เคยแสดงละครเวทีที่ต้องปรับมาเป็นรูปแบบออนไลน์มาก่อน แต่ก็ยังมีบางส่วนที่สามารถนำความรู้ด้านการแสดงแบบละครเวทีเข้ามาผสมผสานและหยิบมาปรับใช้ได้ ทางผู้ศึกษาจึงต้องปรับตัวให้ไปตามสถานการณ์ที่เป็นเพื่อเรียนรู้ แก้ไข และทำผลงานให้ออกมาอย่างสมบูรณ์แบบที่สุด และแน่นอนว่าระหว่างทางของการศึกษาทดลองทำละครเวทีในรูปแบบออนไลน์นั้นได้มีปัญหาก่อเกิดขึ้น ในบทนี้ได้สรุปถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในด้านการแสดง ผู้ศึกษาได้แจกแจงรายละเอียดของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้ศึกษาแต่ละคน พร้อมทั้งวิธีการแก้ไขเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป

4.1.2.1) ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหากับการแสดง

1) ปัญหาเรื่องสมาธิและการทำงานกับคู่แสดง เนื่องจากละครเรื่อง secret party มื้อนี้อย่าบอกใคร ต้องทำการแสดงในรูปแบบ ออนไลน์ และมีการตัดต่อจอภาพมาต่อกันเพื่อนำเสนอ ทำให้ต้องมีการมาร์ค eye focus โดยใช้ เทปแปะที่ผนังแทนตัวคู่แสดง จึงเกิดปัญหาที่นักแสดงไม่สามารถมองเห็นหรือรับส่งกันได้ผ่านการแสดง ณ เวลานั้น ทำให้เกิดจังหวะที่ช้าหรือไม่เข้าใจกันบ่อยครั้ง ดังนั้นจึงทำให้ต้องมีการซ้อมแบบเห็นหน้ากันเพื่อจำ React และจังหวะการเล่นของคู่แสดงก่อน บวกกับอาศัยการใช้สัญญาณหรือมาร์คคำพูดต่างๆของคู่แสดงเพื่อเป็นตัวกำหนดจังหวะหรือ React ในการนำมาใช้ตอนแสดงจริง ทำให้ขั้นตอนการซ้อมซับซ้อนและใช้เวลามากขึ้น และมีการปรับเปลี่ยนคาแรกเตอร์ของตัวละครเกือบทั้งหมด ทำให้การแสดงในแต่ละรอบของนักแสดงไม่เสถียร เพราะต้องหาแนวทางการเล่นใหม่ๆ และปรับคาแรกเตอร์ให้ตรงตามความต้องการของผู้กำกับและนักแสดง ดังนั้น นักแสดงจึงต้องไปทำการบ้านและดูละครอื่นๆเพิ่มเติม เพื่อสังเกตการแสดงแล้วนำมาปรับใช้กับละครเรื่อง secret party มื้อนี้อย่าบอกใคร

2) ปัญหาเรื่องการแสดงละครประเภทคอมเมดี้แล้วไม่ตลก เนื่องจากละครเรื่อง secret party เป็นละครที่เป็นรูปแบบคอมเมดี้ และสิ่งที่สำคัญมากๆของละครประเภทนี้ก็คือ ต้องสร้างเสียงหัวเราะและความตลกขบขันให้กับผู้ชม ไม่ว่าจะมาจากตัวบทละครหรือด้วยตัวนักแสดงเองก็เป็นหนึ่งส่วนที่สำคัญมากๆที่จะช่วยขับเคลื่อนละครประเภทคอมเมดี้ให้ออกมาอย่างสมบูรณ์แบบ แต่ปัญหาที่นักแสดงพบก็คือ เนื่องจากการทำละครในครั้งนี้เราต้องทำออกมาในรูปแบบออนไลน์ ทำให้บางครั้งจังหวะหรือช่วงเวลาในการแสดงจะมีจังหวะที่ช้าบ้างเร็วบ้าง ไม่ตรงตามที่ควรจะต้องเป็นบ้างเนื่องมาจากปัญหาเกี่ยวกับเทคนิคต่างๆ จนทำให้การแสดงออกมามีค่อนข้างติดขัดและไม่ราบรื่นในช่วงแรก จึงทำให้ในการซ้อมในช่วงแรกๆ ละครจึงออกมาน่าเบื่อและมีบางจุดที่ไม่ตลกและไม่ตรงไปตรงมาอย่างที่ผู้จัดทำต้องการจะให้เป็น ดังนั้นทางนักแสดงและผู้กำกับจึงต้องมีการทำเวิร์คช็อปเพิ่มเติม เกี่ยวกับโจทย์ที่จะมาช่วยเสริมให้นักแสดงคุ้นชินและเข้าใจกับช่วงเวลาในการแสดงที่เกิดขึ้นในรูปแบบออนไลน์ที่อาจจะมีจังหวะที่แตกต่างไปจากการแสดงสด เพื่อให้นักแสดงมีเครื่องมือเพิ่มเติมในการแสดงและสามารถหยิบเลือกใช้บางเทคนิคจากการเวิร์คช็อปมาช่วยเสริมให้ละครของเราออกมาราบรื่นและสมบูรณ์แบบมากขึ้น และอีก1 ปัญหาก็คือ เรื่องการมีตัวละครหลายตัว แต่นักแสดงมีอย่างจำกัดทำให้จะมีนักแสดงบางคนที่จะต้องเล่นถึง 2

ตัวละคร ในการแสดงตัวละคร 2 ตัว มีความยากในการค้นหาตัวละครและในการแสดงที่ต้องมีการ สับเปลี่ยนตัวละครในการแสดงไปมา ทางนักแสดงที่ได้แสดง 2 ตัวละคร ใช้วิธีการจดจำวิธีการ แสดงจากการฝึกซ้อมในแต่ละครั้ง เพื่อที่จะได้สามารถเล่นตัวละครนั้นๆได้ทันทีในวันที่ถ่ายทำ

3) ปัญหาเรื่องการแสดงละครเวทีในรูปแบบออนไลน์ เนื่องจาก สถานการณ์โควิด-19 ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนมาทำละครเวทีในรูปแบบออนไลน์ จึงทำให้เกิด อุปสรรคตั้งแต่การซ้อมละคร ที่ต้องมีการซ้อมออนไลน์ผ่านโปรแกรมzoom ทำให้สมาธิในการซ้อม ลดน้อยลง ไม่สามารถส่งอารมณ์ หรือมีปฏิสัมพันธ์ได้แบบละครเวทีปกติ รวมไปถึงเรื่องพลังงานใน การแสดง ในบางครั้งพลังของนักแสดงแต่ละคนที่ส่งออกมาไม่เท่ากันเนื่องจากในช่วงการ ซ้อมแรกๆนั้นเราไม่ได้เจอกันจริงๆ และการแสดงผ่านจอคอมพิวเตอร์ก็แตกต่างกับการแสดงบน เวทีที่ได้เจอกัน อย่างสิ้นเชิง ดังนั้นนักแสดงจึงต้องมีการลองเล่นและแสดงในหลายๆครั้ง หลากๆ รูปแบบเพื่อให้ผู้กำกับช่วยกำหนดและร่วมกันค้นหาจุดที่สมควรและพอเหมาะกับการที่จะให้ผู้ชม ได้รับชมในรูปแบบ zoom เพราะบางครั้งการที่นักแสดงใช้พลังมากเกินไปก็จะมีการใช้ร่างกายหรือ ขยับส่วนต่างๆทำให้อาจหลุดเฟรมและสิ้นเกินได้ หรือถ้าการแสดงออกที่น้อยไปก็อาจจะทำให้การ แสดงนั้นๆไม่ส่งไปถึงผู้ชมได้เช่นกัน และเมื่อเป็นการแสดงในรูปแบบออนไลน์จึงต้องใช้เทคนิคการ ถ่ายทำแบบภาพยนตร์ที่ไม่คุ้นเคย และมีการถ่ายทำแต่ละซีนซ้ำๆหลายครั้ง ที่แตกต่างไปจากการ แสดงแบบละครเวที เนื่องจากการแสดงแบบละครเวทีเมื่อเริ่มต้นขึ้นและจะต้องแสดงไปจนจบไม่มี การคัทและแสดงใหม่ แต่การทำแสดงละครแบบออนไลน์บางครั้งจะต้องเสียเวลาเกินกว่ากำหนด เพราะมีการแสดงซ้ำหลายๆเทคเพื่อให้เป็นไปตามอย่างที่คุณกำกับต้องการจึงทำให้บางครั้งนักแสดง มีความสับสนและอาจแสดงออกมาได้ไม่เต็มประสิทธิภาพเนื่องจากความเหนื่อยล้า ดังนั้นทางผู้ กำกับและนักแสดงจึงต้องริบหาข้อสรุปเพื่อให้การทำงานสามารถไปต่อได้อย่างราบรื่นและอยู่ใน เวลาที่กำหนด

4.1.3 สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

การสร้างฉากละครเรื่อง Secret Party มื่อนี้อย่าบอกใคร ถือเป็นงานที่ได้รับตำแหน่งผู้ออกแบบฉากเพียงคนเดียวครั้งแรก ทำให้กระบวนการทุกอย่างที่เกิดขึ้นจะต้องรับผิดชอบหน้าที่เพียงคนเดียว อีกทั้งเป็นการนำเสนอการออกแบบฉากในรูปแบบของละครเวทีออนไลน์และรวมไปถึงการออกแบบที่จะต้องทำให้ตรงกับสิ่งที่ผู้กำกับต้องการ และยังต้องนำเสนอแนวคิดการออกแบบใหม่ๆ ถือเป็นเรื่องยากพอสมควรเพราะเนื่องจากบทละครเรื่องนี้เป็นบทละครที่ได้กำหนดรูปแบบฉากสถานที่มาทั้งหมดแล้ว ดังนั้นผู้ออกแบบจึงเน้นไปที่การทำงานในเรื่องของอุปกรณ์ประกอบฉากสักส่วนใหญ่ เพื่อให้ภาพที่ออกมาเป็นไปตามเนื้อเรื่อง และสามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจว่ามันคือสถานที่ใด เป็นของตัวละครใด ตัวละครนั้นมีนิสัยการตกแต่งห้องอย่างไร เนื่องจากการตกแต่งห้องสามารถบ่งบอกนิสัยและสิ่งต่างๆของตัวละครนั้นๆ ดังนั้นผู้ออกแบบจึงได้ทำการศึกษาดูบทละครและตัวละครอย่างถี่ถ้วนเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ อีกทั้งได้มีการพูดคุยกับผู้กำกับเพื่อที่จะได้รับรู้แนวทางร่วมกันกับผู้กำกับ โดยเฉพาะเรื่องการใช้พื้นที่ของนักแสดงเพื่อทำการแสดงในรูปแบบของละครเวทีออนไลน์ ดังนั้นผู้ออกแบบจึงได้มีการสำรวจหาสถานที่ที่จะใช้มาเป็นฉากในการถ่ายทำละครเรื่องนี้ และมีการสำรวจอุปกรณ์ประกอบฉากที่จะนำมาใช้ในละครเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับเรื่องและตัวละครมากที่สุด หลังจากที่ได้มีการออกแบบและนำเสนอให้กับผู้กำกับทราบถึงรูปแบบของสิ่งที่ผู้ออกแบบจะทำแล้ว ต่อไปก็จะถึงกระบวนการการทำงานจริงขั้นตอนนี้ทำให้ตัวผู้ออกแบบได้รู้และได้ทดลองทำงานที่เกี่ยวข้องกับการหาแหล่งของของอุปกรณ์ประกอบฉากรวมไปถึงการทำงานกับเวลาเพราะอุปกรณ์ประกอบฉากที่ใช้บางส่วนผู้ออกแบบได้มีการทำขึ้นมาเองตามแนวคิดการออกแบบที่ได้มีการนำเสนอไว้ ทั้งนี้อุปกรณ์ประกอบฉากบางส่วนยังได้มีการทำงานร่วมกับไฟทำให้ผู้ออกแบบได้มีการพูดคุยแนวทางการทำงานร่วมกับผู้ออกแบบไฟเพื่อหาแนวทางการทำงานร่วมกัน ถือเป็นการทำงานที่น่าสนใจและเป็นการทำงานที่ค่อนข้างที่จะต้องใช้เวลารับผิดชอบพอสมควรเพื่อผลงานจะได้ออกมาตามเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้และสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่นมากที่สุด ดังนั้นการทำงานเป็นทีมก็เป็นเรื่องสำคัญของการทำงานละครเรื่องนี้เช่นกันเพราะเนื่องจากกระบวนการทำงานจำเป็นต้องอาศัยความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกฝ่าย รวมไปถึงการนำเอาทักษะที่เรียนมาใช้ในผลงานเพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่ดีที่สุด เพราะเป็นการร่วมสร้างผลงานขึ้นเดียวกัน

4.1.3.1) ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหากับการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

1) ปัญหาในด้านของการนำเสนอฉากละครเวทีในรูปแบบของละครเวทีออนไลน์ เพราะเนื่องจากฉากละครเรื่องเป็นฉากที่ตัวละครทุกคนจะต้องอยู่รวมกันในสถานที่ที่เดียวกัน ดังนั้นผู้ออกแบบจึงแก้ไขปัญหานี้โดยการหาสถานที่ที่สามารถใช้เป็นสถานที่ในการถ่ายทำเพื่อให้ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการและง่ายต่อการสร้างสรรค์ผลงานตามผู้ออกแบบฉากได้ออกแบบเอาไว้

2) การจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของบทละครรวมไปถึงยังต้องตรงตามเงื่อนไขการออกแบบของตัวผู้ออกแบบเอง ดังนั้นผู้ออกแบบจึงแก้ไขปัญหานี้โดยการศึกษาหาแหล่งซื้อขายที่พอจะเป็นไปได้มากที่สุดรวมถึงราคาจะต้องเหมาะสมไม่แพงจนเกินไป อีกทั้งได้มีการปรึกษาคณาจารย์เกี่ยวกับสิ่งของต่างๆรวมถึงเพื่อนในโปรดักชั่นเพื่อช่วยกันหาของเพื่อนำมาเข้าฉากในครั้งนี้ สุดท้ายจากที่ได้ตะเวนหาสิ่งของจากหลากหลายที่และความช่วยเหลือจากคณาจารย์และผู้ปกครองทางบ้านของเพื่อนในโปรดักชั่นเราก็ได้ของตามที่เราคาดหวังไว้

3) การผลิตและสร้างสรรค์ฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

3.1) ปัญหาในระหว่างเซตฉากเกิดจากการติดอุปกรณ์ประกอบฉากเข้ากับผนังของห้องแต่เนื่องจากห้องที่ใช้เป็นห้องที่ได้ทำการขอยืมมาจึงต้องระวังการเกิดความเสียหายของผนัง ดังนั้นผู้ออกแบบจึงต้องทำการค้นหาข้อมูลและปรึกษาคณาจารย์ว่าจะใช้สิ่งใดในการติดอุปกรณ์ประกอบฉากเข้ากับผนังห้องโดยไม่เกิดความเสียหาย สรุปแล้วผู้ออกแบบก็ได้สิ่งที่สามารถตอบโจทย์ของปัญหาระยะนี้และได้ทำการติดอุปกรณ์ประกอบฉากได้อย่างสมบูรณ์

3.2) เนื่องจากการนำวัสดุของลวดมาทำการตัดเป็นภาพลวดลายต่างๆให้อยู่ในกรอบรูปเป็นครั้งแรก ทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นคือระยะเวลาในการทำ การบาดเจ็บเล็กน้อยจากการตัดลวดรวมไปถึงการตัดลวดที่ไม่ชำนาญจนทำให้ลวดเสียรูปทรง ดังนั้นผู้ออกแบบจึงต้องมีการศึกษาการตัดของลวดในแต่ละรูปแบบอย่างถี่ถ้วนอีกทั้งได้ทดลองการตัดลวดในรูปทรงต่างๆ เพื่อเราจะได้ไม่เสียเวลา และไม่ทำให้ลวดเกิดความเสียหาย เพราะถ้าเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็จะเสียทั้งของ ทั้งเวลา

4.1.4 สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย

การทำงานในฐานะนักออกแบบเครื่องแต่งกายในละครเรื่อง secret party มื้อนี้ย่อ บอกใคร นั้นถือว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายต่อผู้ศึกษาเป็นอย่างมากทั้งเรื่องของแนวคิดและทฤษฎีต่างๆที่ผู้ ศึกษาได้นำมาใช้เพื่อรองรับกับงานออกแบบ เนื่องจากขั้นตอนในการผลิตเครื่องแต่งกายจะต้อง คำนึงถึงแนวคิดหลักของเรื่องและยังต้องอิงกับธีมของงานเลี้ยงที่เกิดขึ้นละคร รวมไปถึงเครื่องแต่ง กายที่ความตกลง มีสีสันท ให้เข้ากับวิธีการนำเสนอของผู้กำกับ อีกทั้งยังต้องออกแบบเครื่องแต่งกายให้ เหมาะสมกับบุคลิกและความต้องการของตัวละครนั้นอีกด้วย

4.1.4.1) ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหากับการออกแบบเครื่องแต่งกาย

1) การแปลงบริบทละครมีผลต่อการหาข้อมูลของผู้ศึกษา เนื่องจากบทละคร เรื่องนี้ เดิมทีคือบทละครเวทีฝรั่งเศสเรื่อง Le Dîner de cons ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนเป็นบริบทไทย ทำ ให้ผู้ศึกษาต้องหาข้อมูลใหม่ทั้งหมด เพื่อให้เข้ากับ บริบทใหม่ที่ต้องการนำเสนอ เนื่องจากข้อมูลกับผู้ ศึกษาahamanั้น เมื่อเทียบเคียงกับบริบทไทยแล้วยังไม่เข้ากัน เพราะเครื่องแต่งกายของตะวันตกมี ความหลากหลาย ซึ่งเครื่องแต่งกายในบริบทไทยไม่มีความหลากหลายเท่าของตะวันตก จึงนับเป็น อุปสรรคหลักของการออกแบบเครื่องแต่งกายในครั้งนี้ หากออกแบบให้ดูหลากหลายเกินไป จะดูเป็น ตะวันตกมากเกินไป แต่หากออกแบบให้ดูน้อยเกินไป ก็จะไม่เข้ากับสิ่งที่ต้องการนำเสนอ คือความ ตลกจากภายนอก

2) การถ่ายทอดบุคลิกและลักษณะของตัวละครผ่านเครื่องแต่งกายยังไม่ชัดเจน เพราะว่าละครเรื่องนี้นำเสนอในแบบที่มีความตลก มีสีสันท แต่สำหรับเครื่องแต่งกายของบางตัวละคร ยังไม่แสดงถึงความเป็นตัวละครนั้นชัดเท่าไร และยังไม่นำเสนอส่วนนั้นอย่างชัดเจน เนื่องจากเวลาและ สถานการณ์ในการจัดหา ทำให้บางจุดบางมุมของเครื่องแต่งกายยังไม่ส่งเสริมการแสดงมากเท่าที่ควร หากครั้งหน้ามีโอกาสได้ทำอีก จะทำเครื่องแต่งกายให้ส่งเสริมนักแสดงมากยิ่งขึ้น

3) การหาเครื่องแต่งกายให้ตรงตามที่ต้องการได้ เนื่องจากเครื่องแต่งกายที่ผู้ ศึกษาออกแบบนั้นเกิดจากการหาข้อมูลและแนวคิดเพื่อให้เข้ากับตัวละคร ซึ่งเมื่อผู้ศึกษาได้หาตาม แหล่งต่างๆ นั้นบางชุดก็มีแต่บางชุดก็ไม่มี สิ่งที่ผู้ศึกษาทำได้ดีที่สุดก็คือพยายามค้นหาสิ่งที่ไม่ใกล้เคียง แล้วนำมาดัดแปลงให้เข้ากับแนวคิดมากที่สุด นอกเหนือจากการหาเสื้อผ้าตามแหล่งต่างๆ จาก

สถานการณ์โควิด ทำให้ต้องหาเสื้อผ้าจากนักแสดงและคนอื่นๆในโปรดักชั่นอีกด้วย เพราะการออกไปตามหาตามแหล่งต่างๆก็จะทำให้เสียงเพิ่มมากขึ้น

4) ความพอดีของเครื่องแต่งกาย เนื่องจากเครื่องแต่งกายที่ผู้ศึกษามาเป็นเครื่องแต่งกายแบบสำเร็จรูปที่มีขนาดตามแบบมาตรฐาน ทำให้เมื่อมาลองกับนักแสดงแล้วบางตัวต้องลด บางตัวต้องขยาย ซึ่งผู้ศึกษาก็ได้นำมาแก้ไขและนำมาให้นักแสดงสวมใส่ซ้อมเพื่อให้ชินมากที่สุด

5) มุมมองในการออกแบบ เพราะว่าละครแสดงในรูปแบบออนไลน์ผ่าน zoom การมองเสื้อผ้าผ่านกล้องกับมองบนเวทีมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสีชุด รายละเอียดที่เกิดขึ้นบนชุด รวมไปถึงชุดบางชุดที่มองผ่านกล้องแล้วจะเห็นแค่ครึ่งชุด มีทั้งครึ่งชุดบนและครึ่งชุดล่าง จึงต้องเกิดการปรึกษาและทดลองหลายครั้งเพื่อให้ออกมาดีที่สุด เนื่องจากที่ผ่านมาผู้ศึกษาได้เรียนรู้การออกแบบเครื่องแต่งกายในวิธีการนำเสนอผ่านละครเวทีเท่านั้น

6) การนำเสนอแบบออนไลน์ทำให้กระบวนการการลองเครื่องแต่งกายที่เกิดขึ้นก่อนที่จะถึงวันแสดงจริง นักแสดงจะต้องหาชุดแล้วใส่ด้วยตัวเอง ตั้งแต่รอบการส่ง 30% 50% และ 70% ผู้ศึกษาจึงทำได้แค่ให้คำปรึกษาผ่านหน้าจอเท่านั้น ไม่สามารถช่วยเหลือพนักงานได้เลย เพราะสถานการณ์โควิด ทำให้การเดินทางออกไปข้างนอกเพื่อเจอกันนั้น เป็นเรื่องที่ยากและเสี่ยงมาก ผลงานที่ออกมาจึงเกิดการคาดคะเน และคาดเดามากกว่าการได้ทดลองทำจริง

4.1.5 สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบแสง

จากการทำงานในฐานะนักออกแบบแสงเรื่อง secret party มื้อนี้อย่าบอกใคร ได้เรียนรู้การนำสิ่งที่เราเรียนในวิชาสแตจไลท์ตั้งมาประยุกต์ใช้ในบริบทออนไลน์ การนำทฤษฎีสี่มาใช้ในการสร้างมู้ดโทนให้กับละครมากขึ้น ใช้แสงในการย่อมบรรยากาศเพื่อให้ละครดูสนุกและการปรับจังหวะในการเปิดปิดไฟเพื่อให้จังหวะโปะปะเข้ากับเรื่องมากขึ้น และได้มีการไปศึกษาทฤษฎีของแสงไฟฟ้าภายในบ้านภายในสตูดิโอ เพิ่มเติมจากนั้นก็เอามาพลิกแพลงให้เข้ากับบริบทของละครเวทีในรูปแบบออนไลน์ผ่านZoom เพื่อให้งานออกมามีองค์ประกอบแสงมากที่สุด

4.1.5.1) ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับการออกแบบแสง

1) ปัญหาด้านการออกแบบแสงละครเวทีสำหรับการนำเสนอในรูปแบบออนไลน์ ปัญหาหลักๆคือเรียนเกี่ยวกับการจัดแสงในโรงละครเวทีเท่านั้นแต่พอต้องเปลี่ยนเป็นการจัด

แสงออนไลน์เลยทำให้ไม่สามารถจับทางได้ ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการควบคุมแสงค่อนข้างยาก เพราะต่างบริบทก็ต่างความเข้าใจ

2) ปัญหาเรื่องการสื่อสารมู้ดโทนของแสงกับทีมงานและผู้กำกับการแสดง การมองภาพไม่ตรงกับเพื่อนๆในโปร เกิดจากการทำงานผ่านzoomเลยทำให้ภาพในหัวที่คิดค่อนข้างจะไม่ตรงกันกับเพื่อนๆในโปร เราเคยทำงานแบบละครเวทีแต่พอต้องมาปรับเป็นการทำงานผ่านซูมเลยทำให้ไม่สามารถทบทองให้เพื่อนดูได้ว่าทิศทางของแสงสีของแสงจะเป็นแบบไหนเลยทำให้เสียเวลากับตรงนี้ในทุกๆรอบที่ส่งความคืบหน้า

3) ปัญหาด้านการจัดแสงจริงในพื้นที่การแสดงจริง เนื่องจากละครเรื่องนี้เกิดขึ้นในที่ที่เดิวนั้นคือคอนโดของปรินท์ ตอนส่งอัพเดทความคืบหน้าคาดหวังว่าจะได้แสดงจริงในหอานุรักษ์ณ์แต่ แต่ด้วยสถานการณ์โควิดเลยทำให้ต้องเปลี่ยนเป็นการถ่ายวิดีโอแยกจากบ้านของนักแสดง เลยทำให้มีข้อจำกัดและเงื่อนไขในการจัดแสง ความสว่างของบ้าน สีผนังบ้าน ทิศทางของแสงจากดวงอาทิตย์ ใช้หลอดไฟที่แตกต่างกันทำให้เปอร์เซ็นต์ความสว่างไม่เท่ากัน

4) ปัญหาด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการออกแบบแสง เนื่องด้วยการแสดงในรูปแบบออนไลน์เลยไม่สามารถเข้าไปใช้อุปกรณ์จัดแสงของมหาวิทยาลัยได้ ใช้อุปกรณ์จากสิ่งที่มีอยู่และหาได้เลยทำให้บรรยากาศของภาพรวม การโฟกัสไฟไม่ได้ประสิทธิภาพเท่ากับการจัดแสงในมหาวิทยาลัย

4.1.6 ข้อเสนอแนะจากผู้ชม

หัวข้อ	ความพึงพอใจ (จำนวนคน / ผู้ทำแบบสอบถาม 33 คน)				
	I love it	I like it	It's ok	I don't know	Meh
ความพึงพอใจที่มีต่อผลงาน	23	5	2	1	
ความเหมาะสมกับระยะเวลา	24	5	3		
เนื้อหาของการแสดง	23	7	1	1	
การกำกับการแสดง	24	6	1	1	
นักแสดงและการแสดง	24	6	1	1	
ฉาก / อุปกรณ์ประกอบฉาก	26	5		1	
เครื่องแต่งกายนักแสดง	23	9			
แสง และเทคนิคพิเศษ	24	4	3		1
เสียง และดนตรีประกอบ	22	5	3		1

ตารางที่ 4.1 ข้อเสนอแนะจากผู้ชม

ที่มา : ผู้ศึกษา

จากตารางประเมินความพึงพอใจ จากผู้ชมละครออนไลน์ ผ่านโปรแกรม Zoom จากเทศกาลหิวแสง ประจำปีการศึกษา 2564 สรุปได้ว่า

ความพึงพอใจที่มีต่อผลงาน I love it 23 / I like it 5 / It's ok 2 / I don't know 1 / Meh 0

ความเหมาะสมกับระยะเวลา I love it 24 / I like it 5 / It's ok 3 / I don't know 0 / Meh 0

เนื้อหาของการแสดง I love it 23 / I like it 7 / It's ok 1 / I don't know 1 / Meh 0

การกำกับการแสดง I love it 24 / I like it 6 / It's ok 1 / I don't know 1 / Meh 0

นักแสดงและการแสดง I love it 24 / I like it 6 / It's ok 1 / I don't know 1 / Meh 0

ฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก I love it 26 / I like it 5 / It's ok 0 / I don't know 1 / Meh 0

เครื่องแต่งกายนักแสดง I love it 23 / I like it 9 / It's ok 0 / I don't know 0 / Meh 0

แสงและเทคนิคพิเศษ I love it 24 / I like it 4 / It's ok 3 / I don't know 0 / Meh 1

เสียงและดนตรีประกอบ I love it 22 / I like it 5 / It's ok 3 / I don't know / Meh 1

โดยภาพรวมแล้วถือว่าข้อเสนอแนะจากผู้ชมไปในแนวทางที่ค่อนข้างดี เรื่องมีความสนุกและได้เสียงหัวเราะ ในขณะเดียวกันก็ยังมีประเด็นที่แอบแฝงไว้ในเรื่องราว กลมกล่อม ส่วนใหญ่ผู้ชมชื่นชอบตัวละครในเรื่องที่มีความเชื่อในโลกของตัวเอง และชื่นชมนักแสดงและวิธีการนำเสนอในรูปแบบการตัดต่อเหมือนละครทีวี นักแสดงมีความเต็มที่ในการแสดงเป็นอย่างมาก เห็นถึงพัฒนาการที่เกิดขึ้นภายในเรื่องของตัวละคร นักแสดงสามารถส่งอารมณ์ของตัวละครได้ดี ถ่ายทอดเรื่องราวได้เข้าใจ มีความสนุกไปกับการแสดง เห็นถึงความพยายามที่ต้องปรับการแสดงที่ต้องถ่ายทอดออกมาในรูปแบบออนไลน์ ใช้นักแสดงได้คุ้มค่า

ฉากเข้ากับเรื่องได้ดี ทำให้เห็นว่าตัวละครเป็นคนแบบไหน มีฐานะอย่างไร บอกรสนิยม และบอกความชื่นชอบจากการสะสมของ หรือพูดเขาเกี่ยวกับเรื่องแต่ไม่แน่ใจว่าภาพต่างๆที่ตัดจากลวดมีการแอบแฝงอะไรบางอย่างไว้หรือไม่ ใช้น้ำความรู้สึกและอารมณ์มาข้องเกี่ยว เพื่อให้ผลงานที่ออกมามีประสิทธิภาพที่สุด

แสงที่ให้ออกมาสามารถบ่งบอกเรื่องราวต่างๆได้ชัดเจน เช่นช่วงเวลาคุยกติหรือช่วงเวลาปาร์ตี้ที่กำลังจะเกิดขึ้น แสงออกมาสวยมีฟังก์ชันเปลี่ยนมู้ดเปลี่ยนสีได้ เข้ากับบรรยากาศของงานปาร์ตี้และทำให้งานฉากถูกไฮไลท์มากขึ้น

4.1.7 ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงาน

ในการทำงานเป็นผู้กำกับในครั้งนี้ ผู้กำกับได้ศึกษาการกำกับละครคอมเมดี้ได้เข้าใจถึงวิธีการนำเสนอละครคอมเมดี้มากขึ้น ถ้าแก้ได้ผู้ศึกษาอยากที่จะปรับขนาดพื้นที่ในการแสดงให้มีความกว้างมากขึ้น แต่เนื่องด้วยสถานที่ที่มีจำกัด และวิธีการนำเสนอที่แตกต่างจากทุกปีที่ผ่านมา ทำให้ต้องเลือกสถานที่ที่ปลอดภัยและสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างรวดเร็วที่สุด ถ้าผู้ศึกษามีโอกาสได้ทำละครครั้งต่อไป อยากทำแบบบนเวทีจริง เพื่อให้การแสดงออกมาสมบูรณ์มากที่สุด กระบวนการวิเคราะห์บทละครถือว่าจำเป็นอย่างยิ่งทุกฝ่ายต้องค้นคว้าในทุกๆรายละเอียดอย่างถี่ถ้วน ค้นคว้าและศึกษาข้อมูลให้มากพอ เพื่อนำมาสนับสนุนต่อการทำงานร่วมกัน และในทุกๆฝ่ายควรพูดคุยปรึกษา รับฟัง และให้ความสำคัญกับทุกฝ่ายเท่ากัน ไม่ลดค่าความคิด ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพราะอาจทำให้งานออกมาไม่สมบูรณ์หรือล่าช้าได้ ขั้นตอนการทำงานต้องอาศัยความละเอียด ความแม่นยำ ความรอบคอบ รู้จักสังเกต และใช้ไหวพริบในการแก้ไขในการจัดหาและจัดทำไม่ปล่อยเวลาให้ล่วงเลย

เพราะต้องใช้ระยะเวลา แก่ไขนาน ต้องมีความมั่นใจในการลงมือทำในการทำงานควรมีการจดบันทึก ทุกครั้งที่น่าเสนองานหรือ ใช้เตือนความจำ อีกทั้งยังเป็นการทบทวนและเห็นความผิดพลาดของ ตัวเองเพื่อนำไปสู่การแก้ไขใน ครั้งต่อไป การทำงานต้องมีความกระตือรือร้นในการหาความรู้และ แก้ไขปัญหาเพื่อนำที่ออกมามีความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำหรือน่าเบื่อและที่สำคัญคือต้องช่วยส่งสารของ เรื่องให้เข้าใจมากขึ้น

นักแสดงควรเตรียมร่างกายให้พร้อมก่อนซ้อมเพื่อให้ทุกการซ้อมมีประสิทธิภาพได้ดีที่สุด ควร พักผ่อนให้เพียงพอ วอร์มร่างกายให้ตื่น มีสติ เตรียมความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจของตัวเองให้ เรียบร้อย เพื่อให้ไม่เป็นปัญหาและให้เกียรติผู้ร่วมงานเวลาซ้อม นักแสดงต้องมีการทำการบ้าน เกี่ยวกับตัวละครของตัวเองที่ได้รับและทำความเข้าใจกับบทมาก่อนการซ้อมเพื่อให้การซ้อมในแต่ละ ครั้งไปได้อย่างรวดเร็วและราบรื่น เนื่องจากระหว่างทางในการซ้อมจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นกันอยู่แล้วจึงควรมีมุมมองของแต่ละคนเพื่อหาข้อสรุปให้ไปในทิศทางเดียวกัน จะได้ทำให้การ ทำงานเป็นและสารที่ต้องการจะสื่อ ออกไปสู่ผู้ชมได้อย่างดีที่สุด การทำงานร่วมกันกับคนกลุ่มมาก ย่อมมีปัญหาและความไม่เข้าใจกันเกิดขึ้น ดังนั้นทั้งโปรดักชั่นควรมีการเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงาน ของกันและกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน รับฟัง และปรับปรุงแก้ไข

ด้วยบริบทการทำงานที่เปลี่ยนจากรูปแบบออนไลน์เป็นออนไลน์จึงอยากให้ทุกฝ่ายในโปรดักชั่นซันพุดคุยและทำความเข้าใจบทก่อนที่จะแยกย้ายไปทำงานของแต่ละฝ่ายให้มากขึ้น เพิ่มการทำ ความเข้าใจงานในทุกๆฝ่ายมากขึ้น แม้ตัวเองไม่อยู่เพื่อนๆในโปรดักชั่นก็สามารถทำงานต่อได้โดยไม่ต้องรอ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

การเลือกภาพในการตัดต่อและเทคนิคในการทำอุปกรณ์ประกอบฉากอยากทำให้เหมาะสม และดูดีกว่านี้ เนื่องจากผู้ชมบางท่านอาจจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้ออกแบบกำลังจะนำเสนอมากนัก เลย อาจจะมองฉากเป็นเพียงแค่การตกแต่งธรรมดาทั่วไป หากมีการทำงานในครั้งหน้าก็อยากจะทำให้การ ออกแบบที่คิดไว้ยกระดับความน่าสนใจมากขึ้นยิ่งกว่านี้ รวมไปถึงความสวยงามในองค์ประกอบอื่นๆ

ส่วนงานแสงถ้ายังคงเป็นการทำงานแบบออนไลน์เหมือนปีนี้ ผู้ศึกษาควรทำความเข้าใจและ ศึกษาความรู้เรื่องการจัดแสงไฟภายในสตูดิโอและแสงไฟละครเพิ่มขึ้นด้วย เพื่อผลงานจะได้ออกมา เป็นที่พึงพอใจทั้งตัวผู้ศึกษาเองและคนรับชมละคร

บรรณานุกรม

- กฤษรา (ซูโรมาน) วริศราภุริชา. (2561). **ความหมายและหน้าที่ฉากและอุปกรณ์ ประกอบฉาก.** ศิลปะการแสดงนิพนธ์โครงการศึกษาการผลิตละครเวทีเรื่อง การ์ดมัมทัช. ปริญญาานิพนธ์ ศป.บ (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชลประคัลภ์ จันทรเรือง. (2562). **หน้าที่ของนักแสดง.** ศิลปะการแสดงนิพนธ์โครงการศึกษาการผลิตละครเวทีเรื่องG'day Sunshine เรา = ฉั่น x นาย ยกกำลัง2. ปริญญาานิพนธ์ศป.บ (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดังกมล ณ ป้อมเพชร. (2553). **ปริทัศน์การละคร.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์.
- มัทนี รัตนิน. (2559). **Dance, drama, and theatre in Thailand : the process of development and modernization.** พิมพ์ครั้งที่ 1. โตเกียว: The Centre for East Asian Cultural Studies.
- สดีไส พันธุโกมล. (2531). **ปริทัศน์การละคร.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์. อดิวิษย์ แสงสุวรรณ. (ม.ป.ป.). **ความเหลื่อมล้ำ.** กรุงเทพมหานคร. กลุ่มงานบริการวิชาการ 2 สำนักวิชาการ
- Anderson. (2502). **Journal of the National Cancer Institute.** United States of America: Ohio State University.
- Richard, Herbert C. (1996). **The Oxford English Reference Dictionary.** 2nded. Oxford: Oxford University Press.
- Michael Holt. (2536). **ความหมายของเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง.** การแสดงนิพนธ์โครงการศึกษาการผลิตละครเวทีเรื่อง การ์ดมัมทัช. ปริญญาานิพนธ์ ศป.บ (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เว็บไซต์

ธวัชชัย สุวรรณสาร. (2561). การสื่อสารที่เป็นมิตร. สืบค้นเมื่อ 26 กุมภาพันธ์ 2565, จาก <https://www.thaipost.net/main/detail/58044>

บ้านจอมยุทธ์. (2543). การจัดลำดับช่วงชั้นทางสังคม. สืบค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2565, จาก https://www.baanjomuyut.com/library/social_sciences/26.html

ศีดา สิทธิศักดิ์. (2556). ละครตะวันตก. สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2565, จาก <https://seeda2539.wordpress.com/บทที่-2-กกกก/บทที่-2-ละครตก/>

สารณี. องค์ประกอบบุคลากรในการสร้างงานศิลปะการแสดง(2557), หน้าที่ออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2565, จากเว็บไซต์ http://drama-study.blogspot.com/2014/06/blog-post_94.html?m=1

สุภัทสร กล้าคลองตัน. (2559). อารมณ์ดี สร้างได้ด้วยตัวเอง. สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2565, จาก <https://www.pobpad.com/อารมณ์ดี-สร้างได้ด้วยตัว>

สุภัทธร พันธุ์ปภพ. (2560). ละครสุนทรภู่. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2565, จาก <https://fineart.msu.ac.th/e-documents/myfile.pdf>

อ.เปลื้อง ณ นคร พจนานุกรมแปลไทย-ไทย ความหมายรสนิยม สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2565, จาก <https://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-pleang/รสนิยม>

Sanford Meisner. (2560). **The art of Acting and Directing**. สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2562, จาก <https://www.facebook.com/823517757856480 /posts/823536214521301/>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

บทละครเรื่อง Secret Party มือน้อยอย่าบอกใคร

Secret Party มื้อนี้อย่าบอกใคร

Intro

Narrator : ทุกคืนวันศุกร์ต้นเดือน พวกคุณทำอะไรกัน แต่ๆรู้มัยว่ามีคนกลุ่มหนึ่ง ที่เราเรียกกันว่า ไฮโซ เขามีปาร์ตี้แบบลับๆ มันคือ การแข่งขัน ประชันความก๊องของแขกที่ถูกเชิญมาในงาน แขกของ ไฮโซคนไหนที่ฉายแววก๊องได้มากที่สุด ก็จะได้รับรางวัลไป และศุกร์นี้ ใครกันนะที่จะเป็นผู้ชนะ

insert reminder dinner game หน้าจอโทรศัพท์

Video Call ชัชวาล Facetime ไปหาปรินทร์ ปรินทร์รับสาย 15.00 (1.20mins)

ชัชวาล : ไง คุณปรินทร์ ศุกร์นี้มีแขกรียัง

ปรินทร์ : มีแล้วสิ มีสต็อคไว้เป็นคลังเลยละ

ชัชวาล : แต่ก้คงแพ้อีก

ปรินทร์ : ต่อให้คุณชนะครั้งนี้ อันดับของคุณก็อยู่ต่ำกว่าผมอยู่ คงใช้เวลาอีกหลายเดือนกว่าจะตามทัน

ชัชวาล : ไม่ต้องพุดต เตรียมเสียเพชรของคุณให้ขึ้นได้เลย

ปรินทร์ : ก็รอดูละกัน ว่าใครจะเสียกันแน่ ฮ่าๆๆ

ทั้งคู่หัวเราะบลัฟใส่กัน

แข่งกันหัวเราะเสียงดังลั่นห้อง

ภาพตัดกลับมาที่บ้านปรินทร์ ฉากเปิดตัวน้ำเพชร (2.30mins)

น้ำเพชรทำactivity มีเสียงโทรศัพท์เข้า

น้ำเพชร : พี่ปรินทร์คะ เพชรกลับมาแล้วค่า วันนี้นะเพชรเหนื่อยมากเลย (โทรศัพท์เข้า) ลูกค้าโทรมาค่า

ปรินทร์ไม่ตอบ

น้ำเพชร : สวัสดีค่า ติดต่อจากบริษัทไหนคะ บุญเติมไหนนะคะ ... อ้อ ดินเนอร์หรอคะ ตอนนี้อยังไม่สะดวกคุยนะคะ (วางสาย)

ปรินทร์กลับเข้ามา

ปรินทร์ : เมื่อกี้เพชรเรียกพี่หรือ

น้ำเพชร : ค่ะ เมื่อกี้ลูกค้าโทรมา เพชรรับให้แล้วนะคะ (ปีท) นัดคนมาเล่นสนุกกันอีกแล้วหรือคะ ไหนบอกว่าจะเลิก พี่ผิดสัญญาเพชรอีกแล้ว

ปรินทร์ : เพชร มันก็แค่การพบปะสังสรรค์ คนเขาก็เล่นกันทั้งนั้น ว่าแต่ลูกค้าเขาว่าไงบ้างล่ะ

น้ำเพชร :(สวาน) นี่พี่ยังไม่สำนึกอีกหรือคะ เพชรจะเตือนพี่เป็นครั้งสุดท้าย เลิกเล่นเกมนี้เถอะค่ะ โทรไปบอกเขาตอนนี้เลยว่าจะไม่ต้องมาแล้ว

ปรินทร์ : ไม่ พี่ไม่ยกเลิก ถ้าเกิดเลิกนะ พี่ขายชี้หน้าพวกเขาตายเลย แล้วอีกอย่างมันก็เป็นเรื่องธรรมดาของคนจนอยู่แล้ว เพชรจะไปสนใจมันทำไม?!!??

น้ำเพชร : เพชรไม่อยากจะเชื่อเลยว่าพี่มีความคิดแบบนี้

ปรินทร์ : ความคิดแบบไหน ก็พวกมันอยากจะมาเอง พี่ไม่ได้ไปบังคับ วิน-วินกันทั้ง2ฝ่าย แค่อำพวงมันมาเป็นตัวตลกในงาน ไม่ได้ฆ่าใครตาย

น้ำเพชร : จันเพชรก็คงเป็นแค่ตัวตลกหรือของสะสมชิ้นหนึ่งในชีวิตของพี่ด้วยใช่ไหมคะ ถ้าพี่ยังทำแบบนี้ อยู่ พี่จะไม่เหลือใครเลย (ถอดสร้อยที่คอแล้วเดินออกไป) ลาก่อนค่ะ

ปรินทร์ : พี่อดสำห้ตั้งใจซื้อให้เลยนะ เดี่ยวเพชรก็ต้องกลับมาหาพี่อยู่ดีนั่นแหละ กลับมาสิ ไม่กลับ ไม่กลับหรือ ไปเลย หี โ๊ะะ โ๋้ยยย

fade out

ภาพเปลี่ยนวัน ภาพเท้าเดิน

วันจัดงานดินเนอร์ ปรินทร์สวมเสื้อกคอ (6mins)

บุญเต็มมาถึงห้องปรินทร์

ปรินทร์ใส่เสื้อกคอ และชุดในวันดินเนอร์ กระทบกระววยโทรหาน้ำเพชร

insert pov เท้าบุญเต็มเดินไปที่ห้องปรินทร์

ปรินทร์มองภาพจอกจากโทรศัพท์ เห็นบุญเต็มมายืนหน้าห้อง

บุญเต็ม : (เดินเข้ามาที่หน้าห้อง จะเคาะประตู) (มองออก) แหมจ้องกันเล่นนะ อยากทำหน้าที่ละสิ (กดออก)

ปรินทร์ : (กับตัวเอง) ฮี มาแล้วสินะ

บุญเต็ม : (มาถึงในห้องแล้ว มองของทุกอย่างในห้อง) อ่า สะ สวัสดิ์ครับ ผมนายบุญเต็ม บุญสูงส่ง *pause แนะนำตัวละคร* เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ณ กรมสรรพากรครับ

ปรินทร์ : เชิญเข้ามาก่อนสิครับ

ทั้งสองเดินเข้ามาในห้อง

ปรินทร์ : นี่คุณลิ้มที่เรานัดกันรีเปล่าครับ

บุญเต็ม : ผมแต่งมาตามทีมที่บอกเล่นนะครับ เป๊ะๆเลย อู๊ย ปลอกคอด้วย สมาร์ทมาก

ปรินทร์ : คุณบุญเต็มลองใส่อันนี้ดูสิครับ ผมว่าน่าจะเหมาะกับคุณดี

บุญเต็ม : (รับมาใส่) ขอบคุณครับ (บุญเต็มแต่งเสร็จแล้ว)

ปรินทร์ : (ก้มมอง) : อุบาทว์มาก กล้าเนอะ)

ปรินทร์ : ชุดนี้เหมาะมาก สมาร์ทสุดๆเข้ากับบรรยากาศคืนนี้เลย (ไฟปาร์ตี้เปิด)

บุญเต็ม : โอโห คืนนี้ต้องสนุกแน่เลยนะครับ

ปรินทร์ : ที่คุณบอกว่าจะให้ผลดูงานหิน อยู่ไหนล่ะครับ

บุญเต็ม : รอสักครู่ล่ะครับ (เปิดแฟ้ม)นี่คือ หินที่ผมแกะสลักมือ และวันนี้ผมเอาหินก้อนแรกที่ผมเริ่มปั้นตัวเอง (หยิบหินพ่นที่หน้าคล้ายบุญเต็มจากกระเป๋) เดาสิครับว่าเหมือนใคร

ปรินทร์ : โห เดาไม่ออกเลยครับ (เดินไปหยิบเครื่องเพชรมา) เจ๋งดี แต่ดูนี่ เพชรอัมสเตอร์ดัมชิ้นนี้ มีแค่ชิ้นเดียวบนโลกเท่านั้น และผมเป็นคนครอบครอง คุณคิดว่าไงล่ะครับ

บุญเต็ม : มีชิ้นเดียวบนโลก เหนงน่าดูเลย ชิ้นเข้าใจแถมะ ชิ้นก็อยู่คนเดียวเหมือนกัน

ปรินทร์ : (ขำ) เอ่อะ แล้วนี่คุณอยู่คนเดียวหรือครับ

บุญเต็ม : ใช่ครับ เมื่อก่อนผมทำงานหนักมาก ไม่ได้ใส่ใจคนรอบข้าง ผมเลยต้องเสียเมียให้กับเพื่อนสนิทไป จนไม่เหลือใครเลย

ปริญทร์ : (พิมพ์) ไม่เหลือใครเลย เอ่อะ เสียใจด้วยนะครับ

บุญเต็ม : อ้อ ไม่เป็นไรครับ เพราะหินพวกนี้แหละ ที่เป็นที่พึ่งทางใจให้ผมกลับมาเข้าใจอะไรมากขึ้น

ปริญทร์ (กลองสอง) มันต้องแบบนี้สิวะ ก๊องของจริง ครั้งนี้ชนะแน่ (กลับมา) งั้นคืนนี้ ผมขอแบบนี้เลยนะครับ ถ้ามีใครมาถามอะไร หรือให้โซวหิน ตอบตามสไตล์ได้เลยนะ ฮ่าๆ

ปริญทร์ทำเพชรหล่น

ปริญทร์ : (กำลังจะเก็บเพชร)

บุญเต็ม : ให้ผมช่วยมั๊ยครับ

ปริญทร์ : ไม่ต้อง ผมเก็บเอง โอ้ย (เจ็บเว่ๆแทบทรุด) หมอๆๆๆ โทรตามหมอให้หน่อย เบอร์โทรออกล่าสุด

บุญเต็ม : โอเคครับ (โทรหา) คุณหมอ คือคุณปริญทร์ เขาเกิดอุบัติเหตุ หมอรีบมาดูแลนะครับ (ปีท) อ่าว อ้อ อยู่แถวนี้ อีก 5 นาทีถึง ดีเลย ขอบคุณครับ หมอทับทิม (วางสาย)

ปริญทร์ : หมอทับทิม นี่โทรเบอร์ไหน

ปริญทร์ : ห๊ะ! อีทับทิม บอกว่าเบอร์โทรออกล่าสุด นี่มันเบอร์โทรเข้า

บุญเต็ม : อ่าว ขอโทษครับผมรีบ แต่อย่างน้อยเขาก็เป็นหมอเหมือนกัน

ปริญทร์ : นั่นไม่ใช่หมอ! อีเซ็กส์ขึ้นสมองเอ๊ยย

บุญเต็ม : เซ็กส์ขึ้นสมองอะไร...อ้ออ ภรรยาคุณหรือครับ

ปริญทร์ : ภรรยาผมชื่อ น้ำเพชร ต่างหาก

บุญเต็ม : ก็เมียน้อยหรือครับ การนอกใจเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำที่สุดเลยนะครับ สำหรับลูกผู้ชาย

ปริญทร์ : รู้แล้วหน้า ผมก็พยายามปฏิเสธอยู่นี่ไง คุณนั่นแหละที่เป็นคนเรียกมันมา เอาโทรศัพท์ผมมานี้เลย

ปริญทร์กำลังจะโทรกลับไปหาทับทิม มีเสียงกริ่งประตูเข้ามา น้ำเพชรกลับมาที่ห้อง

บุญเต็ม : เอาไงดีครับ

ปรินทร์ : (ตกใจ) ออกไปบอกนางนั้นว่าผมไม่อยู่ กลับไปได้เลย

บุญเต็ม : ครับ คุณไปหาที่ซ่อนเลย เตียวทางนี้ผมจัดการเอง

น้ำเพชรเข้ามาที่ห้อง (1min)

บุญเต็มเปิดประตูออกมาเจอ น้ำเพชรพอดี

น้ำเพชร : คุณเป็นใครคะ

บุญเต็ม : ผมนายบุญเต็ม บุญสูงส่ง

น้ำเพชร : อ้อ เป็นแขกไข่ม้อยคะ

บุญเต็ม : ใช่ครับ เสียงนุ่มกว่าในสายอีกนะครับ คุณหมอบัททิม เอ๊ยคุณัททิม

น้ำเพชร : คุณัททิม?

บุญเต็ม : ครับ ผมทราบแล้วว่าคุณเป็นอะไรกับเขา เชื่อสิครับคนแบบคุณต้องเจอคนที่คู่ควร วันนี้เค้าไม่อยู่ คุณกลับไปก่อนดีกว่า แล้วค่อยแอบนัดเคลียร์กันวันหลังก็ได้ครับ

น้ำเพชร : เคลียร์กันวันหลัง

บุญเต็ม : ใช่ครับ คุณจะได้ไม่ต้องมีปัญหากับภรรยาเขา

น้ำเพชร : ัททิมคือเมียร้อยหรือคะ... เข้าใจแล้วคะ (กำลังจะเดินออก หันกลับมาถาม) ไปบอกคุณปรินทร์ด้วยนะคะ เตรียมเงินใบหย่าได้เลย ลาก่อนคะ

น้ำเพชรกลับออกไป บุญเต็มกลับไปหาปรินทร์

ปรินทร์ : บุญเต็ม !! ไปยัง

บุญเต็ม : อ้อ เรียบร้อยแล้วครับ ผมแค่พูดอะไรนิดๆ หน่อยๆ ไม่ถึง 5 วินาที เอะอึ้งแล้วยอมกลับไปเลย

เสียงกริ่งประตูเข้ามาอีกครั้ง Transition กล้องหน้าประตู (3.30mins)

ปรินทร์ : (มองนาฬิกา) มาก่อนเวลาแบบนี้ ไอ้ซี้ชแน่ๆ

ปรินทร์ไปเปิดประตู เจอกับัททิมที่พรวดเข้ามาในห้อง

ปรินทร์ : ทับทิม !!

ทับทิม : hi honeyyy ถึงกับให้คนอื่นโทรมาแบบนี้ อ๋อยากเจอกันก็บอกดีก็ได้ ไม่ต้องงูเรื่องใหญ่โต

ปรินทร์ : (กลัองสอง : ไหนบอกว่าไล่ไปแล้วไง) ทับทิม คุณมาทำอะไรที่นี่?!?!?

ทับทิม : แหม เรียกกันซะห่างเหิน อ้อ แต่งองค์ทรงเครื่องขนาดนี้ วันนี้จะเล่นบพนี้หรือคะ คุณน้องเนี่ยก็คิดว่าไม่เจอคุณพี่ตั้งนานนม เรามาจุมพิตกันให้หายคิดถึงกันเถอะนะเจ้าคะ มิวๆ

บุญเต็ม : นี่เราจะเริ่มงานกันก็โหม่งนะครับ ผมนอนไว้นะ ง่วงแล้ว (เพิ่มจอบบุญเต็ม) อู้ย ผมมาขัดจิ้งหะรีเปล่า

ทับทิม : (มองบุญเต็ม)ไม่ขัดเลยเจ้าคะ ว่าแต่ ออเจ้าคือผู้ใดกันหรือ

บุญเต็ม : อ้อ อันตัวกระผมนายบุญเต็ม บุญสูงส่ง เป็นแขกในงานเสวยภัตตาหารเย็นวันนี้ครับ

ทับทิม : อ้ออ จะมีเสวยภัตตาหารกันหรือเจ้าคะ คุณพี่ ทำไมคุณน้องไม่ได้เป็นแขกบ้างละเจ้าคะ น้องจะกรี้ดดดดดดดดด

ปรินทร์ : โทษทีจะ งานมันรีบ เอาจี้ ลองไปดูสุร้อยเพชรตรงนู้นสิ ไปเลือกเอาได้เลยจ่ะ

ทับทิม : พี่เขายน่ารักที่สุดเลยเจ้าคะ

ทับทิมไปTransition กลัองในห้อง

ปรินทร์ลากบุญเต็มมาคุย กลัอง หน้าประตู

ปรินทร์ : นี่บุญเต็ม ไหนบอกว่าไล่ทับทิมไปแล้วไง

บุญเต็ม : ก็ไล่ไปแล้วไงครับ

ปรินทร์ : โอ้ย ทับทิมอยู่ที่นี่ แล้วแกไล่ใครไป

บุญเต็ม : เอานี้ไม่ใช่คุณน้ำเพชรหรือ

ปรินทร์ : ไม่ใช่โว้ย! แกไล่ใครไป!!

บุญเต็ม : ก็ผู้หญิงที่ใส่ชุดเดรสสีขาว ผมตรงสลายอะครับ

ปรินทร์ : นั่นเมียกูวาวว

บุญเต็ม : ผมไม่รู้ ผมตั้งใจจะช่วยคุณจริงๆนะครับ

ทับทิม : คุณหลวงคะ น้องใส่สวยมัยเพคะ

ปรินทร์ : ไม่ได้!!!

ทับทิม : ทำไมละคะ ถ้าคุณพี่ไม่ให้ทับทิมจะกรี๊ดดดดดด ฆ่าตัวตายแปปป

ปรินทร์ : (อึ้ง) ทำไมเลือกอันนี้มาจ๊ะ พี่ว่าเอาอันอื่นที่แพงกว่ามัย

ทับทิม : มีแพงกว่านี้อีกหออคะ ได้เลยเจ้าคะ (รีบถอดสร้อยออก) อู๊ย หายไปไหนน้า อยู่นี่เอง ท่านพี่ ช่วยหน่อยสิเพคะ

ปรินทร์ : พี่ว่าไปแกะในห้องน้ำดีกว่านะ เดียวพี่ตามเข้าไปช่วย

ทับทิม : รับมานะคะพี่ปรินทร์ ม๊วะ

มีเสียงกริ่งประตูเข้ามาอีกครั้ง (5min)

ปรินทร์ : (ส่องตามแมว) โอซัซ ชิบหายละ เอาไ้กับทับทิมดีวะ

บุญเต็ม : จั้ญ เดียวผมจัดการให้เอง ถือว่าไ้โทษที่ผมไล่คุณน้ำเพชรไป

ปรินทร์ : ไม่ต้องเลย ให้แกจัดการเดี๋ยวล่ะได้เพิ่มเรื่องไปอีก

บุญเต็ม : แต่ผมคือต้นเหตุ ผมต้องรับผิดชอบ

มีเสียงกริ่งประตูเข้ามาอีกครั้ง ชั่ววาลกตกกริ่งรั้วๆ

ปรินทร์ : (ร้อนรน) ก็ได้วะ

บุญเต็ม : รับทราบครับ

บุญเต็มวิ่งหายไปจัดการกับทับทิม ปรินทร์เดินไปต้อนรับชั่ววาล ชั่ววาลเข้ามาในห้อง

ปรินทร์ : มาแล้วหออ วันนี้ไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย ทุกอย่างพร้อมมาก

ชั่ววาล : ก็ดีแล้ว คนของผมกำลังตามมา แล้วไหนล่ะไอ้ก๊องของคุณ

บุญเต็มวิ่งกลับเข้ามาพอดี

บุญเต็ม : สวัสดีครับ ผม

ชัชวาล : แยกของปรินทร์สินะ

บุญเต็ม : ใช่ครับ สนใจดูงานหินหินแกะสลักของผมมั้ยครับ

ชัชวาล : เดี่ยวค่อยดูในงานละกันนะ (กับปรินทร์) แล้ววันนี้ใช้วิธีไหนให้น้ำเพชรออกไปละ

ปรินทร์ : โอ้ย รอบนี้กว่าจะไล้ได้ ถึงขั้นทะเลาะเลย ชั้นนี้แทบแยเหมือนกัน

ชัชวาล : อีกลั้วหรอ คุณก็เข้าใจเขาหน่อย ถึงน้ำเพชรจะจู้จุกจิกไปบ้าง แต่มันเพราะเขาก็ใส่ใจคุณมากไง ถ้าทะเลาะบ่อยๆอะ เดี่ยวเขาก็ขอคุณหย่าหรอ

บุญเต็ม : หย่า อ้อ ฟังนี่ขึ้นได้ คุณน้ำเพชรเขาฝากมาบอกว่า ฟรุ้งนี่เตรียมเซ็นใบหย่าได้เลย และไม่
ต้องตามหาด้วย ลาขาด

ปรินทร์ : ห้าาา หย่าาา แล้วทำไมไม่รีบบอก!!!

บุญเต็ม : ก็ฟังนี่ขึ้นได้

ชัชวาล : เอ้า เรื่องใหญ่เลยสิ

ปรินทร์ : แย่ละ ทุกคนกลับไปเลยนะวันนี้ ไม่มีดินเนอร์แล้ว ออกไปให้หมดเลย

ชัชวาล : ไม่ได้สิ! แล้วคนอื่นจะมองคุณยังไง ถ้ายกเลิกกะทันหันแบบนี้ เสียเครดิตนะเว้ย

บุญเต็ม : งั้นให้ผมช่วยคุณมั้ย คนเดียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย สามคนยิ่งดี อยู่ร่วมมือกันดีกว่าครับ

ปรินทร์ : ไม่ต้องเลย แกนะ อยู่ไปก็ไม่มีประโยชน์หรอ ออกไปได้แล้ว ส่วนชัช คุณกลับไปก่อนนะ
แล้วฝากขอโทษ สมาชิก VIP ทุกคนด้วย

ชัชวาล : ไม่ๆ ช่างหัววิไอพีมัน ตอนนีให้ผมอยู่ช่วยคุณก่อน เนี่ย ผมได้ยินข่าวลือว่าเจ้าสัวทรงชัยมัน
ตามตอแยน้ำเพชรอยู่ มันคงรอเสียบั้งหวนนี้แหละ

ปรินทร์ : รู้มั้ยว่ามันอยู่ที่ไหน

บุญเต็ม : (เดินกลับมาอีก) รู้ครับ ถ้าเป็นคนที่ชื่อเจ้าสัวทรงชัย เจ้าของกองประกวดนางงามละก็ เพื่อน
ของผมรู้ข้อมูลของเขาทุกอย่าง อ้อ วันนี้เขาก็มาตรวจภาษีที่ห้องข้างๆมั้งครับ แต่คงจะไม่ใช่เจ้าสัวคน
เดียวกันละมั้ง ลาก่อนครับ ผมอยู่ไปก็คงไร้ประโยชน์

บุญเต็มกำลังจะเดินออกไปจากห้อง

ปริญทร์ : เดี่ยว!!! อย่าเพิ่งกลับไป ขอโทษๆ จั๊นไปตามเพื่อนคุณมาเลยตอนนี้ ให้อะไรเลย!!!

ซัชวาล : แต่ว่าเขาเป็นนักตรวจสอบภาษีไม่ใช่หรือ ของในบ้านคุณจะรอดหรือวะ

ปริญทร์ : ก็บอกเขาว่าเราเป็นเพื่อนแก๊ง บุญเต็ม

บุญเต็ม : แม้แต่แม่มันยังไม่เว้นเลยนะครั้บ เขารู้มูลค่าสินค้าทุกอย่าง และรู้ที่มาของมันอย่างละเอียด

ซัชวาล : ผมว่าหาวิธีอื่นเถอะ ไม่งั้นได้เข้าคุกแน่

ปริญทร์ : ช่วยล่ะ(นึ๊ก) แต่ไม่มีทางอื่นแล้ว จั๊นคุณซัช ขอแรงหน่อย ซ่อนให้มิด (ช่วยกันแบกของไป ซ่อนอีกที่นึง) โทรมเลยบุญเต็ม

insert ของแต่ละคน ทำไรอยู่

บุญเต็ม : รับทราบ (โทรศัพท์) สวัสดีครั้บ พี่อดุลย์ ผมมีเรื่องให้ช่วย มาตรวจภาษีที่คอนโด รัตนโกสินทร์วิวแมนชั้นไซ่มั้ย อ้อ ดีเลย จั๊นมาที่ห้อง

เสียงกริ่งดัง บุญเต็มออกไปเปิด (2.40)

อดุลย์ : ว่ายังไ้คะ บุญเต็ม

บุญเต็ม : โอโห พี่อดุล เข้ามาได้ยังไงครั้บเนี่ย อย่างกับมีคนปล่อยคิวมา

อดุลย์ : เรียกมามีอะไร

บุญเต็ม : ก็เนี่ยครั้บ คุณปริญทร์เค้าสงสัยว่าเมียเค้าจะหนีไปหลบอยู่กับเจ้าสัวทรงชัย ที่เป็นเจ้าของ เวทีนางงาม พี่กำลังตรวจภาษีเค้าอยู่ไซ่มั้ย พอจะทราบที่อยู่มั้ยครั้บ

อดุลย์ : ทราบจ๊ะ (เปิดแฟ้ม)

ปริญทร์ : จั๊นช่วยหน่อยนะครั้บ เดี่ยวผมจะตอบแทนให้อย่างงามเลย ไม่ต้องห่วง

อดุลย์ : ไม่เอาค่ะ ถูกยกเค้าหรือคะ (เอามือปาดฝุ่น) แจกกันราชวงศ์หมิง

บุญเต็ม : ฝีมือไม่ตก

ปริญทร์ : (ซู่) ไม่ๆ แจกกันธรรมดาๆนี่แหละ มันเพิ่งแตก ก็เลยเก็บไปทิ้ง

อดุลย์ : หรอ รอยกรอบรูปบนผนัง...ตรงนั้น ตอบสิคะ

ซัชวาล : คุณอดุลย์ครับ นี่จะมาช่วยกันหรือจะมาจับกันแน่ล่ะครับ ไหนล่ะครับที่อยู่

อดุลย์ : ก็ช่วยอยู่ค่ะ แต่ความถูกต้องมาก่อน (มองหวัจรถเท้า) คุณคะ สิ้นค้าลอกเลียนแบบแบ
รนต์.....ผิดกฎหมายค่ะ!

ซัชวาล : มาบอกผมทำไมหรอครับ อะ นี่มีคนมาช่วยแล้วนี่ ลืมไปเลย ผมต้องโทรบอกสมาชิก vip ัจฉ
ขอตัวก่อน เดี่ยวไม่ทัน (เสียงของตก)

ซัชวาลทำของตก ทุกคนมอง

บุญเต็ม : เอ่อ คุณซัช ของตกครับ เอ้า เพชรอัมสเตอร์ดัม ของคุณปรินทร์

ปรินทร์ : เหยี่ย ทำไมไปอยู่ที่คุณ

ซัชวาล : เอ่อ ไม่รู้วะ สงสัยตอนเก็บมันเผลอติดมือมา

ปรินทร์ : แต่ผมเก็บไว้ในตู้แล้วนะ คุณเอาออกมาได้อย่างไร

แปะภาพซ้ำ ตอนปรินทร์เก็บของในตู้

ปรินทร์ไปเช็คเพชรอัมสเตอร์ดัม

ห้องข้างๆกำลังหนีออกไป

อดุลย์ : นี่ คิดจะหนีหรอ คุณซัชวาล คุณปรินทร์ ไว้ใจกันคะ หยุดเดี่ยวนี้นะ

อดุลย์รีบป็นหน้าต่างออกไป (1.14min)

ปรินทร์: (ถือกล่องเพชรเปล่าๆมา) ซัช ทำแบบนี้ทำไม

บุญเต็ม : นั่นสิครับ คุณทำแบบนี้กับเพื่อนคุณได้ไง รู้หน้าไม่รู้ใจจริงๆ

ปรินทร์ : ตอบมาสิ บ้านคุณก็รวนี้ ทำอย่างกับคนจนไปได้

ซัชวาล : ไซ่ ชั้นจะขโมยไปทำไม

ปรินทร์ : ก็นั่นแหละสิคนรวยเขาไม่ทำกันหรอก ถ้าคุณจนนะ ชั้นจะไม่แปลกใจเลยที่จะขโมยของ คุณ
เป็นคนจนหรือ

ซัชวาล : เห็น คำก็จน สองคำก็จน เออถูกจน แล้วมีงประเสริฐมาจากไหนวะ มีงรายนะแต่มีงโง่ ของๆ มีงอะถูกโมยเองแหละ แต่ถูกคืนให้ก็ได้ ของพวกนี้อะ เพราะที่ผ่านมากูได้จากมีงมาเยอะมากพอละ

บุญเต็ม : แบบนี้ต้องแจ้งตำรวจนะครับ คุณปรินทร์

ซัชวาล : มีงไม่ต้องไปเสนอตัวช่วยมันหรอก เพราะมีงก็โดนมันหลอกเหมือนกัน ที่มันเชิญมีงมาติดินเนอร์มันไม่ได้สนใจชิ้นงานบ้างบออะไรนั่น มันแค่เอาคนจนมาเป็นตัวตกที่ทำให้พวกมันรู้สึกสูงขึ้น รู้โวชะ (ขู) ส่วนถ้ามีงคิดว่าแจ้งตำรวจแล้วมีงจะรอด ก็ลองดู

ซัชวาลเดินหนีออกไปอย่างฉุนเฉียว ทุกอย่างในห้องดูเงียบสงัด

บุญเต็มถอดวิกกับเสื้อผ้าแล้วกำลังจะออกไป

บุญเต็ม: คุณปรินทร์ ต่อจากนี้ อย่าไปเรียกใครว่าก๊องอีกนะครับ

บุญเต็มกำลังจะคืนเสื้อผ้า หันกลับมาเห็นภาพที่ปรินทร์จับกรอบรูป

บุญเต็ม : ไม่เป็นไรหรอกครับ เดี่ยวเราก็ดินเนอร์กันแค่สองคนก็ได้ ผมอยู่เป็นเพื่อนเอง ให้ช่วยยกของกลับมามั๊ยครับ

ปรินทร์ : ไม่ได้ยินไอซ์ชมันพูดรีไรง ผมมันเลวนี่ ยังจะช่วยผมอีกหรือ

บุญเต็ม : ครับ แต่ผมรู้ว่าตัวจริงคุณไม่ใช่คนแบบนั้น โทรหาเธอสิครับ ยังทันนะ

ปรินทร์ : ไม่ต้องมายุ่ง กลับไปชะ...

บุญเต็มทำท่าเหมือนจะเดินออกไป แล้วไปหยิบโทรศัพท์

บุญเต็ม : สวัสดีครับ คุณน้ำเพชร ผมนายบุญเต็ม บุญสูงส่ง ที่เราเจอกัน---

ปรินทร์ : เฮ้ย!

น้ำเพชร : นี่เขาให้คุณโทรมาหรือคะ เขาบอกบทยู่ข้างๆคุณใช้มั๊ย

บุญเต็ม : ไม่ครับ ผมตั้งใจโทรหาคุณเอง คุณปรินทร์เขาไม่ได้อยู่ตรงนี้ครับ ที่ผมโทรมาเพราะ ผมสงสัยเขา แม้ว่าเขาจะทำตัวแย่ แต่จากที่ผมได้รู้จักเขาแค่ช่วงเวลาสั้นๆ ผมก็รู้สึกได้เลยว่าเขาไม่ใช่คนแบบนั้นจริงๆ คุณก็คิดแบบผมเหมือนกันใช้มั๊ยครับ

น้ำเพชร : ไม่รู้เหมือนกันคะ ตอนนี้ฉันไม่รู้ด้วยซ้ำว่าฉันรู้จักเค้าจริงๆหรือเปล่า

บุญเต็ม : ผมเข้าใจคุณ แล้วก็เข้าใจเขาด้วยครับ เพราะเมื่อสองปีก่อน ผมก็เสียทั้งเมียทั้งเพื่อนสนิทไปเหมือนกัน ผมไม่อยากให้มันเกิดกับใครทั้งนั้น และผมเห็นเขานั่งกอดรูปคุณอยู่เมื่อกี้ ผมก็รู้เลยว่าเขารักคุณมากนะครับ ผมคิดว่าเขาคงไม่ทำอีกแล้วครับ ให้โอกาสเขาอีกครั้งนะครับ

น้ำเพชร : ซึ้งเข้าใจอะ แต่ซึ้งขอฟังจากปากเขาดีกว่า

บุญเต็ม : นี่ไงคุณปรินทร์ พุดไปเลยสิครับ เอาเลยตอนนี้

น้ำเพชร : ไหนบอกว่าเขาไม่อยู่ตรงนี่ไงคะ

ปรินทร์ : เกือบตีแล้วเชียว บุญเต็ม ไอ้ก้องงงง

บุญเต็มวางหินทิ้งไว้แล้วออกไป

Narrator (1.30mins)ปรินทร์

ปรินทร์ : หลังจากนั้นไม่นาน ชัชวาลถูกอดุ่ยส่งตัวไปดำเนินคดีตามกฎหมาย แม้ว่าตอนแรกเขาจะไม่มียอมรับ สุดท้ายก็ต้องพ่ายแพ้กับกฎหมายอยู่ดี แต่ไม่นานก็พ้นโทษ แล้วก็ยังกลับไปหลอกในแวดวงไฮโซเหมือนเดิม ส่วนบุญเต็มเอง ก็ได้เจอกับคนที่ชอบและเข้าใจในงานศิลปะของเขาจริงๆ แม้เขาจะไม่ได้มีชื่อเสียงโด่งดัง แต่ผมเนี่ยก็เป็นแฟนคลับตัวยงของเขาเลย มันทำให้ผมคิดถึงก้อนหินก้อนนั้นเหมือนกันนะ และตอนนี้ผมก็ไม่ได้จัดปาร์ตี้เกมพวกนั้นอีกแล้ว ของทุกอย่างที่ผมมีก็จ่ายภาษีอย่างถูกต้อง ผมได้ทำโครงการร่วมกับมูลนิธิของน้ำเพชรเพื่อช่วยเหลือคนจน เอ๊ย เพื่อนมนุษย์ ชาวดีก็คือ น้ำเพชรกลับมาคืนดีและให้โอกาสผมอีกครั้ง เราสองคนมีชีวิตคู่ที่เรียบง่าย ผมสัญญาว่าผมจะไม่กลับไปเป็นไอปรินทร์หน้าโง่แบบนั้นอีก

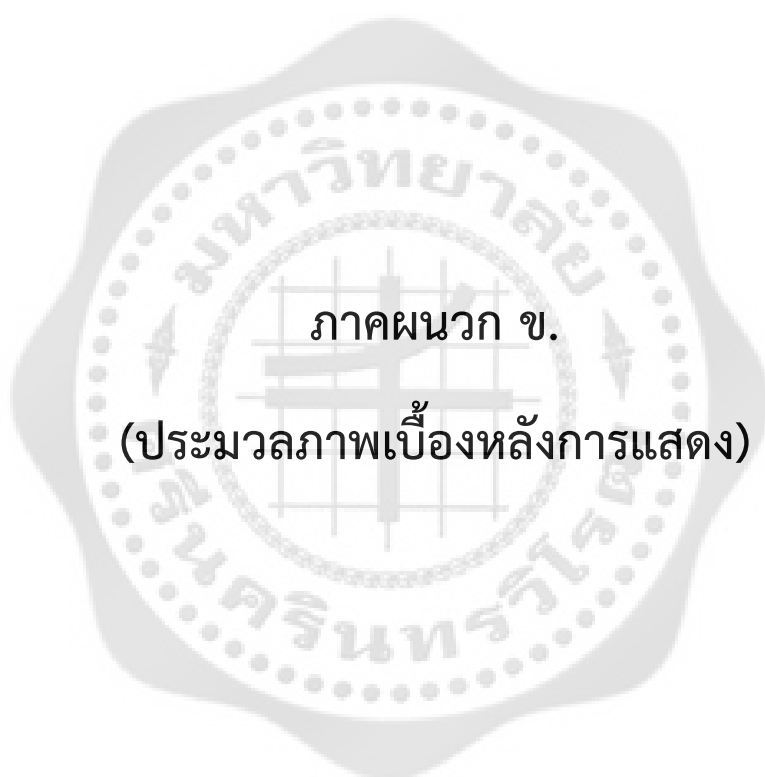
(โล่+กรอบรูปวางบนโต๊ะ) กล้องแพลนไปที่หินถูกใส่กรอบไว้ข้างเพชร

จบปริบรูณ์

End credit

ตัดมาที่ ทับทิม ถูกขังอยู่ในห้องน้ำ (แก่แล้ว)

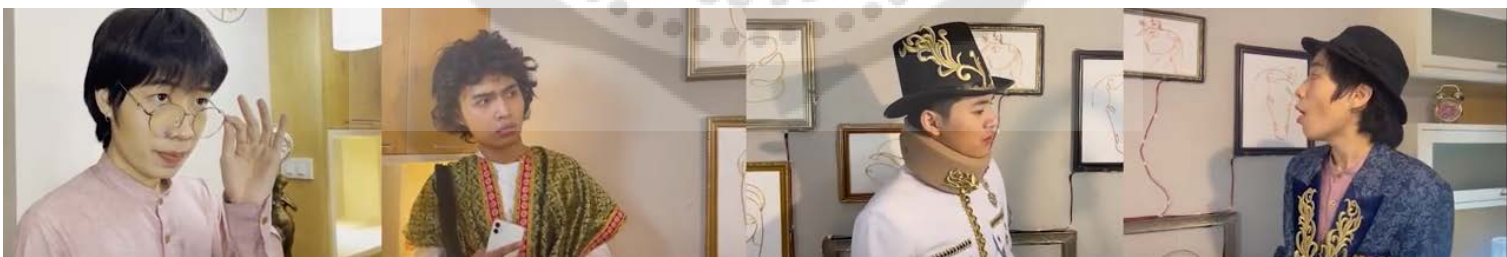
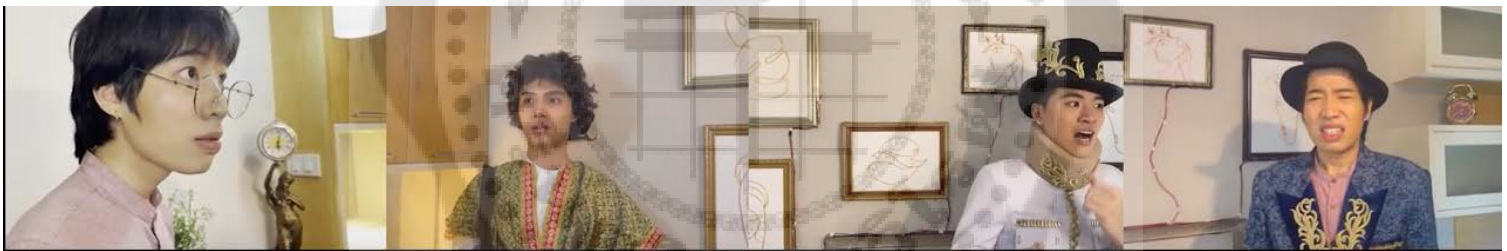
ทับทิม : มีใครได้ยินชั้นมั๊ยคะ มีคนอยู่ในนี้ ช่วยทับทิมด้วยค่า

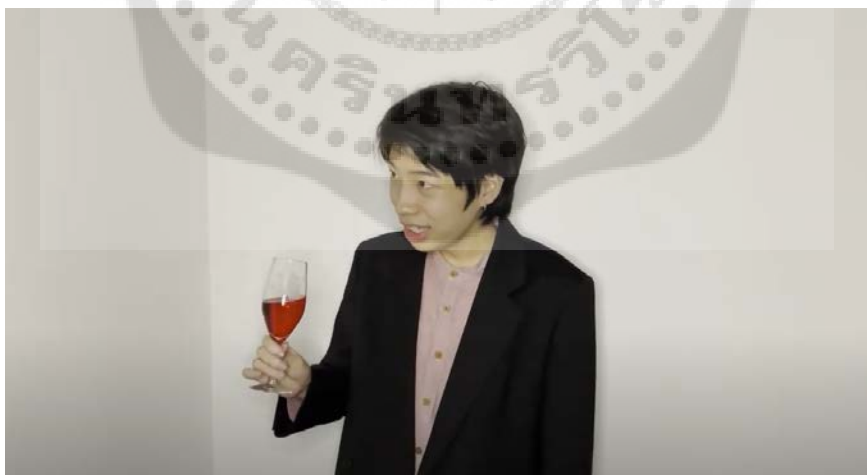

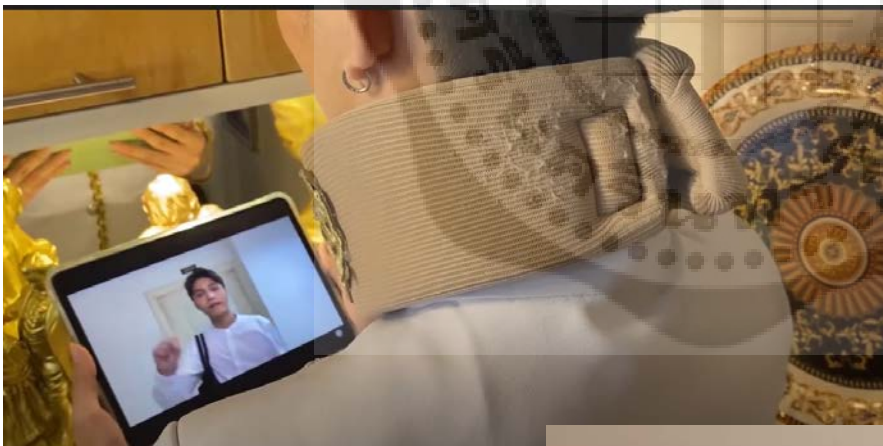

ภาคผนวก ง.

(สื่อประชาสัมพันธ์)

ตัวอย่างโปสเตอร์ละคร

ตัวอย่างชื่อเรื่องในละคร

ตัวอย่างตารางแสดงละครในเทศกาลหิวแสง

18 December, 2021 (sat)

 A grid of five TV show posters. The first poster is for "CHASE" with a dark, industrial background. The second is for "RED CINDERELLA" featuring a man in a military-style uniform. The third is for "MISS JULIE" with a woman's face and red roses. The fourth is for "Secret Party" featuring a man in a tuxedo and top hat. The fifth is a colorful poster with the text "SO2" and Thai characters.

Meeting ID: 885 6308 1781
Passcode : 702649